

இரண்டாவது

மதுரைக்காண்டம்.

கக.—காடுகாண்காதை.

திங்கண்முன் மெக்கிய திருமுன் குடைக்கீழ்ச
திர் ஞாயிற்றுத் திகழொளி சிறந்து
ததாழ் பிண்டிக் கொழுநீர் விருந்த
பாதுயி றேற்றத் தறிவனை வணங்கித்
கந்தன் டாளிக கடவுளர்க கெல்லா
மந்தி லரங்குத தகன்பொழி லகவயிற்
சாரணர் கூறிய தகைசா னன்மொழி
மாதவத் தாட்டிய மாண்புற மொழிந்தாங்
கன்றவ ருடைவிடத் தல்வின ரடங்கித்
க0 தென்றிசை மருங்கிற் செலவுவிருப் புற்று
வைகறை யாமத்து வாரணங் கழிந்து
வெய்யவன் குணாதிசை விளங்கித் தோன்ற
வளநிாப் பண்ணையும் வாவியும் பொலிந்த
விளமரக் கானத் திருக்கை புக்குழி
கரு வாழ்க வெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை
நுழிதொ லுழிதொ லுலகங் காக்க
வடிவிற றன்ன னவாசர்க் குணர்த்தி
வடிவே லெறிந்த வொன்பகை பொறாது
பட்டுளி யாற்றுடன் பன்மலை யடுக்கத்துக்
உ0 குமரிக் கோடுங் கொடுங்கடல் கொள்ள
வடிகு மிமயமுங் கொண்டு
தென்னவன் வாழி
திருக்குலம் விளங்கச்
*ந றிதல்விளங் காரம்
ரன் வாழி
வன் சென்னியென்

- தீடியுடைப் பெருமழை *யெய்தா தேகப்
பிழையா விளையுட் பெருவளஞ் சுரப்ப
மழைபிணித் தாண்ட மன்னவன் வாழ்கெனத்
- ௩௦ நிதுதீர சிறப்பிற் றென்னனை வாழ்த்தி
மாழுது மறையோன் வந்திருந் தோனை
யாது நும்மு ரிங்கென் வரவெனக்
கோவலன் கேட்பக் குன்றாச சிறப்பின்
மாமறை யாளன் வருபொரு ளுணைப்போ
- ௩௫ னீல மேக நெடும்பொற் குன்றத்துப்
பால்விரிந் தகலாது படிந்தது போல
வாயிரம் விரிந்தெழு தலையுடை யருந்திறம்
பாயற் பள்ளிப் பலர்தொழு தேத்த
விரிநிலாக் சாவிரி வியன்பெருந் துருத்தித்
- ௪௦ திருவமர் மார்பன் கிடந்த வண்ணமும
வீங்குநீ ரருவி வேங்கட மென்னு
மோங்குயர் மலையத் துச்சி ரிமிசை
விரிகதிர ஞாபிலுந் திங்குளும் விளங்கி
யிருமருங் கோங்கிய விடைநிலைத் தானத்து
- ௪௫ டமின்னுகொடி யுதிந்து விளங்குவிழி பூண்டு
நன்னிற மேக நின்றது போலப்
பகையணங் காழியும் பால்வெண் டுங்குழக்
தகைபெறு தாமரைக் கையி னேர்ந்தி
நலங்குள ரார மார்பிற் பூண்டு
- ௫௦ பொலம்பு வடையிற் பொலிந்து தோன்றிய
செங்க ணையோ னின்ற வண்ணமு
மென்கண் காட்டென் றென்னுந் தவற்ற
வந்தேன் குடமலை மாங்காட டிபாளான
றென்னவ னுட்டுச் சிறப்புந் செய்கையுங்
- ௫௫ கண்மணி குளிர்ப்பக் கண்டே றுதவின்
வாழ்த்திவந் திருந்தே னிதுவெ
தத்திறம் புரிந்தோன் செப்பக்
மாமறை முதல்வ மதுரைச் செ
கூறு நீயெனக் கோவலற் றென

* பெய்யாதேகவென்றும் பா

† இதற்குப் பொருள்செய்தல்

- ௬௦ கோத்தொழி லாளரொடு கொற்றவன் கோழ
வேத்திய விழந்த வியனிலம் போல
வனிற் கழவனொடு வெங்கதிர் வேந்தன்
றானல் *திருகத் தன்மையிற் குன்றி
முல்லையுங் குறிஞ்சியு முறைமையிற் றிரிந்து
- ௬௫ நல்லியல் பிழந்து நடுங்குதாய நறுத்துப்
பாலை யென்பதோர் படிவங் கொள்ளுங்
காலை யெய்தினிர் காரிகை தன்னுட
னறையும் பொறையு மாரிடை மயக்கற
நிறைநா வேகியு முறைபடந் திடந்தவிந்
- ௭௦ நெடும்பே ரத்த நீந்திச ரென்று
கொடும்பை நெடுங்குளக் கோட்டகம் புக்காற்
பிறைமுடிச் கண்ணிப் பெரியோ னேந்திய
வறைவாய்ச் சூலத் தருநெறி சுவர்க்கும்
வலம்படக் கிடந்த வழிநீர் துணியி
- ௭௫ னலாதலை மராமு †முலறுதலை யோமையும்
பொரியரை யுழிஞ்சிலும புன்முளி மூங்கிலும்
வரிமரற் றிரங்கிய கரிபுறக் கிடக்கையு
நீர்நசைஇ வேட்கையின் மானின் னு விளிக்குங்
கானமு மெயினர் கடமுங் கடந்தா
- ௮௦ லைவன வெண்ணெலு மறைக்கட் கரும்புங்
கொய்பூந் தினையுங் கொழும்புன வரகுங்
காயமு மஞ்சளு மாய்கொடி கவலையும
வாழையுங் கழுகுந் தாழ்குலைத் தெங்கு
மாவும் பலாவுஞ் சூழித் தோங்கிய
- ௮௫ தென்னவன் சிறுமலை திகழ்ந்து தோன்று
மம்மலை வலங்கொண் டகன்பதிச் செல்லுமி
னவ்வழிப் படர் ராயி னிடத்துச்
செவ்வழிப் பண்ணிற் சிறைவண் டரற்றுந்
தடந்தாற் வயலொடு தண்டுவ காவொடு
- ௯௦ கடம்பல கிடந்த காமிடன் கழிந்து
திருமால் குன்றத்துச் செல்குவி ராயிற்
பெருமால் கெடுக்கும் பிலமுண் டாங்கு
விண்ணோ ரேத்தும் வியத்தகு மரபிற்

* திருகியெனவும் பாடம்.

† அலறுதலையெனவும்பாடம்.

- புண்ணிய சரவணம் பவகா ரணியோ
 கூரு டிட்ட சித்தி யெனும்பெயர் போகி
 விட்டு நீங்கா விளங்கிய பொய்கை
 முட்டாச் சிறப்பின் முன்றுள் வாங்குப்
 புண்ணிய சரவணம் பொருந்துவி ராயின்
 விண்ணவர் கோமான் விழுநா லெய்துவிர்
- க00 பவகா ரணிபடிந் தாடுவி ராயிற்
 பவகா ரணத்திற் பழம்பிறப் பெய்துவி
 ரிட்ட சித்தி யெய்துவி ராயி
 னிட்ட சித்தி யெய்துவிர் நீரே
 யாங்குப் பிலம்புக வேண்டுகி ராயி
- க0ரு னோங்குயர் மலையத் துயர்ந்தோற் றெழுது
 சிந்தையி லவன்றன் சேவடி வைத்து
 வந்தனை மும்முறை மலைவலஞ் செய்தா
 னிலம்பக விழ்ந்த சிலம்பாற் தகன்றலைப்
 பொலங்கொடி மின்னிற் புயலைங் கூந்தற
- கக0 கடிமல ரவிழ்ந்த கன்னிகா ரத்துத்
 தொடிவளைத் தோளி யொருத்து தோன்றி
 யிம்மைக் கின்பமு மறுமைக் கின்பமு
 மிம்மையு மறுமையு மிரண்டு மின்றியோர்
 செம்மையி னிற்பதுஞ் செப்புமி ஸீயிரிவ்
- ககரு ஃவரைத்தாள் வாழ்வேன வரோத்தம மென்பே
 னுரைத்தார்க் குரியே னுரைத்தி ராயிற்
 றிருத்தக் கிர்க்குத் திறந்தேன் கதவெனுங்
 கதவந் திறந்தவள் காட்டிய நன்னெறிப
 புதவம் பலவுள போகிடை கழியன
- கஉ0 வொட்டுப் புதவமொன் னுண்டத னும்பர்
 வட்டிகைப் பூங்கொடி வந்து தோன்றி
 யிறுதுயி லின்ப மெனக்கீற ருரைத்தாற்
 பெறுதிர் போலுநீர் பேணிய பொருளொனு
 முறையீ ராயினு முறுகண் செய்யே
- கஉரு னெடுவழிப் புறத்து நீக்குவ னும்மெனு
 முரைத்தா ருளரெனி னுரைத்த ழுன்றின்
 கரைப்படுத் தாங்குக் காட்டினள் பெயரு
 ஁ருமறை மருங்கி னைந்தினு மெட்டினும்

- வருமுறை யெழுத்தின் மந்திர மிரண்டு
 க௬௦ மொருமுறை யாக வுளங்கொண் டோதி
 வேண்டிய தொன்றின் விரும்பினி ராடிற்
 காண்டகு மரபின வல்ல மற்றவை
 மற்றவை நினையாது மலைமிசை கின்றேன்
 பொற்றா மரைததா ஞுள்ளம் பொருந்துமி
 க௬௫ னுள்ளம் பொருந்துவி ராயின் மற்றவன்
 புள்ளணி நீன்கொடி புணர்நிலை தோன்றுந்
 தோன்றிய பின்னவன் னுணைமலர்த் தாளினை
 யேன்றுதுயர் கெடுக்கு மின்ப மெய்தி
 மாண்புடை மரபின் மதுரைக் கேகுமின்
 க௭௦ காண்டகு பிலத்தின் காட்சி யிதாங்
 கந்நெறிப் படரீ ராயி னிடையது
 செந்நெறி யாகுந் தேம்பொழி லுடுத்த
 ஓநிடை யிட்ட காடுபல கடந்தா
 லாரிடை யுண்டோ ராரஞர்த் தெய்வ
 க௭௫ நடுக்கஞ் சாலா நயத்திற் றேன்றி
 யிடுக்கண் செயயா தியங்குநர்த் தாங்கு
 மடுத்தான் கிடக்கு மதுரைப் பெருவழி
 நீணிலங் கடந்த நெடுமுடி யண்ண
 றுடொழு தகையேன் போகுவல் யானென
 க௮௦ மாமறை யோன்வாய் வழித்திறங் கேட்ட
 காவுந்தி யையையோர் கட்டுவா சொல்லு
 நலம்புரி கொள்கை நான்மறை யாள
 பிலம்புக வேண்டும் பெற்றியிங் கில்லை
 கப்பற் திந்திரன் காட்டிய தூலின்
 க௮௫ மெய்ப்பாட் டியற்கை விளங்கக் காணு
 யிறந்த பிறப்பி னெய்திய வெல்லாம்
 பிறந்த பிறப்பிற் காணு யோநீ
 வாய்மையின் வழாது மன்னுயி ரோம்புநர்க்
 கியாவது முண்டோ வெய்தா வரும்பொருள்
 க௯௦ காழுறு தெய்வங் கண்டடி பணிய
 நீபோ யாங்களு நினெறிப் படர்குது
 மென்றம் மறையோற் கிசைமொழி யுணர்த்திக்
 குன்றாக் கொள்கைக் கோவலன் றன்னுட

- னன்றைப் பகலோ ராரும்பதித் தங்கிப்
 ௧௬௫ பிள்ளையு மவ்வழிப் பெயர்ந்துசெல் வழிநாட்
 கருந்தடங் கண்ணியுங் கவுந்தி யடிகளும்
 வகுந்துசெல் வருத்தத்து வழிமருங் கிருப்ப
 விடைநெறிக் கிடந்த வியவுக்கொண் மருங்கிற்
 புடைநெறிப் போயோர் *பொய்கையிற் சென்று
 ௧௭௦ நீர்நசை வேட்கையி னெடுத்துறை நிற்பக்
 காணுறை தெய்வங் காதலிற் சென்று
 நயந்த காதலி னல்குவ னிவனென
 வயந்த மாலை வடிவிற் றேன்றிக்
 கொடிநடுக் குற்றது போல வாங்கவ
 ௧௭௫ னடி முதல் வீழ்ந்தாங் கருங்குணி ருகுத்து
 வாச மாலையி னெழுதிய மாற்றங்
 திதிலேன் பிழைமொழி செப்பினை யாதலிற்
 கோவலன் செய்தான் கொடுமையென் றென்றான்
 மாதவி மயங்கி வானுய ருற்று
 ௧௮௦ மேலோ ராயினு னாலோ ராயினும்
 பால்வகை தெரிந்த பகுதியோ ராயினும்
 பிணியெனக் கொண்டு பிறக்கிட் டொழியுங்
 கணிகையர் வாழ்க்கை கடையே போன்மெனச்
 செவ்வரி யொழுகிய செழுங்கடை மழைக்கண்
 ௧௮௫ வெண்முந் துதிர்ந்து வெண்ணிலாத் திகழந்
 தண்முத் தொருகாழ் தன்கையார் பூரிந்து
 னுனியுந் றென்னையுந் துறந்தன ளாதலின்
 மதுரை மூதூர் மாநகர்ப் போந்த
 தெதிர்வழிப் பட்டோ ரெனக்காய் றுரைப்பச்
 ௧௯௦ சாத்தொடு போந்து தனித்துய ருழந்தேன்
 பாத்தரும் பண்பநின் பணிமொழி யாதென
 மயக்குந் தெய்வமில் வன்காட் டுண்டென
 வியத்தரு மறையோன் விளமபின றாதலின்
 வஞ்சம் பெயர்க்கு மந்திரத் தாலிவ்
 ௧௯௫ வைஞ்சி லோதியை யறிசுவன் யானெனக்
 கோவல னாவிற் கூறிய மந்திரம்
 பாய்கலைப் பாவை மந்திர மாதலின்
 வனசா ரினியான் மயக்கஞ் செய்தேன்

* பொய்கையிற்பொருந்தியென்றும்பாடம்.

- புனமயிற் சாயற்கும் புண்ணிய முதல்விக்கு
 ௨00 மென்றிற முனையா தேகென் தேகத்
 தாமரைப் பாசடைத் தணணீர் கொணர்ந்தாங்
 கயர்வுறு மடந்தை மீருந்துயா ிர்த்து
 மீதுசெல் வெங்கதிர் வெம்மையிற் றெடயகத்
 நிதியல் காணஞ் செலவரி தென்று .
 ௨0௫ கோவலன் தன்னொடுங் கொடுங்குழை மாதொடு
 மாதவத் தாட்டியு மயங்கத ரழுவத்துக்
 குரவமு மரவமுங் கோங்கும வேங்கையும
 விரவிய பூமபொழில் விளங்கிய விருககை
 யாரிடை யததத் தியங்குந ரல்லது
 ௨௧0 மாரி வளம்பெறு வில்லே நுழவர்
 கூறலுறழ் முன்பொடு கொடுவில் லேந்து
 வேற்றுப்புலம் போகநல் வெறறங் கொடுத்துக்
 கழிபே ராண்மைக் கடன்பாாத நிருககும
 விழிநுதற் குமரி விண்ணோ பாவை
 ௨௧௫ மையறு சிறப்பின் வான நாடி
 யையதன் கோட்ட மடைந்தன ராவகென.

க - ச. நிற்கண்முன் றடுகெய திருமுகக் குடைக்கிழ்ச்
 செங்கதிர் ஞாயிற்றுத் திகழொளி சிறந்து
 கோதைதாழ் பிண்டிக் கொழுநீழ் லிருந்த
 வாதியி றேற்றத் தறிவனை வணங்கி

இ - ன். கோதைகள் தாழ்ந்த பிண்டியினது வளவிய நிழற்கண்ணே மூன்று
 திங்கையடுக்கினற்போலும் திருமுக்குடையினதுகீழ் இளநாயிற்றினது ஒளியினும்
 ஒளிசிறப்பிருந்த அறிவனை வணங்கியென்க.

திங்கண்முதலிய ிமூன்றெனினுமாம். முக்குடையாவன : சங்கிராதித்தியம்,
 நித்தியவினோதம், சகலபாசனமென்பன இன்னுருபு தொக்கு அது பொருவாம்
 பொருண்மை தந்தது. திகழ்தல் - விளங்குதல். சிறந்த - சிறப்ப கோதைதாழ்
 பிண்டியென்றார், அவன்பிண்டி கடவுட்டன்மையான் எஞ்ஞான்றும் மூலையாகப்
 பூக்குமாதலின். ஆகிய றேற்றத் தறிவனைபது ஆகியன்மையைத் தோற்றமாக
 வுடையனென்பதாம், எனவே இன்னஞ்செபி அந்தமின்மையை முழுவாகவுடைய

* மொய்ம்பொடென்றுமபாடம்.

† மூன்றாவன : சங்கிரன், சூரியன், அக்கினி.

‡ அசோகு மாலையாகப் பூக்குமென்பதை. “முழாத்திரண் மொய்ம்மலர்த்
 தாமந் தாழ்ந்நுமெல், வழாத்திரு மலரெலா மலர்து வண்டினங், குழாத்தொடு
 மிறைகொளக் குளிந்து கூங்குயில், விழாக்கொள விரித்தது வீரன் பிண்டியே”
 என்னும் சீவநரிநாமணிச் செய்யுளானுணர்க, முந்நியிலம்பகம், சகச.

னென்பதாஉமாம்; ஆகவே ஆகியும் அந்தமும் இல்லாதவனென்றவாரும்; எனவே தன்குப் பிறிதொருவர் முதலாதலில்லாதவனென்பதாம். இன்னும் இதற்கு யாவர்க்கும் தானேமுதலாயவனென்றுரைப்பினுமமையும். ஆகியிறோற்றம் பாடமாயின், ஆதிக்காலத்தினும் முற்றேன்றியவனென்க. என்றகருத்து காலத்தின்றுற்றோன்றும்பொருள்கள் யாவுமின்மையின், அதனினும் முற்றேன்றியவனென்பதாம். அறிவன் - உறையூரிலருகன். வணங்கி - முதனாட் புரிந்து புக்கவர் வணங்கியென்க.

ரு - அ. கந்தன் பள்ளிக் கடவுளர்க் கெல்லா
மந்தி லரங்கத் தகன்பொழி லகவயிற்
சாரணர் கூறிய தகைசா னன்மொழி
மாதவத் தாட்டியு மாண்புற மொழிந்து

இ - ள். முற்கூறிய நிக்கந்தனுடைய பள்ளியிடத்துள்ள *கடவுளர்க்கெல்லாம் ஆற்றிடைக்குறையாகிய அவ்விடத்து அகன்றபொழிலின்கட் சாரணர்கூறியமொழியைக் கவுந்தியடிகளும் இனிமையுறமொழிந்தென்க.

†நிக்கந்தனைக் கந்தனென்றார். அந்தில் - அசையுமாம். அரங்கம் - முற்கூறிய ஆற்றுவீரங்கம்; கிருவரங்கமுமாம். அகன்பொழில் - அம் மரம்பயிலடுக்கம். சாரணர் - பெரும்பெயரையரிட்ட சிலாதலத்துத் தருமஞ்சாற்றுஞ்சாரணர்; அவர்கூறியமொழி - †“ஒளியுறி னல்லது, போதார் பிறவிப் பொதியறையோர்” என்றமொழி; அதனைக் கவுந்தியடிகளும் மொழிந்தென்க.

அ - கூ. ஆங்கு
அன்றவ ருறைவிடத் தல்கின ரடங்கி

இ - ள். அன்று ஸாவகருறைவிடத்து விட்டுத் தங்கியென்க.

என்பது காலைப்பொழுதில் வாய்மொழிகேட்டு மாடப்புண்போகித் தென்களையெய்திப் பூம்பொழிலிருந்துழிச் சாபவிடைசெய்து மாலைப்பொழுதின்கட் புறஞ்சிறைவாரணம் புரிந்துபுக்கனரெனவே அற்றைஞான்றுதங்குதல் கூறவேண்டாதுமுடியும்; முடியவே வழிநாட் சாவகருறைகின்றவிடத்தே தங்கினாராய் ஒடுங்கியென்க. அவரெனக் கடவுளாச்சுட்டின், அவருறைவிடம் கந்தன்பள்ளியாமாகலானும், ஆண்டு இணங்காமை சொல்லவேண்டாவாகலானும் அவரென்றது சாவகளையென்க. கடவுளர்க்கெல்லாம் மாதவத்தாட்டி மாண்புறமொழிந்தெனவே கவுந்தியடிகள் கந்தன்பள்ளியுட் புக்கமையுணர்க. இங்ஙனங்கூறியது, ||“ஆறைங்காதம்” என்றமையானும் ¶“காவத மல்லது கடவா ராசிப், பன்னாட் டங்கிச்

* கடவுளர் - ஈண்டு முனிவர்; “தொன்முது கடவுட் பின்னர் மேய” என மதுரைக்காஞ்சியுள்ளும், “இப்பொழுது பொழுதென் ததுவாய்ப்பக் கூறிய, வெக்கடவுள்” எனக்கலித்தொகையுள்ளுங்கூறினர்.

† நிக்கந்தன் - அருகன்.

‡ நாடுகாண்காதை, ககூ - ககக.

§ சாவகர் - சைனர்களில் இல்லறத்தார்; இவர்களை ஸாவகரென்பர்.

|| நாடுகாண்காதை, ஸஉ.

¶ நாடுகாண்காதை, கருசு - கருரு.

சென்ன னொருநான்” என்றமையானும், ஈண்டும் “அன்றவ ருறைவிடத் தல்கின ரடங்கி” என்றமையானும் சிலநாட்சென்றவழிச் செல்வொழிந்தொழிந்து ஆண்டாண்டிருந்து ஆறிச்சென்றமை உணர்த்தற்கெனக்கொள்க.

க0 - க3. தென்றிசை மருங்கிற் செலவுவிருப் புற்று
வைகறை யாமத்து வாரணங் கழிந்து
வெய்யவன் குணதிசை விளங்கித் தோன்ற
வாளீர்ப் பண்ணையும் வாபியும் பொலிந்த
விளமரக் கானத் திருக்கை புக்குழி

இ - ள். தென்றிசைக்கண்ணே செல்லுதலை விருப்பமுறுதலானே கோழி யுரை வைகறையாமத்தே கழிந்து செல்லாநின்றழி வெய்யோன்வந்து முன்னர்க் குணதிசையை விளக்கிப் பின்னர்த் தான் தோன்றினானாக, வளவிய நீர்நிறைந்த மருதநிலமும் வாவியுஞ்சிறந்ததோர் இளமரக்காவின்மண்டபத்தே சென்று புக்க விடத்தென்க.

வாரணம் - கோழியூர். வணங்கி மொழிந்து அல்கினரடங்கி விருப்பற்று வாரணங்கழிந்து தோன்றினவளவிலே இருக்கைபுக்குழியென்க. விளங்கி - விளக்கி; விகாரம்.

க4 - க5. வாழ்க வெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை
பூழிதொ ழாழிதொ ழலகங் காக்க

இ - ள். மன்னர்யாவரினும் மிக்க பெரியதகையினையுடைய எங்கோ வாழ் வாறாக; ஊழிதோறும் ஊழிதோறும் இவ்வுலகை அவனே காப்பாறாகவென்க.

க6 - உ2. அடியிற் தன்னள வரசர்க் குணர்த்தி
வடிவே லெறிந்த வான்பகை பொழுது
பஹுளி யாற்றுடன் பன்மலை யடுக்கத்துக்
குமரிக் கோடுங் கொடுங்கடல் கொள்ள
வடதிசைக் கங்கையு மிமயமுங் கொண்டு
தென்றிசை யாண்ட தென்னவன் வாழி

இ - ள் முன்னொருகாலத்துத் தனது பெருமையினதனைவ அரசர்க்குக் காலான்மிதித்துணர்த்தி வேலானெறிந்த அந்தப் பழம்பகையினைக் கடல்பொழுது பின்னொருகாலத்து அவனது தென்றிசைக்கண்ணதாகிய *பஹுளியாற்றுடனே பலவாகிய பக்கமலைகையுடைய குமரிக் கோட்டையும் கொண்டதனால் வடதிசைக் கண்ணதாகிய கங்கையாற்றினையும் இமயமலையினையும் கைக்கொண்டு ஆண்டு மீண்டும் தென்றிசையையாண்ட தென்னவன் வாழ்வானாகவென்க.

என்றது : அங்ஙனமாகிய நிலக்குறைக்குச் சோழநாட்டெல்லையிலே முத்தூர்க் கூற்றமும் சேரமாளாடுக் குன்றீர்க்குற்றமுமென்னுமிவற்றை இழந்தநாட்டிற்

* “எங்கோ வாழிய... .. . முந்நீர் விழவி னெடியோ, னன்னீர்ப் பஹுளி மணவினும் பலவே” எனப் பஹுளியாற்றைப்பாராட்டிக்கூறினர் புறப்பாட்டிலும்; க.

காக்வாண்ட தென்னவன் வாழ்வானாகவென்றவாறு. அடியில் - அடியால். தன்னவென்பதனைக் கடன்மேலேற்றலுமொன்று. அரசர்க்கு - உலகிலரசொல்லார்க்குமென்க, வான்பகை - முன்பேசெய்தபகைமை. பஹுளியென்னும் ஆற்றின்நன்மை வேளிற்காறையிருப்போந்தாம். கோடு - மலை. கொடுங்கடல் - இவ்வளவெல்லாதந்தகடல். கடல் வடபால் எறிந்துகொண்ட எல்லையளவும் தனதாக்கி மீண்டும் தென்றிசையாண்டவென ஒப்பாகலுமொன்று. அடியாலுணர்த்தி எறிந்த பக்கபொழுது கொள்ளத் தானுங்கொண்டு ஆண்ட தென்னவனென்க.

உரு - உரு. திங்கட் செல்வன் நிருககுலம் விளங்கச்
செங்கனா யிரத்தோன் நிறல்விளங்கு காரம
பொங்கொளி மாற்பிற புண்டோன் வாழி

இ - ன். திங்களாகிய செல்வனுடைய மரபு மேம்படுத்தற்கு இந்திரன்பூட்டிய வலிவிளங்கிய ஆரத்தை ஒளிபொங்கிய தனதுமார்பத்தேபுண்ட பாண்டியன் வாழ்வானாகவென்க.

விளங்கவென்பதனை விகாரவகையான் வியங்கோளாக்குவானுமுளர். விளங்கப்பூண்டோனென இயைக்க. திங்கட்செல்வனென்பதற்கு வேளிற்காறையிற் உரைத்துணைக்க.

உசு - ஈசு. முடிவளை யுடைத்தோன முநல்வன் சென்னியென்
நீடியுடைப் பெருமழை யெய்தா தேகப்
பிழையா விளையுட் பெருவளநு காப்ப
மழைபிணித தாண்ட மன்னவன் வாழ்கெனத்
தீதுநீர் சிறப்பிற் றென்னனை வாழ்த்தி
மாமுது மறையோன் வந்திருந் தோனை

இ - ன். இவன் நம்முடைய முதல்வனது சென்னிமுடியிலே வளையையுடைத்தோனென்று இடியையுடைய பருவமழை தனதுநாட்டிற் பெய்தற்றொழிலெய்தாது ஏகிற்றாகத் தப்பாத விளையுளாகிய மிக்க வளஞ்சுரக்கும்படி அதனை *விலங்கிட்டாண்ட மன்னவன் வாழ்வானாகவெனக் குற்றந்தோந்த சிறப்பினையுடைய தென்னவனை இவ்வனமேத்திவந்திருந்த முதுமறையோனெனவென்க.

ஈஉ - ஈஈ. யாது நம்முடிகென் வரவெனம்
கோவலன் கேட்ப

இ - ன். அம்மறையோனைநோக்கி, ஆண்டு, நம்முடியாது? ஈண்டு நம்வரவு என்னையெனக் கேர்வலன்வினவவென்க.

ஈஈ - ஈசு. குன்றச் சிறப்பின்
மாமறை யானன் வருபொரு நுணர்ப்போன்

வேலையெறிந்து கடலை வற்றச்செய்ததும், இந்திரன்பூட்டிய ஆரத்தைப் பூண்டதும், இந்திரன்முடிமேல் வளையைச்செலுத்தியதும், மேகத்தைச் சிறைப்படுத்தியதும் பாண்டியன் உக்கிரவன்மன் செயலென்று மருகாப்புராணங்கூறும்

இ - ன். மிக்க சிறப்பினையுடைய அம்மறையோன் தான் வருகின்றபொருளை உணர்கின்றவனென்க.

வருபொருளென்ற பொதுமையான் வருதற்குக் காரணமும் ஊரின்பெயரு மென்பதாயிற்று.

க. ௫ - ௪௦. நில மேக நெடும்பொற் குன்றத்துப்
பால்விரிந் தகலாது படிந்தது போல .
வாயிரம் விரித்தெழு தலையுடையருந்திறற்
பாயற் பள்ளிப் பலர்தொழு தேத்த
விரிதிரைக் காவிரி வியன்பெருந் துருத்தித்
திருவமர் மார்பன் கிடந்த வண்ணமும்

இ - ன். நிலமேகம் ஒங்கிய பொன்மலையீதே பக்கங்களில் விரிந்து மிகாமல் ஒக்கப் படிந்ததுண்டாகில் அதனையொப்பத் தனது படம்விரித்தெழுந்த ஆயிரத் தலையையும் கிட்டெதற்கரிய திறலையுமுடைய பாம்பிணைப்பள்ளியீதே தேவர்கள் பலரும் தொழுதேத்தத் திரைவிரியும் காவிரியாற்றிடைக்குறையிலே திருமகள்பொருந்திய திருமார்பையுடையோன் கிடந்தகோலமுமென்க.

மேகம் படிந்ததுபோலவென்க.

சு. ௧ - ௫௩. வீங்குநீ ரருவி வேங்கட மென்னு
மோங்குயர் மலையத் துச்சி மீமிசை
விரிகதிர ஞாயிறுந் திங்குளும் விளங்கி
யிருமருங் கோங்கிய விடைநிலைத் தானத்து
மின்னுக்கீகாடி யுடுத்து விளங்குவிற்பூண்டு
நன்னிற மேக நின்றது போலப்
பகையணங் காழியும் பால்வெண் சங்கமுந்
தகைபெறு தாமரைக் கையி னேந்தி
நலங்கிள ரார மார்பிற் பூண்டு
பொலம்பூ வாடைபிற் பொலிந்து தோன்றிய
செங்க னொடியோ லின்ற வண்ணமும்

இ - ன். கொடிவழித்தீர்த்தமுதலிய மிக்க அருவிநீரையுடைய வேங்கட மென்று பெயர்கூறப்படும் மலையினுச்சியீதே ஞாயிறுத்திங்களும் இருமருங்கும் ஒங்கிவிளங்கிய இடைப்பட்டவிடத்தே நல்ல நிலநிறத்தையுடையமேகம் தன்மின் னாகிய புதுப்புடைவையையுடுத்துத் தன்வில்லாகிய பணியைப்பூண்டுகின்றாற்போ லப் பகையைவருத்தும் ஆழியையும் சங்கையும் அழகிய தாமரைக்கையகத்தே வலனுமிடனுமேந்தி அழகுசினருமாரத்தைத் திருமார்பிற்பூண்டு பொற்புவாடையை யடுத்து வெளிப்பட்ட சிவந்த திருக்கண்மலையுடைய நெடியோன் நின்ற கோலமுமென்க.

மேகம் இடைநிலைத்தானத்து உடுத்துப் பூண்டு நின்றதுபோல ஏங்கிப் பூண்டு பொலிந்து உச்சியிமிசைத்தோன்றிய நெடியோன் நின்றவண்ணமுமென்க. இது

மயக்கநிரனிறை. உச்சிமீமிசையென ஒருபொருட்பன்மொழி சிறப்பின்கண் வந்தன.

ருஉ - ருங். என்கண் காட்டென் றென்னுளங் கவற்ற
வந்தேன் குடமலை மாங்காட் டெள்ளேன்

இ - ன். இங்ஙனமாகிய இரண்டெண்ணத்தையும் காட்டுவாயாகவென்று என் கண் என்னுள்ளத்தைக் கவலையெய்தலாலே ண்டுவந்தேன் ; ஆண்டுக் குடமலைப் பக்கத்து மாங்காட்டுன்னுமூரின் கண் உள்ளவன் நானென்றானென்க.

என்கண் - எழுவாய். * “கண்ணுந் தோளும்” என்பதனாற் கண்ணென்றார். உள்ளேன் - உள்ளவனென்.

ருச - ருள. தென்னவ னாட்செ சிறப்புஞ் செய்கையுங்
கண்மணி குளிர்ப்பக் கண்டே னாதலின்
வாழ்த்திவந் திருந்தே னிதுவென் வரவெனத்
தித்திறம் புரிந்தோன் செப்பக் கேட்டு

இ - ன். அத்தென்னவனுடைய நாட்டினுள்ளசிறப்பும், அவன் கொடை அளிமுதலிய செய்கைகளும் கேட்டலன்றிக் கண்கள்குளிரக் கண்டேனாகலான், அவன் புகழை நாவால்வாழ்த்தி வந்திருந்தேன் ; என்வரவு இதுவென்றுகொண்டு முத்தியின்றித்தது மனம்புரிந்தோன் சொல்லக்கேட்டென்க.

ருஅ - ருசு. மாமறை முதல்வ மதுரைச் செந்நெறி
கூறு நீயெனக் கோவலற குரைக்கும

இ - ன். கோவலன் பெரிய மறைமுதல்வனே, அதுநிற்க ; மதுரைக்குச்செல் லும் செவ்வியநெறியை எங்கட்குக் கூறுவாயாகவென, அவற்கு அவன் இதினைக கூறுமென்க.

அது மேற்கூறுவார் :

சு௦ - சு௧. கோத்தொழி லாளரொடு கொற்றவன் கோடி
வேத்திய விழந்த விபனிலம் போல
வேனிற் கிழவனொடு வெங்கநிர் வேந்தன்
முனலந் திருகத் தன்மையிற் குன்றி
முல்லையுங் குறிஞ்சியு முறைமையிற் றிரிந்து
நல்லியல் பிழந்து நடுகுதய ருறுத்துப்
பாலை யென்பதோர் படிவங் கொள்ளுந்
காலை யெய்தினிர் காரிகை நன்னுடன்

இ - ன். வன்கண்மையன்றிக் குடியோம்பாத அமைச்சரோடே, நாடோறும் காடி முறைசெய்யாது அரசனுக்கோல்கோடலானே, அரசியலிழந்த அகன்றிலம் போல முதிர்ந்த வேனிலாகிய உரிய அமைச்சரோடே வெவ்விய விளக்கத்தோடே யமைந்த தீவேந்தனானும் வெவ்வுமமிசுதலானே தமது இயற்கைகெட்டு முல்லை

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம், சு௧,

† வேந்தன் - குரியன்.

கூறு - கூறு : { தொல். அகநா. அனல். பதி. கூ,
தொல். அகநா. ந. பதி. ச
{ கூ, கூ-விருத்தி, பதி. 24

குறிஞ்சியென்னும் இருகிணையும் முறைமைதிரிந்து தமது நல்லியல்பையிழந்து தம்மைச் சேர்ந்தோரை நெடுஞ்ஞையையுறுவித்துப் பாலையென்பதோர் வழுவைக் கொள்ளும் இந்தக்காலத்து இக்காரிகையோடு வந்தீர்நீரென்றனென்க.

பாலைக்கு நிலமின்மையும் முல்லைக்கும் குறிஞ்சியும் இனிப் பாலையாதலும் முன்னர்ப் பதிகச்செய்யுளுரையிற் கூறப்பட்டன. அன்றியும், * “வான மூர்ந்த வயங்கொளி மண்டில, நெருப்பெனச் சிவந்த வுருப்பவி ரங்காட், டிலையில மலர்ந்த முகையி லிலவம்” என முல்லை முறைமைதிரிந்து பாலையாயினவாறும், † “சிறுநங்கணிச்சியோன்... .. வரைபிளந் தியங்குந், ராறுகெட விலங்கிய வழுவலி ராரிடை” எனக் குறிஞ்சி முறைமைதிரிந்து பாலையாயினவாறுங்காண்க.

கோடி இழந்த நிலம்போலக் கிழவனெடுந் வேந்தன்றிருக்க குன்றித் திரிந்து இழந்து உறுத்துக் கொள்ளுங்காலையெனக்கூட்டுக. காரிகை தன்னுடன் காலையெய்தினிரென மாறுக. காலை - காலம்.

அ - அ. அறையும் பொறையு மாரிடை மயக்கமு
நிறைநீர் வேளையு முறைபடக் கிடந்தவிந்
நெடும்பே ரத்த நீந்திச் சென்று
கொடும்பை நெடுங்குளக் கோட்டகம புக்காற
பிறைமுடிக்க கண்ணிப் பெரியோ நேந்திய
வறைவாய்ச் சூலத் தருநெறி கவர்க்கும்

இ - ன். பாறையும் துறகலும் அருவழியின் நெறிமயக்கமும் பேய்த்தேருமென்னுமிவை அடைவபடக்கிடந்த இந்தத் தொலையாத பெரிய சுரத்தருறியைத் தொலைத்துப்போய்க் கொடும்பாளூர் நெடுங்குளமென்னும் இரண்டிற்கும் பொது

* அந்நாறாறு, களிநீறியானைநீரை, கக: “வான மூர்ந்த வயங்கொளி மண்டில, நெருப்பெனச் சிவந்த வுருப்பவி ரங்காட், டிலையில மலர்ந்த முகையி லிலவங், கல்கொ ளாய மலிபு தொகுபெடுத்த, வஞ்சுடர் நெடுங்கொடி பொற்பத் தோன்றுங், சுயந்துக ளாகிய பயந்தபு காண, மெம்மொடு கழிந்தன ராயிற் கம்மென, மெய்யுந் தன்ன பொங்குமணற் கான்யாற்றுப், படுகிணை தாழ்ந்த பயிலிண ரெக்கர், மெய்ப்புருவன்ன கைகவர் முயக்க, மவரும் பெறுகுவர் மன்னே நயனர, நீர்வார் நிகர்மலர் கடுப்ப வோம்மற், தறுகுள நிறைக்குந் போல வைகலு, மமுதன் மேவல வாகிப், பழிநீர் கண்ணும் படுகுவ மன்னே” என்பது தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரித்த விடத்து ஆற்றாளாய தலைமகளது வேறுபாடுகண்டு ஆற்றாளாயதோழிக்குத் தலைமகன் ஆற்றுவலென்பதுபடச்சொல்லியது ; ஓனாவையாரீ.

† கலித்தொகை, முதலாவதுபாலை, க. “தொடங்கற்கட் டோன்றிய முதியவன் முதலாக, வடங்காதார் மிடல்சாய வமரர்வந் திரத்தலின், மடங்கல்போற் சினைஇ மாயுச்செ யவுணைக், கடந்தடு முன்பொடி முக்கண்ணன் மூவெயிலு, முடன்றக்கான் முகம்போல வொண்கதிர் தெறுதலிற், சிறுநங்கணிச்சியோன் சினவலி னவ்வெயி, லேறுபெற் றுதிர்வனபோல் வரைபிளந் தியங்குந், ராறுகெட் விலங்கிய வழுவலி ராரிடை, மறப்பருங் காது விவளின் டொழிய, விறப்பத் துணிந்தனரீ கேண்மின்மற் றைஇய”

வாகிய ஏரியினது களையைக் கழிந்துசென்றால் முடிக்குப் பிறையைக் கண்ணி யாகச்சூடிய இறைவனேந்திய கண்ணறையாகிய வாயையுடைய சூலவேல்போல மூன்றுவழி அறிதற்கரியவாம்படி கவர்க்குமென்றானென்க.

பொறையைப் பொத்தையென்பாருமுள், ஆவது மட்சிறமலை. ஆரிடை - அரியவழி; ஆவது ஆறலைப்போரும் ஊறுசெய்விலங்குமுடைத்தாய் ஏற்றிழிவும் கவலைச்சின்னெறியுமாயிருப்பது. நிறைநீர்வேலியென்றார், பேய்த்தேனா; நீர் போலத்தோன்றுதலின். உடைகுளங்களுமாம். இவை இணைப்பெயர்பெற்றவூர். இனிக் கொடும்பைக்கோட்டகநெடுஞளமெனவுமாம். கோட்டகம் - கரை; பன் னமுமாம். நீந்திப் புகவரிதென்பதுதோன்றப் புக்காலென்றார். சூலத்து - சூலம் போல; சாரியை நிற்க உருபும் உவமவுருபும் தொக்கன.

எசு. வலம்படக் கிடந்த வழிநீர் றுணியின்

இ - ன். அங்கனம் கவலைப்படுநெறியினுள் வலப்பக்கத்தாய்க் கிடந்தவழி யில் நீர் போகத்துணிவீராயினென்றானென்க.

நெறியருமைகூறினான்.

எடு - அசு. அலர்தலை மராமு முலறுதலை யோனமபும

பொரியனா யுழிஞ்சிலும் புனமுளி முங்ஙிலும

வரிமரற் றிரயகிய கரிபுறக் கிடககையு

நீர்நசைஇ வேட்கையின் மாணின்னு விளிக்குங்

கானமு மெயினர் கடமுங் கடநதா

லைவன வெண்ணெலு மறைக்கட் கருமாபு

கொய்பூந் திணையுங் கொழுமபுன வரதுங்

காயமு மஞ்சளு மாய்கொடிக்க கவலைமு

வாழையுங் கமுருந் தாழ்குலைத் தெங்கு

மாவும் பலாவுஞ் சூழ்நித் தோங்கிய

தென்னவன் சிறுமலை நிகழ்ந்து தோன்று

மமமலை வலங்கொண் டகன்பதிர் செல்லுமின்

இ - ன். விரிந்த தலைகளையுடைய வெண்கடம்பும், உலறிய தலைகளையுடைய ஓமையும் பொரிந்த தானையுடைய வாகையும், தன்மெடுளிந்த பறக்காழாகிய மூங்கி லும், வரியையுடையமரல் நீர்வற்றித் திரங்கிய கரிந்துகிடக்கின்றவிடங்களும், அவ் விடத்தே நீருண்டலைவிரும்பி அவ்விருப்பத்தாலே உழைமான் நின்று உலாக்குங் காலும், எயினருரையடுத்தவழியுமாகியவவை கடத்தற்கரிய; அவற்றைக்கடந்து போனால், அவ்விடத்து மலைச்சாரவில்விளையும் நெற்பயிரும் முறிக்கும்பருவத்தைத் தன்னிடத்துடைய கரும்பும் கொய்யும்பருவத்தையுடைய திணையும் வளவிய புனத் தில்விளைந்த வரகும் வெள்ளுள்ளியும் மஞ்சளும் அழகியகொடியையுடைய கவலையும் தலைதாழ்ந்த சூலையையுடைய வளவாழையும் கமுரும் தெங்கும் மாவும் பலாவு மென்னுமிவை தனக்குச் சுற்றெங்கும் சூழப்பட்டு ஒங்கிய தென்னனுடைய சிறுமலை யென்னும் பெயரையுடைய மலை விளங்கித்தோன்றும்; அம்மலையை வலப்பக்கத் துக்கொண்டு இடப்பக்கத்து நெறியிற்சென்று மதுரையிப்புகுமினென்றானென்க.

* உலறுதல் - தலைமுளிதல், உழிஞ்சில் - உன்னமுமாம். புல் - புறக்காழ், வரிமரற்றிரங்கியவென்பதற்கு விலங்கு சுவைத்தலால் திரங்கியவென்றமாம்; † “மரையா மரல்கவர” என்றாகலின். எயினர் - மறவர், அறைக்கண் - வரைந்தகண்ணுமாம். பூந்தினை - பொயிலினையுடையதினை. காயம் - வெள்ளுள்ளி சிறுமலை - பெயர், அகன்பதி - மதுரை.

அ௮ - கூஉ. அவ்வழிப் படரீ ராயி னிடத்துச் .
செவ்வழிப் பண்ணிற் சிறைவண் டரந்துந்
தடந்தாழ வயலொடு தண்பூங் காவொடு
கடம்பல மிடந்த காமிடன் கழிநது
திருமால் குன்றத்துச் செல்குவி ராயிற்
பெருமால் கெடுக்கும் பிலமுண்டு

இ - ள். அங்நுனமாகிய வலப்பக்கத்துநெறியைப் போதிராயின் இடப்பக்கத்துச் சிறையையுடையவன்குள் செவ்வழியாழ்ப்பண்ணினைப்பாடும் தாழ்ந்த தடத்தோடும் தாழ்ந்தவயலோடும் குளிர்த்தபூங்காவினோடும் அருஞ்சரங்கள் பலவும் இடைக்கிடந்த காட்டுநெறியையுக்கழிந்து திருமால்குன்றத்துச் செல்வக்கடவீராயின், அவ்விடத்தே மிக்க மயக்கத்தைக்கெடுக்கும் பிலத்துநெறியுண்டென்றனென்க.

திருமால்குன்றம் - அழகர்திருமலை.

கூஉ. ஆங்கு—இ - ள். அப்பிலத்துக்குள்ளே,

௪௦௩ - ௪௦௪. விண்ணோ ரேத்தும் வியத்தகு மரபிற்
புண்ணிய சரவணம் பவகா ரணியோ
டிட்ட சித்து யெனும்பெயர் போகி
விட்டு நீங்கா விளங்கிய பொய்கை
முட்டாச் சிறப்பின் மூன்றுள

இ - ள். தேவர்களாலேத்தப்படுதலில் யாவரும் வியக்கத்தகும் மரபினையுடைய புண்ணியசரவணம் பவகாரணி இட்டசித்தியென்னும்பெயர் எங்கும் பாக்கப்பட்டு இடையறாத சிறப்பினையுடையவாய்த் தம்மிற்சேர்ந்திருக்கின்ற மூன்றுபொய்கைகளுளவென்றென்க.

௪௦௪. ஆங்கு—இ - ள். அவந்துள்,

௪௦௮ - ௪௦௯. புண்ணிய சரவணம் பொருந்துவி ராயின்
விண்ணாவர் கோமான் விழுநா லெய்துவிர்

இ - ள். புண்ணியசரவணமென்னுநின்ற பொய்கையின் ஆடுவிராயின் இந்திரனாற்செய்யப்பட்ட ஐந்திரவியாகரணமென்றும் இலக்கணத்தை உணர்வீரென்றனென்க.

* அலறுதலெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

† கலித்தொழை, முதலாவது பாலை, கு.

இது நினைவிற்ப் பெறம்பேற. பொருந்ததல் - ஆடுதல். எய்துதல் - உணர்தல்.

க00 - க0க. பவகா ரணிபடிந் தாடுவி ராயிற்
பவகா ரணத்திற் பழம்பிறப் பெய்துவிர்

இ - ன். அதுவன்றிப் பவகாரணியென்னும் பொய்கைக்கண் ஆடுவீராயின் இப்பிறப்பிற்குக் காரணமாகிய பழம்பிறப்பையுணர்வீரென்றானென்க.

முன்னும்பின்னுமாகிய இருபிறப்பையும் உய்த்துணர்தற்குக் காரணமாகிய இப்பிறப்பிலே எப்பிறப்பையும் எய்தவுணர்வீரென்றானெனினுமையும். இனிப் பவமென்பதனை விகாரமாக்கிப் பாவத்தான்வரும்பிறப்புக்களையெனவுமாம்.

க0௨ - க0௩. இட்ட சித்தி யெய்துவி ராயி
னிட்ட சித்தி யெய்துவிர் நீரே

இ - ன். அதுவன்றி இட்டசித்தியென்னும் பொய்கையின் ஆடுவீராயின் நீர் நினைத்தவெல்லாம் எய்துதலையுடையீரென்றானென்க.

இனி எண்வகைச்சித்திகளையும் தவஞ்செய்து வருந்திப்பெறாமல் நினைத்துழிப் பெறுவீரென்றானெனினுமையும்.

க0௪. ஆங்குப் பிலம்புக வேண்டுகி ராயின்

இ - ன். அங்ஙனமாகிய அப்பிலத்துக்கட்புகுதலை விரும்புவீராயினென்றா

க0௫ - க0௭. ஓங்குயர் மலையத் துயர்க்தோற் றொழுது
சிந்தையி லவன்றன் சேவடி வைத்து
வந்தனை மும்முறை மலையலஞ் செய்தால்

இ - ன். மிகவுயரந்த அத்திருமலைக்கணுள்ள பெரியோன்சேவடிகளைக் கையாற்றொழுது மனத்தானினைந்து வாக்காற்றுகித்தலுடனே அம்மலையை மும்முறை வலஞ்செய்தாலென்க.

அத்து - சாரியை. வைத்தல் - நினைத்தல்=தியானம். வந்தனை - ஈண்டுத் துதித்தல். தொழுது வைத்து வந்தனையோடு வலஞ்செய்தாலென்க.

க0௮ - க0௧. நிலம்பக வீழ்ந்த சிலம்பாற் றகன்றலைப்
பொலங்கொடி மின்னிற் புயலைங் கூந்தற்
கடிமல ரவிழ்ந்த கன்னிகா ரத்துத்
தொடிவளைத் தோளி யொருத்தி தோன்றி

இ - ன். பாதாளகங்கைக்கு மேலுள்ள நிலம் கூறுபடும்படி அறுத்துத் தாழ்ந்த *சிலம்பாறென்னும் அகற்செய்யுடைய ஆற்றினது கரைக்கண்ணதாகிய விளக் கத்தையுடைய முகைகளவிழ்ந்த மலையையுடையதோர் கோங்கினிழற்கண்ணே ஓர் பொற்கொடிபோலவும் மின்போலவும் புயல்போலும் ஐவகைக்கூந்தலையும் வளைந்த தொடிபனைத் தோளினையுமுடையாளொருத்தி தோன்றியென்க.

* சிலம்பாற்றினை துபுரகங்கையென்பர்.

சிலம்பாறு - அக்வியாற்றின்பெயர். தலை - இடம். இன் - உவமவுருபு.
கன்னிகாரம் - கோங்கு. தொழ - வளைவு ஒருத்தி - ஓரியக்கி.

கக௨-கக௭. இம்மைக் கின்பமு மறுமைக் கின்பமு
மிம்மையு மறுமையு மிரண்டு மின்றியேயர்
செமமையி னிற்பதுளு செப்புமி னீயிரிவ்
வனாததாள் வாழ்வேன் வரோத்தமையென்பே
ஹுரைத்தார்க் குரியே ஹுரைத்தீ ராயிற்
நிருத்தக ளொக்குத் திறமதேன் கதவெனும்

இ - ன் அங்ஙனம் தோன்றினவன் இப்பிறப்பிற்கின்பமும் மறுபிறப்பிற்கின்பமும் இவையிரண்டுமொழிந்து எக்காலத்தும் ஒன்றாதன்மையாய்க் கோட்டமின்றி அழிவறிற்குமின்பமுமாகியபொருள்கள் யாவை? அவற்றை நீயிருநாமின்; யான் இத்*தான்வரைக்கண்ணே வாழ்வேன்; வரோத்தமையென்று கூறப்படுவேன்; யான் வினாய இவற்றை உரைத்தாருளராயின், அவர்க்கு எத்தொழிற்குமுரியேன்; ஆதலின், திருத்தக்கீர், உரைத்தீராயின், உமக்கு இப்பொழுதே இப்பிலவாயிற்கதவம் திறந்துதருவேனென்று சொல்லுமென்றானென்க.

இம்மைக்கின்பம் - புகழ்; மறுமைக்கின்பம் - புண்ணியம்; செம்மையினிற் பது - மோக்கம். இனி, ஒருவர்க்கு இம்மைமறுமைகட்கு இன்பத்தைத்தந்து பூமி யுள்ளவரும் நிற்பதுமாவது புகழ்; †“ஒன்று வலகத் . . . தொன்றில்” எனவும், ‡“இவணிசை யுடையோர்க் கல்ல தவண, துயர்நிலை யுலகத் துறையுளின்மை, விளங்கக் கேட்ட மாறுகொல்” எனவுங்கூறினாராகலின் கதவந்திறத்தற் குரியேனெனவுமாம் திறந்தேன் - காலமயக்கம், வினாபொருட்கண்வந்தது.

* அபுமலையைப் பாதசைலமென்று வடநூலார் கூறுதலின், தான்வரையென்றார். தாழ்வரையென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† திருநீரான், புகழ், க “ஒன்று வலகத் துயர்ந்த புகழல்லாம், பொன்றாது நிற்பதொன்றில்.”

‡ புறநானூறு, ௫௦ :—“மாசற விசித்த வாருறு வன்பின், மைபடு மருங்குல் பொலிய மஞ்ஞை, யொலிகெடும் பீலி யொன்பொறி மணித்தார், பொலங்குழையுழிஞையொடு பொலயச் சூட்டிக், குருகி வேட்கை யுருகெழு முரசு, மண்ணி வாரா வளவை யெண்ணெய், துரைமுகத் தன்ன மென்பூந் சேக்கை, யறியாதேறிய வெண்ணைத் தெறுவர, விருபாற் படுக்குநின் றெளிவா னொழித்ததை, யதுவுஞ் சாலுமற் றமிழ்முழு தறித, லதனெடு மமையா தணுக வந்துறின், மதனுடை முழவுத்தோ னோச்சித் தண்ணென, வீசி யோயே வியலிடங் கமழ, விவணிசை யுடையோர்க் கல்ல தவண, துயர்நிலை யுலகத் துறையுளின்மை, விளங்கக் கேட்ட மாறுகொல், வலம்படு குரிசினி யிங்கிது செயலே.” கிண - பாடாண்டிணை; துறை - இயன்மொழி. சேரமான் தகரேறிந்த பெருஞ்சேரலிரும்பொறை, முரசு கட்டிலறியாதேறிய னோசிகீரணத் தவறுசெய்யாது அவன்றுயிலெழுந்துணையும் கூவிகொண்டுவிசியாணை னோசிகீரணுப்பாடியது. [இப்பாட்டே இத்திவீழ்வுரெடுத்தகாதையில் முரசுநாட்கோடற்கு உதாரணமாக அடியார்க்குநல்லாராற்காட்டப்பட்டது; | கக௮ - ம் பக்கம், க௨ - ம் வரியிற்காண்க.]

ககஅ கஉ௩. கதவந் திறந்தவன் காட்டிய நன்னெறிப்
புதவம் பலவுள போகிடை. கழியன
வொட்டுப் புதவமொன் றுண்டத னும்பர்
வட்டிகைப் பூங்கொடி வநது தோன்றி
யிறுதியி லின்ப மெனக்கிங் குரைத்தாற
பெறுதிர் போலுநீர் பேணிய பொருளென்னும்

இ - ன். அவருணப்பின், அவன் கதவைத்திறந்து இதுவென்றுகாட்டிய நல்ல வழியில்நீண்ட இடைகழிவாயில்கள் பலவுள, அவைகழிந்தால இரட்டைக்கதவை யுடையதோர் வாயிலொன்றுண்டு; அதற்கு மேலாகச்சென்றால் வட்டிகையிலே யெழுதின பாவைபோல்வானொருத்தி வெளிப்பட்டு ஈறில்லாத இன்பம் யாத? அதனை உரைத்திராயின் நீயீர் இம்முப்பொருளினும் விரும்பியபொருளைப் பெறுவீ ரென்னுமென்றானென்க.

புதவம் - வாயில். போகு - நெடுமை. ஒட்டுப்புதவம் - இரட்டைக்கதவம். உம்பர் - மேல். பூங்கொடி - உவம்ப்பெயர். அன்றித் துவாரவட்டிகையிற் பூங் கொடி அங்ஙனங்கேட்டுமெனவுமாம். இறுதியிலின்பம் - வீடு. பெறுதிர் - முன் னினைப்பன்மை. போலி - ஒப்பில்போலி.

கஉச-கஉரு. உரைபீ ராயினு முறுகண் செய்யே
னெடுவழிப் புறத்து நீக்குவ னுமமெனும்

இ - ன். வினாயவன், யான்வினாயதனை றும்பேதைமையான் உரைபீராயினும் தும்மை வருத்தஞ்செய்யேன்; நீர் போகக்கடவ நெடுநெறிக்கண்ணே தும்மைப் போக்குவவென்னுமென்றானென்க.

கஉசு-கஉஎ. உரைத்தா ருளரெனி னுரைத்த மூன்றின்
கரைப்படுத் தாங்குக் காட்டினை பெயரும

இ - ன். அவன் அங்ஙனங்கேட்டபொருளை உரைத்தாருளராயின், முற்கூறப் பட்டபொய்கைமூன்றின்கரைக்கட்செலுத்தி அவை இவையெனதுகாட்டி மீளு மென்றானென்க.

ஆறுகு - அசை.

கஉஅ-கஉஉ. அருமறை மருங்கி னைந்தினு மெட்டினும
வருமுறை யெழுத்தின் மந்திர மிரண்டு
மொருமுறை யாக வுளங்கொண் டோறி
வேண்டிய தொனறின் விருமபிலி ராடிற்
காண்டகு மரபின வல்ல மறறவை

இ - ன். ஓதவும் உணரவுமரிய மறையிடத்தனவாகிய ஐந்தானும் எட்டானும் வருமுறைமைப்பட்ட எழுத்தினையுடைய *மந்திரமிரண்டையும் ஒருதன்மையாக

* மந்திரமிரண்டையும் முறையே பஞ்சாக்கரமென்றும், அட்டாக்கரமென் துங்குதுவர் அநுபீதவுகாயாசிரியர்.

மனத்தானினைந்து வாக்காற்றுகிதது அவற்றுள் வேண்டியதியாதொன்று அதனில் விரும்பினீராயாடின, அவற்றின்பயனாயவை தவங்களைச்செய்தோர்க்கும் காணத்தகும் மரபினையுடையவல்லவென்றானென்க.

இனி, அங்ஙனமாகிய பொய்கைகளின்பயனை விரும்பினீராய் ஒன்றிறாடின அதன்பயனை நுகர்ந்தனெஞ்சம் பிற்தொன்றினையும் காதலியாதென்றமாம். இன்னும் மற்றவை காண்டகுமரபினவல்லவென்பதற்கு இவையொழிந்ததீர்த்தங்கள் இவைபோலக் கைமேற் காணத்தகும் மரபினையுடையவல்லவெனினுமமையும்.

கக௩-கக௩அ. மற்றவை நினையாது மலையிசை நின்றோன்
பொற்று மனாத்தா னுள்ளம் பொருந்துமி
னுள்ளம் பொருந்துவி ராயின் மற்றவன்
புள்ளணி நீள்கொடி புணர்நிலை தோன்றுந்
தோன்றிய பின்னவன் னுணைமலர்த் தாளினை
யேன்றுதுயர் கெடுக்கும்

இ - ன். அங்ஙனமாகிய பொய்கைகளின்பயனை விரும்பீராயின், அவற்றை நினையாதே அம்மலையீதுநின்றோனுடைய பொலிவுபொருந்திய தாமரைமலர்போலும் தார்களைநினைமின்கள் ; அங்ஙனநினைப்பீராயின், அப்பொழுதே அவனது கருட்புள்ளெழுகிய கொடித்தண்டு பொருந்திநிற்குநிலையிடத்தைக் காண்பீர்; கண்டவளவிலே அவன்றிருவடிநிலை தும்மை எடுத்துக்கொண்டு பிறவித்துன்பத்தைக் கெடுக்குமென்றானென்க.

நீயிர் ஆண்டுச்சென்று அதுகாண்பீரென்பான் தோன்றுமென்றான். கெடுக்கும் - முற்று.

கக௩அ-கக௩ஈ. இன்ப மெய்தி
மாண்புடை மரபின் மதுகைக் கேசுமின்

இ - ன். அங்ஙனம் அதுகாண்டலிற் பின்னர் பரமபதத்திற்குச்சேறலுமெங் பென்று இன்பமெய்தி மாட்சிமைபொருந்திய மரபினையுடைய மதுகைக்குச் சென்மின்களென்றானென்க.

கக௩, காண்டகு பிலத்தின் காட்சி யீது

இ - ன். கண்கூடாகக் காணத்தகும் பிலத்தின்றன்மை இத்தன்மையாயிருக்குமென்றானென்க.

கக௩-கக௩ஈ. ஆங்

கந்நெறிப் படரீ ராயி னிடையது
செந்நெறி யாரூந் தேம்பொழி லுமித்த
முரிடை யிட்ட காடுபல கடந்தா
லாரிடை யுண்டோ ராரூர்த் தெய்வ
நடுக்கஞ் சாலா நயத்திற் றோன்றி
யிடுக்கண் செய்யா தியங்குநர்த் தாங்கு
மடுத்துடன் கிடக்கு மதுரைப பெருவழி

நீணிலங் கடந்த நெடுமுடி யண்ண

ருடொழு தகையேன போருவல் யானென

இ - ள். அத்தன்மையவாகிய இரண்டு பக்கவழிகளிற் போதிராயின், இடைப் பட்டநெறி செவ்வியநெறி, அதனிடத்து இனிய பொழில்சூழ்ந்த ஊரும் ஊர்களை இடையிட்ட பலகாடுங்கடந்தாற் கடத்தற்கரியதோர் மிக்கவழிக்கண் மிக்க துய னைத்தருவதோர் தெய்வமுண்டு, அத்தெய்வந்தோன்றி வழிப்போவாரா இடுக்கண செய்யாது; செய்வதெனின், நடுக்கஞ்சாலாநயத்தாலே போவார்போக்கைத் தடுக்கும், அங்ஙனமாகிய அதனைத்தப்பின், அப்பெருவழி போவாராயாவர்க்கும் முகஞ்செய்துகிடக்கும், ஆதலால் நீயிருஞ்சென்மின, யானும் நிலங்கடந்த நெடுமுடி யண்ண றுள்களைத் தொழுதகையையுடையேனாகவீற் போருவலென்னவெனக.

தாங்கும் - தடுக்கும். மடுத்துடன்கிடக்கும் - இம்முனறுவழியும் ஒருபடிப பட முகஞ்செய்துகிடக்குமெனினுமமையும்.

கரு0-கடுக. மாமறை யோன்வாய வாழித்திறந கேட்ட

காவுந்தி யையையோர் ஈடொன சொல்லும

இ - ள். அங்ஙனம்போருவலென்ற முதுமறையோன்வாக்கால் வழியின் நிறப் பனைக்கேட்ட கவுந்தியடிகள் லாபொருள்பொதிந்தவுரையை உரைக்கும், அஃதென தெனின்,—

கருஉ-கருசு. நலம்புரி கொள்கை நான்மறை யான

பிலமபுக வேண்டிம பெற, ியிய கில்லை

கபபத திற்திறன் காட்டிய நூலின்

மொய்ப்பாட் டியறகை விளங்குக காணு

யிறந்த பிறபரி னெய்திய வெல்லாம

பிறந்த பிறபரி காணு யோநீ

வாயமையின் வழாது மன்னுமி ரோம்புநாக

கியாவது முண்டோ வெய்தா வருமபொருள்

ஈழமு நெய்வங் கண்டடி பணிய

நீபோ யானகளு நெனநிப பாருது

மென்றம மறையோற கிசைமொழி யுணர்ந்தி

ருன்றிக கொள்கைக கோவலன் நனனுட

னன்மைப பகலோ ரருமபதித் தநங்கி

இ - ள். நல்லொழுக்கத்தைபுரிந்த கோட்பாட்டையுடைய மறைவல்லவனே, தேவர்களினும்வைத்து ஆயுக்கற்பத்தினை மிகவுடைய இந்நிரனசூழ்ந்துவித்த வியா கரணத்தினை எம்முடைய அருகருமரனருளிசெய்த பரமாகமங்களிற் காண்கின் றிலையோ, அஃதுளதாக, நின் புண்ணியசரவணம்பொருந்துதலவேண்டா, அஃ தன்றி முற்பிறப்பிற்செய்தவற்றை இப்பிறப்பிற் காண்கின்றிலையோ, ஆகலான நிற்பவகாரணி படியவேண்டா; அஃதன்றி வாழ்மையும் கொல்லாமைமமென்னும் இரண்டினையும் வழுவாதோம்புவார்க்குக் கடைகூடாதிருக்குமபொருள் யாவது

மில்லை; ஆகலின், நின் இட்டசித்தியெய்துதல்வேண்டா; இவை இங்ஙனம்பெறுதலின், பிலம்புகவேண்டுமுறைமை எங்கட்கில்லைகாண்; நீ காழுற்றுவந்தெய்வத்தைச் சென்று கண்டு அடிபணிதற்குப் போவாயாக; யாங்கனும் எங்கட்கு ஏற்ற நெறியே செல்கோமென்று அந்தமறையோனுக்குப் பொருந்துவனவாகிய மொழி களையுணர்த்திக் குன்றாத ஒழுக்கத்தினையுடைய கோவலனுடனே அற்றைநான் தங்குதற்கரியதோர் பதியிற்றங்கியென்க.

நலம்புரிகொள்கை நான்மறையான - இகழ்ச்சி, கற்பமென்பதனைப் பிராகிருதத்தாற் கப்பமென்றார். தேவர்களிடைச்சென்று கற்பிக்குமிந்திரனென்றமாம். மெய்ப்பாட்டியற்கை - பரமாகமம். அதில் ஐந்திரவியாகரணங்காணலாம். நூலினை யென்னுமுருபு தொக்கது. இந்தப்பிறப்பில்லதுகர்வன முற்பிறப்பிற் புரிந்த வினைப் பயனென்பது கருத்து. ‘வாய்மை...பொருள்.’— *‘யாமெய்யாபிற’ எனவும், +‘கொல்லான் தொழும்’ எனவும் உட்கொண்டவாறெனக்கொள்க. இனித் காழுறுதெய்வம் - காமமுறுந்தெய்வம்; எனவே காமக் குரோதாதிகளெல்லாமுடைய தெய்வமென்பதா உமாயிற்று; கண்டு - கண்டிவைத்துமென்க.

கக௬-க௭௦. பிண்றையு மவ்வழிப் பெயர்ந்துசெல் வழிநாட
கருந்தந கண்ணியுங் கவுந்தி யடிகளும்
வகுந்துசெல் வருத்தத்து வழிமருங் கிருப்ப
விடைநெறிக் கடந்த வியவுக்கொண் மருங்கிற்
புடைநெறிப் போயோர் பொய்கைகீழ் சென்று
நீர்நசை வேட்கையி னெடுந்துறை நிற்ப

இ - ள், முன்னுட்போலப் பின்பும் தங்கி அப்பதியினின்றும் பெயர்ந்துசெல் கின்றபின்னுட் கரிய பெரிய கண்ணையுடையாளும் கவுந்தியடிகளும் வழிநடை வருத்தத்தினாலே வழிப்பக்கத்தேயிராநிற்க, முற்கூறிய இடைநெறிக்கிடந்த செலவைக்கொண்ட பக்கநெறியைக் கடந்துபோய் ஒர்பொய்கைக் களாயிற்சென்று நீரையுண்டல்விரும்பிய வேட்கையோடே கோவலன் ஒரு பெரிய துறையிடத்தே தின்றாளுகவென்க.

பிண்றை - பின்னை. வழிநான் - மற்றைநான். வகுந்து - வழி. இடைநெறி - நெறியிடையென்றுமாறினுமமையும். இயவு - செலவு. நீர்நசைவேட்கை - நீர்மேன்மிகவிரும்பம். இது கூறவே பாலைத்திணையின்றன்மைச்சிறப்புமாயிற்று.

க௭௧-௭௭௫. காணுறை தெய்வங் காதலிற் சென்று

நயந்த காதலி னல்குவ விவனென

வயந்த மாலை வடிவிற றோன்றிக்

கொடிநடுங் குற்றது போல வாங்கவ

னடிமுதல் வீழ்தாங் கருங்கணீ ருகுத்து

இ - ள், அம்மறையோன்கூறிய ஆரஞ்ச்செய்வமாகிய வனதெய்வம் தனது காதன்குதியாற் சென்று கூடக்கருதி மாதவிமேல் நயந்தகாதலால் நம்மேல்

* திருக்குறள், வாய்மை, ௧௦.

† திருக்குறள், புலான்மறுத்தல், ௧௦.

இவன் அன்புறுவனென்றெண்ணி அவடோழியாகிய வசந்தமாலையது வடிவைக் கொண்டு வந்து வெளிப்பட்டு ஒருகொடி காற்றால் நடுக்கமுற்றதென்னும்படி அவனுடைய தாளிணைக்கண்ணேவீழ்ந்து பொய்க்கண்ணீராயுருத்தென்க.

அருங்கண்ணீர் - அன்பின்மையின் உருத்தமை தோன்ற நின்றது. சென்று தோன்றி வீழ்ந்து உருத்தென்க.

கஎஅ-கஎக. வாச மாலையி னெழுதிய மாற்றந்

தீதிலேன் பிழைமொழி செப்பினை யாதலிற்

கோவலன் செய்தான் கொடுமையென் றென்முன்

மாதவி மயங்கி வானுய ருற்று

இ - ன். இனி மாதவிகூற்றாகக் கொண்டுகூறுகின்றவன், வாசத்தையுடைய மாலையினெழுதிய ஒலைப்பாசரத்தில் தவறுடையேனல்லேன், நீகூறிய மாற்றந் களிற் சிலதவறுண்டுபோலும்; அதனைன்றே கோவலன் எனக்குக்கொடுமை செய்தானென்று என்முன்னே மாதவி மயங்கிவீழ்ந்து மிக்கதுயரமுற்றென்க.

கஅ0-ககக. மேலோ ராயினு நூலோ ராயினும்

பால்வகை தெரிந்த பகுதியோ ராயினும்

பிணியெனக் கொண்டு பிறக்கிட டொழியுந்

கணிகையர் வாழக்கை கடையே போன்மெனர்

செவ்வரி யொழுகிய செழுங்கடை மழைக்கரை

வெண்முத் துதிர்த்து வெண்ணிலாத் திகழுந்

தண்முத் தொருகாழ் தன்கையாற பரிந்து

துனியுற் றென்னையுந் துறந்தன ளாதலின்

மதுரை மதுரை மாநகர்ப் போந்த

தெதிர்வழிப் பட்டோ ரெனக்காங் குரைப்பச

சாத்தொடு போந்து தனித்துய ருழந்தேன்

பாத்தரும் பண்பரின் பணிமொழி யாதென

இ - ன். முனிவரும் கற்றோரும் கல்லாது நன்மைத்தன்மையறிவோரும் இது கெஞ்சையொறுக்கும்பிணியென்று உட்கொண்டு முகம்பாராது விட்டு நீங்கப்பட்ட இப்பொதுமகளிருடைய செய்தொழில் கடையானதொழிலென்று சொல்லித் தனது சிவந்த அரிபாரந்த வளவியகடையையுடைய கண்களால் வெண்முத்தத் தைச்சொரிந்து விரும்பி முலைக்குப்பூட்டிய வெள்ளிய நிலாவின்வரும் குளிர்த் தனிமுத்துவடத்தையும்வெறுத்துப் பூட்டிய தன்கையாற்பரிந்து சிந்தித் துறவா வென்னையுந்துறந்தனன், ஆதலான் நீங்கள் மதுரையென்னு மதுரை ராகிய நகரை நோக்கிப்போந்ததனை வழியிலெதிர்ப்பட்டோர் எனக்குரைத்தலானே *வாணிகச்

* வாணிகச்சாத்த - வாணிகஞ்செய்வோர்திரள்; “சாத்தொடுவழங்குமுல் குடைப் பெருவழி” எனப்பெரும்பாணுற்றுப்பாடையிலும், “தாளி னூக்குடி சாத்தி னெழுந்தவே” எனச் சிந்தாமணியிலும் கூறினர்.

சாத்தொடுபோந்து தனிமையால யான்றுயருந்தேன்; பருத்தலரிய பண்பை யுடையோனே, அதற்கு நீயருளிச்செய்யுமாற்றம் யாதென்றுகேட்பவென்க.

பிறக்கிதெல் - பின்னிதெல்; ஆவது முகம்பாராமை, வாழ்க்கை - பொய்த் தொழில். ஏகாரம் - தேற்றம். பேரினம் - போலும். *“செய்யு னிறுதிப் போலி மொழிவயி, னகார மகார மீரொற் றாகும்” என்பதனாற்கொள்க. மேலோர் - முனிவர். தூலோர் - கற்றோர். பால்வகைதெரிந்தபகுதியோர் - மூதிதுட்பமுடையோர்.

கக௨-௨௦௦. மயங்குந் தெய்வமில் வன்காட் டென்னென
வியததகு மறையோன் விளம்பின னாதலின்
வஞ்சம பெயர்க்கு மந்திரத் தாலிவ்
வைஞ்சி லோதியை யறிஞவன் யானெனக்
கோவல னாவிற் கூறிய மந்திரம்
பாய்கலைப் பாவை மந்திர மாதலின்
வனசா ரிணியான் மயக்கஞ் செய்தேன்
புனமயிற் சாயற்கும் புண்ணிய முதல்விக்கு
மென்றிற முரைபா தேகென் றேக

இ - ன். இங்ஙனம் இயக்கிநடிக்கக்கண்ட கோவலன் மதியை மயக்குவிக்கும் தெய்வம் இவ் வலிய காட்டினுண்டென்று அம்மறையோன் கூறினானாதலான் மந்திரத்தால் இந்த ஐவகைப்பட்ட சிலவாகிய ஓதையுடையானைத் தெய்வமகள் மானிடமகனென்பதறிவேனெனக்கருதி அவன் நாலிற்கூறியமந்திரம் அந்தரிமந்திர மாதலானே, அஞ்சி, யான் இவ்வனத்திறிநிகின்றவியக்கி, நின்றனை விரும்புதலான் மயக்கஞ்செய்யப் புக்கேன், யான்செய்த இப்பிழையை நின்மனைவிக்கும் கவுந்தி யடிக்கட்கும் மொழியாது போவாயாகவென்றுசொல்லித் தானும் தன்னிடமே போகவென்க

தவத்தினும் கற்புச்சிறந்ததாகலின், முற்கூறினார். இவர் சாயலும் அறனு முடையாரேனும் தவறுகண்டுழிக் கணத்தின் வெகுண்டு சலிப்பரென்றஞ்சி அவர்க்கு உரையாதொழியென்று இரந்தாளென்க.

௨௦௧-௨௦௨. தாமரைப் பாசடைத் தண்ணீர் கொணர்ந்தாக்
கயர்வுறு மடந்தை யருந்துயர் தீர்த்து

இ - ன். அங்ஙனம் அவன்போனபின்பு தாமரைப்போதியுள் தான் அந்தவிடத் திற் குளிர்த்தீரணைக் கொண்டுசென்று நீரவேட்கையான் வருத்தமுற்ற மடந்தை யது வருத்தத்தைத் தீர்த்தென்க.

௨௦௩-௨௦௪. மீதுசெல் வெங்கடிர வெம்மையிற் றொடங்கத்
தீதியல் காணஞ் செலவரி தென்று
கோவலன் நன்றொடுங் கொடுங்குழை மாதொடு
மாதவத் தாட்டியு மயங்கத் தருவத்து

இ - ன். எழுகின்றகதிர் வெம்மைசெய்தலைத் தொடங்குதலாலே பாலைத் தனமைநிகழ்கின்ற இக்கானம் இனி வழிச்சேறற்கு அரிதென்று கோவலனுடனும் வளைந்த மகரக்குழையையுடைய மாதினுடனும் மாதவத்தாட்டியும் வழிமயக்கத்தை யுடைய பாலைநிலப்பரப்பின்கண்ணென்க.

தீயில்கானம் - தீங்காலியன்றகானமுமாம்.

உ0௭-உ௧௬. குரவமு மரவமுங் கோங்கமும் வேங்கையும்

விரவிய பூம்பொழில் விளங்கிய விருக்கை

யாரிடை யத்தத் தியங்குந ரல்லது

மாரி வளம்பெறா வில்லே ருழவர்

கூற்றுறழ் முன்பொடு கொடுவில் லேந்தி

வேற்றுப்புலம் போகிநல் வெற்றங் கொடுத்துக

கழிபே ராண்மைக் கடன்பார்த் திருக்கும்

விழிதுதற் குமரி விண்ணோர் பாவை

மையறு சிறப்பின் வான நாடி

யையையத் தன கோட்ட மடைந்தன ராங்கென.

இ - ன். குராவும் வெண்கடம்புங் கோங்கும் வேங்கையும் தம்மிற்றலைமணந்த பொழில்சூழ்ந்த இருப்பிடத்து அரியவழிகளின் இயங்குவார்கைப்பொருளாகிய வளத்தை விரும்பினல்லது மழைவளத்தைவிரும்பாத விற்பொழிலையே உழவு தொழிலாகவுடைய மறவர் கூற்றத்தையொத்த வலியோடே வில்லையேந்திப் பகைவர்முனையிடத்தேபுக, அவர்க்குவென்றியைக்கொடுத்து அதற்கு விலையாகிய மிக்க ஆண்மைத்தன்மையையுடைய அவிப்பலியைத் தான்பெறுதற்கு வழிபார்த் திருக்கும் நெற்றிக்கண்ணையுடையகுமரி, விண்ணோர்பரவும்பாவை, குற்றமற்ற சிறப்பினையுடைய சுவர்க்கநாட்டையுடையாளாகிய ஐயைகோட்டத்தைச் சென்றடைந்தார் அப்பொழுதேயென்க.

போகி - போக. இனிப் போகவெனத்திரியாது ஏந்திப் போகி வெற்றங் கொடுத்துப் பார்த்திருக்குமென்பதும்பொருள். அதற்கு உழவர்க்கென நான் னுருபு விரிக்க. முன்பொடுவெற்றங்கொடுத்தென்க. மயங்கதாமுலவத்து விளங்கிய இருக்கைக்கட் கோட்டமென்க; அஃது ஏந்திப் போகிக் கொடுத்து இருக்கும் குமரி பாவை நாடியாகிய ஐயைகோட்டமென்க. கழிபேராண்மைக்கடன் - தா னைத்தானிடம்பலிக்கடன். விழிதுதல் - துதல்விழியென்க.

இஃது, எல்லாவடியும் நேரடியால்முடிதலின், நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

பருந்து நிழலுமெனஅடியார்க்குநல்லானென்பான்.

ஒருந்தமிழ்நிரம்பையர்காவலனே.

காற்றைசொல்வித்ததே.

காடுகாண்காதை முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது வேட்டுவவரி.

- கடுங்கதிர் திருகவி னடுங்களு ரெய்தி
யாறுசெல் வருத்தத்துச் சிறடி சிவப்ப
நறுமபல் கூந்தல குறுமபல வுயிர்த்தாங்
கையை கோட்டத தெயயா வொருசிறை
- ௫ வருந்துநோய தணிய விருந்தன ருப்பால்
வழங்குவிற றடக்கை மறக்குடித் தாயத்துப்
பழங்கட னுறற முழங்குவாய்ச சாலினி
தெயவ முற்று மெயம்மயிர் நிறுத்துங்
கையெடுத தோச்சிக கானவர் வியப்ப
- ௧0 விடுமுள வேலி யெயினர்கூட முண்ணு
நடுநூர் மன்றத தடிபெயர்த தாடிக
கல்லென் பேரூரக கணநிரா சிறந்தன
வல்வி லெயினர் மனதுபாழ பட்ட வ
மறக்குடித் தாயத்து வழிவளஞ சுரவா
- ௧௫ தறக்குடி போலவிற தடநவின் ரெயினருங்
சலையமர் செல்வி கடனுணி னல்லது
சிலையமா வென்றி கொடுப்போ ளல்லண்
மட்டுண் வாழுககை வேண்டுதி ராயிற்
கட்டுண் மாககள் கடந்தரு மெனவாந்
- ௨0 கட்டுத தலையெண்ணு மெயின ரல்லது
சுட்டுத் தலைபோகாத் தொல்குடிக குமரியைச்
சிலுவெள் ளரவின் குருநோநான் சுறழிக
குறுநெறிக் கூந்த னெடுமுடி கட்டி
யினோருழ படப்பை யிழுககிய வேனந்து
- ௨௫ வளை வெண் கோடு பறித்து மறறது
முனோவெண் டிகக ளெனனச சாததி
மறங்கொள வயபபுலி வாயபினாநு பெறற
மலை வெண்பற ருவிநிரா பூட்டி
வரியும் புள்ளியு மயங்கு வான்புறத்

- ௩௦ துரிவை மேகலை யுடஇப் பரிவொடு
கருவில் வாங்கிக் கையகத்துக் கொடுத்துத்
திரிதரு கோட்டுக் கலைமே லேற்றிப்
பாவையுங் கிளியுந் தூவி யஞ்சிறைக்
கானக் கோழியு நீன்ற மஞ்ஞையும்
- ௩௧ பந்துங் கழங்குந் தந்தனர் பரசி
வண்ணமுஞ் சுண்ணமுந் தண்ணறுஞ் சாந்தமும்
புழுக்கலு நோலையும் விழுக்குடை மடையும
பூவும புகையு மேவிய விரையு
மேவ லெயிற்றிய ரேந்தினர் பின்வரஃ
- ௪௦ வாதெறி பறையுஞ் குறைச் சின்னமுங்
கோடுங் குழலும் பீடுகெழு மணியுங்
கணங்கொண்டு துவைப்ப வணங்கு முன்னறிஇ
விலைப்பலி யுண்ணு மலர்பலி பீடிகைக்
கலைப்பரி யூந்தியைக் கைதொழு தேத்தி
- ௪௧ யிணைமலர்ச றேடி யிணைந்தனன் வருந்திக்
கணவனே டிருந்த மணமலி கூந்தலை
யிவனோ, கொங்கச் செல்வி குடமலை யாட்டி
தென்மழிழப் பாவை செய்த தவக்கொழுந்
தொருமா மணியா யுலகிற் கோங்கிய
- ௫௦ திருமா மணியெனத் தெய்வமுந் துணைப்பப்
பேதுறவு மொழிந்தனன் மூதறி வாட்டியென்
றரும்பெறந் கணவன் பெரும்புறந் தொடுங்கி
விருந்தின் முர லரும்பின னிற்ப
மதியின் வெண்டோடு குடுஞ் சென்னி
- ௫௧ துதல்கிழித்து விழித்த விமையா நாட்டத்துப்
பவள வாப்ச்சி தவளவா ணகைச்சி
நஞ்சுண்டு கறுத்த கண்டி வெஞ்சினைந்
தரவுநான் பூட்டி நெடுமலை வலோத்தோ
டுளையெயிற ஹரகக் கச்சுடை முலைச்சி
- ௫௨ வளையுடைக் கையிற் றூல மேந்நி
கரியி னுரிவை போர்த்தணங் காங்கிய
வரியி னுரிவை மேகலை யாட்டி
சிலம்புங் கர லும் புலம்புஞ் சேறடி

* ‘பின்வர’ என்றதன்பின், “மலர்ப்பலிப் பீடிகை நிலைப்பலி செய்தாங்கு”
என்று ஓரடி சிலபிரதிகளில் அதிகமாக எழுதப்பட்டுள்ளது.

வலம்படு கொற்றத்து வாய்வாட் கொற்றவை
 கூடு யிரண்டுவே றுருவிற் றிரண்டதோ ளவுணன்
 றலையிசை நின்ற தையல் பலர்தொழு
 மமரி குமரி கவுரி சமரி
 சூலி நீலி மாலவற கிளங்கிளை *
 யையை செய்யவள் வெய்யவாட் டடக்கைப்
 எ0 பாங்கலைப் பாவை பைந்தொடிப் பாவை
 யாங்கலைப் பாவை யருங்கலப் பாவை
 தமர்தொழ வந்த குமரிக் கோலத்
 தமரிளங் குமரியு மருளினள்
 வரியுறு செய்கை வாய்ந்ததா லெனவே

* உரைப்பாட்டுமடை.

வேறு.

நாக நானு நரந்தை நிரந்தன
 ஆவு மாரமு மோங்கின வெங்கணுஞ்
 சேவு மாவரு செறிந்தன கண்ணுநல்
 பாக மாளுடை யாள்பவி முன்றிலே
 செம்பொன் வேங்கை சொரிந்தன சேயிதழ்த்
 கொம்பர் நல்லில வங்கள் குவிந்தன
 பொங்கர் வெண்பொரி சிந்தின புன்கிளந்
 திங்கள வாழ்சடை யாடிரு முன்றிலே
 மாவம பாதிரி புன்னை மணங்கமழ்
 குரவங் கோங்க மலர்ந்தன கொம்பர்மே
 லரவ வண்டின மார்த்துட னியாழ்செயுந்
 திருவ மாற்கினை யாடிரு முன்றிலே

வேறு.

†கொற்றவை கொண்ட வணிகொண்டு நின்றவிப்
 பொற்றொடி மாதர் தவமென்னை கொல்லோ
 பொற்றொடி மாதர் பிறந்த குடிப்பிறந்த
 விற்றொழில் வேடர் குலனே குலனும்

* பாட்டுமடையென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† ‘கொற்றவை’ முதலியமூன்றும் ஆடுநரப்புகழ்தலென்று சில மூலப்பிரதி
 யில் எழுதப்பட்டுள்ளன.

ஐயை திருவி னணிகொண்டு நின்றவிப்
பையா வல்கு றவமென்னை கொல்லோ
பையா வல்குல் பிறந்த குடிப்பிறந்த
வெய்வி லெயினர் குலனே குலனும்

பாங்கலைப் பாவை யணிகொண்டு நின்றவிய்
வாய்தொடி நல்லா டவமென்னை கொல்லோ
வாய்தொடி நல்லாள் பிறந்த குடிப்பிறந்த
வெய்வி லெயினர் குலனே குலனும்

வேறு.

ஆனைத்தோல் போர்த்துப் புலியி னுரியுடுத்துக்
கானத் தெருமைச் சுருந்தலைமே னின்றாயால்
வானோர் வணங்க மறைமேன் மறைபாகி
ஞானக் கொழுந்தாய் நடுக்கின்றி யேறிற்பாய்
வரிவளைக்கை வானேந்தி மாமயிடற் செற்றுக்
கரிய திரிகோட்டுக் கலைமிசைமே னின்றாயா
லரியரன்பு மேலோ னகமலர்மேன் மன்னும்
விரிகதிரஞ் சோதி விளக்காகி யேறிற்பாய்
சங்கமுஞ் சக்கரமுந் தாமரைக்கை யேந்திச்
செங்க ணரிமான் சினவிடைமே னின்றாயாற்
கங்கை முடிக்கணிந்த கண்ணுதலோன் பாகத்து
மங்கை யுருவாய் மறையேதத் வேறிற்பாய்

வேறு.

ஆங்குக்,
கொன்றையுந் துளவமுங் குழுமத் தொடுத்த
துன்று மலர்ப்பிணைய றேண்மே லிட்டாங்
கசுரர் வாட வமரர்க் காடிய
குமரிக் கோலத்துக் கூத்துள் படுமே

வேறு.

ஆய்பொன் னரிச்சிலம்புஞ் சூடகமு மேகலையு மார்ப்ப வார்ப்ப
மாயஞ்செய் வாளவுணர் வீழநங்கை மரக்கான்மேல் வாளமலையாடும்போலும்
மாயஞ்செய் வாளவுணர் வீழ நங்கை மரக்கான்மேல் வாளமலை யாடு மாயிற்
காயர் மலர்மேனி யேத்தி வானோர் கைபெயர் மலர்மாரி காட்டும் போலும்

உட்குடைச் சீறா ரொருமகனா னினாகொள்ள வுற்ற காலே
வெட்சி மலர்புனைய வெள்வா னுழத்தியும் வேண்டும் போலும்

இவை முன்னர் வஸ்பீபரவலாய் தீண்டுக்கி நாச
கட உயரண் டாந்தீசா. (குறல். செய். ப. 164. ௩)

கிளை தாழிசை யோசையின்றி
யடுக்கியபந்தன. (சொல். செய். ப. 166. 13)

கிளை மீண்டாடுக்கி (முதுகியலாய்வந்த
தாழிசைக் கொச்சகவொடுபொடு (சொல்
செய். ப. 165. 13)

வெட்சி மலர்புனைய வெள்வா ஞாழத்தியும் வேண்டின் வேற்றூர்க்
கட்சியுட் காரி கடிய குரவிசைத்துக் காட்டும் போலும்
கள்விலை யாட்டி மறுப்பப் பொருமறவன் கைவி லேந்திப்
புள்ளும் வழிப்படரப் புல்லார் நிராகருதிப் போகும் போலும்
புள்ளும் வழிப்படரப் புல்லார் நிராகருதிப் போகும் காலைக் [லும்.
சொள்ளும் கொடியெடுத்திக்கொற்றவையுங்கொடுமாமுன்செல்லும்போ

வேறு.

இளமா வெயிற்றி யிவைகாணின் னையர்
தலைநானே வேட்டத்துத் தந்த நிராகள்
கொல்லன் றாடியன கொடோபுணர்சீர் வல்ல
நல்லியாழ்ப் பாணாத முன்றி னிறைந்தன
முருந்தே ரினாகை காணாய்நின் னையர்
கரந்தை யலறக் கவர்ந்த நிராகள்
கள்விலை யாட்டிநல் வேய்தெரி கானவன்
புள்வாய்ப்புச் சொன்னகணி முன்றி னிறைந்தன
கயமலருண் கண்ணுய காணாய் நின்னைய
ராயலா ரலற வெறிந்தகல் லானிலாக
ணயனின் மொழியி னரைமுது தாடி
யெயின ரெயிற்றியர் முன்றி னிறைந்தன
சுறைப்பாட்டுமடை.

வேறு.

சுடரொடு திரிதரு முனிவரு மமரரு
மிடர்கெட வருளுநி னிணையடி தொழுதே
மடல்வவி யெயினாநி னடிதொடு கடலிது
மிடறுகு குருநிகொள் விறறரு விலையே
அணிமுடி யமரர்த மாசொடு பணிதரு
மணியுரு வினைநின் மலரடி தொழுதேந்
கணநிரா பெறுமவிற லெயினிடு கடலிது
நிணறுகு குருநிகொ னிகரடு விலையே
துடியொடு சிறுபறை வயிரொடு துவைசெய
வெடிபட வருபவ ரெயினர்க ளனாயிரு
ளடுபுவி யணையவர் குமரிநி னடிதொடு
படுகட னிதுவுகு படுமுக மடையே

வேறு.

வம்பலர் பல்வி வழியும் வளம்பட
வம்படை வல்வி லெயினர்கட னுண்குவாய்

சங்கரி யந்தரி நீலி சடாமுடிச்
 செங்க ணரவு டிறையுடன் சேர்த்துவாய்
 துண்ணென் றுடியொடு துஞ்சு ரெறிதரு
 கண்ணி லெயின ரிகெட னுண்குவாய்
 விண்ணே ரமுதுண்டுஞ் சாவ வொருவரு
 முண்ணுத் தஞ்சுண் டிருந்தருள் செய்குவாய்
 பொருள்கொண்டு புன்செயி னல்லதை யார்க்கு
 மருளி லெயின ரிகெட னுண்குவாய்
 மருதி னடந்துநின் மாமன்செய் வஞ்ச
 வருளுஞ் சகட முதைத்தருள் செய்குவாய்

வேறு.

மறைமுது முதல்வன் பின்னர் மேய
 பொறையுயர் பொதியிற் பொருப்பன் பிறர்நாட்டுக்
 கட்சியுங் கரந்தையும் பாழ்பட
 வெட்சி சூடுக விறல்வெய் யோனே

க. கடுங்கதிர் திருகலின்—இ - ள். அங்ஙனமடைந்தவர் வெங்கதிர் முறு
 குதலாலே,

தன்கதிருமுண்டாதலின், வெங்கதிரென்பதுதோன்றக் கடுங்கதிரென்றார்.

க - ரு.

நடுங்களு ரெய்தி

யாறுசெல் வருத்தத்துச் சிறுடி சிவப்ப
 நறும்பல் கூந்தல் குறும்பல வுயிர்த்தாய்
 கையை கோட்டத் தெய்யா வொருநிலை
 வருந்துநோய் தணிப ளிரங்கனா

இ - ள். நறிய பலவகைக்கூந்தலையுடையான், கடுங்கதிர் அங்ஙனமுறுகுதலின்
 வெம்மைவிளைக்கும் பாலுத்தன்மையையுடைய நெறியைச்செல்லுதலால் நடுங்கு
 தற்குக்காரணமான அஞ்செய்தி மெய்வருத்தத்தோடே அடிகள் கொப்புளங்கோட
 லின் வல்லாநடையோடும் பலகாலுயிர்த்தலின், மேற்செல்லாராய் நோய்தணிய
 அவ்விடத்துளதாகிய முற்கூறிய ஐயை கோட்டத்துப் பலரும்புகுந்தறியாததோர்
 பகைத்தே புக்கிருந்தார்களாகவென்க.

ரு. உப்பால்—இ - ள். மேலே,

சு - எ. வழங்குவிற் றடக்கை மறசுருடித் தாயத்துப்
 பழங்கட னுற்ற முழங்குவாய்ச சாவினி

இ - ள். அம்பவழங்கும் வில்லைக் கையிலேயுடைய மறவர்குடியிற்பிறந்த
 உரிமையையுடைய சாவினியானவள்,

பழங்கடன் = முன்புநேர்ந்தகடன். முழங்குவாய் - கொக்கரிப்பையுடைய வாய். சாலினி - தேவராட்டி.

அ - கக. தெய்வ முற்று மெய்ம்மயிர் நிறுத்துக்
கையெடுத்தோச்சிக் கானவா வியப்ப
விடுமுள் வேலி யெயினர்கூட் டுண்ணு
நடுஞர் மன்றத் தடிபெயர்த் தாடி.

இ - ள். அச்சாலினி, தனதூர்நடுவாகிய மன்றின்கண்ணே தான் தெய்வத் தன்மையுற்று மெய்ம்மயிர்சிலிர்த்து மூரிரிமிர்த்தகைகளையும் ஒற்றையும் இரட்டையு மாக்கி அவியத்தோடேகூட்டித் தாளத்திற்கொப்ப அடிபெயர்த்துக் கானவர் வியப்ப ஆடியென்க.

கூட்டுண்ணுமெயினரூர்; வேலியையுடைய ஊர்.

கஉ - கங. கல்வென் பேரூர்க் கணநினா சிறந்தன
வல்வி லெயினர் மன்றுபாழ் பட்டன

அங்ஙனம் ஆடியவன் கூறுவான் :—

இ - ள். முன்புசொல்லிய துங்கடன்கொடாமையின், வலியவல்லையுடைய எயினர்மன்றுகள் இன்று பாழ்பட்டன; பகைவருடைய ஊர்களில் திரண்டநினா கள் மிக்கன.

கல் - அனுகரணம். சிறத்தல் - மிகுதி. பட்டது பாடமாயின், ஒருமைப் பன்மைமயக்கமென்க.

கச - கடு. மறக்குடித் தாயத்து வழிவளஞ் சரவா
தறக்குடி போலவிந் தடங்கின ரெயினரும்

இ - ள். அங்ஙனம் அவட்குக் கடன்கொடாமையின், இம்மறக்குடியில் தாயம் பற்றிவருகின்ற எயினரும் தமக்கு முறைமையாகிவருகின்ற ஆறெறி குறை ஆகோள் முதலியவற்றால்வினையும் வளங்குன்றி அறக்குடிகளைப்போலச் சினங் குறைந்து செருக்கடங்கிவிட்டார்கள்;

இது முன்னிலைப்புறமொழி.

கக - கள. கலையமர் செல்வி கடனுணி எல்லது
கலையமா வென்றி கொடுப்போ எல்லள்

இ - ள். கலையாகிய ஊர்தியைப்பொருந்திய செல்வி தான்கொடுத்தவென்றிக்கு விலையாகிய உயிர்ப்பலியை உண்ணக்கொடுப்பினல்லது துஞ்சிலைக்குப்பொருந்திய வென்றியைக் கொடுப்பாளொருத்தியல்லள்;

கஅ - கா. மட்டுண் வாழ்க்கை வேண்டுதி ராயிற்
கட்டுண் மாககர் கடந்தநு மெனவாங்கு

இ - ள். களவுகண்டுண்ணும் ஊணையுடையமாக்கள், துஞ்சுற்றத்தினுள்ளார் மதுவுண்டுசெருக்கும் இல்வாழ்க்கையை நீர் விரும்புவீராயின், செல்விக்குநேர்ந்த கடனைக் கடிதிற் கொடுமின்களென்று சாலினி சொல்லவென்க.

தாருமென்பது தருமென விகாரமாகிக் கொடுமென்பதாயிற்று. ஆங்கு - அசை.

உ௦ - உக. இட்டுத் தலையெண்ணு மெயின ரல்லது
சுட்டுத் தலைபோகாத் தொல்குழக் குமரியை

இ - ன். தாஞ்சுட்டிய பகைஞர்தலையைத் தாமேயறுத்திட்டு எண்ணுமதல்லது பகைஞர் சுட்டியெண்ணுதல் அவரிடத்து முடிவுபோகாமைக்குக் காரணமாகிய எயினர் தொல்குழக் குமரியையென்க.

இனித் தலைகள் அரிந்து வைக்கவைக்கப் பிறர் எண்ணப்படுமதல்லது அமத்திற் சுடப்பட்டு அவம்போகாத் குடியென்றுமாம். இன்னும் அரசன்சுட்டிய மாற்றரசர் தலையைப் பிறரிடத்துப்போகவிடாவென்றுமாம். சுட்டு - குறிப்புமாம்.

உஉ - உசு. சிறுவெள் ளரவின் குருளைநான் சுறறிக
குறுநெறிக் கூந்த னெடுமுடி கட்டு
யிளைசூழ் படப்பை யிழுக்கிய வேனதது
வளைவெண் கோடு பறித்து மறறது
முளைவெண் டுகக னென்னச் சாத்தி

இ - ன். அங்ஙனம் கேட்டவெயினர், தமது குடிப்பிறந்த குமரியுடைய குறிதாக நெறித்தகூந்தலைச் சடையாகக்கட்டி அம்முடியிலே சிறிய வெள்ளிய அரவினது குருளையாகப் பொன்னாணினை வளையக்கிடத்திக் காவற்காடுகூழ்ந்த தோட்டப் பயிரையழித்த ஏனத்தினது கோட்டைப்பறித்து அதனை இனைய வெள்ளிய பிறையென்னும்படிசாத்தி,

வெள்ளாவென்றார், சாதிபற்றி. குருளையென்றார், அச்சடையிற்பிறந்தமை தோன்ற. சடைமுடி பாம்பாற்கட்டிதலான், நாண் பாம்பாயிற்தென்றமாம் இளை - சுட்டுவேலியுமாம்.

உஎ - ஈ௦. மறங்கொள் வயப்புலி வாயிநின்று பெற்ற
மாலை வெண்பற ளுயிடுகொ ட்டுடி
வரியும் புள்ளியு மயங்கு வான்புறத்
துரிவை மேகலை யுடடு

இ - ன். கடுங்கண்மையையுடைய வலியுலியை வாயைக்கிழித்து உதிர்த்த பல்லொழுங்கை வெள்ளிய நிராத்தாலியாகக் கட்டி, அதனது வரியும்புள்ளியும் தம்முள் மயங்குதலையுடைய உரிவையை மேலே மேகலையாகவுடுத்தி,

வான் - பெருமை. புலி ஆக்கொள்ளுமுயற்சியான் வாயங்காந்துவருதலின், வாய்பிளந்தென்றார்.

ஈ௦ - ஈக.

பரிவொடு

கருவில வாவகி கையகத்துக் கொடுத்து

இ - ன். வயிரவில்லை வருத்தத்தோடுவளைதது அவள் கையகத்துக்கொடுத்து, பரிவு - அன்புமாம்.

ஈஉ. துரிதரு கோட்டுக் கலைமே லேறறி

இ - ன். முறுக்குண்ட கோட்டையுடைய கலையின்மீதேயிருத்தி, ஊரிற்றிரிதருமென்றமாம்.

௩௩ - ௩௫. பாவையுங் கிளியுந் தூவி யஞ்சிறைக்
கானக் கோழியு நீனிற மஞளுயும்
பந்துங் கழங்குந் தந்தனா பரசி

இ - ன். பாவைமுதலியவற்றைக்கொண்டு சேவித்துத் துதித்தனராய்,
பாவை - மதனப்பாவைமுதலியன. தூவி - குட்டு. நீனிறம் - நீலநிறம்.

௩௬ - ௩௯. வண்ணமுஞ் சுண்ணமுந் தண்ணமுஞ் சாந்தமும்
புழுக்கலு நோலையும் விழுக்குடை மடையும்
பூவும் புகையு மேவிய விராயு
மேவ லெயிற்றிய ரேந்தினர் பின்வர

இ - ன். வண்ணமுதல் விராயீரூயவற்றை ஏவல்செய்யுமெயிற்றியர் ஏந்தின
ராய்ப் பின்செல்ல,

வண்ணம் - தோள் ஈலைகளின் எழுதும்வண்ணம். புழுக்கல் - அஹை
துவரைமுதலியன. நோலை - எட்கசி. விழுக்குடைமடை - நிணச்சோறு.

௪௦ - ௪௨. ஆறெறி பறையுஞ் சூறைச சின்னமுங்
கோடுங் குமுலும் பீடுகெழு மணியுந்
சணங்கொண்டு துவைப்ப வணகருமுன் னிரிஇ

இ - ன். வழிபறிக்குங்காற் கொட்டும் பறையும் சூறைகொள்ளுங்கால் ஊதுஞ்
சின்னமும் துத்தரிக்கொம்பும் குழிக்குமுலும் ஏறிமணியுமாகியவிலை தம்மிற்குடி
யொலிப்ப இவ்வணத்தையும் அணங்கின்முன்னேநிறுத்தவென்க.

௪௩ - ௪௪. விலைப்பலி யுண்ணு மலர்பலி பீடிகைக்
கலைப்பரி ஸூதியைக் கைதொழு தேத்தி

இ - ன். தான்கொடுத்த வென்றிக்கு விலையாகிய உயிர்ப்பலியையுண்ணும்
விரிந்த பலிபீடத்தை முந்தறத்தொழுது பின்னர்ச் செலவையுடைய கலையாகிய
ஊர்தியையுடையானைக் கையாற்றொழுதேத்தியென்க.

மலர்தல் - விரிதல்.

௪௫ - ௫௦. இணைமலர்ச் சிறடி யிணைந்தனள் வருந்திக்
கணவனோ டிருந்த மனமலி கூந்தலை
யிவனோ, கொங்கச் செல்வி குடமலை யாட்டி
நென்றமிழ்ப் பாவை செய்த தவக்கொழுந்
தொருமா மணியா யுலகிற் கோங்கிய
திருமா மணியெனத் தெய்வமுற னுரைப்ப

இ - ன். இணையான மலர்போலும் சிறிய அடிகளுந்தனளாய் வருந்தி அவ்
வருத்தந்திரக் கணவனுடனையிருந்த கண்ணகியைநோக்கி, இங்கிருக்கின்றவின்
கொங்கநாட்டினையாளும்செல்வி; குடநாட்டினையாளாருஞ்செல்வி; நென்றமிழ்
நாட்டினையாளும்பாவை; இங்ஙனமாதற்கு முற்பவத்திற்குச் செய்த தவத்தின்கண்
முனைத்த கொழுந்துபோல்வாள்; இவ்வுலகிற்கு முழுமாணிக்கம்போன்று உயர்ச்சி

பெற்ற பெண்ணுருக்கொண்டதோர் திருமணியெனச் சாலினி தன் தெய்வத்தன் மையான் இங்ஙனம் இவளை மிகுத்துப்பவென்க.

கண்ணகி அன்னளாதலை, *‘கொங்கிளங் கோசர்’ என்பதுமுதலியவற்றா னறிக.

ருக - ரு௩. பேதுறவு மொழிந்தனன் மூதறி வாட்டியென் றரும்பெறற் கணவன் பெருமபுறத் தொடுங்கி
விருந்தின் மூர லரும்பின ணிற்ப

இ - ன். இங்ஙனம் சாலினிபுகழ்ந்துகூறிய அதனைப் பொறுதகண்ணகி இம் மூதறிவாட்டி தெய்வமயக்கத்தாற் கூறினாளெனக்கருதி நாணினால் தன்கணவனது புறத்தே மறைந்து அவளறிவின்மையையிகழ்ந்த புதிய சிறுநகையோடுநிற்பவென்க.

ருச - ரு௫. மதியின்வெண் டோடு ருடுஞ் சென்னி
றுதல்கிழித்து விழித்த விமையா நாட்டத்து

இ - ன். மதியாகிய வெள்ளிய இதழைச்சூடும் சென்னியையும், றுதலெத்திற் ற்துவிழித்த இமையாதநாட்டத்தினையுமுடைய,

ருசு - ரு௭. பவள வாய்ச்சி தவளவா ணகைச்சி
நஞ்சுண்டு கறுத்த கண்டி

இ - ன். பவளம்போற்சிவந்த வாயினையும் வெள்ளிய நகையினையும் கரிய கண்டத்தினையுமுடையாள்,

ரு௭ - ரு௮ வெஞ்சினத்
தரவுநாண் டுட்டி நெடுமலை வளைத்தோள்

இ - ன். கடிய சினைத்தையுடைய வாசுகியை நாணுகப்பட்டி மேருவரையை வில்லாகவளைத்தோள்,

இவன்கிரியாசத்தியானமையிற் கூறினார்.

ருசு. துளையெயிற் றூரகக் கச்சுடை முலைச்சி

இ - ன். நஞ்சுறும் துளையெயிற்றையுடைய பாப்புக்கச்சாற்பிணித்த முலையை யுடையாள்,

சூ௦. வளையுடைக் கையிற் சூல மேந்தி

இ - ன். வளையணிந்த கையாலே சூலத்தையேந்தினாள்,

சூக - சூ௨. கரியி னுரிவை போர்ந்தணங் காகிய
வரியி னுரிவை மேகலை யாட்டி.

இ - ன். சிங்கத்தையுரித்து அதன்றோலை மேகலையாகவுடுத்துக் கரியையுரித்து அதன்றோலை ஏகாசமாகவிட்டோள்,

அணங்காகிய அரி கரியினுரிவையை உடுத்துப் போர்த்தோளென்க. அண ங்கு - வருத்தம்.

* ருக - ம் பக்கத்திற்காண்க.

† ஏகாசம் - உத்தரீயம்.

சுந - சுசு. சிலம்புங் கழலும் புலம்புஞ் சேறடி

வலம்படு கொற்றத்து வாய்வாட் கொற்றவை

இ - ன். இடப்புறத்துச் சிலம்பும் வலப்புறத்து வீரக்கழலுமொலிக்கும் சிறிய அடிகளையுடைய மேலானவெற்றியையுடைய வாட்டொழில் வாய்ப்புப்பெற்ற கொற்றவை,

சுரு - சுசு. இரண்டுவே றுருவிற் றிரண்டதோ ளவுணன்
றலேமிசை நின்ற தையல்

இ - ன். உடலுக்குத்தலேவோன வடிவீனையும் திரண்டதோளினையுமுடைய
*வீக்கிரமாசுரன்றலையைத்துணித்து அதன்மீதேநின்றதையல்,

சுசு - சுஅ. பலர்தொழு
மமரி குமரி கவுரி சமரி
சூலி நீலி மாலவற் கிளங்கிலை

இ - ன். தேவரும் முனிவரும்வணங்கப்பெறும் அலங்கரித்தலில்லாதோள்,
அழியாதோள், கௌரநிறத்தையுடையோள், சமவால்லான், சூலத்தையுடையோள், நீலநிறத்தையுடையோள், மாலானவனுக்குத் தங்கையாயுள்ளான்,

கிலை - கிளியையொப்பாளெனவுமாம்.

சுசு - எக. ஐயை செய்யவள் வெய்பவாட் டடக்கைப்
பாய்கலைப் பாவை பைந்தொடிப் பாவை
யாய்கலைப் பாவை யருங்கலப் பாவை

இ - ன். வெய்ய மழுவானைக் கையிலேயுடைய சயமகன், திருமகன், பாயும்
கலையையுடையபாவை, ஆயும் கலையையுடையபாவை, அழகிய தொடியையும்
கலக்கையையுமுடையபாவைபோல்வான்,

எஉ - எசு. தமர்தொழு வந்த குமரிக் கோலத்
தமரிளந் குமரியு மருளினள்
வரியுறு செய்கை வாய்ந்ததா லெனவே

இ - ன். மாலும் அயனும் தொழத்தோன்றிய கன்னிக்கோலத்தினையுடையா
ளாய்ப் பொருங்கிய அச்குமரியும் இச்சாலினிகொண்டகோலம் வாய்ப்புடைத்
தென்றருளினுனென்க.

சாலினி உற்று நிறுத்து ஒச்சி வியப்ப ஆடி, பட்டன; சிறந்தன; அடங்கினர்;
ஆதலிற் கடனுணினல்லது கொடுப்போளல்லன்; கடன்றருமென, குமரியைக்
கட்டிச் சுற்றிச் சாத்திப் பூட்டி உடிக் கொடுத்து ஏற்றிப் பரசிப் பின்வரத் துவை
ப்ப நிறுத்த, தானேத்திப் பின்னர்க் கூந்தலை, செல்வி, ஆட்டி, பாவை, கொழு
ந்து, மணியெனத் தெய்வமுற்றுரைப்ப, கண்ணகி ஒடுங்கி நிற்ப, சென்னியையும்
நாட்டத்தையுமுடைய வாய்ச்சி, நகைச்சி, கண்டி, வளைத்தோள், முலைச்சி, ஏந்தி,

* இவ்விடத்து மகிடாசுரனென்று எழுதுவர் அநுப்பதவுரையாசிரியர்.

உடுத்தப் போர்த்தோள், கொற்றவை, தையலாகியுமரியும் அருளினனென வீண முடிக்க.

உரைப்பாட்டுமடை - உரைப்பாட்டை நடுவேமடுத்தல்.

நாக நாலு நரந்தை நிரந்தன்
ஆவு மாரமு மோங்கின வெங்கணுரு
சேவு மாவுந் செறிந்தன கண்ணுதல
பாக மாளுடை யாள்பலி முன்றிலே

இ - ன். கண்ணுதலுடைய பாகத்தை ஆளுதலுடையாளுடைய பலி கொள்ளுமுன்றிலில் எவ்விடத்தும் மணநாறும் சரபுன்னையும் நரந்தையும் நிரல் படப் பூத்தன; ஆச்சாவும் சந்தனமும் உயர்ந்துபூத்தன; சேமரமும் மாமரமும் செறிந்து பூத்தனவென்க.

செம்பொன் வேங்கை சொரிந்தன சேயிதழ்க்
கொம்பர் நல்லில வறாள் குவிந்தன
பொங்கர் வெண்பொரி சிந்தின புன்கினர்
திங்கள் வாழ்சடை யாடிரு முன்றிலே

இ - ன். பிறை நீங்காதுவாரும் சடைமுடியினையுடையாளுடைய திருமுன் றிலில், வேங்கைகள் செம்பொன்னிப்பூத்துச் சொரிந்தன, நல்லிலவங்களின் கொம்புகள் செவ்விதழைப்பூத்துச் சொரிந்துகுவித்தன, புன்கு பொங்கராகிய வெள்ளியபொரிகளைச் சிந்தினவென்க.

குவித்தன - விகாரம். பொங்கர் - கொம்புமாம், பொதுளலுமாம்.

மரவம பாதிரி புன்னை மணங்கமழ
குரவங் கோங்க மலாந்தன கொம்பாமே
லரவ வண்டின மாராதுட னியாழ்செயுந்
திருவ மாறகினை யாடிரு முன்றிலே

இ - ன். திருமாற்கிளையானது திருமுன்றிலில், மணங்கமழும் வெண்கடம்பும் பாதிரியும் புன்னையும் குராவும் கோங்கமுமாகியவிவை மலாந்தன; இக்கொம்பரின மீதே வண்டினம் தேவினத்தோடே யாழினதரவம்போலப் பாடுமென்க.

அ) இடைச்சொல். இவைமூன்றும் முன்றிற்சிறப்பு

கொற்றவை கொண்ட வணிகொண்டு நின்றவப்
பொறறொடி மாதர் தவமென்னை கொல்லோ
பொறறொடி மாதா பிறந்த குழப்பிறந்த
விறறொழில் வேடர் குலனை குலஹம

இ - ன். இறைவி அணியாகக்கொண்டனவற்றைக் கொண்டுகின்ற இச்சா லினி முன்செய்ததவம் எத்தவங்கொல்லோ, இவன்பிறந்த குடியின்கட் பிறந்த விறறொழிலைவல்ல மறவர்குலமே குலமென்பதாஉமென்க.

சூணாச் சோல்... மனையுபாற் று வேநிற்
பாய்: தலை முன்னிலைப்பறவையாய்
முன்றடுக்கி நமன்கடியாய்வந்தன
சோல, செய், ந. பத். தகை

ஐயை துருஷ் னணிகொண்டு நின்றவிப்
பையர வல்கு மவமென்னை கொல்லோ
பையர வல்குல் பிறந்த குடிப்பிறந்த
வேய்வி லெயினர் குலனே குலனும்

இ - ன். இந்த ஐயையுடைய அழகிய கோலத்தைக் கொண்டுநின்ற இவ்வா
வீன்படம்போலும் அல்குலையுடையான் முன்செய்ததவம் எத்தவங்கொல்லோ,
இவன்பிறந்த குடியின்கட்பிறந்த அம்பைச்செலுத்தும் வில்லையுடைய எயினர்
குலமே குலமென்பதூஉமென்க.

திரு - அழகு.

பாய்கலைப் பாவை யணிகொண்டு நின்றவில
வாய்தொடி நல்லா டவமென்னை கொல்லோ
வாய்தொடி நல்லாள் பிறந்த குடிப்பிறந்த
வேய்வி லெயினர் குலனே குலனும்

இ - ன். கலைப்பாவையின் கோலத்தைக் கொண்டுநின்ற அழகியதொடியை
யுடைய இச்சாலினி முன்செய்ததவம் எத்தவங்கொல்லோ, இவன்பிறந்தகுடியின்
கட்பிறந்தமூங்கில்விலையுடைய எயினர்குலனே குலமென்பதூஉமென்க.

இவைவழன்றும், * “வாடா வள்ளி வயவ ரேத்திய” என்பதனான், வள்ளிக்
கூத்து; என்னை? “மண்டம ரட்ட மறவர் குழாத்திடைக், கண்ட முருகனுங் கண்
களித்தான் - பண்டே, குறமகள் வள்ளிதன் கோலங்கொண் டாடப், பிறமக னோற்
றான் பெரிது” எனவரும்.

ஆனைத்தோல் போர்த்தப் புலையி னுரியுடுத்துக்
காணந் தெருமைக் கருந்தலைமே னின்றாயால்
வானோர் வணங்க மறைமேன் மறையாகி
ஞானக கொழுந்தாய் நடுகின்றி யேறிநபாய்

இ - ன். தேவர்கள்வணங்க நான்மறைக்கும் மறைப்பொருளாய்த் தன்னை வழி
படுவோர் ஞானத்தின்கண் அழுங்கொழுந்தாய்ச் சலிப்பின்றிநிற்கின்றீர் புலித்
தோலையுடுத்தி யானைத்தோலைப்போர்த்துக் காணத்தின்மீதே எருமையின் பசுந்தலை
மேல் நின்றாய்; இஃது என்னமாயந்தானென்க.

கானவெருமையெனினுமமையும். எருமை - சாதிப்பெயர்.

வரிவளைக்கை வானோந்தி மாமயிடுற செந்நுக்
கரிய நுரிகோட்டுக் கலையிசைமே னின்றாயால்
லரியரனபூ மேலோ னகமலர்மேன் மன்னும்
பிரிகநிறஞ் சோது விளக்காகி யேறிநபாய்

இ - ன். அரியும் அரனும் அயனுமாகிய இவர்களிடையகமலத்தே நிலைபெற
ரின்றுவிளங்கும் விரிந்த கதிர்களையுடைய விளக்காகிநிற்கின்றீர் வளைவணிந்த கை

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், ௫.

யாலே வானையேந்திப் பெரிய மயிடாகுனைச்செற்றுக் கரிய முறுக்குண்ட கொம்பை யுடைய கலையின்மீதே நிலைபெற்றாய் ; ஆகையால் இஃது என்ன மாயமோவென்க.

சங்கமுஞ் சக்கரமுந் தாமரைக்கை யேந்திச்
செங்க ணரிமான் சினவிடைமே னின்றாயாற்
கங்கை முடிக்கணிந்த கண்ணுதலோன் பாகத்து
மங்கை யுருவாய் மறையேத்த வேறிற்பாய்

இ - ன், கங்கையைச் சடைமுடியின்மீதணிந்த இறைவனது இடப்பக்கத்திற் குரிய இறைவிகொண்டவருவாய் மறைகள்போற்ற அவற்றிற்குந்தோன்றாமல் நிற் கின்றநீ சங்குசக்கரங்களைக் கையிலேந்திச் சிவந்தகண்ணையுடைய அரிமானாகிய சினவிடையின்மீதேநின்றாய் ; ஆகையால் இஃது என்னமாயமோவென்க.

இவைமூன்றும் முன்னிலைப்பரவல்.

ஆங்கு—இ - ன், அவ்விடத்து,

கொன்றையுந் துளவமுங் குழுமத் தொடுத்த
துன்று மலர்ப்பிணைய ரோன்மே லிட்டாங்
கசுரர் வாட வமரர்க் காடிய
குமரிக் கோலத்துக் கூத்துள் படுமே

இ - ன், கொன்றைமலரையும் துளபத்தையும் கலந்துதொடுத்த மலா மாலையை உத்தரீயமாகவிட்டு அசுரர் போரின் கண்ணேவாடிம்படி அமரர் போரின் கண்ணடிய கூத்து ஆடுதற்கு ஈண்டு உள்படுமென்க.

இது வென்றிக்குத்து.

ஆய்பொன் னரிச்சிலம்புஞ் சூடகமு மேகலையு மார்ப்ப வார்ப்ப
மாயஞ்செய்வாளவுணர் வீழ நங்கை மரக்கான்மேல் வாளமலையாடும போலு
மாயஞ்செய்வாளவுணர் வீழ நங்கை மரக்கான்மேல் வாளமலையாடு மாயிற்
காயா மலர்மேனி யேத்தி வானோர் கைபெய் மலர்மாரி காட்டும் போலும்

இ - ன், அழகிய பொன்னுற்செய்த அரிபொருந்தியசிலம்பும் சூடகமும் மே கலையும் ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப வஞ்சித்துப்போரும் போனாவல்ல வாளவுணர் போர்சாயும் பழ நங்கை மரக்கான்மேலின்ற வாட்கூத்தை ஆடாநிற்கும், அங்ஙனமாடுமிடத்து வானோர் இவளுடைய காயாமலர் போலுமேனியை ஏத்துகையாற் பொழியுமலர் மழையைக் கூத்துக் காட்டாதிராநென்க.

இது கூத்துப்படுதல்.

உட்குடைச் சீறா ரொருமகனா னினாகொள்ள வுற்ற காலே
வெட்சி மலர்புணைய வெள்வா னுழத்தியும் வேண்டும் போலும்
வெட்சி மலர்புணைய வெள்வா னுழத்தியும் வேண்டின் வேற்றூர்க்
கட்சியுட் காரி கடியருரூசைத்துக் கா ட்டும் போலும்

இளமாவெயிற்றி: சோல். புரத்திலுண்ட, 18.
பச். சூசூ

இளமாவெயிற்றி. . . . எயிற்றியப் புண்.
வினாந்நா: இவை தாழினை யோ
நாடின. நியுத்திலுண்ட. சோல்
மெய். 18. பச். சூசூ.

முருந்தே ரிளநகை காணாய்நின் னையர்
கரந்தை யலறக கவர்ந்த நினாகள்
கள்ளிலை யாட்டிநல்வேய்தெரி கானவன்
புள்வாய்ப்புச சொன்ன கணிமுன்றி னிறைந்தன

இ - ன். முருந்துபோலும் முற்றாதகையையுடையாய், நின் ஐயன்மார் முன் னுட்கரந்தையாரலறம்படி கைக்கொண்டெவந்த நினாகள், கள்விற்குமவளும் நல்ல வேய்த்தொழிலை ஆராயுமவனும் புண்ணிமித்தங்கூறுமவனும் என்றுசொல்லப் பட்ட இவர்கள் முன்றிலின்கணிநிறைந்தன, நீ இவற்றைக் காணுமென்க.

கயமலருண் கண்ணாய் காணாய் நின்னைய
ரயலு ரலற வெறிநதநல் லானினார
ணயனின் மொழியி னனாமுது தாடி.
யெயின ரெயிற்றியர் முன்றி னிறைந்தன

இ - ன். பெரிய மலர்போலும் கண்ணையுடையாய், நின் ஐயன்மார் அயலவ ருர் அலறம்படி தலைநாளிற்கைக்கொண்டுபோந்த நல்ல ஆனினாகள், நயமில்லாத மொழியையும் நகாத்து நீண்டதாடியையுமுடைய எயினரும் அங்ஙனமூத்த எயிற் றியருமாகிய இவர்கள் முன்றிலின்கணிநிறைந்தன; இவற்றைக் காணுமென்க.

இவைமூன்றும் *கொடையென்னுந்துறை. கண்டார்கூற்று
துறைப்பாட்டுமடை - துறைப்பாட்டுக்களை நடுவேமடுத்தல்.

சுடரொடு திரிதரு முனிவரு மமரரு
மிடர்கெட வருளுநி னினையடி தொழுதே
மடல்வலி யெயினர்நி னடிதொடு கடனிது
மிடறுகு குருதிகொள் விறறரு விலையே

இ - ன். கதிரவனுடையவெம்மை உயிர்களை வருத்தாமல் அதனைத்தாங்கி அவ னுடனே சுழன்றுதிரிதருதலைச்செய்யும் †தெய்வவிருடிகளும் தேவர்களும் ஆகிய

* கொடையென்னுந்துறையாவது தாங்கொண்டநினையை இரவலர்களு வரையாதுகொடுத்து மனமகிழ்தல். கொடையென்பது: “எண்டிய நினாயொழி வின்றி, வேண்டி யோர்க்கு விரும்பிவீ சின்று:—அங்கட் கிணையன் துடியன் விற லிபாண், வெங்கட்கு வீசும் விலையாகுஞ் - செங்கட், செருச்சிலையா மன்னர் செரு முனையிற் சீறி, வரிச்சிலையாற் றந்த வளம்” என்பது புறப்பொருள்வேன்பாமாலை.

† இத்தெய்வமுனிவர், கதிரவன்வெம்மை உயிர்களைவருத்தாவண்ணம் அத னைத் தாம் தாங்கி அவனுடன்திரிகின்றாரென்பதை, “நிலமிசை வாழந் ரலமர றீரத், தெறுகதிர்க் கனலி வெம்மை தாங்கிக், காண வாகச் சுடரொடு கொட்டு, மவிர்சடை முனிவரு மருள்” என்னும், புறநானூற்று, சாட - வது செய்யுளாலும், திருமுருகாற்றுப்படையில் [சுரவ] “விண்ணசெலன மரபி னையர்க் கேந்திய தொருகை” என்பதன் விசேடவுரையில் ‘ஞாயிற்றின்வெம்மையைப் பல்லுயிரும் பொறுத்த லாற்றுவென்றுகருதித் தமதருளினாற் சுடரொடுதிரிந்து அவ்வெம்மையைப்பொறுக் கின்றமுனிவர்’ என்று நச்சிஞார்க்கியர் எழுதியதாலும் உணர்க. [படுத்துப்பாட்டு, உக - ம் பக்கம்.]

"சுட னொடு ... பவிமுத மடைபுய": ஆன
டுத்திமுடுதிபலாபுயபுடா சாதினைமெ
நெடுபுடா: தெரல செயி. நத. பம்.

இவர்கள் இடர்கெடும்படி அருள்செய்யும் நினைதடியிணையைத் தொழுதேம் ; கொலையையும் வலியையுமுடைய எயினாபெறும் வெற்றிக்குவிலையாக நின்னடியைத் தொட்டுச் சூளுற்ற கடனாகிய மிடற்றினின்றுமீழும் குருதியாகியவிதனைக் கொள்ளுவாயாகவென்க.

அணிமுடி யமரர்த மரசொடு பணிதரு
மணியுரு வினைநின் மலரடி தொழுதேந்
கணநினை பெறும்விற லெயினிநி கடனிது
நிணனுரு குருதினொ ணிகரடு விலையே

இ - ன். அழகிய முடியையுடைய அமரர் தம்மரசனெனவந்து பணிதலைச் செய்யும் நீலமணிபோலும் உருவினையுடையாய், நின் மலரடியைத்தொழுதேம் ; நிரைத்திரனைப்பெறும் விறலையுடைய எயினர்கள் பகையையடுத்தற்குக்காரணமான விலையாக இங்கடனாகிய நின்னடியைக்கொண்டு உகாநின்ற குருதிப்பலியாகிய இத்தனைக் கொள்ளுவாயாகவென்க.

துடியொடு சிறுபறை வாரிரொடு துவைசெய
வெடிபட வருபவ ரெயினர்க ளரையிரு
ளபிடுவி யணையவர் குமரிநி னடிதொடு
படுகட னிதுவுரு பலிமுக மடையே

இ - ன். துடியுடனே சிறுபறையும் கொம்பும் வெடித்தலுண்டாகமுழங்க அரையிருளின் எயினர் இருப்பிடத்தினின்றுவருகின்றவர் கொல்லும்புலியனையவர் முன்னுளில் நின்னடியைத்தொட்டுச் சூளுற்ற கடனாகிய மிடற்றினின்றுஞ்சொரிநின்ற குருதியாகியபலியைக் கொள்ளுவாயாகவென்க.

இவைமூன்றும் அவிப்பலி. குருதிப்பலியென்பாருமுள் ; என்னை ? “நச் சிலைவேற் காளைக்கு நானியே கொற்றவை, கைச்சிலையு நல்கும்யான் ஈரணைக் கொன் - மிச்சில்கூர், வாளிந்வாய்த் தீண்டாதவார்க்குருதி மெய்சாய்ப்பத், தாளின் வாய் வீழ்த்தான் தலை” என வருமாதலின்.

வம்பலர் பல்கி வழிபுழர் வளம்பட
வம்புடை வல்வி லெயினாகட னுண்குவாய்
சங்கரி யந்தரி நீ லி சடாமுடிசு
செங்க ணரவு பிறைபுடன் சேர்த்துவாய்

இ - ன். சங்கரி, அந்தரி, நீவி, சடையாகிய முடிமீதே பாம்பைப் பிறையோடேமுடித்தோய், வழிப்போவார்மிக்கு அவரை நலிந்துகொள்ளும் பொருளாகியவளம் வழிதோறுமுண்டாவதாக. அதற்கு விலையாக இப்பலிக்கடனை உண்பாயாகவென்க.

துண்ணென் துடியொடு துஞ்சு ரெறிதரு
கண்ணி லெயின ரிகுட னுண்குவாய்
விண்ணே ரமுதுண்டுஞ் சாவ லொருவரு
முண்ணுத நஞ்சுண் டிருந்தருள் செய்குவாய்

இ - ன். தேவர்கள் அமுதத்தையுண்டுஞ்சாவ ஒருவருமுண்ணாத நஞ்சையுண்
டும் சாவாதிருந்தருள்கின்ற நீ கேட்டார் துட்கென்றிடத் துடிக்கொட்டெலோடே
பகைவர்துஞ்சதலுற்றபொழுதின் ஊர்க்கொலைசெய்யும் கண்ணோட்டமில்லாதமற
வர் நினக்கிடும் கடனாகியவிதனை உண்பாயாகவென்க.

பொருள்கொண்டு புண்செயி னல்லதை யார்க்கு
மருளி லெயின ரிடுகட னுண்குவாய்
மருதி னடந்துநின் மாமன்செய் வஞ்ச
வுருளுஞ் சகட முதைத்தருள் செய்குவாய

இ - ன். நின்மாமன்செய்த வஞ்சமாகிய மருதின்மீதேநடந்து அதனைச்சாய்த்து
உருளுதலையுடைய சகடத்தையும் உதைத்தலைச்செய்யுநீ வழிப்போவார்பொருளைக்
கொண்டு அவர்க்குப்புண்ணைக்கொடுப்பினல்லது அவர்மாட்டி அருளுதல் சிறிது
மில்லாத எயினரிடம் கடனாகியவிதனை உண்பாயாகவென்க.

இவைமூன்றும் பல்க்கொடை.

மறைமுது முதலவன் பின்னர் மேய
பொறையுயா பொதியிற் பொருப்பன் றிறாநாட்டுச்
| கட்சியுந் கரந்தையும் பாழ்பட
வெட்சி சூடுக விறல்வெய் யோனே.

இ - ன். முதியமறையையுண்டாக்கிய பிரமன்பின்னோனாகிய குறமுனி பொ
ருந்திய சந்தனம் அகில்முதலிய மரங்களாற் சுமைமிக்குயர்ந்த பொதியிற்பொருப்ப
னாகிய வெற்றியைவிரும்பும்பாண்டியன் பகைவருடைய முனையிடமும் அவர்மீட்
குத்தொழிலும் பாழ்படும்படி வெட்சியைச் சூடுவானாக வென்க.

‘துறை’ என முற்கூறியவதனால், கொற்றவைக்குப் பரவுக்கடம்பூண்டலும்
கொள்ளப்படும் ; என்னை? “வந்த நிராயி னிருப்பு மணியுட, னெந்தலை நின்றலை
யாந்தருது - முந்தூர், மற்றவை பெற்று வயவேந்தன் கோலோங்கக், கொற்றவை
கொற்றங் கொடு” என்றார்.

இது பஃருழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

பருந்து நிழலுமெனஅடி யார்க்குநல்லாமென் பான்.
ஒருந்தமிழ்நிரம்பையர்காவலனே.
காற்றைசொல்லித்தே.

வேட்டுவவரி முற்றிற்று.

பதின்மூன்றாவது

புறஞ் சேரியி றுத் தகாை த.

- பெண்ணணி கோலம் பெயர்ந்தபிற் பாடு
புண்ணிய முதல்வி திருந்தடி பொருந்திக்
கடுங்கதிர் வேனிசைக் காரிகை பொறுஅள்
படிந்தில சீறடி பரல்வெங் கானத்துக்
- ௫ கோள்வ னுளியமுங் கொடும்புற் றகழா
வாள்வரி வேங்கையு மான்கண மறலா
வரவுளு ருரு மிராதேர் முதலையு
முருமுஞ் சார்ந்தவர்க் குறுகண் செய்யா
செங்கோற் றென்னவர் காக்கு நாடென
- ௧௦ வெங்கணும் போதிய விசையோ பெரிதே
பகலொளி தன்னினும் பல்லுயி ரோம்பு
நிலவொளி விளககி னீளிடெ மருங்கி
னிரவிடைக் கழிதற் கேத மில்லெனக்
குரவரு நேர்ந்த கொள்கையி னமர்ந்து
- ௧௫ கொடுங்கோல் வேந்தன் குடிகள் போலப்
படுங்கதி ரமயம் பார்த்திருந் தோர்க்குப்
பன்மீன் றுணையொடு பாற்கதிர் பரப்பித்
தென்னவன் குலமுதற் செல்வன் றேன்றித்
தாரகைக் கோவையுளு சந்தின் குழம்புஞ்
- ௨௦ சிரிள வனமுலை சேரா தொழியவுந்
தாதுசோ கழுநீர்த் தண்பும பிணையல்
போதுசோ பூங்குழற் பொருந்தா தொழியவும்
பைந்தவி ராமொடு பல்புங் குறுமுறி
செந்தனிர மேனி சேரா தொழியவு
- ௨௫ மலயத் தோங்டு மதுனாயின் வளர்ந்து
புலவர் நாவிற் பொருந்திய தென்றலொடு
பாவினா வெண்கதிர் பாவைமேற் சொரிய
வேனிற் றிங்களும் *வேண்டுதி யென்றே

* வேண்டியின்றேயெனவும் பாடம்.

- பார்மத ளயாவயிர்த் தடங்கிய பின்ன
 ௩௦ ராரிடை யுழந்த மாதரை நோக்கிக்
 கொடுவரி மறுகுங் குடினாை கூப்பிடு
 மிடிதரு முளியமு மிணைய தேக்கெனத்
 தொடிவளைச் செங்கை தோன்றிற் காட்டி
 மறவுரை நீத்த மாசறு கேள்வி
 ௩௧ யறவுரை கேட்டாங் காரிடை கழிந்து
 வேனில்வீற் றிருந்த வேய்கரி கானத்துக்
 கான வராணங் கதிர்வர வியம்ப
 வரிநவில் கொள்கை மறைநூல் வழக்கத்துப்
 புரிநூன் மார்ப நுறைபதிச சேர்ந்து
 ௪௦ மாதவத் தாட்டியொடு காதவி தன்னையோர்
 துதுதா சிறப்பிற் சிறையகத் திருத்தி
 யிடுமுள் வேலி நீங்கி யாங்கோர்
 நெடுநெறி மருங்கி வீர்தலைப் படுவோன்
 காதவி தன்னொடு கானகம் போந்ததற
 ௪௧ கூதுலைக் குருகி னுயிர்த்தனன் கலங்கி
 யுட்புலம் புறுதலி னுருவந் திரியாக்
 கட்புல மயக்கத்துக் கௌசிகன் றெரியான்
 கோவலன் பிரியக் கொடுத்துய ரெய்திய
 மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி போன்றிங்
 ௫௦ வருந்திறல் வேனிற் கலர்களைத் துடனே
 வருந்தினை போலுநீ மாதவி யென்றோ
 பாசிலைக் குருகின் பந்தரிற் பொருந்திக்
 கோசிக மாணி கூறக கேட்டே
 யாதுநீ கூறிய வுரையி் திகடுகனத
 ௫௧ தீதிலன் கண்டே னெனசசென் றெய்திங்
 கோசிக மாணி கொள்கையி னுரைப்போ
 னிருநிதிக்கி கிழவனும் பெருமனைக் கிழத்தியு
 மருமணி யிழந்த நாகம் போன்றது
 மின்னுயி ரிழந்த யாக்கை யென்னந்
 ௬௦ துன்னிய சுற்றந் துயர்க்கடல் வீழந்தது
 மேவ லாளர் யாங்கணுஞ் சென்று
 கோவலந் தோடிக் கொணர்கெனப் பெயர்ந்ததும்
 பெருமக னேவ லல்லதி யாங்கணு

- மரசே தஞ்சமென் றருங்கா னடைந்த
 ௬௫ வருந்திறல் பிரிந்த வயோத்தி போலப்
 பெரும்பெயர் மூதூர் பெரும்பே துற்றதும்
 வசந்த மாலைவாய் மாதவி கோட்டுப்
 பசந்த மேனியள் படர்நோ யுற்று
 நெடுநிலை மாடத் திடைநிலத் தாங்கோர்
- ௭௦ படையமை சேக்கைப் பள்ளியுள் வீழ்ந்ததும்
 வீழ்துய ருற்றோள் விழுமங் கேட்டுத்
 தாழ்துய ரெய்தித் தான்சென் றிருந்தது
 மிருந்துய ருற்றோ ளிணையடி தொழுதேன்
 வருந்துயர் நீககென மலர்க்கையி னெழுதிக
- ௭௫ கண்மணி யனையாற்குக் காடடுக வென்றே
 மண்ணுடை முடங்கன் மாதவி மீத்தது
 மீத்த வோலைகொண் டுடைநெறித் திரிந்து
 தீத்திரம் புரிந்தோன் சென்ற தேயமும்
 வழிமருங் கிருந்து மாசற வுரைத்தாந்
- ௮௦ கழிவுடை யுள்ளத் தாரஞ ராட்டி.
 போதவிழ் புரிசுழற் பூங்கொடி நங்கை
 மாதவி யோலை மலர்க்கையி னிட்ட
 வுடனுறை காலத் துரைத்தநெய் வாசங்
 குறுநெறிக கூந்தன் மண்பொறி யுணர்த்திக்
- ௮௫ காட்டிய தாதலிற கைவிட லியா
 னேட்டகம் விரித்தாந் கெய்திய துணர்வோ
 னடிகண் முன்னர் யானடி வீழ்ந்தேன்
 வடியாக் கிளவி ஁மனக்கொளல் வேண்டிய
 குரவர்பணி யன்றியுங் குலப்பிறப் பாட்டியோ
- ௯௦ டிரவிடைக கழிதற கெனடிழைப் பறியாது
 கையறு நெஞ்சங் கடியல் வேண்டும்
 பொய்தீர் காட்சிப் புரையோய போற்றி
 யென்றவ னொழுதிய விசைமொழி யுணர்ந்து
 தன்றி நிலனெனத் தளாச்சி நீங்கி
- ௯௫ யென்றி தென்றே யெய்திய துணர்ந்தாய்
 கெற்பயந் தோறகிம் மண்ணுடை முடங்கல்
 பொற்புடைத் தாகப் பொருளுரை பொருந்தியது
 மாசில் குரவர் மலரடி தொழுதேன்
 மனங்கொளலென்றும் பாடம்.

- கோசிக மாணி காட்டெனக் கொடுத்து
 ௧௦௦ நடுக்கங் களைந்தவர் நல்லகம் பொருந்திய
 யிடுக்கண் களைதற் கீண்டெனப் போக்கி
 மாசில் கற்பின் மனைவியோ டிருந்த
 வாசில் கொள்கை யறவிபா லணைந்தாங்
 காடிய கொள்ளை யந்தரி கோலம்
- ௧௦௫ பாடும் பாணரிற் பாங்குறச் சோந்து
 செந்திரம் புரிந்த சென்கோட்டி யாழிற்
 றந்திரி கரத்தொழி திவவு றுத்தியார்த்
 தொற்றுறுப் புடைமையிற பற்றுவழிச் சேர்த்திக்
 குரன்முதற் கைக்கிளை யிலுவாய்க் கட்டி
- ௧௧௦ வரன்முறை வந்த மூவகைத் தானத்துப்
 பாய்கலைப் பாவை பாடற் பாணி
 யாசான் றிறத்தி னமைவரக் கேட்டுப்
 பாடற் பாணி யளைனு யவரொடு
 கூடற் காவதங் கூறுமி னீரெனக்
- ௧௧௫ காழ்கிற சாந்தங் கமழ்பூங் குங்கும
 நாவிக் குழம்பு நலங்கொ டேய்வை
 மான்மதச் சாந்த மணங்கமழ் தெய்வத்
 தேமென் கொழுஞ்சே றாடி யாங்குத்
 தாதுசேர் கழுநீர் சண்பகக் கோதையொடு
- ௧௨௦ மாதவி மல்லிகை மனைவளர் முல்லைப்
 போதுவிரி தொடையற் பூவணை பொருந்தி
 யட்டிற் புகையு மகலங் காடி
 முட்டாக் கூவியர் மோதகப் புகையு
 மைந்தரு மகளிரு மாடத் தெடுத்த
- ௧௨௫ வந்திம புகையு மாகுதிப் புகையு
 பல்வேறு பூமபுகை யளைனு வெல்போர்
 விளங்குபூண் மாரபிற் பாண்டியன் கோயிலி
 னளந்துணர் வறியா வாருயிர் பிணிக்ஞங்
 கலவைக் கூட்டங் காண்வரத் தோன்றிப்
- ௧௩௦ புலவர் செந்நாப் பொருந்திய நிவப்பிற்
 பொதியிற் நென்றல் போலா திங்கு
 மதுரைத் தென்றல் வந்தது காணீர்
 நனிசேய்த் நன்றவன் றிருமலி மூதூர்
 தனிரீர் சுழியினுந் தகைக்கு ரில்லென

கந௫ முன்னுண் முறைமையி னிருந்தவ முதலவியோடு
பின்னையு மல்லிடைப் பெயர்ந்தனா பெயர்ந்தாங்
கருந்திறற் கடவு ளாகன்பெருங் கோயிலும்
பெரும்பெயர் மன்னவன் பேரிசைக் கோயிலும்
பால்கெழு சிறப்பிற் பல்லியஞ் சிறந்த

கச௦ காலே முரசுக களைஞர லோதையு
நான்மறை யந்தணர் நவீன்ற வோதையு
மாதவ ரோது மலிந்த வோதையு
மீளா வென்றி வேந்தன் சிறப்பொடு
வாளோ ரெடுத்த நாளணி முழுவமும்

கசா௫ போரிற் கொண்ட பொருகரி முழக்கமும்
வாரிக் கொண்ட வயக்கரி முழக்கமும்
பணைநிலைப் புரவி யாலு மோதையு
கிணைநிலைப் பொருநா வைகறைப் பாணியுங்
கார்க்கட லொலியிற் கலிகெழு கூட

க௫௦ லார்ப்பொலி யெதிர்கொள வாரஞர் நீங்கிக்
குரவமும் வகுளமுங் கோங்கமும் வேங்கையு
மரவமு நாகமுந் திலகமு மருதமுஞ்
சேடலுஞ் செருந்தியுஞ் சென்பக வோங்கலும்
பாடலந் தன்னொடு பன்மலர் விரிந்து

க௫௫ குருகுந் தளவமுங் கொழுங்கொடி முசண்டையு
விரிமல ரதிரலும வெண்கூ தாளமுங்
குடசமும் வெதிரமுங் கொழுங்கொடிப் பகன்னையும்
பிடவமு மயிலையும் பிணங்கரின் மணந்த
கொடுங்கரை மேகலைக் கோவை யாங்கணு

க௬௦ மிடைந்துகுந் போகிய வகன்றேந் தல்குல்
வாலுக்க குவைஇய மலாபுந் துருத்திப்
பாற்புடைக் கொண்டு பன்மல ரோங்கி
யெதிரெதிர் விளங்கிய கதிரிள வனமுலை
கரைகின் றுதிர்த்த கவிரிதழ்ச் செவ்வா

க௬௫ யருவி முல்லை யணிநகை யாட்டி
விலங்குமீமிர்ந் தொழுதிய கருங்கய னெடுங்கண்
வினாமலர் நீங்கா வவிரறற் கூந்த
*லுலகுபுரந் தூட்டு முயர்பே ரொழுக்கத்துப்
புலவர் நாவிற் பொருந்திய பூங்கொடி

உலகுபுரிந்தென்றம் பாடம்.

- ௧௭௦ வையை யென்ற பொய்யாக் குலக்கொடி
தையற் குறுவது தானறிந் தனன்போற்
புண்ணிய நறுமல ராடை போர்த்துக்
கண்ணிறை நெடுநீர் கரந்தன ளடக்கிப்
புனல்யா றன்றிது பூம்புனல் யாறென
- ௧௭௧ வனநடை மாதரு மையனுந் தொழுது
பரிமுக வம்பியுங் கரிமுக வம்பியு
மரிமுக வம்பியு மருந்துறை யியக்கும்
பெருந்துறை மருங்கிற் பெயரா தாங்கண்
மாதவத் தாட்டியொடு மரப்புனை போகித்
- ௧௮௦ தேமலர் நறும்பொழிற் றென்கரை யெய்தி
வானவ ருறையு மதுரை வலங்கொளத்
தானனி பெரிதுந் தகவுடைத் தென்றாங்
கருமினை யுடுத்த வகழிசூழ் போகிக்
கருநெடுங் குவனையு மாம்பலுங் கமலமுந்
- ௧௮௧ தையலுங் கணவனுந் தனித்துது துயா
மைய மின்றி யறிந்தன போலப்
பண்ணீர் வண்டு பரிந்தனைந் தெங்கிங்
கண்ணீர் கொண்டு காலுற நடுங்கப்
போருழந் தெடுத்த வாரெயி னெடுங்கொடி.
- ௧௯௦ வாரலென் பனபோன் மறித்துக்கை காட்டப்
புள்ளணி கழனியும் பொழிலும் பொருந்தி
வெள்ளநீர்ப் பண்ணையும் விரிநீ ரேரியுங்
காய்க்ருலைத் தெங்கும் வாழையுங் கமுதும்
வேய்ததிரட் பந்தரும் விளங்கிய விருக்கை
- ௧௯௧ யறம்புரி மாந்த ரன்றிச் சேராப்
புறஞ்சிறை மூதூர்ப் புக்கனர் டிரிந்தென.

௧. பெண்ணணி கோலம் பெயர்ந்தபிற் பாடு

இ - ன். முற்கூறிய சாவினியாகிய பெண் அணிந்தகோலமும் கூத்தும் முடி
ந்தபின்னாகவென்க.

பிற்பாடு - ஒருசொல். கோலமெனவே கூத்தும் அடங்கிற்று.

௨. புண்ணிய முதல்வி திருந்தடி பொருந்தி

இ - ன். தவத்திற்கு முதல்வியாகிய கவுந்தியடிகளுடைய திருந்திய அடியை
சென்றசேர்த்தென்க.

௩ - ச. கடுங்கதிர் வேனிலிக் காரிகை பொறுஅள்

படிந்தில சிறடி பரல்வெங் கானத்து

இ - ன். இவ்வழகு நீர்மையையுடையாள் இந்தக் கடிய கதிரின்வெம்மையைத் தன் மெய்யிற்படப்பொழுள்; அதுவுமன்றி இவள் சிற்றடியும் வெய்யபருக்கையை யுடைய இப்பாலைநெறியிற் படிந்திலவென்க.

உள்ளடி கொப்புளித்தவற்றிஞ்சித்துநடந்தமைகூறினாள்.

௫ - சு. கோள்வ லுளியமுங் கொடும்புற் தகழா
வாள்வரி வேங்கைபு மான்கண மறலா

இ - ன். நேரிட்டாராக் கைக்கொள்ளுதற்குவலிய கடியும் தாம் அகழக் கடவபுற்றினையும் அகழா; ஒளிபொருந்திய வரியையுடைய புலியும் தாம் மாறு படக்கடவ மாணினத்தோடு மாறுபடாவென்க.

பாம்புறைதலிற் கொடும்புற்றென்றாள்.

௭ - ௧௦. அரவுஞ் சூரு மினாதேர் முதலையு
முருமுஞ் சாரந்தவர்க் குறுகண் செய்யா
செங்கோற் றென்னவர் காக்கு நாடென
வெங்கனும் போகிய விசையோ பெரிதே

இ - ன். முற்கூறியவையன்றி, இனாதேருமுதலையும் பாம்பும் சூரும் உருமும் ஆகிய இவை தம்மைநலிந்தவர்க்கு வருத்தஞ்செய்யத் தருவனவாயினும் செய்யா; செங்கோன்மையையுடைய தென்னர் ஆணையாற்காக்கு நாடென்று திசையெங்கும் பார்த இசை மிகப் பெரிதாகலானென்க.

இவற்றான், இவனானையும் ஐவகைநிலத்திற்குரிமையுங்கூறினாள். ஐவகைநில நென்பது எவற்றாற்பெறுதுமெனின்,—காண்மென்பதனால் முல்லைபும், சூர் கரடியென்பவற்றாற் குறிஞ்சியும், வேங்கையென்பதனாற் பாலையும், உருமுவென்பதனால் மருதமும், முதலையென்பதனால் கெய்தலும் பெறுதும். இவ்வகையான் இவனாட்டு இக்காலத்துவருத்துவது இவ்வெயிலொன்றுமேயென்பதாயிற்று.

௧௧ - ௧௧. பகலொளி தன்னினும் பல்லுயி ரோம்பு
நிலவொளி விளக்கி னீளினடை மருங்கி
னிரவினடைக் கழிதரு கேத மில்லெனக்
குரவரு கோந்த கொள்கையி னமர்ந்து

இ - ன். அங்கனம் வருத்தும் பகற்கதிர்விளக்கத்தினும் பல்லுயிர்க்கும் அருள் செய்யும் இராக்கதிர்விளக்கத்தோடே நெடிய வழியிடைமையக் கழிதற்கு வரும் ஏதப்பாடு ஒன்றுமில்லையென்று கோவலன்சொல்லக் கவுந்தியடிகளும் ஒக்கு மென்று உடன்பட்ட கோட்பாட்டோடேமேவியென்க.

௧௨ - ௧௨. கொடுங்கோல் வேந்தன் குழகன் போலப்
படுங்கதி ரமயம் பார்த்திருந் தோர்க்கு

இ - ன். கொடுங்கோன்மையையுடையவேந்தன்குழகன் அவன்போங்காலத் தையும் தண்ணளிவேந்தன் வருங்காலத்தையும் கோக்கியிருக்குமாறுபோல வெங் கதிர் படுமமயத்தையும் தண்கதிர் எழுமமயத்தையும் பார்த்திருந்த இவர்கட்கென்க.

கள - கடி. பன்மீன் றுனையொடு பாற்கதிர் பரப்பித்
தென்னவன் குலமுதற் செல்வன் றேன்றி

இ - ன். அத்தென்னவன்குலத்திற்கு முசல்வனாகிய திங்கடச்செல்வன் பல
வகைப்பட்ட மீன்றானையுடனே தண்ணளிப்பகுதியவாகிய கதிர்களைப்பரப்பித்
தோன்றவென்க.

தோன்றி - தோன்ற. மீன்றானை - கயற்கொடித்தானையுமாம்.

கக - உக. தாரகைக் கோவையுஞ் சந்தின் குழம்புஞ்
சீரிள வனமுலை சேரா தொழியவுஞ்
தாதுசேர் கழுநீர்த் தண்பூம் பிணையல்
போதுசேர் பூங்குழற் பொருந்தா தொழியவும்
பைந்தளி ராரமொடு பல்பூங் குறுமுறி
செந்தளிர் மேனி சேரா தொழியவு
மலயத் தோங்கி மதுரையின் வளர்ந்து
புலவர் நாவிற் பொருந்திய தென்றலொடு
பானிலா வெண்கதிர் பாவைமேற் சொரிய
வேனிற் றிங்கனும் வேண்டுதி யென்றே
பார்மக ளயாவுயிர்த் தடங்கிய பின்னா
வேண்டுதி முன்னிலைவினை.

இ - ன். பார்மகள், பாவாய், முன்னுள் நின்கொழுநன் நினைப்பிரிங்க இள
வேனிற் காலத்தில், வான்மீனொழுங்குபோன்ற முத்துவடமும் சந்தனக்குழம்பும்
சீர்மைபொருந்திய அழகிய இனையமுலைகளைச் சேரப்பெறவாய் ஒழியவும். அழகிய
சந்தனத்தளிர்மோடே பலபூக்களினிடமும் சிவந்த தளிர்போலும் மேனியைச் சேரப்
பெறவாயொழியவும், பலவகைப்பூந்தாதும் கழுநீர்ப்பிணையலும் முல்லைமலர்
பற்றறாத பூங்குழலிற் பொருந்தாவாயொழியவும், மலயத்தேழுநீர்த்து மதுரை
யிலேவளர்ந்து புலவர்நாவிலேபூத்து நிலைபெற்ற தென்றலோடே வெள்ளிய ஒளி
யையுடைய திங்களின்கதிர் நின்மெய்யிற் சொரிதலொழியவும்வேண்டும். இப்பொ
ழுது வேனிற்றிற்குள் இவ்வெண்கதிரை நின்மெய்யிற் சொரியவும் விரும்பியிருப்
பையே; இராயெனச்சொலலி வருந்தி நெடும்பிரிப்புக்கொண்டு அவடியினறபி
னென்க.

ஏகாரம் - எதிர்மறை. சிலசொற்கள்வருவிக்க. இத்துணையும் இவன் புணர்ச்சி
யின்பம் பெறாமெனோக்கிப் பார்மகள் இரங்கிக்கூறினாள். என்னை புணர்ச்சியில்
லாதவாறெனின், — மாதவியோடு புலந்துபோததலானும், மதுரைக்குச்சேற்றற்கு
ஒருப்பட்ட நெஞ்சினனாதலானும், மேற் கவுந்தியடிகளுடன் வழிச்சேறலானும்
யாண்டும் மெய்யுறம்மாத்திரமல்லது புணர்ச்சியில்லென்றுணர்க.

௩௦ - ௩௨. ஆரிடை யுழந்த மாதரை நோக்கிக்
கொடுவரி மறுஞங் குழைஞ் கூப்படு
மிடிதரு முளியமு மிளையா தேகென

இ - ன். கோவலன் அரியவழியிடைத் துயருழந்த கண்ணகியைநோக்கி, இவ் விரவில் நாஞ்செல்கின்றநெறியிடைப் புலிமறுகும்; பேராந்தை குழறும்; கரடி இடிக்கும்; இவற்றிற்குத் துணுக்கென்னுது ஏதுவாயாகவென்றென்க,

மறகும் - வாய்வீமே; குறுக்கிடுமெனினுமமையும். இடிப்பு - அகிர்ப்பு; உற் டட்ட டட்டெனப் பற்பறைகொட்டல்.

௩௩ - ௩௫. தொழுவளைச் செய்கை தோளிற் காட்டி,

மறவுரை நீத்த மாசறு கேள்வி

யறவுரை கேட்டாங் காரிடை சழிந்து

இ - ன். அங்ஙனங்கூறியகோவலன் இவட்டுக் கண்டியில் மயங்குதலானும் குஞ்சித்துத் தளர்ந்து நடத்தலானும் வளைவையுடைய வளைபொருந்தியசெங்கைக்குத் தன்றோள் ஆகாரமாலை அங்ஙனங்கூறிக்காட்டி இவன்மனத்துயரநீங்குதற்பொரு ட்டு மறவுரைகளினின்ற “ங்கிய மாசற்ற கேள்வியையுடையாங்கூறும் அறவுரை களைக்கேட்டு அதனானே தொலைத்தற்கரிய வழியைத் தொலைத்தென்க.

தொழி - வளைவு; * ‘தொழிக்கட்டி புவை’ என்றாராகவின். கேள்வியென்றார், அதனையுடைய கவுந்தியடிகளை; ஆகுபெயர்.

௩௬ - ௩௭. வேளில்விற் றிருந்த வேங்கரி கானத்துக்

கான வாரணங் கநிவர வியம்ப

இ - ன். வேளில் நிலைபெறுதலாலே வெந்துகரிந்துகிடக்கின்ற மூங்கிற்காட்டி டிலே காட்டுக்கோழிச்சேவல்கள் கதிரெழுச்சியை அறிவிக்கவென்க.

ஆனித்திங்கட் கடைநாளாகவின், வீற்றிருந்தவென்றார்.

௩௮ - ௩௯. வரிநவில் கொள்ளக மறைநூல் வழக்கத்துப்

புரிநான் மார்ப ருறைபதிச் சோந்து

இ - ன். நாவால் மறைநூல்நவிலாது வரிப்பாட்டைநவிலும் கோட்பாட்டை யுடைய நூலணிமாற்புறைவதோர பதியைச்சேர்ந்தென்க.

புக்கென்னுது சேர்ந்தென்றதனால், அந்தப்பார்ப்பார் இழுக்கியவொழுக்க மூடைமை தமது சாவகநோன்புக்கேலாமைமயின், ஊர்க்கயலதோர் நகரிற் கோயிற் பக்கத்திற் சேர்ந்தாரென்க.

௪௦ - ௪௩. மாதவத் தாட்டியொடு காதவி தன்னை யோர்

நெடுநீர் சிறப்பிற் சிறையகற் றிருத்தி

யிடுமுள் வேலி நங்கி யாங்கோர்

நெடுநெறி மருங்கி னீர்தலைப் படுவோன்

இ - ன். அந்தப் புலரிக்காலத்தே கவுந்தியடிகளுடனே கண்ணகியையும் ஓ ரொதுக்கமாகிய நல்ல அடைப்பகத்தேவைத்து அவ்வேலியில் இடுமுள்ளொன் னைப்பிரித்து அதனைநீங்கிக் காலைக்கடன்கழித்தற்கு நீனெறிக்கண்ணதோர் நீர் நிலைக்கண் தலைப்படுகின்றவென்க.

நெடுநெறி - பெருவழி.

* சீவநயிந்தாமன், குணமாலையாரிலம்பகம், அஉ.

௪௪ - ௪௭. காதலி தன்னொடு கானகம் போந்ததற்
கூதுலைக் குருகி னுயிர்த்தனன் கலங்கி
யுட்புலம் புதுதலி னுருவர் திரியாக்
கட்புல மயக்கத்துக் கெளசிகன் நெறியான்

இ - ன். அங்ஙனம் சென்றுநின்ற கோவலன், தன் காதலியோடு கானகத்தின்
கட்போந்ததற்கு உலையிலுந்துருத்திபோல நெட்டுயிர்த்து உள்வெதும்பிக் கலங்
கித் தனிமையுற்று நிறம்வேறுபடுதலாற் கெளசிகன் கட்புலமயக்கத்தான் அறியானு
யென்க.

உலைக்குருகு - வெளிப்படை.

௪௮ - ௫௩. கோவலன் பிரியக் கொடுத்துய ரெய்திய
மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி போன்றிவ
வருந்திறல் வேனிற் கலாகளைந் துடனே
வருந்தினை போலுந் மாதவி யென்றோர்
பாசிலைக் குருகின் பந்திற பொருந்திக்
கோசிக மாணி கூறக் கேட்டே

இ - ன். அங்ஙனம் அவன் நிறம்வேறுபடுதலானும் தான் சேய்மைக்கணிற்
லானும் ஐயுற்று அவ்வையந்தீர்வான் கோவலன்பிரிவிந்காற்றாது காமத்தியால்
துயரமுற்று அலடைப்பொழுது அப்பொழுதேவருந்திநின்ற மாதவியைப்போன்று
நீயும் இளவேனினீங்க அப்பொழுதே அதற்காற்றாது பொறுத்தற்கரிய வெம்மை
யையுடைய முதுவேனிந்காலத்துவெயிலால் துயரமுற்று அலடைப்பொழுது வளை
ந்து அக்காலவணியோடேவருந்தினாய்; மாதவியென்னும் பெயர்வாசிக்கோ
வென்று ஒர்பசிய இலையையுடைய குருக்கத்திபடர்ந்தமிழையுடைய இடத்திலே
சென்றுநின்று அக்கோசிகனென்கிற மறையவன் கூறக்கேட்டென்க.

கோசிகன் - பந்திகோசிகன். பாசிலையென்றார், இளவேனிற்கட் செந்தளி
ராயது முதுவேனிற் குமுற்றிப் பாசிலையாயிற்றென்பதுதோன்ற.

௫௪ - ௫௫. யாதுநீ கூறிய ஷுரையி நிறங்கெனத்
திதிலன் கண்டே னெனசசென் நெய்தி

இ - ன். இங்ஙனம் கோசிகன்கூறக்கேட்டகோவலன் நீ இங்குக்கூறிய இக்
கூற்றிற்குப் பொருள்யாதென அசதியாட, இனி ஐயமுடையேனல்லேன்; கோவல
னெனவறிந்தேனென உட்கொண்டு சென்றுசேர்ந்தென்க.

௫௬. கோசிக மாணி கொள்கையி னுரைப்போன்

இ - ன். கோசிகன் தான்வந்த கருமக்கோட்பாட்டினைக் கூறுகின்றவன்,

௫௭ - ௫௮. இருநிதிக் கிழ வனும் பெருமனைக் கிழத்தியு
மருமணி யிழந்த நாகம் போன்றதும்

இ - ன். இருநிதிக் கிழவனும் அவன்மனைக்கிழத்தியும் அரிய மணியையிழந்த
நாகம்போல அழகும் ஒளியுமிழந்து ஒடுங்கியதும்,

௩௦௯ - ௬௦. இன்னுயி ரிழந்த யாக்கை யென்னத்
துன்னிய சுற்றந் துயர்க்கடல் வீழ்ந்ததும்

இ - ன். நெருங்கியகிணைஞர் இனியவுயிரையிழந்த யாக்கைபோலச் செயன்
மாண்டு துயர்க்கடலிலேயழுந்துகின்றதும்,

இனி யாக்கையிழந்த இன்னுயிரெனமாறி வீடுபெற்றருரியவுயிர் இளமைக்
காலத்தே யாக்கையையிழத்தலில் தவஞ்செய்யப்பெறாது பிறவிக்கடலகத்தழந்து
மாறுபோலவெனவுமாம்.

௬௧ - ௬௨. ஏவ லாளர் யாங்கணுஞ் சென்று
கோவலற் றேழிக் கொணர்கெனப் பெயர்ந்ததும்

இ - ன். இருநிதிக்கிழவன் தன்சிலதரை நோக்கி எத்திசைக்கண்ணுஞ்சென்று
கோவலனைத்தேழிக் கொண்டுவருகவென்றானாக அவர் எத்திசைகளிலுஞ்சென்ற
தும்,

போந்ததும் பாடமாயின், இத்திசையினும் சிலர்போந்ததுவுமென்க.

௬௩ - ௬௬. பெருமக னேவ லல்லதி யாங்கணு
மரசே தஞ்சமென் றருங்கா னடைந்த
வருந்திறல் பிரிந்த வயோத்தி போலப்
பெரும்பெயர் மூதூர் பெரும்பே துற்றதும்

இ - ன். எத்தனைச் சிறுதொழிலாயினும் பெருமகனேவிய பணிவிடையைச்
செய்தலே அரியபொருளாதலல்லது பணிவிடையன்றாயின் அரசாட்சி என்றும்
எண்மைப்பொருட்டாமென்று கருதி அடைதற்கரிய வெங்காளிலே சென்றடைந்த
இராமன் நீங்கப்பட்ட அயோத்தியின்கணுள்ளார் செயலற்று மயங்கிநிற்போலப்
பெரிய புகழையுடைய புகாரின்கணுள்ளார்யாவரும் மிகவும் அறிவுமயங்கியசெய்தி
யும்,

பெருமகன் - தசரதன். தஞ்சம் - எண்மை. அருந்திறல் - இராமன்; அன்
மொழித்தொகையாகுபெயர். பேதுறவு - அறிவின்றிரிவு.

௬௭ - ௭௦. வசந்த மாலைவாய் மாதவி கேட்டுப்
பசந்த மேனியள் படர்நோ யுற்று
நெடுநிலை மாடத் திடைநிலத் தாங்கோர்
படையமை சேக்கைப் பள்ளியுள் வீழ்ந்ததும்

இ - ன். திருமுகத்தை மறுத்துக்கூறியமாற்றத்தை வசந்தமாலையாக்கேட்
டுப் பசந்தமேனியளாய் நினைவாகிய வருத்தமுற்று உயர்ந்த எழுநிலத்தையுடைய
மாடத்து நாலாநிலத்து ஓர்படுக்கையமைந்த சேக்கையிடத்தே மாதவி மயங்கி
வீழ்ந்தசெய்தியும்,

ஆங்கு - அசை. பள்ளி - இடம்.

௭௧ - ௭௨. வீழ்துய ருற்றோள் விழுமங் கேட்டுத்
தாழ்துய ரெய்தித் தான்சென் றிருந்ததும்

இ - ன். அங்ஙனம் விரகநோயுற்றவன் இடம்பையைக்கேட்டுச் செருக்கடங்
கித் தாழ்ந்த துயரமெய்கித் தான் சென்றிருந்தசெய்தியும்,

வீழ்துயர் - விருப்பத்தான்வருந்துயர்.

எ௩ - எ௪. இருந்துய ருறோ ளிணையடி தொழுதேன்
வருந்துயர் நீக்கென மலர்க்கையி னெழுதிக்
கண்முணி யணையாற்குக் காட்டுக வென்றே
மண்ணுடை முடங்கன் மாதவி யித்ததும்

இ - ன். அங்ஙனம் மிக்கதுயரமுற்ற மாதவி, நின்னிணையடியைத்தொழுதேன்;
எனக்கு இங்ஙனம்வருந்துயரைத் தீர்ப்பாயாகெனச்சொல்லித் தன்கையாலெழுதி
இவ்வோலையை என்கண்ணிற் கருமணிபோல்வானுக்குக் காட்டுவாயகவென்று
தன்கையிற்றந்தசெய்தியும்,

இது தன்மைக்கண் வந்தது.

எ௪ - எ௫. ஈத்த வோலைகொண்டிடைநெறித் திரிந்து
தீத்திரும் புரிந்தோன் சென்ற தேயமுழம்

இ - ன். அங்ஙனந்தந்த ஓலையைக்கொண்டு இடைநெறியெங்கும் திரிந்து
தேடியுங்காணாமற் றுன்சென்றதேயங்களும்,

எ௬ - எ௭. வழிமருங் கிருந்து மாசற வுரைத்தாய்
கழிவுடை யுள்ளத் தாளு ராடடி
போதவிழ் புரிசுழற் பூங்கொடி நங்கை
மாதவி யோலை மலர்க்கையி றிட்ட

இ - ன். முற்கூறிய நெடுநெறியாகிய வழிப்பக்கத்தேயிருந்து ஒழிவறவுரைத்த
பின்பாக அழிதலைத்தருகின்ற உள்ளத்தையும் நிறைந்த காமநோயையுமுடையா
ளாகிய போது அவிழப்பட்ட புரிந்த குழலையுடைய மாதவிதந்தவோலையைக் கோவ
லன்கையிலே கொடுத்தானை,

போதவிழ் - குழலுக்கடை.

எ௮ - எ௯. உடனுறை காலத் துரைத்தநெய் வாசங்
குறுநெறிக் கூந்தன் மண்பொறி யுணர்த்திக்
காட்டிய தாதலிற் கைவிட லியா
னேட்டகம் விரித்தாய் கெய்திய துணர்வோன்

உணர்வோன் - தொழிற்பெயர்.

இ - ன். அங்ஙனங்கொடுத்த ஓலைமடிப்புறத்துமண்மேல் மாதவி குறுநெறிக்
கூந்தலாலொற்றியபொறி தன்னுடனே கூடியுறைகின்றகாலத்தே வாசனெய்யுரை
த்த தன்மையைத் தனக்கு உணர்த்திக்காட்டியதாதலான் அதனைக் கையாற் கடி
தின் விடுவியானாய் பின்னர் விடுவித்து ஏட்டை விரித்து அதனுட்கிடந்த வாச
கத்தின் பொருண்மையுணர்வன்றவனென்க.

குறுநெறி - செறிந்தவறல். வாசனையின் செவ்வியின்மையைப் பொறி காட்
டிற்றெனவுமாம். கூந்தற்பொறியென்க. உரைத்தல் - பூசுதல். கைவிடலியான் -
மெய்மறந்தும் ஓலைத்தலையை நெகிழ்விட்டிலனென்றுமாம். எழுதியனாம் பாடம்.

சுத-உ, தி-கொ, பக், நா ; (சு. சுத

அஎ. அடிகண் முன்னர் யானடி விழந்தேன்
அடித்தலத்தில்வீழ்தல் - வணக்கம்.

இ - ன். தேவரீர்கிருவடிகளைத் திக்குநோக்கித்தண்டம்பண்ணினேன்; இது
நீளத் திருவுளத்திலே கண்டருள்க;

கண்டருள்கவென இவ்விடத்து ஒருசொல்வருவிக்க. இஃது ஒலையுமப்பாசு
ரம். இனி அக்காரிகைபாசுரம்.

அஅ - ௯௨. வடியாக் கிளவி மனக்கொளல் வேண்டிய
குரவர்பணி யன்றியும் குலப்பிறப் பாட்டியோ
முரவிடைக் கழிதற கென்பிழைப் பறியாது
கையறு நெஞ்சந கடியல் வேணமும்
பொய்தீர் காட்சிப புரையோய் போற்றி

இ - ன். வடிமொழியுணர்ந்து குற்றத்தீர்த்த நற்காட்சியையடைய உயர்ந்
தோனே, இருமுதுகுரவர் பணிவிடையொழிந்ததன்மேலும் குலத்திற்பிறந்து கற்
பையாளுதலுடையவருடனே இரவிகண நகரிடையைக் கழித்துபோதற்கு வந்த
பிழைப்பென்னை? அஃது அறியாது என்பிழைப்போவென்று அவலித்து அரற்றிக்
கவலித்துக் கையாற்றின்கண் நெஞ்சமூங்காகின்றது, என்பிழைப்பென்னும் மக
ளீர்சொல் குற்றமறாதசொல்லென்று திருவுளம்பற்றல்வேண்டும், இதுவேயன்றி
எனக்கு இப்பொழுதுநடக்கின்ற இச்செயலறவு நன்றன்று, அதனைக்கடியல்வேண்
டும்; ஆதலால் இவ்வாற்றான் கிளக்கு ஓர்புகழ்க்குறைபாடின்றிப் போற்றுவா
யாக;

முன்னர், *‘‘ கங்கை தன்னைப்புணர்ந்தாலும்’’ எனவும், *‘‘ மங்கை மாதர்
பெருங்கற்பு’’ எனவும் ஆண்டுக் கூறினமையின், ாண்டுக் குலப்பிறப்பாட்டியெனத்
தோற்றுவாய்செய்து தன்பிழைப்பின்மைகூறினான். இதுவன்றியும், இருவரிரு
முதுகுரவரும் ஏவலாளர் மேவலகறின் இறந்துபடுவரென்பாலும், தேசுடைக்
குலத்திற்கு மாசுவுருமென்பதாலும், தானிறந்துபடிற் சிறிதுபுகழேகுறைபடுமென்
பதாலும் உணர்த்தியவாறாயிற்று.

காந - ௯௩. என்றவ ளெழுதிய விசைமொழி யுணர்ந்து
தன் ற் திலுள்ளெனத் தளாசசி நிகழி
யென்றி தென்றே

இ - ன். இவ்வாறு பலவகையேதம்பயக்குமென்று அவுலெழுதிய ஒலையுமப்பாசு
த்திற் பொருளெல்லாமுணர்ந்து மனங்குழைந்து அவன் தன்னுற்செய்யப்பட்ட
த்தினன்; இஃது என்னுற்செய்யப்பட்ட உதேயெனத்தெளிந்து தளர்ச்சிநீங்கி
யென்க.

என்றீது - என்றீவினை.

காந - ௯௪.

எய்திய துணர்ந்தாக

கெற்பயத் தோற்கிம் மணனுடை முடங்கல்

பொறபுடைத் தாகப் பொருளுரை பொருந்தியது

* காலவரி, ௨.

இ - ன். அவ்வோலையிற்பொருந்திய வாசகத்தையுணர்ந்த இவ்வோலையோனே
என்றந்தைக்கும் பொலிவுடைத்தாம்படி வாசகங்களும் பொருளும் பொருந்திற்று;

அஃது எங்ஙனம்பொருந்திற்றெனின், அடிவீழ்த்தேனென்னுத்துணையும் முற்
கூறியவாறேகொள்க. ‘வடியா போற்றி’ குரவர்பணிவிடைகளைத்
தவிர்ந்த தொருதவறு; அன்றியும் குலத்திற்பிறத்தாளோடு இரவிடைக்கழிந்த தவறு
ஒன்று; இவையிரண்டிற்கும் வரக்கடவதுன்பங்காரணமாகத் திருவுளத்திறநளர்
ச்சி சிறிதுண்டாயினும் அதனைக் கழித்தருளுக; இங்ஙனம் என்பிழைப்பறியாதயான்
முதுக்குறைவாகச்சொல்லிய இவற்றை ஏறாவிண்ணப்பமாகத் திருவுளம்பற்றா
தொழிக; பேதைமைச்சொல்லென்றே திருவுளம்பற்றல்வேண்டும்; போற்றியென்
ருனென்க. குரவர்க்குக் காப்புக்களைக்குறித்துப் போற்றியென்றன்மரபு ஈண்டு
இவ்வோலை குரவர்க்குப்பொருந்தியவாறுணர்க.

கூஅ - க0க. மாசில் குரவர் மலராடி தொழுதேன்

கோசிக மாணி காட்டெனக் கொடுத்து

நடுக்கங் களைந்தவர் நல்லகம் பொருந்திய

விடுக்கண் களைதற் கிண்டெனப் போக்கி

இ - ன். அங்ஙனம் பொருந்தியதென உட்கொண்டகோவலன், கோசிகமாணி,
எங்குரவர் மாசில்மலரடியைத் திசைநோக்கித்தொழுதேனெனச்சொல்லி இவ்
வோலையைக் காட்டெனக்கொடுத்து, என்பொருட்டாக அவர் நடுங்குநடுக்கத்தைக்
களைந்து அகத்தினிகழ்கின்ற இடுக்கணும் நீக்குதற்கு வினாந்துசெல்வாயாகவெனப்
போகவிட்டென்க.

ஈண்டுதல் - வினாதல். காட்டெனக்கொடுத்துக் களைதற்கீண்டெனப்போக்கி
யென்க. எனச்சொல்லியென்று ஒருசொல்வருவிக்க.

ச0உ-க0ங. மாசில் கற்பின் மனைவியோ டிருந்த

வாசில் கொள்கை யறவிபா லணைந்து

இ - ன். குற்றமற்ற கற்பினையுடைய தன்மனைவியுடனிருந்த குற்றமற்ற கோ
ட்பாட்டையுடைய கவுந்தியடிகளிருக்கின்ற இடத்தைச்சேர்ந்தென்க.

ஒடு - ஒருவினையொடு; உயர்பின்றியதன்வழிக்கண் நின்றது.

க0ங-க0டு.

ஆங்கு

ஆடிய கொள்கை யந்தரி கோலம்

பாடும் பாணரிற் பாங்குறச் சேர்ந்து

இ - ன். அவ்விடத்துத் துர்க்கையது வெற்றிபொருந்திய அகரோடுபொருத
போர்க்கோலத்தப்பாடும் பாட்டாண்மையையுடைய அம்பணவரில் தானுமொரு
வனாகக் கலந்தென்க.

*“பாண ரொக்கல்” என்றார். ஆடு - வெற்றி. பாண் - பாட்டு.

* திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், 200 : “காரணி கற்பகங் கற்றவர் கற்றுணை
பாணரொக்கல், சீரணி சிந்தா மணியணி தில்லைச் சிவனாடிக்குத், தாரணி கொன்
றையன் தக்கோர்த்துச் சங்க நிதிவிதிசே, ருருணி யுற்றவர்க் கூடான்மற் றியாவர்க்கு
முகியமே.”

க௦௬. செந்திரம் புரிந்த—இ - ன். தன்பண்ணியம் அத்திறமாய்த் தனக் கினமான செந்திரத்தோடுபுரிந்தவென்க.

என்றது : பண் *பண்ணியம் திறம் திறத்திறமென்னுமிவை சம்பூரணம், சாடவம், ஓளடவம், சதூர்த்தமென வடமொழிப்பெயரானும் வழங்கும் ; அவற்றுட் செந்திரமென்றவாறு.

க௦௭. செங்கோட்டி யாழில்—இ - ன். நாற்பெரும்பண்ணிற்கும் முதலாகிய நால்வகையாழினுள்ளும் செங்கோட்டியாமென்னும் யாழினதுறுப்பினு

க௦௭. தந்திரி கரத்தொடு திவவுறுத்தியார்த்து

இ - ன். அச்செங்கோட்டியாழினது அறுவகையுறுப்பினுள் தந்திரிகரம் திவவென்னும் இரண்டையும் உறுதிபெறக்கட்டி,

அவற்றுள் தந்திரிகரமென்பது நரம்புதுவக்குதற்குத் தகைப்பொழிய இருசா ணல்விரல் நீளமாகக் குறுக்கிடத்துச்சேர்த்தும் ஐம்பத்தோருறுப்பு ; என்ன? “தந்திரி கரமே தகைப்பற விலகி, வந்த விருசா ணல்விர லாகும்” என்ற ராகவின். திவவென்பது நரம்புகளை வலிபெறக்கட்டும் வார்த்து.

க௦௮. ஒற்றுறுப் புடைமையிற் பற்றுவழிச சேர்த்தி

இ - ன். அவ்வியாழ் ஒற்றென்னுமுறுப்பையுடைத்தாகலானே அவ்வுறுப்போடே பற்றைப்பிறப்பிக்கும் நெறிப்படச்சேர்த்தியென்க.

“செங்கோட்டி யாழே செவ்விதற் றெரியி, னறுவகை யுறுப்பிற் றுருமென்ப.” “அவைதாம், கோடே திவவே யொற்றே தந்திரி கரமே நரம்போ டாழே” என்றார்.

க௦௯. குரன்முதற் கைக்கிளை யிறுவாய்க் கட்டி

இ - ன். உழை குரலாகவும் கைக்கிளை தாரமாகவும் நரம்புகளைநிறுத்தியென்க.

என்றது அரும்பாலையென்னும் இசையைப்பிறப்பித்தென்றவாறு. இது குலமுதற்பாலைத்திரிவெனக்கொள்க.

*க௦௧௧௨. வரன்முறை வந்த மூவகைத் தானத்துப்

பாய்கலைப் பாவை பாடற் பாணி

யாசான் நிறத்தி னமைவரக் கேட்டு

இ - ன். உழைமுன்னர்கூறிய நூல்களின் வரலாற்றுமுறைமையான்வந்த மூவகைத்தானத்தாலும் சதிபாய்ந்துசெல்லும் கலையையுடைய பாவைபொல்வா ளது பாடற்பண்ணை ஆசானென்னும் பண்ணியலாகிய நால்வகைச்சாதியினும் பொருந்துதல்வரச் செவிப்புலத்தானறிந்தென்றவாறு.

† ஆசான்சாதி நால்வகையாவன ; ஆசானுக்கு அகச்சாதி காந்தாரம், புறச்சாதி சிகண்டி, அருகுசாதி தசாக்கரி, பெருகுசாதி சுத்தகாந்தாரமெனக்கொள்க. பண் நூற்றழுன்று ; அவை நால்வகைப்படும் ; பண், பண்ணியம், திறம், திறத்திறமென. அவற்றுள் இது திறங்கூறிற்று. மூவகைத்தானம் எழுத்தும் அசையும்

* பண்ணியலெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

† அரசன்சாதியெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

சீருமெனினுமமையும் ; என்னை ? “எழுத்தே ய்சையே சீரே யென்றிவை, யிழுக்கி
லவைமூன் நிற்கு மென்ப” என்றாகலின்.

௧௧௧௩. பாடற் பாணி யனைஇ யவரோடு

இ - ன். இங்ஙனமாகிய பண்ணையும் திறத்தையும் அவரோடு கலந்துவாசித்

௧௧௧௪. கூடற் காவதங் கூறுமி னீரென

இ - ன். இங்ஙனம் யாழ்வாசித்தகோவலன், இவ்விடத்திற்கு மதுரை எத்
துணைக்காவதம் ; அதனை நீர் கூறுமினென்றுகேட்பவென்க.

௧௧௧௫-௧௧௧௬. காழுகிற் சாந்த... .. காணீர்

௧௧௧௫-௧௧௧௬. காழுகிற் சாந்தங் கமழ்பூங் குங்கும
நாவிக் குழம்பு நலங்கொ டேய்வை
மான்மதச சாந்த மணங்கமற் தெய்வத்
தேமென் கொழுஞ்சே ருடி.

இ - ன். அகிற்சாந்தம் கமழும் குங்குமப்பூங்குழம்பும் நாவிக் குழம்பும் குளிர்ச்சி
நலத்தைக்கொண்ட சந்தனச்சாந்தம் கத்துரிச்சாந்துமாகிய இத்தெய்வமணங்கமழ
கின்ற வளவிய சேற்றையனைந்து,

௧௧௧௭-௧௧௧௮.

அங்குத்

தாதுசேர் கழுநீர் சண்பகக் கோதையொடு
மாதவி மல்லிகை மனைவளர் முல்லைப்
பொதுவிரி தொடையற பூவனை பொருந்தி

இ - ன். தேன்சேர்ந்த கழுநீர்மலர் சண்பசமலரென்னுமிவற்றாலாகிய மாலையோடு
குருக்கத்தியும் மல்லிகையும் மனையின்கண்வளர்ந்த முல்லையுமென்னும் இவ்
வலிந்த பூக்களால்கிளைத்த பொலிவினையுடைய அணையிலேபொருந்தி,

௧௧௧௯-௧௧௨௦. அட்டிற் புகையு மகலந காடி

முட்டாக் கூவியர் மோதகப் புகையு
மைந்தரு மகளிரு மாடத் தெடுத்த
வந்தும் புகையு மாகுதிப் புகையும்
பல்வேறு பூம்புகை யனைஇ

இ - ன். அடுக்களகளில் தாளிப்புமுதலியபுகையும் அகன்ற அங்காடியிடத்து
அப்பவாணிகர் முட்டாமற் சடுகின்ற அப்பவகையிற்புகையும் மைந்தரும் மகளிரும்
மயிர்க்கும் துகிற்கும் மாலமுதலியவற்றிற்குமெடுத்த அழகிய இனிய அகிற்புகையும்
யாகசாலேதோறும் ஆகுதிபண்ணுதலாலெழுந்தபுகையும் ஆகிய இப்பலவாகிய வேறு
பட்ட பொலிவினையுடைய புகையைளவி,

௧௧௨௧-௧௧௨௨.

வெல்போர்

விளங்குபூண் மார்பிற் பாண்டியன் கோயிலி
னளந்துணர் வறியா வாறாயிற் பிணிக் குங்
கலவைக் கூட்டங் காண்வாத தோன்றி

இ - ன். இந்திரனாற்பூட்டப்பட்ட விளங்காநின்ற ஆரத்தையுடைய மார்பாலே வெல்லும்போலாவல்ல பாண்டியனது கோயிற்கண் யாவரானும் அளவிட்டறியப் படாவாய இக்கலவைத்தொகுதி தன்மெய்யெல்லாம் கமழும்படி தோன்றியென்க.

அவை எத்தன்மையவாகிய கலவையெனின், தம்மைப் புலன்கள் ஒருகா னுகருமாயிற் பின்னை வீட்டுலகங்கருதித் துறவிற்கெல்லவொட்டாது மனத்தைப் பிணித்துக்கொள்ளும் கோயிலிற்கலவையென்க. அவை முன்னர்க்குறினவும் பிறவும்.

கரு-௧௩௨, புலவர் செந்நாப் பொருந்திய நிவப்பிற்

பொதியிற் றென்றல் போலா திகுரு

மதுரைத் தென்றல் வந்தது காணீர்

இ - ன். சங்க்புலவரது செந்நாவாலே புகழப்பட்ட இச்சிறப்புக்களையுடைத் தாகலிற் பொதியிற்றென்றல் தன்னை ஒவ்வாமைக்குக்காரணமாகி இந்த மதுரைத் தென்றல்வந்தது; இதனைக் காணீரென்க.

ஆடிப் பொருந்தி அனைஇத் தோன்றித் தென்றல் வந்ததென்றாரென்க.

கரு-௧௩௩-௧௩௪, நனிசேய்த் தன்றவன் நிருமலி மூதுர்

தனிநீர் கழிபினுந் தகைககுந ரில்லென

இ - ன். காவதங்கூறுமினென்றற்குக் காணீர்; அதனால், மிக்க தாரிதன்று அப்பாண்டியனது செல்வமிக்கமூதுர்; அதுவன்றியும் ஆண்டுச்செல்வார் இந்நீர்மையன்றி வேறுபட்டநீர்மையாரொருவர்செல்லினும் நில்லென்பாகில்லையென்று சொல்லவென்க,

கரு-௧௩௫-௧௩௬, முன்னுண் முறைமையி னிருந்தவ முதல்வியொடு

பின்னைபு மல்லிடைப் பெயாந்தனர்

இ - ன். அற்றைஞான்று ஆண்டுத்தகிப் பிற்றைஞான்று செல்லக்கருதியவர் முன்னைஞான்றை முறைமைபோலே இரவியிடையிலே கவுந்தியடிகளுடனே பெயர்ந்தனரென்க.

கரு-௧௩௭ - ௧௪௦,

பெயர்ந்தாங்

கருந்திறற் கடவு ளகன்பெருங் கோயிலும்

பெரும்பெயர் மன்னவன் பேரிசைக் கோயிலும்

பால்கெழு சிறப்பிற் பலபிடிஞ் சிறந்த

காலே முரசுக் கனைகுர லோதையும்

இ - ன். அரிதாகிய அரித்தற்றெழிலைவல்ல கடவுளது அகன்ற பெரியகோயி லிடத்தும் மிக்க புகழையுடைய மன்னவன்கோயிலிடத்தும் வேறுபட்ட பகுதி பொருந்திய சிறப்பையுடைய காலேமுரசமாகிய பேரிசைப்பல்லியம் பெயர்ந்து கூடியொலிக்குமொலியும்,

பெயர்தல் - தாளமறுதல். கனைதல் - செறிதல்.

௧௪௧, நான்மறை யந்தணர் நவின்ற வோதையும்

இ - ன். அந்தணர் நான்மறைநவில்விக்குமவைக்களத்தோறும் மறைக்குவிந் த்த மரபினையுடைய சுருதிக்குன்றாமல் உச்சரிக்குமோதையும்,

இ - ன். இந்திரஹற்பூட்டப்பட்ட விளங்காநின்ற ஆரத்தையுடைய மார்பாலே வெல்லும்போலாவல்ல பாண்டியனது கோயிற்கண் யாவரானும் அளவிட்டறியப் படாவாய் இக்கலவைத்தொகுதி தன்மெய்யெல்லாம் கமழும்படி தோன்றியென்க.

அவை எத்தன்மையவாகிய கலவையெனின், தம்மைப் புலன்கள் ஒருகா னுகருமாயிற் பின்னை வீட்டிலகங்கருதித் துறவிற்செல்லவொட்டாது மனத்தைப் பிணித்துக்கொள்ளும் கோயிலிற்கலவையென்க. அவை முன்னர்க்குறினவும் பிறவும்.

கரு-கருட, புலவர் செந்நாப் பொருந்திய நிவப்பிற்

பொதியிற் றென்றல போலா தீகரு

மதுநாத் தென்றல் வந்தது காலீர்

இ - ன். சங்கப்புலவரது செந்நாவாலே புகழப்பட்ட இச்சிறப்புக்களையுடைத் தாகலிற் பொதியிற்றென்றல் தன்னை ஒவ்வாமைக்குக்காரணமாக இந்த மதுநாத் தென்றல்வந்தது, இதனைக் காணீரென்க.

ஆழிப் பொருந்தி அனைஇத் தோன்றித் தென்றல் வந்ததென்றாரென்க.

கருட-கருட, நனிசேய்த் தன்றவன் றிருமலி மூதூர்

தனிநீர் கழியினுந் தகைகருந ரில்லென

இ - ன். காவதங்கூறுமினென்றற்குக் காணீர்; அதனால், மிக்க தூரிதன்று அப்பாண்டியனது செல்வமிக்கமூதூர்; அதுவன்றியும் ஆண்டுச்செல்வார் இங்கீமை யன்றி வேறுபட்டீர்மையாரொருவர்செல்லினும் நில்லென்பாரில்லையென்று சொ ல்லவென்க.

கரு-கருட, முன்னுண் முறைமையி னீரூந்தவ முதல்வியொடு

பிலனைபு மல்லீடைப் பெயர்ந்தனர்

இ - ன். அற்றைஞான்று ஆண்டுத்தகிப் பிறறைஞான்று செல்லக்கருதியவர் முன்னைஞான்றை முறைமைபோலே இரவியிடையிலே கவுந்தியழகளுடனே பெயர்ந்தனரென்க.

கருட-கருட, பெயர்ந்தாங்

கருந்திறற் கடவு ளகன்பெரும் கோயிலும்

பெரும்பெயர் மன்னவன் பேரிசைக் கோயிலும்

பால்கெழு சிறப்பிற் பலவீயஞ் சிறந்த

காலை முரசுக் களைஞர லோதையும்

இ - ன். அரிதாகிய அரித்தற்றெழிலுவல்ல கடவுளது அகன்ற பெரியகோயி லிடத்தும் மிக்க புகழையுடைய மன்னவன்கோயிலிடத்தும் வேறுபட்ட பகுதி பொருந்திய சிறப்பையுடைய காலைமுரசமாகிய பேரிசைப்பல்லியம் பெயர்ந்து கூடியொலிக்குமொலியும்,

பெயர்தல் - தாளமறுதல். கனைதல் - செறிதல்.

கருட, நான்மறை யந்தணர் நவின்ற வோகையும

இ - ன். அந்தணர் நான்மறைநவில்விக்குமவைக்களந்தோறும் மறைக்குவிந் த்த மரபினையுடைய சுருகிஞன்றாமல் உச்சரிக்குமோதையும்,

கசஉ. மாதவ ரோதி மலிந்த வோதையும்

இ - ன். மாதவர்கள் சிறுகாலையில் மங்கிரமோதுதலால் மிக்க ஓதையும்,

கச௩-கச௪. மீளா வென்றி வேந்தன் சிறப்பொடு

வாளோ ரெடுத்த நாளணி முழவமும்

இ - ன். மடங்காத வென்றியையுடைய வேந்தனாற்பெற்ற சிறப்போடே
வான்வீரர் தத்தம்வீர்த்திற்கெடுத்த வரிசையையுடைய முரசமுதலியவற்றின் நா

குடைநாட்கோள் முதலியவுமாம்.

கச௫. போரிற் கொண்ட பொருகரி முழக்கமும்

இ - ன். மறப்பகைமன்னரைப் போரினவென்று கொண்டுவந்த போர்க்களின்
றினமுழக்கமும்,

கச௬. வாரிக் கொண்ட வயக்கரி முழக்கமும்

இ - ன். காட்டிற் பிடித்துக்கொண்டுவந்த வலிய யானையின்முழக்கமும்,

கச௭. பிணைநிலைப் புரவி யாலு மோதையும்

இ - ன். பந்திதோறுநின்ற புரவிகள் போர்நினைந்து ஆலிக்குமோதையும்,

கச௮. கிணைநிலைப் பொருநர் வைகறைப் பாணியும்

இ - ன். கிணைப்பறையையுடைய மள்ளர் மருதநிலந்தோறும் வைகறைக்கால
த்தே கொட்டுமோதையும்,

கிணை - மருதப்பறை ; கூத்தர்பறையுமாம்.

கச௯ - க௫௦. கார்க்கட லொலியிற் கலிகெழு கட

லார்ப்பொலி யெதிர்கொள வாரஞநா நீங்கி

இ - ன். இவையம்பிறவுமாகிய அக்கூடலிடத்து ஆர்க்குமொலியெல்லாம்
கார்க்கடலொலிபோல ஒலித்து எதிர்கொள்ளுதலாலே முன்புழந்த வருத்தமெல்
லாம் நீங்கி,

க௫௧ - க௫௪. குரவமும் வஞ்ஞமுந் கோங்கமும் வேங்கையு

மரவமு நாகமுந் திலகமு மருதமுந்

சேடலுந் செருந்தியுந் செண்பக வேங்கலுந்

பாடலந் தன்னொடு பன்மலா விரிந்து

இ - ன். கரையின்புறவாயெங்கும், குரவும் மகிழும் கோங்கும் வேங்கையும்
வெண்கடம்பும் சுரபுன்னையும் மஞ்சாடியமரமும் மருதும் உச்சிச்செலுந்திலும் செருந்
தியும் சண்பகமரமும் ஆகியவிலைவா பாதிரியுடனே பலவகைமலரும்விரிந்து சூழ்ந்த
வைமீதுடித்த பூத்துசிலாகவும்,

க௫௫ - க௬௦. குருகுந் தளவமுந் கொழுங்கொடி முசுண்டையும்

விரிமல ரதீரலும் வெண்கூ தாளமுந்

குடசமும் வெதிரமுந் கொழுங்கொடிப் பகன்றையும்

பிடவமு மயிலையும் பிணங்கரின் மணந்த

கொடுங்கரை மேகலைக் கோவை யாங்கணு
மிடைந்துருழ் போகிய வகன்றேற் தல்குல்

இ - ன். அகவாயெங்கும், குருக்கத்தியும் செம்முல்லையும் முகட்டையும் மோசி மல்லிகையும் வெள்ளைநறுந்தாளியும் வெட்பாலையும் மூங்கிலும் இவற்றிற்படர்ந்த பெருங்கையாலும் குட்டிப்பிடவழும் இருவாட்சியுமாகிய பலமலரும்விரிந்து பூங் கொழுகள் நிராபடநெருங்கிப் படர்ந்துமன்னினைவை தன்னிழிடைந்துகுழந்த கோவையாகியமேகலையாகவுமுடைய கொடுங்கரையாகிய அகன்றேந்தியவல்குலையும்,

அல்குலென்பதற்கேற்பக் கொடுமைகூறினார். மேகலைக்கோவை - வேற்றுமைத்தொகை. கொழுங்கொடி. விரிமலரென்னுமடைகளை ஏற்புழியெங்குமொட்டே அம் - சாரியை.

ககூக - ககூநட. வாலுசுந குவைஇய மலாபூந் துருத்திப்
பாலபுடைக் கொண்டு பன்மல ரோங்கி
யெதுரெதிர் விளங்கிய கதிரிள வனமுலை

இ - ன். அகற்சியையும் பொலிவையுமுடைத்தாகிய இடைக்குறையிலே பக்கங்கள் புடைக்கொண்டு கோங்கு வேங்கையென்னும் பலமலராகியசுணங்கால் உயர்ச்சிபெற்று ஒன்றுக்கொன்று மாறுபடவிளங்கிய மணற்குன்றாகிய நிறத்தமுலை

ககூசு. ககாநின் றுதிர்ந்த கவிரிதழ்ச் செவ்வாய்

இ - ன். ககாக்கணின்னுருத்த முருக்கிதழாகிய செவ்வாயினையும்,

ககூடு. அருவி முல்லை யணிங்கை யாட்டி.

இ - ன். அருவிரோடு இடையறாதுவந்த முல்லையாகிய நகையினையுமுடையான்,

ககூசு. விலங்குநிமிர்ந் தொழுகிய கருங்கய நெடுங்கண்

இ - ன். குறுக்கேமறிந்தும் நெடுகவோடியுந்திரிகின்ற கயலாகிய நெடியகண்

ககூஎ. வினாமலர் நீங்கா வவிரற்ற கூந்தல்

இ - ன். இருமருங்கும் திகைகளரித்த மணமலர்நீங்காத விளங்குகின்ற அறலாகிய கூந்தலினையும்,

ககூஅ - கஎ௦. உலகுபுரந் தூட்டு முயாபே ரொழுக்கத்துப்
புலவர் நாவிற் பொருந்திய பூங்கொடி
வையை யென்ற பொய்யாக் குலக்கொடி.

இ - ன். உலகைப் பாதுகாத்தற்குப் பலபொருள்களையும்வினைத்து நுகர்வித்த லான மிக்க பெரிய ஒழுக்கத்தினையுமுடையான்; புலவர்நாவிற் புகழ்பொருந்திய வன்; சேர்ந்தோர்க்கு வகாலின்றி இன்பமளித்தலின் திருமகனெயாப்பான்; வையையென்று பெயர்கூறப்படுவான்; பருவம்பொய்யாமையானும் வேற்றவேந்து அணுகாமையானும் தென்னர்குலக்கொடியாயுள்ளவன்;

களக-கள௩. தையற் குலுவது தானறிந் தனள்போற்

புண்ணிய நறுமல ராடை போர்த்துக்

கண்ணிறை நெடுநீர் கரந்தன னடக்கி

இ - ன். கண்ணிக்கு மேல்வரும் துன்பங்களைத் தான் முன்னறிந்தாள்போலத் தன்னைக்கொண்டு அருச்சித்தார்க்குப் புண்ணியங்களைக்கொடுக்கும் நறிய்பூவாடையால் தனது மெய்முழுதும்போர்த்துத் தன்கண் மல்கினின்றநீரைப் புறத்திடின அதுகண்டு வருந்துவாரென்று உள்ளடக்கி,

நெடுநீர் - மிக்கநீர். அடக்கவெனத்திரிக்க.

களசு-கள௫. புனல்பா றன்றிது பூம்புனல் யாறென

வனநடை மாதரு மையனுந் தொழுது

இ - ன். அங்ஙனம்போர்த்த பூவாற் புனல் மறைதலின் இது புனல்யாறென்று பூவாறென்றுபுகழ்ந்த மாதரும் கொழுநனுந்தொழுது,

களசு-கஅ௦. பரிமுக வம்பியுங் கரிமுக வம்பியு

மரிமுக வம்பியு மருந்துறை யியகரும்

பெருந்துறை மருங்கிற் பெயரா தாங்கண்

மாதவத் தாட்டியொடு மரப்புணை போகித்

தேமலர் நறும்பொழிற் றென்கரை யெயறு

இ - ன். ஓடக்கோலுக்கு நிலைத்தலரியதுறையிற் சென்றோரைச்செலுத்தும் குகிளாமுகவோடமும் யானைமுகவோடமும் சிங்கமுகவோடமுமென்னும் இவற்றி னேறிப் பலர்போகும் துறையிற்போகாது அதற்கயலதாகிய துறையிலே கவுந்தி யடிகளுடனே மரப்புணையிலேபோகி மதுநாறுமலளையுடைய சோலைபொருந்திய தென்கரையிற் பலர்செல்லாததோரிடத்தே சென்றெய்தியென்க.

முன்னர், * வம்பப் பரத்தை வறுமொழி யானவனாடு சாபமுறுதலின், ஈண்டு மருங்கினென்றார். பரிமுகமுதலியவற்றைத் தொழிற்பெயராக்கினுமமையும்.

கஅக-கஅ௩. வானவ ருறைபு மதுரை வலங்கொளாத

தானனி பெரிதுந் தகவுடைத் தென்றாங்

கருமினை யுடுத்த வகழிசூழ் போகி

இ - ன். தேவர்களுறையும் மதுரையை வலங்கொண்டுசென்றால் மிகவும் பெரியதாகிய புண்ணியத்தையடைத்தென்றெண்ணி அழித்தற்கரிய மிளைசூழ்ந்த கிடங்கின்புறத்தைச் சூழ்போந்தென்க.

மிளை - காவற்காடு; கட்டுவேலியுமாம்.

கஅசு-கஅஅ. கருநெடுங் குவளையு மாம்பலங் கமலமுந்

தையலுங் கணவனுந் தனித்துறு துயர

மைய மின்றி யறிந்தன போலப்

பணனீர் வண்டு பரிந்தினைந் தேங்கிக்

கண்ணா கொண்டு நாலுற நடுங்க

இ - ன். குவணையும் ஆம்பலும் கமலமும், தையலும் கணவனும் மேல் தனித்துறுந் துயரத்தைத் தாம் தெளிய அறிந்தனபோல வண்டுகள் இரங்கும் பண்ணீர்மையைக் கொண்டு பரிந்தேங்கியழுது கண்ணீரைக்கொண்டு காலுறநடுங்காநிற்கவென்க.

பண்ணீர்மையன்றிப் பண்ணீரென்றமையால் திறம் பன்னிரண்டனுள் கோ திறமெனவுமாம். கண்ணீர் - கள்ளாகிய நீரெனவுமாம். காலுற - காலிலேயுற வெனவும், காற்று உறுதலாலெனவுமாம். அறிந்தனபோல நடுங்கவென்க. எங்கி யென்னும் செய்தெனெச்சம் நடுங்கவென்னும் பிறவின்கொண்டுமுடிந்தது.

கஅக - கக௦. போருழந் தெடுத்த வாரெயி னெடுங்கொடி.

வாரலென் பனபோன் மறித்துக்கை காட்ட

இ - ன். மாற்றார்வருத்தப் போர்தேய்த்தெடுத்த புறமதிறலையின்கொடிகள் இவரை இந்நகரில் வாராதொழியினென்பனபோல் தம்கையின் மறித்துக்காட்ட வென்க.

அன்றி வாரலென்பார்கையின் தன்மைபோலெனவுமாம்.

கக௧-கக௧௬, புள்ளணி கழனியும் பொழிலும் பொருந்தி
வெள்ளநீர்ப் பண்ணையும் விரிநீ ரேரியுங்
காய்க்குழைத் தெங்கும வாழையுங் கழுகும்
வேய்த்திரட் பந்தரும் விளங்கிய விருக்கை
யறமபுரி மாந்த ரன்றிச் சேராப்
புறஞ்சிறை மூதூர்ப் புக்கனர் புரிந்தென

இ - ன். புக்களாலழகுசெய்யப்பட்ட ஏரியும் பண்ணையும் கழனியும் சோலையும் தெங்கும் கழுகும் வாழையும் வேழத்திரளாலிடப்பட்ட தண்ணீர்ப்பந்தர்களும் பொருந்திவிளங்கிய மூதூர்ப்புறமதிவிடத்தாகி அறத்தைப்பரியும் தபோதனான்றிப் பிறர்சேரப்படாத புறஞ்சேரிக்கண்ணே தாம் கருதிவந்தகோட்பாட்டிலே மனம்புரிந்து புக்காரென்க.

இது கீழ்த்திசையாயிற்கு அயலதோர் முனிவரிருப்பிடம். புரிந்துபுக்காரெனைப் பொதுமையாற்கூறினமையின், முன்னர் நாகொண்காரைதக்கண்ணே, * “அறிவனை யேத்த... .. ஒன்றிய வுள்ள முடையேன்” என்பதனாற் கவுந்தியடிகளும் அறிவினைப் புரிந்துபுக்காரென்க. பண்ணை - தோட்டங்களும், ஓடைகளும்.

இது நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

பருந்து நிழலுமென அடியார்க்குநலலானென்பான்.

ஒருந்தமிழ் நிரம்பையாகாவலெனே.

காற்றை சொல்வித்தே.

புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை முற்றிற்று.

பதினென்காவது

ஊர் காண்காலைத்

- புறஞ்சிறைப் பொழிலும் பிறங்குநீர்ப் பண்ணையு
மிறங்குகதிர்க் கழனியும் புள்ளெழுந் தாரப்பப்
புலரி வைகறைப் பொய்கைத் தாமரை
மலர்பொதி யலிழ்த்த வுலகுதொழு மண்டிலம்
- ௫ வேந்துதலை பனிப்ப வேந்துவாட் செழிய
னோங்குயர் கூட லூர்துயி லெடுப்ப
துதல்விழி நாட்டத் திறையோன் கோயிலு
முவண்ச சேவ லுயர்த்தோ னியமழு
மேழி வலனுயர்த்த வெள்ளை நகரமுங்
- ௧௦ கோழிச சேவற் கொடியோன் கோட்டமு
மறத்துறை விளங்கிய வறவோர் பள்ளியு
மறத்துறை விளங்கிய மன்னவன் கோயிலும்
வால்வெண் சங்கொடு வகைபெற் றோங்கிய
காலை முரசங் களைஞர வியம்பக்
- ௧௫ கோவலன் சென்று கொள்கையி னிருந்த
காவுந்தி யையையைக் கைதொழு தேத்தி
நெறியி னீங்கியோர் நீர்மையெ னுகி
நறுமலர் மேனி நடுங்குதுய ரெய்த
வறியாத் தேயத் தாரிடை யுழந்து
- ௨௦ சிறுமை யுற்றேன் செய்தவத் தியான்
றொன்னகர் மருங்கின் மன்னர் பின்னோர்க்
கென்னிலை யுணர்த்தி யான்வருங் காறும்
பாதக் காப்பினள் பைந்தொடி யாகவி
னேத முண்டோ வடிகளிங் கென்றலுங்
- ௨௫ கவுந்தி கூறுங் காதலி தன்னொடு
தவந்திர் மருங்கிற் றணித்துய ருழந்தோய
மறத்துறை நீங்குமின் வல்வினை யூட்டுமென்
றறத்துறை மாக்க டிறத்திற் சாறறி
நாக்கடிப் பாக வாய்ப்பறை யறையினும்
'ராப்பறை' ங்க ளியல்பிற் கொள்ளா

- தீதுடை வெவ்வினை யுருத்த காலைப்
பேதைமை கந்தாப் பெரும்பே துலுவ
ரொய்யா வினைப்பய னுண்ணுங் காலைக்
கையாறு கொள்ளார் கற்றறி மாக்கள்
- ௩௩ பிரிதற் றுன்பமும் புணர்தற் றுன்பமு
முருவி லாள னொறுக்குந் துன்பமும்
புரிசூழன் மாதர்ப் புணர்ந்தோர்க் கல்ல
தொருநி வாழ்க்கை யுரவோர்க் கில்லை
பெண்டிரு முண்டியு மின்பமென் றுலகிற்
௪௦ கொண்டோ ருறாஉங் கொள்ளாத் துன்பங்
கண்டன ராகிக் கடவுள் வரைந்த
காமஞ் சார்பாக் காதலி னுழந்தாங்
கேமஞ் சாரா விடும்பை யெய்தின
ரின்றே யல்லா லிறந்தோர் பலராற்
- ௪௧ மொன்று படவருஉந் தொன்மைத தாதலிற்
முதை யேவலின் மானுடன் போகிக்
காதலி நீங்கக் கடுந்துய ருழந்தோன்
வேத முதல்வற் பயந்தோ னென்பது
நியறிந் திலையோ நெடுமொழி யன்றோ
- ௫௦ வல்லா டாயத்து மண்ணா சிழந்து
மெல்லிய தன்னுடன் வெங்கா னடைந்தோன்
காதலிற் பிரிந்தோ னல்லன் காதலி
தீதொடு படுஉஞ் சிறுமைய எல்ல
ளடவிக் கானகத் தாயிழை தன்னை
- ௫௫ யிடையிருள் யாமத் திட்டுநீக் கியது
வல்வினை யன்றோ மடந்தைதன் பிழையெனச்
சொல்லலு முண்டேற் சொல்லா யோநீ
யனையயு மல்லை யாயிழை தன்னொடு
பிரியா வாழ்க்கை பெற்றனை யன்றே
- ௬௦ வருந்தா தேகி மன்னவன் கூடற்
பொருந்துழி யறிந்து போதீங் *கென்றலு
மிளைசூழ் மிளையொடு வளைவுடன் கிடந்த
விலங்குநீர்ப் பரப்பின் வலம்புண ரகழியிற்
பெருங்கை யானை யினநிரை பெயருரு
௬௫ சுருங்கை விதி மருங்கிற் போகிக்
என்றபினென்றும் பாடம்.

- கடிமதில் வாயில் காவலிற் சிறந்த
வடல்வாள் யவனர்க் கயிராது புக்காங்
காயிரங் கண்ணோ நருங்கலச் செப்பு
வாய்திறந் தன்ன மதிலக வரைப்பிற்
- ௭௦ குடகாற் றெறிந்து கொடிதுடங்கு மறுசிற்த்
கடைகூழி மகளிர் காதலஞ் செல்வரொடு
வருபுனல் வையை மருதோங்கு முன்றுறை
விரிபூந் துருத்தி வெண்மண லடைகரை
* யோங்குநீர் மாடமொடு நாவா யியக்கிப்
- ௭௫ பூம்புணை தழீஇப் புனலாட் டமர்ந்து
தண்ணறு முல்லைபுந் தாழ்நீர்க் குவளைபுங்
*கண்ணவிழ் நெய்தலுங் கதுப்புற வடைசரி
வெண்பூ மல்லிகை விரியலொடு தொடர்ந்த
தண்செங் கழுநீர்த் தாதுவிரி பிணையல்
- ௮௦ கொற்கையம பெருந்துறை முத்தொடு புண்டு
தெக்கண மலயச் செழுஞ்சே றாடிப்
பொற்கொடி மூதூர்ப் பொழிலாட் டமர்ந்தாய
கெற்படு பெழுதி னிளநிலா முன்றிற்
றுழ்தரு கோலந் தகைபா ராட்ட
- ௮௫ விழ்பூஞ் சேக்கை மேலினி திருந்தாங்
கரத்தப் பூம்பட் டரைமிசை யுடஇக்
குரற்றலைக் கூந்தற் குடசம் பொருந்திச்
சிலுமலைச் சிலம்பிற் செங்கு தாளமொடு
நறுமலர்க் குறிஞ்சி நாண்மலர் வேயந்து
- ௯௦ குங்கும வருணங் கொங்கையி னிழைத்துச்
செங்கொடு வேளிச் செழுமபூம பிணையல்
சிந்தரச் சுண்ணஞ் சேர்ந்த மேனியி
லந்துநிர்க் கோவை யணியொடு புண்டு
மலைச்சிற கார்த்த வச் சிர வேந்தற்குக்
- ௯௫ கலிகெழு கூடற் செல்வணி காட்டக்
காரர சாளன் வாயையொடு வருநங்
காவ மன்றியு நூலோர் சிறப்பின்
முற்றோய் மாடத் தகிறரு விறகின்
* ான் மகளிர் தடவுநெருப் பமர்ந்து
ரங் தகலத்து நம்பியர் தமமொடு

குறுங்க ணடைக்குங் கூதீர்க் காலையும்
வளமனை மகளிரு மைந்தரும் விரும்பி
யினநிலா முன்றிலி னிளவெயி னுகா
விரிகதீர் மண்டிலந் தெற்கோபு வெண்மழை

க0௩ யரிதீற் றோன்று மச்சிரக் காலையு
மாங்க தன்றியு மோங்கிரும் பரப்பின்
வங்க வீட்டத்துத் தொண்டியோ ரிட்ட
வகிலுந் துகிலு மாரமும் வாசமுந்

தொகுகருப் பூரமுஞ் சுமந்துடன் வந்த
கக0 கொண்டலொடு புகுந்து கோமகன் கூடல்
வெங்க னெடுவேள வில்லிழாக் காணும
பங்குனி ருயக்கத்துப் பனியரசி யாண்டுள்ள
கோதை மாதவி கொழுங்கொடி மெடுப்பக்
காவுங் கானமுங் கடிமல ரேந்தத்

காரு தென்னவன் பொதியிற் றென்றலொடு புகுந்து
மனைவன கூடன மங்குதுணை நழுஉ
மின்னிள வேனில் யாண்டுள்ள கொல்லென
அருவக் கொடியோ ருடைப்பெருங் கொழுநரொடு
பருவ மெண்ணும் படர்நீர் காலைக்

கஉ0 கன்றம ராயமொடு களிற்றின நடுங்க
வென்றுந் நின்ற குன்றுகெழு நன்னாடிக்
காடுநீப் பிறப்பக் கனையெரி பொத்திக்
கோடையொடு புகுந்து கூட லாண்ட
வேனில் வேந்தன் வேற்றுப்புலம் படா

கஉ௩ வோசனிக் கின்ற வுறுவெயிற் கடைநாள்
வையமுஞ் சிவிகையு மணிக்கா லமளியு
முய்யா னத்தி னுதுணை மகிழ்ச்சியுஞ்
சாமரைக் கவரியுந் தமலிய வடைப்பையுங்
கூற்றுனை வாளுங் கோமகன் கொடுப்பப்

க௩0 பெற்ற செல்வம் பிறநா வாழ்க்கைப்
பொற்றொடி மடந்தையர் புதுமணம் புணர்ந்து
செம்பொன் வள்ளத்துச் சிலதிய ரேந்திய
வந்தந் தேறன் மாந்தினர் மயங்கிப்

பொறிவரி வண்டினம் புல்லுவழி யன்றியு
க௩௩ நறுமலர் மாலையின் வழிதிடங் கடிந்தாங்
கிலவிதழ்ச் செவ்வா யிளமுந் தரும்பப்

சுந்தரே

புலவிக் காலத்துப் போற்று னுரைத்த
காவியங் கண்ணூர் கட்டுரை யெட்டுக்கு
நாவொடு நவிலா நகைபடு கிளவியு

கசு0 மஞ்செங் கழுநீ ராரும்பவிழ்த் தன்ன
செங்கய னெடுங்கட் செழுங்கடைப் பூசலுங்
கொலைவீற் புருவத்துக் கொழுங்கடை சுருளத்
திலகச் சிறுதுத லரும்பிய வியருஞ்
செவ்வி பார்க்குஞ் செழுங்குடிச் செல்வரொடு

கசு௫ வையங் காவலர் மகிழ்தரு வீதியுஞ்
சுடும னேரூ வடுநீங்கு சிறப்பின்
முடியா சொடுங்குங் கடிமனை வாழ்க்கை
வேத்தியல் பொதுவிய லெனவிரு திறத்து
மாத்திரை யறிந்து மயங்கா மரபி

க௫0 டைலும் வரியும் பாணியுந் தூக்குங்
கூடிய குயிலுவக் கருவியு முணர்ந்து
நால்வகை மரபி னவினயக் களத்தினு
மெழுவகை நிலத்தினு மெய்திய விரிக்கு
மலைப்பருஞ் சிறப்பிற் றலைக்கோ லரிவையும்

க௫௫ வாரம் பாடுந் தோரிய மடந்தையுந்
தலைப்பாட்டுக் கூத்தியு மிடைப்பாட்டுக் கூத்தியு
நால்வேறு வகையி னயத்தகு மரபி
னெட்டுக் கடைநிறுத்த வாயிரத் தெண்கழஞ்சு
முட்டா வைகன் முறைமையின் வழாஅத்

கசு0 தாக்கணங் கனையார் நோக்குவலைப் பட்டாங்
கரும்பெற லறிவும் பெரும்பிறி தாகத்
தவத்தோ ராயினுந் தகைமலர் வண்டி
னகைப்பதம் பார்க்கு மினையோ ராயினுங்
காம விருந்தின் மடவோ ராயினு

கசு௫ மேம வைக லின்றியில் வதியும்
பண்ணுங் கிளையும் பழித்த தீஞ்சொ
லெண்ணெண் கலையோ ரிருபெரு வீதியும்
வையமும் பாண்டிலு மணித்தேர்க் கொடிஞ்சியு
மெய்புகு கவசமும் னீழ்மணித் தோட்டியு

க௭0 மதன்புனை யரணமு மரியா யோகமும்
வளைதரு குழியமும் வால்வெண் கவரியு
மேனப் படமுங் கிடுகின் படமுங்

- கானப் படமுங் காழுன்று கழிகையுஞ்
செம்பிற் செய்நவுங் கஞ்சத் தொழிலவும்
கஎரு வம்பின் முடிநவு மாலையிற் புனைநவும்
வேதினத் துப்பவுங் கோடுகடை தொழிலவும்
புகையவுஞ் சாந்தவும் பூவிற் புனைநவும்
வகைதெரி வறியா வளந்தலை மயங்கிய
வரசுவிழை திருவி னங்காடி வீதியுங்
கஅ௦ காக பாதமுங் களங்கமும் விந்துவு
மேகையு நீங்கி யியல்பிற் குன்றா
நூலவர் நொடிந்த நுழைநுண் கோடி
நால்வகை வருணத்து நலங்கே மொளியவு
மேகையு மாலையு மிருளொடு துறந்த
கஅ௫ பாசார் மேனிப் பசுங்கதி ரொளியவும்
பதுமமு நீலமும் விர்தமும் படிதமும்
விதிமுறை பிழையா விளங்கிய சாதியும்
பூசு வருவிற் பொலந்தெளித் தனையவுந்
தீதறு கதிரொளித் தெண்மட் இருவவு
கக௦ மிருடெளித் தனையவு மிருவே றுருவவு
மொருமைத் தோற்றத் தைவேறு வனப்பி
னிலங்கு கதிர்விடே நலங்கெழு மணிகளுங்
காற்றினு மண்ணினுங் கல்லினு நீரினுந்
தோற்றிய சூற்றந் துகளறத் துணிந்தவுஞ்
கக௫ சந்திர குருவே யங்கா ரகனென
வந்த நீர்மைய வட்டத் தொகுதியுங்
கருப்பத் துலையவுங் கல்லிடை முடங்கலுந்
திருக்கு நீங்கிய செங்கொடி வல்லியும்
வகைதெரி மாக்க டொகைபெற் றோங்கிப்
௨௦௦ பகைதெற லறியாப் பயங்கெழு வீதியுஞ்
சாத றுபங் கிளிச்சிறை யாடகஞ்
சாம்பூ நதமென வோங்கிய கொள்கையிற்
பொலந்தெரி மாக்கள் கலங்களு ரொழித்தாங்
கிலங்குகொடி யெடுககு நலங்கிளர் வீதியு
௨௦௫ நூலினு மயிரினு நுழைநூற் பட்டினும்
பால்வகை தெரியாப் பன்னா றடுக்கத்து
நறுமடி செறிந்த வறுவை வீதியு
நிறைக்கோற் றுலாத்தர் பறைக்கட் பராரைய

ரம்பண வளவைய ரொங்கணுந் திரிதரக்
 ௨௧௦ கால மன்றியுங் கருங்கறி மூடையொடு
 கூலங் குவித்த கூல வீதியும்
 பால்வேறு தெரிந்த நால்வேறு தெருவு
 மந்தியுந் சதுக்கமு மாவண வீதியு
 மன்றமுந் கவலையு மறுகுந் திரிந்து
 ௨௧௫ விசும்பகடு திருநிப வெங்கடீர் துழையாய்
 புகல்கொடிப் படாமைப் பந்தர் நீழற்
 காவலன் பேரூர் கண்முகிற் வெய்திக்
 கோவலன் பெயர்ந்தனன் மொடிமதிற் புறத்தென.

க. ௨. புறஞ்சிறைப் பொழிலும் பிறங்குநிர்ப் பண்ணையு
 மிறங்குகடீர்க் கழனியும் புள்ளெழுந தார்ப்ப

இ - ன். முன்னர்ப் புரிந்துபுக்க மூதார்ப் புறஞ்சேரியிடத்துளவாகிய பொழில்
 களிதத்தும் விளங்காநின்ற நீர்நிறைந்த பண்ணையிடத்தும் வளைந்த கதிரையுடைய
 கழனியிடத்தும் உளவாகிய புட்கள் துயிலெழுந்து ஆரவாரியாநிற்பவென்க.

பிறங்குதல் - மிகுதலுமாம்.

௩ - சு. புலரி வைகறைப் பொய்கைத் தாமரை
 மலர்பொதி யவிழ்த்த வுலகுதொழு மண்டிலம்
 வேந்துதலை பரிபப வேந்துவாட் செழிய
 னோங்குயர் கூட லூர்துயி லெடுப்ப

இ - ன். வைகறைக்காலக்கழிவும் புலருதன்முன்னுமாகிய அக்காலத்தே
 பொய்கைகளில் தாமரைப்பூவின்முகைகளைப் புரிநெகிழ்த்து மலர்வித்த உலக
 மெல்லாந்தொழப்பமும் ஆதித்தமண்டிலமானது பகைவேந்தர் தலைகண்டுங்க விதி
 ர்த்தேந்திய வானையுடைய செழியனது புகழானோங்கி வண்மையானுயர்ந்த கூட
 லாகியவூரைத் துயிலெடுப்பாநிற்பவென்க.

ஆர்ப்ப அவிழ்த்த மண்டிலம் எடுப்பவென்க.

௪. துதல்விழி நாட்டத் திறையோன் கோயிலும்

இ - ன். இறைவி கண்புதைத்தபொழுது நெற்றியிழ்ப்புறப்பட்டவிட்ட கண்ணை
 யுடைய இறைவனதுகோயிலும்,

விழிகாட்டம் - வினைத்தொகை. இனி துதலில் இமையாநாட்டமென்றமாம் ;
 காமனைவிழித்த நாட்டமெனவுமாம்.

௫. உவணச் சேவ லுயர்த்தோ னியமமும்

இ - ன். உவணப்புட்சேவலைப் பதாகையாகவுயர்த்த திருமால்கோயிலும்,

உவணம் - கருடன்.

௬. மேழி வலனுயர்த்த வெள்ளை நகரமும்

இ - ன். மேழியாகியபடையை வலமாகவேந்திய பலதேவர்கோயிலும்,
வலன் - வென்றியுமாம். மேழி - ஆகுபெயரார் கலப்பை. வெள்ளை - வெள்ளையோனெனப் பண்புகொள்பெயர்.

க௦. கோழிச் சேவற கொடியோன் கோட்டமுன்

இ - ன். கோழிப்புள்ளாகிய சேவற்கொடியையுடைய முருகவேன்கோயிலும்,
சேவற்கொடியென்றார், படைக்கொடியைவிலக்குதல்து.

க௧. அறத்துறை விளங்கிய வறவோர் பள்ளியும்

அறத்துறை - அறமும் அறத்தின்றுறைபுமென உம்மைத்தொகை. அறமாவது இருவகைத்து; இல்லறமும் துறவறமுமென. அவற்றுள் இல்லறமென்பது கற்புடைமனைவியோடு இல்லின்கணிருந்துசெய்யுமறம். அதனறுறையாவன; தன்னையொழிந்த மூவர்க்கும் துறந்தார்க்கும் துவ்வாதவர்க்கும் இறந்தார்க்கும் தேவர்க்கும் முனிவர்க்கும் விருந்தினர்க்கும் சுற்றத்தார்க்கும் பிறர்க்கும் துணையாதலும் வேள்வியெய்தலும் சிலங்காத்தல் முதலியனவும் அருளுமன்புமுடையனாதலும் பிறவும். இனித் துறவறமாவது *நாகம் தோஷரித்தாற்போல அகப்பற்றும் புறப்பற்றறுத்து இறங்கியவசமறுத்து முற்றத்தறத்தல். அதன்றுறையாவன; சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானமென்பன அவற்றுள், சரியை அலகிடல்முதலியன. கிரியை பூசைமுதலியன. யோகம் எண்வகைய; அவை, இயமம் நியமம் ஆசனம் வளிறிலை, தொகைநிலை, பொறைநிலை, நினைதல், சமாதியென்பன. அவற்றுள், “பொய்கொலை கனவே காமம் பொருணனை, யிவ்வகையைந்து மடக்கிய தியமம்” எனவும், “பெற்றதற் குவத்தல் பிழம்புநனி வெறுத்தல், கற்பன கற்றல் கழிக்கந் தாய்மை, பூசனைப் பெரும்பய மாசாற் களித்தலொடு, பயனுடை மாபி னிபம மைச்சே” எனவும், “நிற்ற விருத்தல் கிடத்த னடைத்த லென், றொத்த நான்கி னொல்கா நிலைமையோ, டின்பம் பயக்குஞ் சமய முதலிய, வந்தமில் றெப்பி னுசன மாகும்” எனவும், “உந்தியொடு புணர்ந்த விருவகை வளியுந், தந்த மியக்கந் தடுப்பது வளிறிலை” எனவும், “பொறியுணர் வெல்லாம் புலத்தின் வழாமை, யொருவகைப் படுப்பது தொகைநிலை யாமே” எனவும், “மனத்தினை யொருவழி நிறுப்பது பொறைநிலை” எனவும், “நிறுத்திய வம்மன நிலைதெரியாமற், குறித்த பொருளொடு கொருத்துவது நினைவே” எனவும், “ஆவ்வனங் குறித்த வம்முதற் பொருளொடு, தான்பிற னாகாத் தகையது சமாதி” எனவும் வருவனவற்றொலிக. ஞானம்... ..

இ - ன். அறமும் அதன்றுறைகளும் விளங்குதற்குக் காரணமாகிய அறவோர்களுடைய இரு பிடங்களும்,
பண்டுப் பள்ளியென்றது அவ்விடங்களை.

க௨. மறத்துறை விளங்கிய மன்னவன் கோயிலும்

இ - ன். மறமும் அதன்றுறைகளும் விளங்குதற்குக் காரணமாகிய மன்னவனது கோயிலும்,

இதாவும் உம்மைத்தொகை.

* “படநாகம் தோஷரித்தாற் போற்றறந்து கண்டவர்மெய் பணிப்ப நோற்றித், டெனாக வைம்பொறியும் வென்றார்க்கு” என்றார் சித்தாமணியிலும்.

அதன்றுறையாவன : ஏழுவகைய ; அவை, [†]வெட்சி, ரந்தை, வஞ்சி, காஞ்சி, உழிஞை, சொச்சி, தும்பையெனவவை. இனி விரி யினகலும். “தொகை மறவரதுதற்கண்” என்பதனால் இவையும் இவற்றின்றிறைகளும் வந்தவழிக்கண்டு கொள்க. கோயில் நியமம் நகரம் கோட்டம் பள்ளியென்பனவற்றின்வந்த பரியாயவலங்காரமுணர்க.

க௩ - க௪. வால்வெண் சங்கொடு வகைபெற் றேங்கிய

காலை முரசங் கனைகுர லியம்ப

இ - ன். முற்கூறியவிடங்களிற் பலவகையாற்பொருந்திய சிறப்பினையுடைய காலைப்போதினமுழுவம் சங்கத்தோடும் கொம்போடியும்பவென்க.

இயம்பவெனப் பொதுமரபாற்குறிஞர். வால்வெண்சங்கு - இருபெயரொட் ப்ப்பண்புத்தொகை. ஒடு - எண்ணெவாய்க் கொம்பினொழிபை உணர்த்திரின்றது.

க௫ - க௬. கோவலன் சென்று கொள்கையி னிருந்த

காவுந்தி யையையைக் கைதொழு தேத்தி

இ - ன். அக்காலத்தே கோவலன்சென்று கவுந்தியடிகளைக் கையாற்றொழுது நாவானேத்தியென்க.

சென்றென்பதனால், அவர் வேறிடத்திருந்தமையும் கொள்கையினென்பதனால் தியானத்தோடிருந்தமையுங்குறிஞர். கொள்கையினிருந்தவென்பதற்கு இவர்க ளுறும் தன்பமுறாதிருந்தவெனவுமாம்.

க௭ - ௨௦. நெறியி னீங்கியோர் நீர்மையெ னாகி

நறுமலர் மேனி நடுங்குதுய ரெய்த

வறியாத் தேயத் தாரிடை யுழந்து

சிறுமை யுற்றேன் செய்தவத் தீர்யான்

இ - ன். செய்ததவத்தினையுடையீர், தவஞ்செய்யாதயான் ஒழுக்கத்தினின்று நீங்கினோர் நீர்மையையுடையேனாகி மலர்போலும் மெல்லிய மேனியையுடைய இவன் நடுங்கித்துயரமுறம்படி முன்னம் கணவிலும் நினைந்தறியாத தேயத்தே அருவழியிடையெங்குந்திரிந்து தன்பமுழந்த சிறுமையுற்றேனென்றானென்க.

ஒழுக்கமுடைய விழுக்குடிப்பிறந்தோர் நாணுடைமகளிரொடு நீணெறிச் செல்லாரென்பதாகுதி, நெறியினீங்கியோர் நீர்மையெனாகியென்றானென்றுணர்க. அன்றி, நாடுகாண்காதைக்கண், * “வம்பப் பரத்தை வறுமொழி யாளனொடு, சென்றோர், காமனுந் தேவியும் போலு மீங்குவ, ரார்” எனவும், † “உடன்வயிற் றோர்க ளொருங்குடன் வாழ்க்கை, கடவது முண்டோ” எனவுங் கூறுதலும், அதனால் அவர்க்குச் சாபம்வருதலும்போல்வனவினைவு உடன்கொண்டு வருதலானவந்தனவென்று தன் அறிவின்மையை வெறுத்து நொந்துகூறினானெனி னுமாம். சிறுமை - ஈண்டு அறிவின்மை.

௨௧ - ௨௪. தொன்னகர் மருங்கின் மன்னர் பின்னோர்க்

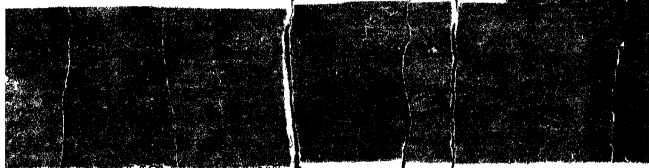
கென்னிலை யுணர்த்தி யான்வருங் காரும்

* நாடுகாண்காதை, ௨௧௬ - ௨௨௨. † நாடுகாண்காதை, ௨௨௭ - ௨௨௮.

பாதக காப்பினன் பைந்தொடி யாகவி
னே ந முண்டோ வழிகளிங் கென்றலும்

இ - ன். அடிகளே, இத்தொன்னகரிடத்துள்ள வணிகர்க்கு என்றன்மையுணர்
த்திவருந்திணையும் இவட்கு ஏதமின்றாகக் காத்தருளவேண்டுமெனக் கூறக்கருதிய
வன் தெளிந்து, **“போதுவல் யானும் போதுமின”* என்றவன்றே இவன் நும் பாத
மாகிய காவலையுடையாளாதலின், இவட்கு இனி ஒரேதமுண்டோ ; இல்லையென்று
கையெடுத்துக் கூறினானாகவென்க.

என்னிலை - மாசாத்துவாணிகன்புகனாகியும் இங்குனமாகிய தன்மை. பைந்
தொடி - அன்மொழித்தொகை காறு - அளவு. ரங்கு வசுடாவென்றான்,
ஊர்வா இவர் வழித்துயா நீக்கி இவ்விடம் தலைப்படுத்தமைதே.

தனாத்துத்துயாததையுமுதலானே,

இனிப் பேரின்பத்தைத்தரும் தவத்தினின்றோர் அதனைவிட்டு இழிதலிவ்விடு
வாகிய. நிரயத்துன்பத்தையுறுதலும்ாம். தனித்துயா உட்பற்றதயருமாம்
தல ஸுவிடுதற்பொருட்கு. உழத்தல் - அனுபவித்தல்

உள் - ௩௨. மறத்துறை நீங்குமின் வலவிலை,

றறத்துறை மாகக டி றத்திற் சா

காக்கடி பாக வாயப்பறை யறை.

யாப்பறை மாகக எரியல்பிற கொள்ளா

திதுடை வெவ்வினை புருத்த காலைப்

பேதைமை கந்தாப பெருமபே நுறுவா

இ - ன். எவ்வுயிரக்கும் யாவரும் மறஞ்செய்தற்றொழிலினின்றும் நீங்குமின் ;
நீங்கிராயின், அதன்வினைவாகிய துன்பத்தைத் தீவினையுட்டுமென்ற அறங்களை
யுணர்த்தும்பெரியோர் ஒக்குந்திறங்களானே நாவாசிய கடிப்பான் வாயாகியபறை
யை அறைந்துசாற்றினும் புண்ணியத்தினுறுதியற்றோர் அதனை உறுதியாக உட்
கொள்ளாராகிப் பின்னர்த் தீங்கையுடைய வெய்ய வினைதோன்றித் துன்பத்தை
துகர்விக்குங்கால் தமது பேதைமைபற்றாக மிகவும் செயலற்று அழியாநிற்பர் ,

மறம் - அகிதம். அறம் - இதம். திறம் - திறநன்றென்னுந்திறம். செய
லறவு - எதிரதுபோற்றலென்னுமுத்தியாற் கொள்ளப்பட்டது.

௩௩ - ௩௩. ஓய்யா வினைப்பய னுண்ணுங் காலைக

கையாறு கொள்ளா கற்றறி மாக்கள்

இ - ன். கற்கப்படுவனவற்றைக்கற்று - அவற்றின் பயனையுணர்ந்தபெரியோர், போக்கப்படாத நிலைப்பயனாகிய துன்பத்தைகருங்கால் அதற்கிரங்கிச் செயலறவை நெஞ்சிற்கொள்ளார்; இது நாம் செய்வதென்று கொள்ளுவரென்க.

ஒய்தல் - போக்குதல்.

இனி, இன்பமும் பொருளும் சிறிது இன்பம்பயந்து பெரிது துன்பம்வினைக்கு மென்பதூஉம், அறம், சிறிது துன்பம் பயந்து பெரிது இன்பம்வினைக்குமென்பதூஉங்கூறுவார்:

௩௩ - ௪௩. பெரிதற் றுன்பமும் புணர்தற் றுன்பமு

ள னெழுக்குந் துன்பமும்

புணர்புணர்ந்தோர்க் கல்ல

புணர்புணர்ந்தோர்க் கல்ல

புணர்புணர்ந்தோர்க் கல்ல

புணர்புணர்ந்தோர்க் கல்ல

புணர்புணர்ந்தோர்க் கல்ல

புணர்புணர்ந்தோர்க் கல்ல

புணர்புணர்ந்தோர்க் கல்ல

புணர்புணர்ந்தோர்க் கல்ல

புணர்புணர்ந்தோர்க் கல்ல

புணர்புணர்ந்தோர்க் கல்ல

புணர்புணர்ந்தோர்க் கல்ல

புணர்புணர்ந்தோர்க் கல்ல

புணர்புணர்ந்தோர்க் கல்ல

புணர்புணர்ந்தோர்க் கல்ல

புணர்புணர்ந்தோர்க் கல்ல

புணர்புணர்ந்தோர்க் கல்ல

புணர்புணர்ந்தோர்க் கல்ல

புணர்புணர்ந்தோர்க் கல்ல

புணர்புணர்ந்தோர்க் கல்ல

புணர்புணர்ந்தோர்க் கல்ல

புணர்புணர்ந்தோர்க் கல்ல

புணர்புணர்ந்தோர்க் கல்ல

புணர்புணர்ந்தோர்க் கல்ல

புணர்புணர்ந்தோர்க் கல்ல

புணர்புணர்ந்தோர்க் கல்ல

புணர்புணர்ந்தோர்க் கல்ல

புணர்புணர்ந்தோர்க் கல்ல

புணர்புணர்ந்தோர்க் கல்ல

புணர்புணர்ந்தோர்க் கல்ல

புணர்புணர்ந்தோர்க் கல்ல

புணர்புணர்ந்தோர்க் கல்ல

புணர்தற்பொருட்டு முயற்சியான்வருந்துன்பமும் அங்
னர்ப் பிரிதலான்வருந்துன்பமும் அவை நீட்டித்தவிடத்து
ஒறுத்தலான்வருந்துன்பமுமென முழுவதும் துன்பமேயாம்; இனிப்
பொருள்புணர்தற்பொருட்டு முயற்சியான்வருந்துன்பங்களும் அங்ஙனம்புணர்த்
பொருள் பிரிதலான் வருந்துன்பமும் அவையிரண்டும் நீட்டித்தவிடத்துக் கட்டில
னாகாத வறுமை ஒறுத்தலான்வருந்துன்பமுமென முழுவதும் துன்பமே; ஆகலின்,
இவ்விருதிறத்தினுந்தோன்றும் துன்பமனைத்தும் மகளிரைப் புணர்த்து மயங்கி
னோர்க்குளதாவதல்லது பற்றற்ற தனிவாழ்க்கையையுடைய பெரியோரிடத்தில்லை;
அங்ஙனமாகியதுன்பங்களை இன்பமெனக்கொண்டோர் உறக்கடவ இடங்கொள்
ளாத்துன்பங்களை மனத்தானுணர்ந்தனராதி முனிவரீக்கப்பட்ட இவ்விருவகைக்
காமமே சார்வாகப் பற்றுள்ளத்தினின்றழந்து துன்பக்கடலிலழுந்திக் கலாகாணப்
படாத இடம்பையைமெய்தினோர் இன்று நின்னளவீனோரல்லர்; முன்னும் எண்
னிற்றத்தோர்பலர்; பழகிப்போந்த முறைமையதாதலானன்றேயென்றாரென்க.

பிரிதற்றுன்பம் பெரிதாகலின் முன்வைத்தாரேனும் புணர்த்தபின்னரது பிரி
வாகலின், மாறிக்கொள்ளப்பட்டது. உருவிலாளனென்பதைக் காமன்மேலும்
கட்டிலனாக வறுமைமேலுமேற்றுக, இல்லை - முற்று. இறந்தோர் - கழிந்தோருமாம்.
பலரென்றார், தேவரினுமென்பதுதோன்ற, ஆல் - அசை.

இனி, அப்பலருள், தேவரிற்சிறந்தோனொருவனையும், மக்களுட்சிறந்தோனொருவனையும் எடுத்துக்காட்டுவார் :

சசு - சசு. தாதை யேவலின் மாதாடன் போங்கு
காதலி நீங்கக் கடுமைய நுழங்கோன
வேத முதல்வா பயந்தோ னென்பது
நீயறிந் திலையோ நெடுமொழி யனாரே .

இ - ன். தன்றந்தையேவலாலோ மனைவியோடும் வனத்திற்போய் அவன் தன்னைப்பிரிதலானே கடிய துன்பத்தையுழந்தவன் வேதத்திற்குமுதலவனாகிய நான் முகனைப்பயந்தோனென்பதனை உலகமெல்லாமறியவும் நீயறிந்திலையோ, அஃது உலகினடக்கின்ற புரணகதையன்றோவென்றாரென்க.

அறிந்தனையாயின் இரங்காயென்பதுகருதி அறிந்திலையோவென்றார். நெடுமொழி - புகழாமாம் இதனுள், இராமன் சிதைபொருட்டாக விலலேற்றல் முதலிய புணர்தற்றுன்பமும், பின்னா அவன் பிரிதலான்வருந்துன்பமும், தசரதன் தனக்கு முடிசூட்டத்தொடங்கிய பொருள் புணர்தற்பொருட்டு வருந்துன்பமும், பின்னா அதனைக் கைகேசிவிலக்க அப்பொருள் பிரிதலான்வருந்துன்பமும் ஈண்டிவந்த வாறுணர்க. இது தேவரிற்சிறந்தோனொருவனைக் காட்டியது.

௩௦ - ௩௩. வல்லா டாயத்து மண்ணா சிழந்த
மெல்லிய நன்னுடன் வெபகா னடைநதோன்
காதலிற் பிரிந்தோ னல்லன் காதலி
நதொடு படுஉந் சிறுமைய எல்ல
எடவிக காணாத தாயிழை கண்ணை
யிடைபிடுந் யாமத டிட்டு நீக்கியது
வல்லினை யனாரே மடநகைதன பிழையெனச்
சொல்லலு முண்டே சொல்லா யோநீ

இ - ன். நானானான் முன் புட்கரனோடுபொருத சூகிரியத்தான் மண்ணையும் அரசாட்சியையுமிழந்து தன்மனைவியோடு வெயயகானகத்தேசென்றடைந்தவன் பிறிதொருபொருணமேற்சென்ற காதலான அவனைப் பிரித்தானல்லன் ; அவளும் வீறினமையோடு பொருந்தப்பட்டதனாற் சிறுமையுதுவானுமல்லன் ; ஆகவும் அடவியாகிய காட்டகத்து அரையிருளயாமத்தே அவனை உறக்கிடைநீத்து நீக்கியது முன் செய்ததிலினையன்றி அம்மடந்தைபிழையானென்று சொல்லுதற்கு வேறுகாரணமுண்டாயின் நட்சொல்லென்றாரென்க.

இலையெனபது கருத்து. இனி, அவனும் காதலினீக்கிப் பிரிந்தோனல்லன் ; அவளும் காதலியே, அந்நாற் பிரிவாற்சிறுமையுதுவானுமல்லளெனினுமமையும். ஆயம் - தாயம். மண்ணரசு - உம்மைத்தொகை. அடவி - மலைசேர்ந்த காடு. உயிழை - தமயந்தி. இட்டுநீக்கியதெனவே துயிலில் - நீத்தல்பொருத்தம். நீக்கியது ஏவற்சொல். ஒகாரம் இடைச்சொல். இதனுள் நான் தமயந்தியை வதுவைசெய்து புணர்தற்பொருட்டு வருந்துன்பமும் பிரிதற்பொருட்டுவருந்துன்பமும், சூதாடுகின்றழி அச்சுதுவென்று பொருள்புணர்தற்பொருட்டுவருந்துன்பமும்

மண்ணும் அரசமாகியபொருள்கள் பிரிதலான்வருந்துன்பமும் ஈண்வெந்தவாறுணர்க. இது மக்களிற்கிறந்தோனொருவனைக் காட்டியது.

“கெறியி னீங்கியோர் நீர்மையெ னாகிச், சிறுமை யுற்றேன்” என்றதற்கு * “வீணகடைக் கூட்ட வியங்கொண்டான்” என்றலானும், † “ஊழ்வினை கடைஇ யுள்ளத் துரப்ப” என்றலானும் கோவலனை வீணை ஏவுதலானும், இராமனைத் தாணையேவுதலானும், ஈனனைப் புட்கரனேவுதலானும், இவர் மனைவியரோடு அறியாத் தேயத்தாரிடை யுழத்தலும், சிறுமையுறுதலும் ஒத்தபண்பினராதலின் உவமை கூறி, இவரினும் உனக்கு ஒருறுதியுண்டென்றுகூறுவார்.

ருஅ - ருசு. அனையையு மல்லையாயிழை தன்னொடு
பிரியா வாழ்க்கை பெற்றனை யன்றே

இ - ன். இங்ஙனம் பலவகைத்தாய துன்பமுறுதலின், அவரோடு ஒத்ததன்மையையாயினும் அவரின் நீ வேறுபட்ட பெரிய நன்மையையுடையை; அஃதியாதனின், நின்காதலி பிரியாதவாழும் வாழ்க்கையைப் பெற்றனையன்றோவாதலானென்று தேற்றினாரென்க.

உம்மை - சிறப்பு. அன்றே - அசையுமாம்.

சுப - சுசு. வருந்தா தேகி மன்னவன் கூடற்

பொருந்துழி யறிந்து போதிநக கென்றலும்

இ - ன். இனி நீ இங்ஙனம் வருந்தாதே இம்மன்னவன்கூடற்சென்று சாவகநோன்பு நிகழ்த்தற்கேற்ற இடமிதுவென்றறிந்து ஈண்வெருவாயாகவென்று சொல்லுமென்க.

பொருந்துழியறிந்து - விருந்தெதிர்கொள்வாரிடத்தை யறிந்தென்றுமாம். எதிப்போதெனவியையும்.

சுஉ - சுரு. இளைஞழ் மினைபோடு வளைவுடன் கிடந்த

விவங்குநீர்ப் பரப்பின் வலமபுண ரகழியிற்

பெருங்கை யானை யினநிறா பெயருஞ்

சுருங்கை வீதி மருங்கிற் போகி

இ - ன். கட்டுவேலிசூழ்ந்த காவற்காட்டோடு தானும் நகராச்சூழ்தலை உடன் பட்டுக்கிடந்த வலத்திலேபொருந்திச்சுழலும் இலங்குநீர்ப்பரப்பையுடைய அகழிக் குப் பெரிய கையையுடைய யானையினமாகிய பலநிலைகள் போக்குவரத்துச் செய்தற்குப்படுத்த சுருங்கையையுடைய வீதியைக் கழிந்துபோகியென்க.

வலம் - வெற்றியுமாம். இனநிறா - நினாயினம். சுருங்கை - கரந்துடடை.

சுசு - சுசு. கடிமதில வாயில் காவலிற சிறந்த

வடல்வாள் யவனாக் கயிராது புக்கு

இ - ன். இங்ஙனமாகிய இளைமுதலியசூழ்ந்த உயர்ந்த மதில்வாயிலைக் காக்குந் தொழிலான்மிக்க கொல்லும்வானையுடைய யவனரால் இவன் புதியனென்றயிர்க்கப்படாததன்மையாற்புக்கென்க.

* கனாத்திறமுணாத்தகாதை, எஅ. † நாகொண்காதை, ச.

கடி - மிகுதி. யவனர் - துலுக்கர். போகிப் புக்கென்க.

காள். ஆங்கு—இ - ள். அவ்விடத்து,

காஅ - கா. ஆயிரங் கண்ணோ நருங்கவச செப்பு

வாய்திறந் தன்ன மதிலக வரைப்பின்

இ - ள். ஆயிரங்கண்ணையுடைய இந்திரனது பெறுதற்கரிய மணிக்கலம் பெய்த பணிப்பெட்டகத்தைத் திறந்துவைத்தாலொத்த மதிவட்டத்தையுடைய அகநகர்வரைப்பின் கண்ணென்க.

முன்னர்ப் புறநகர்ச்சிறப்புக்கூறி ாண்டு அகநகர்ச்சிறப்புக்கூறுவார், மதிலக வரைப்பினென்றார்.

எ0 - எடு. குடகாற் றெறிந்து கொடிதுடங்கு மறுகிற்

கடைகழி மகளிர் காதலஞ் செல்வரொடு

வாழ்புனல் வையை மருதோங்கு முன்றுறை

விரிபூந் துருத்தி வெண்மண லடைகரை

யோங்குநீர் மாடமொடு நாவா யியக்கிப்

பூம்புணை தழீஇப் புனலாட் டமர்ந்து

இ - ள். மேற்றிசைக்காற்று விசைத்தெறிதலானே மாடங்களினெடுத்த கொடி களெழுந்து துடங்குமறுகின் கண்ணுள்ளாராகிய பொதுமகளிர் தாம் காதலிக்குஞ் செல்வத்தையுடைய காழகரோடுகூடி இடையறுதுபெருகும் புணையுடைய வையையாற்றுத் துறைமுன்னர்ப் பொலிந்துபார்த்த இடைக்குறையில் வெளிய மணலையுடைய அடைகரைக்கண்ணே உயர்ந்தபள்ளியோடத்தோடு நாவாய்முத வியவற்றை ஏறிச்செலுத்தியும் பொலிவையுடைய புணைகளைத்தழுவி நீந்தியும் இவ் வாறு புனல்வினையாட்டைவிரும்பியும்,

ஆடித்திங்கனென்பதுதோன்றக் குடகாற்றுக்கூறினார். நாணும் மடனும் பெண்மையவாதலின் இவற்றைக்கழிந்தே கடைகழியவேண்டுதலிற் கடைகழி மகளிரெனப் பொதுமகளிர்க்குப் பெயர்கூறினார். இவர்க்குக் காதல் பொருளின் கண்ணதாகலிற் காதலஞ்செல்வரென்றார். தம்மேற காதலையுடைய செல்வரோ டெனவுமாம். அம் - சாரியை. நாவாய் - தோணிமுதலாயுள்ள சலசரங்கள்.

இது, சிறுகாலமறினும் காலப்பொழுதிற் பொழுதுபோக்குக்கூறிற்று.

எசு - அஉ. தண்ணறு முல்லையுந் தாழநீர்க் குவளைபுங்

கண்ணவிழ் நெய்தலுங் கதுப்புற வடைச்சி

வெண்பூ மல்லிகை விரியலொடு தொடர்ந்த

தண்ணெய் கழுநீர்த் தாதுவிரி பிணையல

கொறகையம பெருந்துறை முத்தொடு பூண்டு

தெக்கண மலையச் செழுஞ்சே றாடிப்

பொறகொடி மூதூர்ப் பொழிலாட் டமர்தாங்கு

இ - ள். குளிர்த்த நதிய முல்லைமலரும் தாழ்ந்த நீரிழ்ந்த குவளைமலரும் தம் கண்போலமலர்ந்த நெய்தன்மலருமென்னுமிவற்றைத் தமது கொணடை

களிலே மிகவைத்துப் புணர்க்கச் செருகி மல்லிகையின் மலர்ந்த வெளியபூவோடே குளிர்த செங்கழுநீரிதழ்களையும் காணெருங்கக்கட்டுதலால் தலைமலர்ந்தபிணையலைக் கொற்கைத்துறையிற்படும் பெருமுத்தாற்செய்த வடத்தோடேபூண்டு தென்றிசைக்கண்ணதாகிய மலையவளாயிற்பிறந்த சந்தனக்குழம்பை மேனிமுழுதும் மட்டித்துப் பொன்னாற்செய்த கொடிகளைபுடைய மூதூர்க்கயலதாகிய பொழிவிடத்து விளையாடும் விளையாட்டைவிரும்பி,

தாணீர்க்குவளை, பாடமாயின், தாளையுடைய நீர்மைக்குவளையென்க. ! பிணையல் - மார்பிலிடுவன. உற - மிக, மல்லிகை விரியல்வெண்பூவென்க. தெக்கண்ம - வடசொற்றிரிபு. சேருடியென்றார், மெய்மழுமுதம்பூசினமைதோன்ற. மூதூர்ப் பொழில் - இலவந்திகைச்சோலை. ஆங்கு - அசை. அடைச்சிப் பூண்டு ஆடி அமர்த்தென்க. ! காரையெகிற்பருவமாதலின் முல்லைகூறினர்.

இது, நண்பசற்பொழுதிற் பொழுதுபோக்குக்கூறிற்று.

அந் - அந். ஏற்படு பொழுதி னினிலிலா முன்றிற்
முதுதரு கோலத் தகைபா ராட்ட
வீழ்பூஞ் சேக்கை மேலிலி திருந்தாங்கு

இ - ன். ஏற்பாடாகியகாலத்தே ஆண்டுநின்றும்போந்து இனிலிலாமுன்றிற் கண்ணே முன்னாப் புனலினும் பொழில்லினும் ஆடியினைத்தகோலத்தைத் தவகொழுநர் பாராட்டித்தீர்க்கக் கண்டோர் விருப்பப்படும் பூஞ்சேக்கையிடத்தே இனிமையோடிருந்து,

ஆங்கு - அசை. புணர்ச்சிகூறுவார், இனிதிருந்தென்றார். தகை - ஆகுபெயரார் கொழுநர். தத்தம் மனத்திற்றங்கிய கோலத்தைப் புனைந்துபாராட்டவென்னுமமையும்.

இஃது ஏற்படுபொழுதிற் பொழுதுபோக்குக்கூறிற்று.

அந் - நௌ. அரத்தப் பூமபட்டையாயிசையுடஇக
குரற்றலைக் கூந்தற் குடசம பொருநதிச்
சிறுமலைச் சிலம்பிற செங்குட தாளமொடு
நறுமலர்க் குறிஞ்சி நாண்மலா வேயநது
குங்கும வருணங் கொங்கையி லிழைந்துச்
செங்கொடு வேரிச செழும்பும் பிணையல
சிந்துரச் சுண்ணாறு சோந்த மேனியி
லந்துகிர்க் கோவை யணிபொடு பூண்டு
மலைசிறு கரிந்த வச்சிர வேந்தருக
கலிகெழு கூடற் செவ்வணி காட்டக்
காரர சாளன் வாயையொடு வருடங்
கால மனறியும்

இ - ன் அங்வனம் பாராட்டச் சேக்கைமேவ்ருந்து, பூத்தொழிலையுடைய செம்பட்டை மேகலைந்தேயுடுத்துப் பூங்கொத்தை இடத்தேயுடைய கூந்தலிலே செங்குடசப்பூவைமுடித்துத் தென்னவனது சிறுமலையென்னுஞ்சிலம்பின்கட்

பூத்த செந்நறுந்தாளிப்பூவுடனே நறியமலையுடைய குறிஞ்சியினது நாட்பூவைச் சூழக் குங்குமநிறத்தையுடைய செஞ்சந்தனத்தைக் கொங்கையினெழுதிச் சிவந்த சுண்ணமப்பியமூலையாகத்தே செங்கொடுவேரியின் வளவிய பூவாற்சட்டப்பட்ட பிணையலை அழகிய பவளக்கோவையோடுபூண்டு பறந்துதிரியுமலைகளைச் சிறகையரிந்த வச்சிரத்தையுடைய இந்நிரனுக்குக் கூடலைச் செவ்வணியணிந்துகாட்டுதற்குக் காரையாளுமரசன் வாடைக்காற்றோடுவருங்காலமும், அங்காலமன்றியும்,

அரை - ஆகுபெயரான் மேகலை. குடசம் - வெட்பாலேவிசேடம். சிறுமலை - அதன்பெயர். மலர்க்குறிஞ்சி - முதற்கேற்றவடை. இழைத்து - வரித்து; எனவே எழுதியென்பதாயிற்று. சுண்ணம் - மேனிக்கடை. குடசமும், குறிஞ்சியும், கொடுவேரியுமென்னுமிவை கார்க்காலத்துப்பூவாய்த் தாம்வினைந்தனவாதலாற் காரரசாளன் காட்டவென்றார். கார் ஈண்டு முகில்; அதனையாளுமரசு - காலம். காலமும் கடவுளாதலால் தன்வேந்தனுக்குக் கையுறைகாட்டுவான கூடன்மகளிரான் வந்து வித்துக்காட்டினான்; அவர்து மகளிர்மேல் மிக்க காதலுடைமையறிவுவின். “காலமூலகம்” என்பன உயர்திணைமேலனவாய்ப் பாலபிரித்திசையாவெனவும், “நின்றான் கிசைத்த விவணியல் பின்று” எனவுங்கூறிவழுவமைக்கின்றவர், வேறிடத்து “இசைத்தலுமுரிய” என்பதனாற் காரரசாளனென உயர்திணையாற்குறிஞர். இவ்விதி மேலவருவனவற்றிற்குங்கொள்க.

கௌ - ௨௦௧.

நூலோர் சிறப்பின்

முகிறோய் மாடந் தகிறுநு விறகின்
மடவரன மகளிர் தடவுநெருப் பமாந்து
நறுஞ்சாந் தகலதது நமபியா தமமொடு
குறுங்கு னடைக்குங் கூறிகா காலையும்

இ - ன். சிற்பநூல்வல்லோரானே சிறப்பித்துச்செய்யப்பட்ட முகிறோயுவயர்ந்த மாடங்களிலே மரக்கலந்தந்த அகிலாகியவிறகாலே மடப்பம்வருதலையுடைய மகளிர் தடாக்களினிடப்பட்ட இந்தனகாய்தலைவிரும்பி நறிய சாந்தனைந்தமார்பையுடைய மைந்தரோடுகூடிக் குறிய கண்களையுடைய சாளரங்களை அடைக்கும் கூதிராகியகாலமும்,

நூலோர் சிறப்பி எனிலெனவியைத்து, நூலோர் சிறப்பித்துக்கூறப்பட்ட நேர்கட்டிமுதலாகிய அஃதுவகைக்கூட்டெனினுமமையும். மடவரனமகளிர்தருமகிலெனவுமாம். அமர்ந்து அடைக்குமெனவியையும். நம்பியர் - காதலஞ்செல்வர். குறுங்கண் - ஆகுபெயர். இதுவும் மேற்கூறிய அச்சிரக்காலமும் உயர்திணைச் சொல்லித்தோதாது அஃறிணையியல்பாற்கூறுவன.

கௌ - ௨௦௨. வளமனை மகளிரு னமந்தரும விரும்பி

புனைநிலா முன்றிலி லிளவெயி னுகர
விரிகதூர் மண்டிலந் தெற்கேர்பு வெண்மழை
யரிதிற் றோன்று மச்சிரக் காலையும்

இ - ன். மகளிரும் மைந்தரும் வளமனையில் இளநிலாமுன்றிற்கண்ணே யிருந்து இளவெயிலேதுகரும்படி விரிந்தகதிரையுடைய ஆதித்தமண்டிலம் மீது தென்

வீதியிலேயெழுந்து இயங்குதலானே வெண்முகில்கள் அரிதாகத்தோன்றும் முன் பணிக்காலமும் எவ்விடத்துள்ளன ;

மகளிரை முற்கூறினார், இன்பத்திற்கு முதல்வராகவின். இளநிலா - மாலைப் பொழுதினிலா. அன்றிச் சதைநிலாவென முன்றிற்கடையாக்கினுமமையும். நுகர்தல் - பயன்கோடல். ஏர்பு - எழுதலானென்க. வெண்மழை - பனிமாசு மாம். எவ்விடத்துள்ளனவென்று ஒருசொல் வருவிக்க.

க0௬. ஆங்குத் தன்றியும்—இ - ன். அந்த முன்பணிக்காலமன்றியும்,

க0௬ - ககக.

ஒங்கிரும் பரப்பின்.

வங்க வீட்டத்துத் தொண்டியோ ரிட்ட

வயிலுந் துகிலு மாரமும வாசமுந்

தொகுகருப் பூரமுந் சுமந்துடன் வந்த

கொண்டலொடு புழுந்து. கோமகன் கூடல்

வெங்க னெடுவேள் வில்விழாக் காணும்

பங்குனி முயக்கத்துப் பனியர சியாண்டினள்

இ - ன். குணதிசைக்கண் தொண்டியென்னும் பதியிலுள்ள அரசர் உங்கத் திரளோடு திறையிடப்பட்ட அகிலும் பட்டும் சந்தனமும் வாசமும் கருப்பூரமு மென்னுமிவற்றை அவ் வங்கத்திரளோடு சுமந்துவந்த கொண்டுக்காற்றென்னு னன்பெனோடு கோமகனது கூடற்கட்புழுந்து காமவேளுடைய வில்வெற்றிகிழா நின்ற விழவு காணப்படும் பங்குனித்திங்களீராகப்பொருந்திய பின்பணிக்கால மாகிய அரசன் எவ்விடத்துள்ள ;

ஒங்கிரும்பரப்பு - இருபெயரொட்டு பரப்பென்பதனை விசேடித்து வங்கத் திற்கடையாயிற்று. ஈட்டத்து - ஈட்டத்தோடு. இனி 'தொகு' என்பதனை இறுதி விளக்காகக்கொண்டு பொருளுணர்க்க. உரைக்குமாறு, *அகில் : அருமணவன் தக் கோலி கிடாரவன் காரகிலென்றுசொல்லப்பட்ட பலவகைத்தாய தொகுதியும், துகில் : கோசிகம் பீதகம் பச்சிலை அரசுதம் நுண்டிகில் சுண்ணம் வடகம் பஞ்சு இரட்டு பாடகம் கோங்கலர் கோபம் சித்திரக்கம்மி குருதி கரியல் பேடகம் பீரி யட்டக்காசு வேதங்கம் புங்கர்க்காழகம் சில்லிகை தூரியம் பங்கம் தத்தியம் வண் ணடை கவற்றமுடி நூல்யாப்பு திருக்கு தேவாங்கு பொன்னெழுத்து குச்சரி தேவகிரி காத்தாலம் இறஞ்சி வெண்பொத்தி செம்பொத்தி பணிப்பொத்தியென்று சொல்லப்பட்ட பலவகைத்தாகிய தொகுதியும், ஆரம் : மலையாரம் தீமுரன்பச்சை கிழான்பச்சை பச்சைவெட்டை அரிசந்தனம் வேர் சுக்கொடியென்றுசொல்லப் பட்ட பலவகைத்தாயதொகுதியும், வாசம் : அம்பரேச்சம் கத்தூரி சவாது சாந்து குங்குமம் பனிரீர் புழுது தக்கோலம் நாகப்பூ இலவங்கம் சாகிக்காய் வசவாசிரி ரியாசம் தைலமென்றுசொல்லப்பட்ட பலவகைத்தாகியதொகுதியும், கர்ப்பூரம் : மலைச்சரக்கு கலை அடைவுசரக்கு மார்பு இளமார்பு ஆரூர்க்கால் கையொட்டுக்கால் மார்ப்பற்று வராசான் குமடெறிவான் உருக்குருக்கு வாறோசு குடன் சீனக்குட

* இங்குக்கூறப்படும் பெயர்கள் இக்காலத்து வழங்காமையால், நன்குபுலப் படவில்லை.

னென்றுபெயர்கூறப்பட்ட பலவகைத்தாகியதொருதியுமென விரித்தும் தொகுத்தும் பொருளுரைக்க. (கொண்டல் - சீழ்காற்று. இறுதியாகிய பின்பனியென்பார் வேள் வில்விழாக்காணும் பங்குனியென அதற்கு அடைகூறினார். காணும் பனியரசெனவியைக்க. வேள் காணும்பங்குனியெனினுமமையும். || தொண்டியோர் - சோழகுலத்தோர்.

கச௩ - கச௭. கோதை மாதவி கொழுங்கொடி யெடுப்பக்

காவும் காணமுங் கடிமல ரேந்தத்

தென்னவன் பொதியிற நென்றலொடு புருந்து

மன்னவன் கூடன் மகிழ்துணை தழுவு

பின்னிள வேனில் யாண்டினன் கொல்லென்று

இ - ன். மாதவி கொடியெடுப்பக் காவும் காணமும் மலரேந்தத் தென்னவனுடைய பொதியிறநென்றலோடே அம்மன்னவனுடைய கூடனகரின்கட்புருந்துதாம் மகிழ்துணைகளைத் தழுவுவிக்கும் இனிய இளவேனிலென்னுமரசன் எவ்விடத்துள்ளனானென்று,

கோதைமாதவி - மாலேபோலப் பூக்கும் குருக்கத்தி. காணம் - நந்தனவனம்; காடெம். தழுவு - தழுவுவிக்கும்.

கச௮ - கச௧௧. உருவக் கொடியோ ருடைப்பெருங் கொழுநரொடு

பருவ மெண்ணும் படாநீர் காலே

இ - ன். கொடியுருவினோர் இங்ஙனமாகிய இன்பங்களைக்கருதி அவற்றவற்றின்பங்களைதுகர்த்தருவிரும்பித் தம்மையுடைய பெரியகொழுநரோடிருந்து அப்பருவவரவை யெண்ணும் வருத்தநீங்கியகாலத்தே,

தம்முருவிற் கோலக்கொடியோரென்றுமாம். இவர் புறவீதிகளிராய் முற்கூறிய கடைகழிமகளிரா. இவர் ஆண்டுக்கூறிய காதலஞ்செலவரோடிருந்து பருவமெண்ணுங்காலையென்க.

கச௨௦ - கச௨௩. கன்றம் ராயமொடு களிற்றின் நடுங்க

வென்றாழ் நின்ற குன்றுகெழு நன்னாடும்

காடுநீப பிறப்பக் கனையெரி பொத்திக்

கோடையொடு புருந்து கூட லாண்ட

வேனில் வேந்தன் வேறறுப்புலம் படர

வோசலிக் கின்ற வுறுவெயிற கடைநான்

இ - ன். கன்றுகண்மேவியபிடித்திரளோடே அவற்றைக்காக்கும் களிற்றின்மும் கண்டு நடுங்கும்படி வெயில் நிலபெற்ற மலைசார்நாட்டிற் கர்டெங்கும் தீப்பட்டுடையும்படி முழங்குமுழலெழுட்டிக் கோடைக்காற்றோடுவந்துபுருந்து கூடலைத் தாண்ட லேனிலரசன் தனக்குப்புகலிடமாகிய வேற்றுப்புலன்களிற்சேற்றற்கு முயலாநின்ற வெயிலையுடைய கடைநாளிலென்க.

கடைநான் - பருவத்தின்கடைநான். என்னுழ்நின்றவென்றார், காலேதொடங்கி மாலையளவும் ஒருதன்மையாகக்காய்தலின். ஓசனித்தல் - போதற்கு ஒருப்பட்டி

முயற்; * “உடைகினை முத்தஞ் சிந்த வோசனிக் கின்ற வன்னம்” என்றார் சிந்தாமணியினும். ஒரோர்தேயங்கட்கு ஒரொருகாலம் மாறிநிகழ்தலின் வேற்றுப் புலம்படரவென்றார்.

கஉ௬ - க௩௧. வையமுஞ் சிவிகையு மணிக்கா லமளியு
முய்யா னததி னுறுதுணை மகிழ்ச்சியுஞ்
சாமரைக் கவரியுந் தமனிய வடைப்பையுங்
கூர்நுணை வாளுங் கொமகன் கொடுப்பப்
பெற்ற செல்வம் பிறழா வாழ்க்கைப்
பொற்றொடி மாநதையா புதுமணம் புணர்ந்து

இ - ள். கூடாரப்பண்டியும் கடகத்தண்டும் பல்லக்குமென்னும் இவ்வரிசை கன்பெற்றதேயன்றி நீராவிச்சோலைக்கண்ணே தமக்கு உற்றதுணைவனாகிய அரச னோடுமேவி மெய்தொட்டு விளையாடுமகிழ்ச்சியும் கவரியும் அடைப்பையும் உடை வாளுமெடுக்கும்வரிசையும் தங்கோமகன்கொடுப்ப அவை எக்காலத்தும் மாறாத வாழ்வையுடைய மடந்தையர் நாடோறும் புதியாரோடு மணம்புணர்ந்து,

புதியவரிதயமறிந்து புணர்தலருமையிற் புணர்ந்தென்று அவர்வல்லபங்கூற் றார். இன்னும், புணர்ந்தெனவே இப்புணர்ச்சிமுன்னர் இன்பம் விளைத்தற்கு ஊட னிகழ்த்தமையுணர்க. உய்யானம் - அரசர் விளையாடும் காவற்சோலை சாமரைக் கவரி - இருபெயரொட்டு. புதுமணம்புணர்தல் - காணவிசேடமுமாம்.

க௩௨-க௩௩. செம்பொனவன் எத்துச சிலதிய ரேந்திய
வந்திந தேறன் மாநதினர் மயங்கி

இ - ள். அங்ஙனம்புணர்ந்த புணர்ச்சியானுண்டாய வருத்தமகற்றிச் செருக்கு விளைத்தற்குச் சிலதியர் பொன்வள்ளத்தேந்திய அழகிய இனிய கட்டேறலைப் படு கினராகிப் பின்னுமயங்கி,

சிலதியர் - ஏவன்மகளிர்.

க௩௪-க௩௫. பொறிவரி வண்டினம் புல்லுவழி யன்றியு
நறுமலா மாலையின் வறிதீடங் கடிநதாங்
கிலவிதழ்ச் செவ்வா யிளமுத தருமபய
புலவிக் காலத்துப் போற்றா துடைத்த
காவியங் கண்ணா கட்டுரை யெட்டுக்கு
நாவொடு நவிலா நடைபடு கிளவியு
மஞ்செங் கழுநீ ரரும்பவிழ்த் தன்ன
செங்கய நெடுங்கட் செழுங்கடைப் புசுவங்
கொலைவிற் புருவத்துக் கொழுங்கடை சுருளத்

* சீவகசிந்தாமணி, முத்தியிலம்பகம், ௫௪. “உடைகினை முத்தஞ் சிந்த வோசனிக் கின்ற வன்னம், படர்க்கிரித் திங்க ளாகப் பரந்துவான் பூத்த தென்னு, வடர்பிணி யவியு மாம்ப லலைகடற் காணற் சேர்ப்பன், குடைகெழு வேந்தற் கிப்பா லுற்றது கூறலுற்றேன்.”

திலகசு சிறுநுத லருமபிய வியருளு
செவ்வி பார்க்குஞ் செழுங்குடிசு செல்வரோடு
வையங் காவலா மகிழ்தரு வீதியும்

இ - ன். அங்ஙனமாகிய காவியங்கண்ணார் மதுமயக்கத்தான் இதழின்மறை கின்றவிழிகளைப் பூவினிதழின்மறைகின்ற தமதினமெனக்கருதிச் சேர்ந்த பொறியையுடைய வரிவண்டினத்தைப் பரிந்தமாலையாற் கடியக்கருதியவர் அவசத்தாற் கைசோர்தலின் அவைமொய்யாதவிடங்களைக் கடித்து முன்னர்ப் புலவிக்காலத்தே இலவிதழ்போலும் செவ்வாயின்மீதே இளமுத்துப்போலும் எயிறுகள் அரும்பும்படி தங்கேவ்வரைக் கவவுக்கொண்டு நெருக்கிய புலவிக்குறை நெஞ்சிற்கிடந்தது கூறக் கருதிய கட்டினாலைய எண்வகைத்தானத்தோடு காவால் நவிலப்பெழுது குழறுதலாற் கேட்டோர்க்கு நகைவார்த்தக்களவியும், அழகிய செங்கழுநீரின் நீர்க்கீழரும்பை நெகிழ்த்துப்பார்த்தாலொத்த சிவந்த கயலபோலும் நெடிய கண்ணின் கடைச் சிவப்பாற்செய்தபூசலும், கொலையெய்தவிற்போலும் புருவத்தின்கோடிகள் உள்வளையத் திலகமபொருந்திய சிறியதுதற்கணரும்பிய வியருமாகியவிவை தீருஞ்செவ்வி பார்க்குநுந்தும் மேம்பட்ட குடிப்பிறந்த செல்வரோடே வையத்தைக்காக்கும் அரசரும் விருப்பப்படும்வீதியும்,

வரி - வரிப்பாட்டு. புல்லுதல் - இனமென்று புல்லுதல். என்னை? *“ஒருத்தி, கணங்கொண்டவைமூசக் கையாற்றாள் பூண்ட, மணங்கமழ் கோதை பரிவுகொண்டோச்சி” எனவும், *“ஒருத்தி, யிறந்த களியா னிதழ்மறைந்த கண்ணன், பறந்தவை மூசக் கடிவான் கடிய, மிடந்தேற்றான் சோர்ந்தனன் கை” எனவும் பிறருங்கூறி னா. கட்டினா - புலவிக்குறையெல்லாம் பொதிந்தவுறா நாவொடு - நாவால். குதைவிலென்பாருமுளர். கிளவியும், பூசலும், வியரும் தீருஞ்செவ்விபார்க்குஞ் செல்வரென்க. இவர் அரசனைக் காக்குமகளிர்.

கசு௯-க௯௭. சுடும னேற்று இருபெரு வீதியும்

கசு௯-க௯௭. சுடும னேற்று வடுநீங்கு சிறப்பின்

முடியா சொடுங்குங் கடிமனை வாழ்க்கை

இ - ன். கொடுங்கோன்மையாகிய வடுநீங்கும் செங்கோற்சிறப்பினையுடைய முடிசூடிய அரசரோடுவருங் கடிமனை; அஃது எத்தன்மையதாகிய கடிமனையென்னின், —சுடுமனை ஏறாத மனை; அம்மனையிலவாழும் வாழ்க்கையென்க.

சுடுமன் - ஒடு. ஒடுங்குதல் - பிறாறியாமலடங்குதல். கடி - வறாவ; மிகுதியுமாம். வாழ்க்கையையுடைய எண்ணெண்ணையோரென்க. இனி, வடுநீங்கிய சிறப்பினையுடையவாற் சுடுமன் ஏறப்படாத முடியாசொடுங்குங்கடிமனையெனப் பொருள்கூறிலும் பொருந்தும். ஈண்டு, சுடுமனென்றது செங்கலை. வடு - குடிக்குற்றம்; ஆவது †பதியிலாரிற் குடிக்குற்றப்பட்டானா ஏழுசெங்கற்சுமத்தி ஊர் சூழ்வித்துப் புறத்திடுதல்மாடி.

* கலித்தொகை, மூன்றாவதுநாந், ௨௭.

† பதியிலாரிற் குடிக்குற்றப்பட்டானாச் செங்கற்சுமத்தி ஊர்சூழ்வித்துப் புறத்திடுதல் மாபென்பதனை, மணிமேகலையில், “மாதவி யின்ற மணிமே கலை

௧௪௮-௧௫௦. வேத்தியல் பொதுவிய லெனவிரு திறத்து
மாத்திரை யுயிந்து மயங்கா மரபி
னாடலும்

இ - ன். வேத்தியல் பொதுவியலென்று சொல்லப்பட்ட இருவகைக்கூத்தின்
தாளவறுதிகளையறிந்து அவை மயங்காதமரபானே ஆடுமாடலும்,

இவையிரண்டும் நகைத்திறச்சுவைபற்றிநிகழும் லிதூடகக்கூத்து. இவற்றை
வகைச்சூத்துமென்ப; “பல்வகை யுருவமும் பழித்தக் காட்ட, வல்ல னாதல்
வகையெனப் படுமே” என்றாராகலின்.

௧௫௦. வரியும—இ - ன். எண்வகையாகிய வரிக்கூத்துக்களும்,

அவையாவன : கண்கூடுவரி, காண்வரி, உள்வரி, புறவரி, கிளர்வரி, தேர்ச்சி
வரி, காட்சிவரி, எடுத்துக்கோள்வரியெனவிவை ; என்னை ? ‘கண்கூடு காண்வரி
யுள்வரி புறவரி, கிளர்வரி யைந்தோ டொன்ற வுணர்ச்சிற், காட்சி தேர்ச்சி யெடுத்த
துக் கோளென, மாட்சியின் வருஉ மெண்வகை நெறித்தே’ என்றாராகலின்.
இனி, இவ்வரியென்பதனை, நிலனும் தொழிலும் தோன்றநடிக்கும் வினோதக்கூத்
தென்பாருமுளர் ; என்னை ? “வரியெனப் படுவது வகுக்குங் காலைப், பிறந்த நில
னுஞ் சிறந்த தொழிலு, மறியக் கூறி யாற்றுழி வழங்கல்” என்றாராகலின். இவற்
றிற்பகுதி விரிப்பிற் பெருகும் ; வந்தவழிக் காண்க.

௧௫௦. பாணியும—இ - ன். தாளங்களும,

அவை, கொட்டும் அசையும் தூக்கும் அளவுமெனவிவை ; என்னை ? “கொட்டும்
மசையுந் தூக்கு மளவு, மொட்டப் புணர்ப்பது பாணி யாகும்” என்றாராகலின்.
அவற்றன், கொட்டென்பது அமைத்திரை, வடிவு க ; அசையென்பது ஒருமாத்
திரை, வடிவு எ ; தூக்கென்பது இரண்மொத்திரை, வடிவு உ ; அளவென்பது
மூன்றுமாத்திரை, வடிவு ஃ ; என்னை ? “சகரங் கொட்டே யெகர மசையே,
*யுகரந் தூக்கே யளவே யாய்தம்” என்றாராகலின். இனி இவற்றின்றொழில் :—
கொட்டாவது அமுக்குதல் ; அசையாவது தாக்கியெழுதல், தூக்காவது தாக்கித்
தூக்குதல் ; அளவாவது தாக்கினவோசை நேரே மூன்றுமாத்திரைபெறுமளவும்
வருதலெனக்கொள்க.

௧௫௦. தூக்கும்—இ - ன். தூக்குக்களும்,

வல்லி, போதவிழ் செவ்வி பொருந்துதல் விரும்பிய, உதய குமரனா முலகாள் வண
டின, சிதையா வுள்ளஞ் செவ்விதி னருந்தக், கைக்கொண் டாவகவ ளேந்திய கடி
னையைப், பிச்சை மாக்கள் பிறர்கைக் காட்டி, மற்றவன் றன்னான் மணிமே கலை
தனைப், பொற்றேர்ச் கொண்டு போதே னாகிற், சுடும னோற்றி யாங்குஞ் சூழ்
போகி, வடுவொடு வாழு மடந்தையர் தம்மோ, டீனையே னாகி யாங்கக் கூத்தியர்,
மணையகம் புகாஅ மரபினன்” என்று சித்திராபதி வஞ்சினங்கூறுமாற்றாலும் உண
ர்க ; ௧௮ - வது உதயகுமரன் அம்பலம்புக்காத்தை. சித்திராபதி - மாதவிதாய்.

* வகரந் தூக்கே என்றும் பாடம்.

கருரு. வாரம் - கூறு: மேர். தொல்,
மறய. பேர். பத். அர்து; சூ. கிள

அவையாவன : இத்தாளங்களின்வழிவரும் செந்துக்கு, மதலெத்துக்கு, துணிபுத்துக்கு, கோயிற்றுக்கு, நிவப்புத்துக்கு, கழாற்றுக்கு, நெடுந்துக்கெனப்பட்ட எழுதுக்குக்களும் ; என்னை ? “ ஒருசீர் செந்துக் கிருசீர் மதலை, முச்சீர் துணிபு நூற்சீர் கோயி, லெஞ்சி நிவப்பா மறுசீர் கழாலே, யெழுசீர் நெடுந்துக் கெண்மனார் புலவா ” என்றாகலின்.

கருக. கூடிய சூயிலுவக் கருவியு முணர்ந்து .

இ - ள். முற்கூறிய ஈட்டன்முதலியவற்றோடுகூடியசைக்கும் நால்வகை உத்தமத் தோற்பெருங்கருவிச் கூறுபாடுகையுமுணர்ந்து,

நால்வகை உத்தமத் தோற்பெருங்கருவிகளாவன : மத்தளம், தண்ணுமை, இடக்கை, சல்லிகையென்பன ; என்னை ? “ மத்தளம் தண்ணுமை யிடக்கைசல்லிகையென, வைத்த நான்கு முத்தமக் கருவ ” என்றாகலின். தண்ணுமை - குடமுழா.

கருஉ - கருசு. நால்வகை மரபி னவினயம் களத்தினு

மெழுவகை நிலத்தினு மெய்திய விரிந்து

மலைப்பருஞ் சிறப்பிற் றலைக்கோ லரிவையும

இ - ள். அவ்வனம் பிழையாமலுணர்ந்த நால்வகைப்பட்ட மரபினையுடைய அவினயநிலத்தினும் எழுவகைப்பட்டநிலத்தினும் சென்றெய்தும்படி கோப்புக் களவிரிக்கும் மலைத்தற்கரிய சிறப்பினையுடைய தலைக்கோற்பட்டமெய்திய அரிவையும்,

அவற்றுள், அவினயநிலம் நான்காவன : நின்றலும், இயங்கலும், இருத்தலும், கிடத்தலுமென்பன ; என்னை ? “ நின்ற லியங்க லிருத்தல் கிடத்தலென், றத்தரு நான்கே யவினயக் களனே ” என்றாகலின். எழுவகைநிலமாவன : ச ரி க ம ப த நியென்னுமெழுவகைப்பட்ட எழுத்தடியாஃப்பிற்கும் குரல் முதலாகிய ஏழும்.

கருரு. வாரம் பாடுந் தோரிய மடந்தையும்

இ - ள். வாரப்பாட்டினைப்பாடும் தோரியமடந்தையும்,

இவள் ஆடி முதிர்ந்தபின்பு பாடன்களாய் ஈட்டன்களிற்காலுக்கு ஒத்ததுத் துப்பாடுங்கால் இடத்துண்சேர்ந்தியலுமவள் ; என்னை ? “ இங்கெறி வகையா விடத்துண் சேர்வோ, டொன்னெறி *மரபிற் றோரிய மகளே ” † “ தலைக்கோ லரிவை குணத்தொடு பொருந்தி, கலத்தகு பாடலு மாடலு மிக்கோ, ளியற்படு கோதைத் தோரிய மகளே ” என்பனவற்றானறிக. வாரமாவது பற்று. அஃது இருவகைப்படும் ; ஒரொற்றுவாரம், ாரொற்றுவாரமென, அவை தாளத்து ஒருமாத்தினாயும், இரண்டிமாத்தினாயும் பெற்று வருமெனக்கொள்க.

கருசு. தலைப்பாட்டுக் கூத்தியும்—இ - ள். தலைப்பாட்டைப்பாடுங்கூத்தியும்,

* இயற்கையெனவம்பாடம்.

† “ தலைக்கோ லரிவை தாளத்தொடு பொருந்த, மலைத்தகு பாடலு மாடலு மிக்கோ, யெற்படு கோதைத் தோரிய மகளே ” எனவும் பாடம்.

கருசு. இடைப்பாட்டுக் கூத்தியும்—இ - ன். இடைப்பாட்டைப்பாடுங் கூத்தியும்,

தலைப்பாட்டாவது உகம்; இடைப்பாட்டாவது ஓளகம். இவர் கூட்டக்கூத்தியர். இவையெல்லாம் முன்னம் அரங்கேற்றுகாதைமுதலியவற்றின் விரித்துக் கூறினவாதலின், ஈண்டும் விரித்துக்கூறுதல் 'கூறியது கூறல்' என்னுங்குற்றமா மெனின், ஒக்கும்; ஆண்டுக் கூறிய அடிகளே ஈண்டுக்கூறதலானும், இக்காதை ஒன்றையுமே கற்றணர்வார்க்குப் புலப்படவேண்டெலானும் ஈண்டும் விரித்துரைக்கப்பட்டன.

கருள - கருகூ. நால்வேறு வகையி னயத்தகு மாபி

னெட்டுக் கடைநிறுத்த வாயிரத் தெண்கழஞ்சு
முட்டா வைகன் முறைமையின் வழா

இ - ன். மேற்கூறிய தலைக்கோலரிவைமுதலான நால்வேறுவகையோடுங்கூடியாவரும் விரும்பத்தகும் முறைமையினால் ஒன்றமுதல் ஆயிரத்தெண்கழஞ்சீராக நாடோறும்பெறும் முறைமையினின்றும் வருவாத,

என்றது தத்தம் ஆடல் பாடல் அழகென்னுமிவற்றாற்பெற்ற சீரின்வழித் தாகிய ஒன்றமுதல் ஆயிரத்தெண்கழஞ்சீராக நிச்சயிக்கப்பட்ட முறைமை; *“ஒப்பவொன்றாகிய வாயிரத் தோரெட் டரூச், செப்பி” என்றார்பிறரும்.

கசு0 - கசு௭. தாக்கணங் கணையார் நோக்குவலைப் பட்டாங்

கரும்பெற லறிவும் பெருமபிறி தாகத்
தவததோ ராயினுந் தகைமலர் வண்டி.
னகைப்பதம் பார்க்கு மினையோ ராயினுந்
காம விருந்தின் மடவோ ராயினு
மேம வைக லினையில வதியும்
பண்ணுங் கினையும் பழித்த திஞ்சொ
லெண்ணெண் கலையோ ரிருபெரு விதியும்

இ - ன். தீண்டவருத்தும் அணங்குபோல்வாருடைய கண்ணகிய வலையிலகப் பட்ட அப்பொழுதே பெறுதற்கரிய தமது அறிவுமுதலியனகெடத் தவத்தோராயினும் கல்ல அவிழ்ந்த மலர்தோறுஞ்சென்று அவற்றின்நேனைப்பருகிப் பின்பாராது செல்லும் வண்டுபோல ஒருவழித்தங்காது புதுவோர்ப்புணர்ந்துசெல்லும் காழகராயினும் காமவின்பத்திற்குப்புதியோராய் முன்புதுகார்த்தரியாத பேதையோராயினும் நாடோறும் புணர்ச்சியமக்கத்தோடுகூடிய இனியதுயிலோடே தஞ்ருவிக்கப்படும் பண்களையும் அவற்றின் திறங்களையும்பழித்த இனியசொல்லையுடைய அறுபத்துநான்கென்றுதொகுத்த கலைகளைவல்லோராகிய பதியிலாருடைய இருவகைப்பட்டவீதிகளும்,

அணங்கு - தெய்வமகள். ஆங்கு - அசையுமாம். நகை - ஆகுபெயராகிய இடக்கர். அன்றி அவர் காமக்குறிப்புநிகழ்நகைக்கும் நகையுமாம். பண் நான்கா

வன : பாலை குறிஞ்சி மருதம் செவ்வழியென்பன. அவற்றின்றிறங்களாவன பாலைக்குப் புறம் - தேவாளி ; அருகு - சீர்கோடிகம் ; பெருகு - நாகராகம். குறிஞ்சிக்குப் புறம் - செந்து ; அருகு - மண்டிலம் ; பெருகு - அரி. மருதத்திற்குப் புறம் - ஆகரி ; அருகு - சாயவேளர்கொல்லி ; பெருகு - கின்னரம். செவ்வழிக்குப் புறம் - வேளாவளி ; அருகு - சிராகம் ; பெருகு - சந்தி. பிறவும் வந்தவழிக் கண்டு கொள்க. இருபெருவீதியாவன : சிறுதனம் பெருந்தனம்.

இத்துணையும் வீதிகளைச் சிறப்பித்துக்கூறி, இனி அங்காடிவீதிகூறுவார், கம்மியர்முதலாயினர் பண்ணிவிற்பன கூறுகின்றார்.

கசு.௮ - க௭௯. வையமும்... .. அங்காடிவீதியும்

கசு.௮. வையமும்—இ - ன். கொல்லாப்பண்டியும்,

கசு.௮. பாண்டிலும்—இ - ன். தேர்வட்டையும்,

கசு.௮. மணித்தேர்க் கொடிஞ்சியும்—இ - ன். அழகிய தேர்மொட்டே,

கசு.௯. மெய்ப்புகு கவசமும்—இ - ன். மெய்ப்புகுதற்கிடமாகிய கவசமும்,

கசு.௯. வீழ்மணித் தோட்டியும்—இ - ன். விரும்பப்படும் மணிகளழுத் தின அங்குசங்களும்,

க௭௦. அதள்புனை யாணமும்—இ - ன். தோற்கைத்தளமும்,

க௭௦. அரியா யோகமும்—இ - ன். கருவிலக்காகப் புனைந்த அரைப் பட்டிகையும்,

அரிதல்செய்யாத யோகமென்க ; வியாதிகளைக்கெடுக்கும் மருந்தென்றுமாம்.

க௭௧. வளைதரு குழியமும்—இ - ன். கட்டுக்குழியமும்,

க௭௧. வால்வெண் கவரியும்—இ - ன். மிகவும் வெள்ளிய சாமரமும்,

க௭௨. ஏனப் படமும்—இ - ன். பன்றிமுகக்கடகும்,

க௭௨. கிடுகின் படமும்—இ - ன். தோற்கடகும்,

க௭௩. காணப் படமும்—இ - ன். காணமாகியகடகும்,

காணத்துள்ளனவெல்லாம் எழுதுதலிற் காணமாயிற்று.

க௭௩. காழன்று கடினையும்—இ - ன். குத்துக்கோல்களும்,

க௭௪. செம்பிற செய்நவும்—இ - ன். செம்பாற்செய்தனவும்,

க௭௪. சுஞ்சத் தொழிலவும்—இ - ன். சுஞ்சத்தாற்செய்தனவும்,

க௭௫. வம்பின் முடிநவும்—இ - ன். புதுமையாக முடிவனவும்,

என்றது அல்லிக்கயிறு குசைக்கயிறு முதலியன ; வம்பு - கயிறு.

க௭௫. மாலையிற் புனைநவும்—இ - ன். மாலையின்வர்க்கமாகப் புனைவன

வும்,

என்றது தூக்குவர்க்கம் ; கிடையான் மாலைவிசேடங்கனாகப் புனைந்துவிற்பன வும் பூமாலைவர்க்கமுமென்ப.

க௭௬. வேறினத் துப்பவும்—இ - ன். ஈர்வாட்டொடக்கத்தனவாகிய கருவிகளும் ; துப்பு - கருவி.

களசு. கோடுகடை தொழிலவும்—இ - ன். ஆனைக்கோடுமுதலியவற்றைக்கடையும் தொழிற்குரிய கருவிகளும்,

களஎ. புக்கையவும்—இ - ன் அகிற்புகைக்குறுப்பாயுள்ளனவும், அவை “நேர்கட்டி செந்தேனிரியாசம் பச்சிலை, யார மகிலுறுப்போடாறு” என்பன.

களஎ. சாந்தவும்—இ - ன். மயிச்சாந்துக்கு உறுப்பாயுள்ளனவும்; மெய்ச்சாந்துறுப்புமாம்.

களஎ. பூவிற்புனைவு—இ - ன். பூவாற்புனையப்படும் மாலைவிசேடக்களாயுள்ளனவும்,

1௪௭௮-களசு. வகைதெரி வரியா வளத்தலை மயங்கிய
வரசவிறை திருவினங்காடி விதியும்

இ - ன். இச்சொல்லப்பட்ட வகைகள் இன்னதற்கு இவையெனத் தெரிதற்கரிய இவ்வளவர்கள் தலைமயங்கியிருக்கின்ற அரசரும காண்டருதவிரும்பப்படும் செலவத்தையுடைய அங்காடித்தெருவுமெனக்.

இங்ஙனம் பெரியகடை ஒருவாற்றாற்றி, இரத்தினக்கடையும் பொற்கடையுங்கூறுவார்.

௧௮0-௧௮௩. காகபாதமுங் காந்தமும வித்துவு

மேகையு நீங்கி மிமலபிற குன்ற

.நாலவர் நொடித்த நூனாறுண் கோடி

நாலவனை வருணாநு நலங்கே ப்ரளியவும்

இனி அம்மனிகளொன்பதிலும் வயிரத்திற்குத் குற்றமுங்குணமுங்கூறுவார்.

இ - ன். நூலோராற் குன்றுதலையுடையவென்று வரைந்துசொல்லப்பட்ட குற்றம் பன்னிரண்டினுள், காகபாதமும் களங்கமும் வித்துவும் ஏகையுமென்னும் இக்குற்றங்களுநான்கும் நீங்கிக் குன்றாவாகிய குணங்களைந்தையும் வருணநான்றினிறங்கினையும் இத்திரசாபம்போலும் ஒளியையுமுடைய வயிரச்சாதியும்,

இவற்றுட் குற்றம் பன்னிரண்டாவன : சமாமலம் கீற்று சம்படி பிளத்தல் துளைகரி வித்து காகபாதம் மிருத்து கோடியில்லன கோடிமுரித்த தானாமழுங்க லெனவிலை; “சமாமலம் கீற்றுச் சம்படி பிளத்த, துளைகரி வித்து காகபாத, மிருத்துக் கோடிக் களிலாதன முரித, ழுணாமழுங்க றாநோ, மராமும் வயிரத் திழி பென மொழிப்” என்றாகலின். இனிக் குணங்களைந்தாவன : எட்டுப்பலகையும், ஆறுகோடியும், தாரையும், சுத்தியும், தராசமுமெனவிலை; “பலகை யெட்டுங் கோண மாறு, மிலகிய தாரையுஞ் சுத்தியுந் தராசமு, மைந்ததுங் குணமென் றறைந்தனர் புலவ, ரிந்திர சாபத் திகலொளி பெறினே” என்றார். நால்வகைவருணத் தொளியாவன : “அத்தணன் வெள்ளை யரசன் சிவப்பு, வந்த வைசியன் பச்சை சூத்திர, னந்தமில் கருமையென் றறைந்தனர் புலவர்.” இனி மிக்ககுற்றங்கள் காண்கின் பயனாவன : “காகபாத நாகக் கொல்லும்,” “மலம்பிரி யாதது நிலந்தருகினைகெடும்,” “வித்து சிந்தையிற் சந்தா பந்தரும்” “கீற்று வரலினை யேற்றவர் மாய்

வர்” எனவரும். இனி வருணநாண்கின்பயனாவன : “மறையோ னணியின் மறையோ னாகிப், பிறவி யேழும் பிறந்துவாழ் குவரே” “மன்னவ னணியின் மன்னவர் சூழ, வீநில வேந்த ராவ ரெழுபிறப்பும்” “வணிக னணியின் மணி பொன் மலிந்து, தணிவற வடைந்து தரணியில் வாழ்வார்” “சூத்திர னணியிற் றொகையில் கனகநெல், வாய்ப்ப மன்னி மகிழ்ந்துவாழ் குவரே” எனவரும். ஏகை - இரேகை. இயல்பெனவே பலகை எட்டென்பதூஉம், கோடி ஆறென் பதூஉம் பெறுதும். குன்றாவென்பதனை அருத்தாபத்தியாக்கிக் குன்றுதலையுடைய வெனக் குற்றநாண்கிற்குமேற்றுக. துழைதுண்கோடி - இருபெயரொட்டாய் மிகவும் கூர்த்தகோடியென்பதாயிற்று. ஒளியவெனவே குறிப்பெச்சமாய் வலனென் பாயிற்று.

முன்னர் வலனென்பாகிய வயிர்ச்சாதிகூறி, இனி அவன் வயிற்றின்புறத்தைக் கொத்திவிழுங்கியகருடன் நகைத்தலானுமிழ, அஃது இமவான்முதலிய பன்மலைகளினும் ஊறிப்பிறத்தலிற் கருடோற்காரமென்றுபெயர்பெற்ற மரகதச்சாதிகூறு வார்.

கஅசு-கஅரு. ஏகையு மாலையு மிருளொடு துறந்த
பாசார மேனிப் பசங்கதி ரொளியவும

இ - ன். ஏகையும் மாலையுமென்னும் குற்றங்களை இருளென்னும் குற்றத் தோடேரீக்கின பசுமைநிறைந்த மெய்யையுடைய பசிய கதிரொளிபரந்த மரகதச் சாதியும்,

இதற்குக்குற்றமெட்டுள் : அவை, கருகல் வெள்ளை கல் மணல் கீற்று பரிவு தார் சாயையிறுகுதல்வெனவியை ; என்னை ? “கருகுதல் வெள்ளை கன்மணல் கீற்று, பரிவுதார் சாயை யிறுகுதன் மரகதத், தெண்ணிய குற்ற மிவையென மொழிப” என்றாகலின். இவற்றுள், மிக்க குற்றமுடையன இம்மூன்றுமென்றொன்க. ஏகை - இரேகை=கீற்று ; மாலை = தார் ; இருள் - கருகுதல். பாசார் மேனிப் பசங்கதி ரொளியென்ற மிகையானே குணங்களும் எட்டென்பதேபெறுதும் ; “நெ ய்த்த மயிர்கழுத் தொத்தபைம் பயிரிற், பசுத்தல் பொன்மை தன்னுடன் பசுத்தல், வக்கி பாய்தல் பொன்வண் டின்வயி, ரொத்துத் தெளிதலொ டெட்டுங் குணமே” என்றாகலினெனக்கொள்க.

கஅசு-கஅள. பதமமு நீலமும் விரதமும் படிதமும்
விதிமுறை பிழையா விளங்கிய சா தியும்

இ - ன். நூல்களின்விதித்த முறையிற் பிழையாவாய் விளங்கிய பதமமும் நீல மும் விரதமும் படிதமும்மென்னும் நால்வகைச்சாதி மாணிக்கவருக்கமும்,

விதிமுறைபிழையாவெனவே பிறப்பிடமும், வருணமும், பெயரும், குண மும், குற்றமும், நிறமும், விலையும், பத்தியுமென்னுமிவையும் பிறவுமடங்கின ; என்னை ? “மாணிக் கத்தியல் வகுக்குங் காலைச், சமனொளி சூழ்ந்த விருநான் கிடமு, நால்வகை வருணமு நவின்றவிப் பெயரும், பன்னிரு குணமும் பதினறு குற்றமு, மிருபத் தென்வகை யிலங்கிய நிறமு, மருவிய விலையும் பத்தி பாய்தலு, மிவையென மொழிப வியல்புணர்ந்தோரே” என்றாகலின். இவற்றுள், பதமம் - பது மராகம் ; சாதூங்கமென்பதமது. நீலம் - நீலகந்தி ; செளகந்தியென்பதமது.

வீர்தம் - குருவீர்தம் ; இரத்தவீர்துவென்பதுமது. படிதம் - கோவாங்கு. என்னை? “வன்னியிற் கிடக்கும் வருணநாற் பெயரு, முன்னிய சாதாங்க மொளிர்குரு விந்தஞ், செளகந்தி கோவாங்கு தானா கும்மே.” எ-ம், * “தாமரை கழுநீர் சாதகப் புட்கண், கோப மின்மினி கொடுங்கதிர் விளக்கு, மாதாளைப் பூவிதைவன்னியீ னாந்து, மோதுசா தாங்க வொளியா கும்மே” எ-ம், திலக முலோத்திராஞ் செம்பருத் திப்பூக், கவிர்மலர் குன்றி முயலுகி ரம்மே, சிந்தரங் குக்கிற் கண்ணென வெட்டு, மெண்ணிய குருவீர்த மன்னிய நிறமே” எ-ம், “கோகிலக்கண் செம்பஞ்சு கொய்ம்மலர்ப் பலாசு, மசோகப் பல்லவ மணிமலர்க் குவளை, யிலவத் தலர்களைன் றாறு குணமுஞ், செளகந் திக்குச் சாற்றிய நிறனே” எனவும், “கோவைநற் செங்கல் குராமலர் மஞ்சளெனக், கூறிய நான்குங் கோவாங்கு நிறனே” எனவும் சொன்னார். ஒழிந்தனவும் விரிப்பின், உரைபெருகும் ; வந்தவழிக்கண்டுகொள்க.

கஅஅ. பூச வுருவிற் பொலந்தெளித் தனையவும்

இ - ன். பூசத்தினது உருவினையுடைய பொன்னை மாசறத் தெளியவைத்தா லொத்த புருடராகவருக்கமும்,

கஅக. திதறு கதிரொளித் தெண்மட் டிருவவும்

இ - ன். குற்றமற்ற ஞாயிற்றொளியெனத் தேன்றுளியெனச் சொல்லப்பட்ட வயிரேயவருக்கமும்,

கக௦. இருடெளித் தனையவும் — இ - ன் இருளைத் தெளியவைத்தா லனைய நீலமணிவருக்கமும்,

இதற்குச்சாதிநான்கும் குணம் பதினென்றும் குற்றம் எட்டுமெனக்கொள்க ; என்னை? “நீலத் தியல்பு நிறுக்குங் காலை, நால்வகை வருணமு நண்ணுமா கரமுங், குணம்பதி னென்றும் குறையீரு நான்கு, மணிவோர் செயலு மறித்திசு னோரே” என்றாகலின். “வெள்ளை சிவப்புப் பச்சை கருமையென், மெண்ணிய நாற் குலத் திலங்கிய நிறமே” “கோகுலக் கழுத்துக் குவளை சுரும்ப, ராகுலக் கண்க ளவிரிச் சாறு, காயா நெய்தல் கனத்தல் பத்தி, பாய்த லெனக்குணம் பதினென் றுமே” என்பன. இனிக்குற்றம் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

கக௦. இந்நிலே றுருவவும்—இ - ன். மஞ்சளும் சிவப்புங்கலத்தாலொத்த நிறத்தையுடைய கோமேதகவருக்கமும்,

கக௧ - கக௨. ஒருமைத் தோற்றத் தைவேறு வனப்பி

னிலங்கு கதிர்விடே நலங்கெழு மணிகளும்

* “சாதகப் புட்கண் டாமரை கழுநீர், கோப மின்மினி கொடுங்கதிர் விளக்கு, வன்னி மாதாள் பூவிதை யென்னப், பன்னுசா தாங்க வொளிக்குணம் பத்தஞ், செம்பஞ் சரத்தந் திலக முலோத்திர, முயலின் சோரி சிந்தரங் குன்றி, கவிர்மல ரென்னக் கவர்நிற் மெட்டாங், குருவீர்த் தத்திற் குறித்தன நிறமு, மசோகப் பல்லவ மலரிசெம் பஞ்சு, கோகிலக் கண்ணீ ளிலவலர் செம்பெனத், தருசென கந்தி தன்னிற மாறுஞ், செங்கல் குராமலர் மஞ்சள் கோவை, குங்கும மஞ்சிற் கோவாங்கு நிறமும்,.. .. இவையெனக் கூறிய நிறையருட் கடவுள்” என்றார் கல்லாடத்தினும்,

இ - ன். ஒருமுதலிற்றேன்றி வேறுபட்ட ஐந்துவனப்பினையுடைய மாணிக்
கம் புருடராகம் நீலம் கோமேதகம் வயிரேயமென்னும் ஒளிவிமெணிகளும்,

* இவை ஒருவயிற் பல்பிறப்பு.

கசு௩-கசு௬. காற்றினு மண்ணினுங் கல்லினு நீரினுந்

தோற்றிய குற்றந் துகளறத் துணிந்தவுஞ்

சந்திர குருவே யங்கா ரகனென

வந்த நீர்மைய வட்டத் தொகுதியும்

இ - ன். காற்றினும் மண்ணினும் கல்லினும் நீரினுமுண்டாய்த் தோற்றிய
மிக்ககுற்றங்கள் ஒருதுகளளவும் இல்லையாதலாலே தெளிந்த ஒளியையுடையன
வும், சந்திரன் வெள்ளி அங்காரகன்போல வெண்ணீர்மை செந்நீர்மையையுடைய
வாய் உருண்டனவுமான முத்தவருக்கமும்,

காற்றேறு மணலேறு கல்லேறு நீர்நிலையென்பன மிக்ககுற்றங்கள்; பிறவும்
குற்றங்கள்பலவுளவாயினுமென்க. சந்திரன் வெள்ளி அங்காரகனென்பன மிக்க
குணமுடையன; பிறவும் குணங்களுளவாயினுமெனக்கொள்க. வட்டம் - ௩௮
வட்டம்.

கசு௭-கசு௮. கருப்பத் துளையவுங் கல்லிடை முடங்கலுந்

திருக்கு நீங்கிய செங்கொடி வல்லியும்

இ - ன். கருப்பத்தே துளைபட்டனவும் கல்லிடுக்கிற்புக்கு முடங்குபட்டனவும்
திருக்குமுறுக்குண்டெழுந்தனவுமென்னும் இக்குற்றங்கனிங்கிய செம்மைமிக்குக்
கொழுவிதாகவளர்ந்த கொடிப்பவளவருக்கமும்,

இவை மிக்ககுற்றங்கள்; பிறவும் குற்றங்களுளவாயினுமெனக்கொள்க. இனிங்
குணமிக்குக் குற்றங்கனிங்கியன, நிறமும் உருட்சியும் சிந்தரமுமிக்க செங்காயும்
முசுமுசுக்கைக் கனியும் தூதுவழுதுணம்பழமும் போல்வனவெனக்கொள்க.

கசு௯ - ௨௦௦. வகைதெரி மாக்க டொனகபெற் றோங்கிப்

பகைதெற லறியாப் பயங்கொழு வீதியும்

* இ - ன். இவ்வொன்பதுவகைப்பட்ட மணியின் பிறப்புமுதல் சிறப்பீரோகிய
வகைகளைத் தெரியவல்ல வணிகர்தொகுதலாற் சிறப்புப்பெற்றோங்கிப் பகைவரால்
தெறுதற்றொழிலை எக்காலத்தும் கண்டறியாத பயன்மிக்க இரத்தினக்கடைத்
தெருவும்,

பகைவர்தெறுதலைக் கனவிலுநினைத்தறியாதவெனவுமாம்.

௨௦௧ - ௨௦௪. சாத ரூபங் கிளிச்சிறை யாடகஞ்

சாம்பூ நதமென வோங்கிய கொள்கையிற்

பொலந்தெரி மாக்கள் கலங்களு ரொழிந்தாங்

கிலங்குகொடி யெடுக்கு நலங்கிளர் வீதியும்

இ - ன். சாதரூபமும் கிளிச்சிறையும் ஆடகமும் சாம்பூநதமென்னும் நால்
வகைச்சாதிப்பெயர்பெற்றோங்கிய கோட்பாட்டையுடைய பொற்பேதத்தைப்
பகுத்தறியும் பொன்வாணிகர் எவ்விடத்து எப்பொன்னுளதென்று ஐயுறுந்துன்ப

மொழிக்கும்படி இவ்விடத்து இப்பொன்னுள்ளதெனவிளக்கக் கொழிகள் வயின்
“ரோமமெடுக்கும் நன்மைபொருந்திய பொற்கடைகளும்,

ஒழித்து - ஒழிப்ப. ஆங்கு - அந்த அந்தவிடங்களிலே.

௨௦௫ - ௨௦௭. நூலினு மயிரினு நுழைநூற் பட்டினும்
பால்வகை தெரியாப் பன்னூ றடுக்கத்து
நறுமடி செறிந்த வறுவை வீதியும்

இ - ன். தண்ணிய பருத்திநூலினும் எலிமயிரினும் பட்டுநூலினும்
தத்தம் பகுதிகளால் நெய்யப்பட்டு ஒன்றை நூறாகத் தெரிந்தடுக்கப்பட்ட அடுக்குப்
பலநூறுகிய மடிப்புடைவைகள் நெருங்கவைத்த புடைவைக்கடைகளும்,

புடைவைக்கடைகளுக்கு வாசங்கொளுத்துதலின், நறுமடியென்றார்.

௨௦௮ - ௨௧௧. நிறைக்கோற் றுலாத்தர் பறைக்கட் பராரைய
ரம்பண வளவைய ரெங்கணுந் திரிதரம்
கால மன்றியுங் கருங்கறி மூடையொடு
கூலங் குவித்த கூல வீதியும்

இ - ன். நிறுக்கும் துலாக்கோலையுடையராய் மறிக்கும் பறையையுடையராய்
அளக்கும் மரக்காலையுடையராய்த் தரகுசெய்வார் நின்றழிநில்லாது எங்கணும்
தடுமாறும்படி எக்காலமும் பெரிய மிளகுபொதியுடனே பாக்கும் நிறுக்கும்பண்டப்
பொதிகளும் ஈரெண்வகைத்தாகிய கூலங்களுங்குவித்த கூலக்கடைத்தெருவும்,

பறைக்கட்பராரை - பராரைக்கட்பறையென்க. என்றது பரிய அரையை
யும் இரும்பால் வாய்மட்டாகக்கட்டின கண்ணையுமுடைய பறையென்றபடி. அம்
பணம் - தரகரளக்குமரக்கால். காலமன்றியுமென்றதற்கு இரவும் பகலுமெனவு
மாம். கருமை - பெருமை. இதனை மூடைக்கேற்றுக; கறிக்கேற்றினுமமையும்.
மூடை - பொதி. ஒடு - எண்ணெய்வாய்ப் பின்னும் சிலபண்டங்களினொழிபை
உணர்த்தினின்றது. கூலம் - ஈரெண்வகைத்து; என்ன? “நெல்லுப் புல்லு வரகு
தினை சாமை, யிறங்கு தோனா யிராகியென் கூலம்” எனவும், “எள்ளுக் கொள்
ளுப் பயறுமூர் தவரை, கடலை துவரை மொச்சையென்றும், குடனிலை முகிணாக்
கூலத் துணவே” எனவும் சொன்னாராகலின்.

௨௧௨ - ௨௧௮ பால்வேறு தெரிந்த நால்வேறு தெருவு
மந்தியுஞ் சதுக்கமு மாவண வீதியு
மன்றமுங் கவலையு மறுகுந் திரிந்து
விசும்பகடு திருகிய வெங்கநிா நுழையாப்
பசுங்கொடிப் பட்டாசைப் பந்தர் நீழற்
காவலன் பேரூர் கண்மமகிழ் வெய்திக்
கோவலன் பெயர்த்தனன் கொடிமதிற் புறத்தென

இ - ன். குலம் நான்காகப்பகுத்தவகையால் தெரிந்த அந்தணர் அரசர் வாணி
கர் வேளாளரெனச்சொல்லப்பட்டாரிருக்கும் நான்காய்வேறுபட்ட தெருக்களும்
முச்சந்தியும் நான்சந்தியும் கோயிலங்காடியும் பலிபெறும் மன்றிடங்களும் கவர்க்கு

நெறிகளும் தேர்வீகிகளுமாகிய இவ்விடங்களில் ஞாயிறு விசும்பினடுவாக நின்று முறுகி ஒடுதலின் அதனுடைய வெங்கதிற்கந்துழையப்படாத புதிய கொடியும் படாகையுமென்னும் இவற்றின்பந்தர்நிழவிலேதிரிந்து காவலனது பெரிய நகரியைக்கண்டு மகிழ்ச்சியெய்துதலாலே பொருந்துழியறிதலைமறந்து போந்தானென்க.

கவலை - முடுக்குவழிகள். கதிர் மேடவீதியின் நீங்குதலின் விசும்பகடுதிருகிய வென்றார். அகடு - நடு. திருகுதல் - முறுகுதல்; “தெறுகதிர் ஞாயிறு நடுநின்று காய்தலின்” என்றார் பிறரும். கொடி - சிறுகொடி. படகை - பெருங்கொடி.

ஆர்ப்ப அவிழ்த்தமண்டிலம் துயிலெடுப்ப இயம்பச் சென்று ஏத்திச் சிறுமையுற்றேனென்றலும், கவுந்தியடிகள், அனையையுமல்லே; பெற்றனையன்றே; வருந்தாதேகிப் போதீங்கென்றலும் மருங்கிற்போகி அயிராதுபுக்கு மகிழ்தருவீதியும் இருபெருவீதியும் அங்காடிவீதியும் பயங்கெழுவீதியும் நலங்கிளர்வீதியும் அறுவைவீதியும் கூலவீதியும் நால்வேறுதெருவும் அந்தியும் சதுக்கமும் ஆவணவீதியும் மன்றமும் கவலையும் மறுகுமாகிய இவ்விடங்களில் பந்தாநீழவிற்பிரிந்து காவலனுணாக் கோவலன்கண்டு மகிழ்வெய்திப் பெயர்ந்தானென வினைமுடிக்க.

இதுநீலைமண்டிலம்.

பருந்து நிழலுமென அடியார்க்குநலலானென்பான்.

ஒருந்தமிழ் நிரம்பையர்காவலனே.

காற்றை சொல்வித்ததே.

ஊர்காண்காதை முற்றிற்று.

அ டை க் க ல க் க ரா தை.

- நிலந்தரு திருவி னிழல்வாய் நேமி
கடம்பூண் கிருட்டுங் கௌரியர் பெருஞ்சீர்க்
கோலின் செம்மையுங் குடையின் றண்மையும்
வேலின் கொற்றமும் விளங்கிய கொள்கைப்
- ௫ பதியெழு வறியாப் பண்புமேம் பட்ட
மதுரை மூதூர் மாநகர் கண்டாங்
கறந்தரு நெஞ்சி னறவோர் பல்கிய
புறஞ்சிறை மூதூர்ப் பொழிவிடம் புகுந்து
தீதுதீர் மதுரையுந் தென்னவன் கொற்றமு
- ௧௦ மாதவத் தாட்டிக்குக் கோவலன் கூறுழித்
தாழ்நீர் வேலித் தலைச்செங் கானத்து
நான்மறை முற்றிய நலம்புரி கொள்கை
மாமறை முதல்வன் மாடல னென்போன்
மாதவ முனிவன் மலைவலங் கொண்டு
- ௧௫ குமரியம் பெருந்துறை கொள்கையிற் படிந்து
தமர்முதற் பெயர்வோன் ருழ்பொழி லாங்கண்
வகுந்துசெல் வருத்தத்து வானுயர் நீங்கக்
கவுந்தி யிடவயிற் புகுந்தோன் றன்னைக்
கோவலன் சென்று சேவடி வணங்க
- ௨௦ நாவ லந்தணன் றுனவின் றுரைப்போன்
வேந்துறு சிறப்பின் விழுசசி ரொய்திய
மாந்தளிர் மேனி மாதவி மடந்தை
பால்வாய்க் குழவி பயந்தன ளெடுத்து
வாலா மைந்நா ணீங்கிய பின்னர்
- ௨௫ மாமுது கணிகையர் மாதவி மகட்டு
நாம நல்லுரை நாட்டுது மென்று
தாமின் புறாஉந் தகைமொழி கேட்டாங்
கிடையிருள் யாமத் தெறிதிரைப் பெருங்கட
லுடைகலப் பட்ட வெங்கோன் முன்னுட்

- ௩௦ புண்ணிய தானம் புரிந்தோ னாகவி
 னண்ணுவழி யின்றி நாள்சில நீந்த
 விர்திர னேவலி னீங்கு வாழ்வேன்
 வந்தே னஞ்சன் மணிமே கலையா
 னுன்பெருந் தானத் துறுதியொழி யாது
- ௩௩ துன்ப நீங்கித் துயர்க்கட லொழிகென
 விஞ்சையிற் பெயர்த்து விழுமந் தீர்த்த
 வெங்குல தெய்வப் பெயரீங் கடுகென
 வணிமே கலையா ராயிரங் கணிகையர்
 மணிமே கலையென வாழ்த்திய ஞான்று
- ௪௦ மங்கல மடந்தை மாதவி தன்னொடு
 செம்பொன் மாரி செங்கையிற் பொழிய
 ஞான நன்னெறி நல்வரம் பாயோன்
 றுனய கொளஞந் தகைமையின் வருவோன்
 றளர்ந்த நடையிற் றண்டுகா லூன்றி
- ௪௩ வளைந்த யாக்கை மறையோன் றன்னேப்
 பாகுகழிந் தியாங்கணும் பறைபட வரூஉம்
 வேக யானை வெமமையிற கைக்கொள
 வொய்யெனத் தெழித்தாங் குயர்பிறப் பாளனைக்
 கையகத் தொழித்ததன் கையகம் புக்குப்
- ௫௦ பொய்பொரு முடங்குகை வென்கோட்டடங்கி
 மையிருங் குன்றின் விஞ்சைய னேய்ப்பப்
 பிடர்த்தலை யிருந்து பெருஞ்சினம் பிறழாக்
 கடக்களி றடக்கிய கருணை மறவ
 பின்னை நகுலம் பெரும்பிறி தாக
- ௫௩ வெள்ளிய மனையோ ளினைநதுபின் செல்ல
 வடதீசைப் பெயரு மாமறை யாளன்
 கடவ தன்றுநின் கைத்தூண் வாழ்க்கை
 வடமொழி வாசகஞ் செய்தநல் லேடு
 கடனறி மாந்தா கைநீர் கொடுக்கெனப்
- ௬௦ பீடிகைத் தெருவிற் பெருங்குடி வாணிகர்
 மாட மறுகின மனைதொறு மறுகிக்
 கருமக் கழிபலங் கொண்மி னோவெனு
 மருமறை யாட்டியை யணுகக் கூஉ
 யாதுநீ புற்ற விடரீ தென்னென
- ௬௩ மாதர்தா னுற்ற வானுயர் செப்பி

யிப்பொரு ளெழுதிய விதழிது வாங்கிக்
கைப்பொரு டந்தென் கடுந்துயர் களைகென
வஞ்ச லுன்ற னருந்துயர் களைகே
னெஞ்சறு துயர நீங்குக வென்றங்

௭௦ கோத்துடை யந்தண ருநாதாற் கிடக்கையிற்
றீத்திறம் புரிந்தோள் செய்துயர் நீங்கத்
தானஞ் செய்தவ டன்றுயா நீக்கிக்
கானம் போன கணவனைக் கூட்டி.

யொல்காச் செல்வத் துறுபொருள் கொடுத்து
௭௫ நல்வழிப் படுத்த செல்லாச செல்வ

பத்தினி யொருததி படிற்றுரை யெய்த
மற்றவள் கணவற்கு வறியா னொருவ
னறியாக் கரிபொய்த் தறைந்துணும் பூதத்துக்
கறைகெழு பாசத்துக் கையகப் படலும்

௮௦ பட்டோன் றவ்வை படுதுயர் கண்டு
கட்டிய பாசத்துக் கடிது சென் றெய்தி
யென்னுயிர் கொண்டங் கிவனுயிர் தாவென
நன்னெடும் பூத நல்கா தாகி

௮௫ நரக னுயிர்க்கு நல்லுயிர் கொண்டு
பரகதி யிழக்கும் பண்பீங் கில்லை
யொழிககின் கருத்தென வுயிர்முன் புடைப்ப
வழிதரு முள்ளத் தவனொடும் போந்தவன்
சுற்றத் தோர்க்குந் தொடர்புறு கிளைகட்கும்
பற்றிய கிளைஞரிற் பசிப்பிணி யறுத்துப்

௯௦ பல்லாண்டு புரந்த வில்லோர் செம்ம
லிம்மைச் செய்தன யானறி நல்வினை
யுமமைப் பயன்கொ லொருதனி யுழந்தித்
திருத்தகு மாமணிக் கொழுந்துடன் போந்தது
விருத்தகோ பால நீயென வினவக்

௯௫ கோவலன் கூறுமோர் குறுமகன் றன்னாற்
காவல் வேந்தன் கடிநகர் தன்னி
னாறைங் கூந்த னடுங்குதுய ரெய்தக்
கூறைகோட் பட்டுக் கோட்டுமா ளுரவு
மணிததகு புரிசுர லாயிழை தன்னொடும்

௧௦௦ பிணிப்பறுத் தோர்தம் பெற்றி யெய்தவு
மாமலர் வாளி வறுநிலத் தெறிந்து

- காமக் கடவுள் கையற் றேங்க
வணிதிகழ் போதி யறவோன் நன்முன்
ஊமணிமே கலையை மாதவி யளிப்பவு
க௦௫ நனவு போல நள்ளிருள் யாமத்துக்
கனவு கண்டேன் கடிதீங் குறுமென
வறத்துறை மாக்கட்டிகல்ல திர்தப்
‡புறஞ்சிறை யிருக்கை பொருந்தா தாகவி
ளரசர் பின்னோ ரகநகர் மருங்கினின்
கக௦ னுரையிற் கொள்வரிங் கொழிகநின் னிருப்புக்
காதலி தன்னொடு கதிர்செல் வதன்முன
மாட மதுரை மாநகா புகுகென
மாதவத் தாட்டியு மாமறை முதல்வனுங்
கோவலன் நனக்குக் கூறுங்காலே
கக௫ யறம்புரி நெஞ்சி னறவோர் பல்கிய
புறஞ்சிறை முதுர்ப் பூங்க ணியக்கிக்குப்
பான்மடை கொடுத்ததுப் பண்பிற் பெயாவோ
ளாயா முதுமகன் மாதரி யென்போள்
காவுந்தி யையையைக் கண்டடி தொழுவ
க௨௦ மாகாத் தோம்பி யாப்பய னளிக்குங்
கோவலர் வாழ்க்கையோர் கொடும்பா டில்லை
தீதிலண் முதுமகள் செவ்விய ளளியண்
மாதரி தன்னுடன மடந்தையை யிருத்துத்
கேத பின்றென வெண்ணின ளாகி
க௨௫ மாதரி கேளிம் மடந்தைதன் கணவன்
றாதையைக் கேட்கிற் றங்குல வாண
ரநம்பொருள் பெறுநரின் விருந்தெதிர் கொண்டு
கருந்தடங் கண்ணியொடு கடிமனைப் படுத்துவ
ருடைபபெருஞ் செல்வர் மனைப்புகு மளவு
க௩௦ மிடைக்குல மடந்தைக் கடைக்கலந தந்தேன்
மங்கல மடந்தையை நன்னீ ராட்டிச்
செங்கய னெடுங்க டீணஞ்சன மூட்டித்
தேமென் கூந்தற சின்மலர் பெய்து
சூமடி யுடனுத் தொல்லோர் சிறப்பி

* மணிமேகலையொடு மாதவிதுறப்பவுமென்றும் பாடம்.

† அல்லதையெனவும் பாடம். ‡ புறத்துறைவாழ்க்கையெனவும் பாடம்.

§ அஞ்சனந்தீட்டியெனவும் பாடம்.

- ௧௩௫ னாயமுங் காவலு மாயிழை தனக்குத்
தாயு நீயே யாகித் தாங்கிங்
கென்னொடு போந்த வினங்கொடி நங்கைதன்
வண்ணச் சீறடி மண்மக ளறிந்திலன்
கடுங்கதிர் வெம்மையிற் காதலன றனக்கு
- ௧௪௦ நடுங்குதுய ரொய்தி நாப்புலர வாடித்
தன்றுயர் காணாத் தகைசால் பூங்கொடி
யின்னுணை மகளிர்க் கின்றி யமையாக்
கற்புக் கடம்புண்ட வித்தெய்வ மல்லது
பொற்புடைத் தெய்வம் யாங்கண் டிலமால்
- ௧௪௫ வானம் பொய்யாது வளம்பிழைப் பறியாது
நீணில வேந்தன் கொற்றஞ் சிதையாது
பத்தினிப் பெண்டி ரிருந்தநா டென்னு
மத்தகு நல்லுரை யறியா யோநீ
தவத்தோ ரடைக்கலந் தான்சிறி தாயினு
- ௧௫௦ மிகப்பே ரின்பந் தருவது கேளாய்
'காவிரிப் படப்பைப் பட்டினந் தன்னுட்
பூவிரி பிண்டிப் பொதுநீங்கு திருநிழ
லுலக நோன்பிக ளொருங்குட னிட்ட
விலகொளிச் சிலாதல மேலிருந் தருளிந்
- ௧௫௫ தருமஞ் சாற்றுஞ் சாரணர் தம்முன்
யிருவி லிட்டுத் திகழ்தரு மேனியன்
ஈரான் மாலையன் மமனியப் பூணினை
பாரோர் காணப் பலர்தொழு படிமையன்
கருவிரற் குரங்கின் கையொரு பாகத்துப்
- ௧௬௦ பெருவிறல் வானவன் வந்துநின் றேனைச்
சாவக ரெல்லாஞ் சாரணர்த் தொழுநீய
கியாதிவன் வரவென விறையோன் ஊறு
மெட்டி சாயல னிருந்தோன் றனது
பட்டினி நோன்பிகள் பலர்புகு மனையிலோர்
- ௧௬௫ மாதவ முதல்வனை மனைப்பெருங் கிழத்தி
யேத நீங்க வெதிராகொ ளமையத்
தூர்ச்சிறு குரங்கொன் றெனுங்கியுள் புங்குப்
பாற்படு மாதவன் பாதம் பொருந்தி
யுண்டொழி மிச்சிலு முகுத்த நீருந்
- ௧௭௦ தண்டா வேட்கையிற் றான்சிறி தருந்தி

- யெதிர்ப்புக நோக்கிய வுன்பச் செவ்வியை
யதிராக் கொள்கை யறிவனு நயந்துகின்
மக்களி னோம்பு மனைக்கிழத் தீயென
மிக்கோன் கூறிய மெய்ம்மொழி யோம்பிக்
க௭௫ காதற் குரங்கு கடைநா னெய்தவுந்
தானஞ் செய்வுழி யதற்கொரு கூறு
தீதறு கென்றே செய்தன ளாதலின்
மத்திம நன்னாட்டு வாரணந் தன்னு
ளுநதர கௌத்தற் கொருமக னாகி
க௭௮ புருவினுந் திருவினு முணர்வினுந் தோன்றிப்
பெருவிதற் றுனம் பலவுஞ் செய்தாங்
கெண்ண லாண்டி னிறந்த பிற்பாடு
விண்ணோர் வடிவம் பெற்றன னாதலிற்
பெற்ற செல்வப் பெரும்பய னெல்லாந்
க௭௯ தற்காத் தனித்தோ டானச சிறப்பெனப்
பண்டைப் பிறப்பிற் குரங்கின் சிறுகை
கொண்டொரு பாகத்துக் கொள்கையிற புணர்ந்த
சாயலன் மனைவி தானந் தன்னு
லாயின னிவ்வடி வறிமி னோவெனச்
க௮௦ சாவகாக் கெல்லாஞ் சாற்றினன் காட்டத்
தேவ குமான் றோன்றின னென்றலுஞ்
சாரணர் கூறிய தகைசா னன்மொழி
யாரணங் காக வறந்தலைப் பட்டோ
ரன்றப் பதியு ளருந்தவ மாக்களுந்
க௮௧ தன்றிறல் வாழ்க்கைச் சாவக மாக்களு
மிட்ட தானத் தெட்டியு மனைவியு
முட்டா வுன்பத்து முடிவுல கெய்தினா
கேட்டனை யாயினித் தோட்டார் குழவியொடு
நீட்டித் திராது நீபோ கென்றே
௨௦௦ கவுந்தி கூற வுவந்தன ளேத்தி
வளரிள வனமுலை வாங்கமை பனைத்தோண்
முலையிள வெண்பன் முதுக்குறை நங்கையொடு
சென்ற ஞாயிற்றுச் செல்கட ரமையத்துக்
கன்றுதே ராவின் கணைகுர வியம்ப
௨௦௫ மறித்தோ ணவியத் துறிக்கா வாளொடு
செறிவலோ பாய்ச்சியர் சிலர்புறஞ் குழ

மினையுங் கிடங்கும் வளைவிற் பொறியுங்
 கருவிர் லாகமுங் கல்லுமிழ் கவணும்
 பரிவுறு வெந்நெயும் பாகடு குழிசியுங்
 ௨௪௦ காய்பொன் னுலையுங் கல்லிடு கூடையுந்
 தூண்டினுந் தொடக்கு மாண்டலை யடுப்புந்
 கவையுங் கழுவுங் புதையும் புரையு
 மையவித் துலாமுங் கைபெய ருசியுஞ்
 சென்றெறி சிரலும பன்றியும் பணையு
 ௨௪௧ மெழுவஞ் சீப்பு முழுவிற்றற் கணையமுங்
 கோலுங் குந்தழும் வேலும் பிறவு
 ஞாயிலுஞ் சிறந்து நாட்கொடி துடங்கும்
 வாயில் கழிந்துதன் மனைபுக் கனளாற்
 கோவலர் மடந்தை கொள்கையிற் புணர்ந்தென.

க-அ. நிலந்தரு திருவி னிழல்வாய் நேமி
 கடம்புண் டிருட்டுங் கெளரியர் பெருஞ்சொக
 கோலின் செம்மையுங் குடையின் றணமையும்
 வேலின் கொற்றமும் விளங்கிய கொள்கைப்
 பதியெழு வறியாப் பண்புமேம் பட்ட
 மதுரை மூதூர் மாநகர் கண்டாங்
 கறந்தரு நெஞ்சி னைவோர் பங்கிய
 புறஞ்சிறை மூதூர்ப் பொழிவிடம் புகுந்து

- ன். நிலத்திற்குப் பலதிருவினையுந்தரும் அருளாகிய நிழலிடத்தேநின்று
 நேமியை முறைமையான் மேற்கொண்டுசெலுத்தும் பாண்டியருடைய மிக்கபுகழ்
 பொருந்திய கோலினதுசெம்மையும் குடையினதுதண்மையும் வேலினதுவெம்மையு
 மும் விளங்குதற்கிடமாகிய கோட்பாட்டையுடைய அவ்விடத்தினின்றும் நீங்குத
 லறியாத முறைமைமேம்பட்ட மதுரைமூதூராகிய மாநகரைக்கண்டு அந்நகரின்
 அறத்தைப் பிறர்க்கருளும் நெஞ்சினையுடைய அறவோர்பயின்ற புறமதிற்கண்
 உள்ளதாகிய மூதூர்ப்பொழிவிடத்தே தபோதனரிருக்கும் பள்ளிக்கண்ணே புகுந்
 தென்க.

இனி, நிலந்தருதிரு - வினைவு; அதனிழலிடத்தே நின்றெனினுமமையும்.
 நேமி - ஆணை = சக்கரம். கெளரியர் - பாண்டியர். கொற்றம் - வெம்மை.
 தருதல் - கொடை.

கூ-௧௦. துதுதீர் மதுரையுந் தென்னவன் கொற்றமு
 மாதவத் தாட்டிக்குக் கோவலன் கூறுழி

இ - ன். தீதுகள்நீங்கிய மதுரையின்சிறப்பையும் தென்னவன்கொற்றத்தை
 யும் கவுந்தியடிகளுக்குக் கோவலன்கூறுகின்றவனிலேயென்க.

தே - பசியும் பிணியும் பகையும். தீர்தல் - நீங்குதல். ‘கோலின் செம்மை’ என்பதனால் பசிரீங்குதலும், [“கோணிலை திரிந்து காழி... ..கோல் கோடினென்றான்” என்பதனால்கொள்க.] ‘குடையின் றண்மை’ என்பதனால் பிணி நீங்குதலும், [“கண்ணப்பார விளங்குகின் விண்பொரு வியன்குடை, வெயின்மறைக் கொண்டன்றோ வன்றே வருந்திய, குடிமறைப் பதுவே” என்பதனால்கொள்க.] ‘வேலின் கொற்றம்’ என்பதனால் பகைநீங்குதலால்கொள்க.

கக-காட. தாழ்நீர் வேலித் தலைச்செங் கானத்து
நான்மறை முற்றிய நலம்புரி கொள்கை
மாமறை முதல்வன் மாடல நென்போன்

இ - ன். தாழ்ந்ததீராவேலியாகவுடைய தலைச்செங்காடென்னுமுரிடத்து நான்குவேதத்தினையும் ஒதி முற்றுப்பெற்ற நலத்தைப்பிரித்த கோட்பாட்டையுடைய மறையவர்க்குமுதல்வனாகிய மாடலனென்று பெயர்கூறப்படுவோனென்க. நீர்வேலி - கிடங்குமாம்.

கச-ககா. மாதவ ருரிவன் மலைவங் கொண்டு
குமரியம் பெருந்துறை கொள்கையிற் படிந்து
தமர்முதற் பெயர்வோன் முழ்பொழி லாங்கண்
வருந்துசெல் வருத்தத்து வான்றுயர் நியகக்
கவுந்தி யிடவயிற் புகுந்தோன் றன்னைக்
கோவலன் சென்று சேவடி வணங்க

இ - ன். அந்த மாடலனென்போன், அகத்தியனுடைய பொதியின்மலையை வலங்கொண்டு குமரியாற்றில் தீர்த்தமாடுமறைமையினுட்க் தனது குடும்பயிருக்கின்றவிடத்திற்கு மீண்டவருகின்றவன் வழிவந்தவருத்தத்தானுண்டாய துயரீங்குதற்குக் கவுந்தியடிகளிருந்த பள்ளியிடத்தேசென்று புகுந்தவனைக் கோவலன் சென்று வணங்குவென்க.

தமர்முதல் - தமரிடம். வருந்து - வழி; §“வராசேர் வருந்திற் கானத்துப் படினை” என்றார் மலைபடுகடாநீதினும். இடவயின் - இடத்தில். வான்றுயர்நீங்கத் தாழ்பொழிலாங்கட் கவுந்தியிடவயிற் புகுந்தோனென்க.

* சீவகசிந்தாமணி, நாமகரிலம்பநம், ௨௨௬: கோணிலை திரிந்து காழி குறைபடப் பகல்கண் மிஞ்சி, நீணில மாரி யின்றி வினைவெகிப் பசியு நீடிப், பூண் முலை மகளிர் பொற்பிற் கற்பழித் தறங்கண் மாறி, யாணையிவ் வுலகு கேடா மரசுகோல் கோடினென்றான். “கோணிலை திரிந்திடிற் கோணிலை திரியுங், கோணிலை திரிந்திடின் மாரி வறங்கூரு, மாரி வறங்கூரின் மன்னுயி ரில்லை, மன்னுயி ரெல்லா மன்னான் வேந்தன், றன்னுயி ரென்னுந் தகுதியின் றாகும்” என்றார் மணிகேடையிலும்; எ - வது நுயிலெழுப்பியகாதை.

† புறநானூறு, ௩௫: இச்செய்யுள்முழுவதையும், ககக-ம் பக்கத்திற்காண்க.

‡ தலைச்செங்காடென்பது காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குத் தென்மேற்கிலே நான்குநாழிகைவழித் தூரத்திலுள்ளது.

§ மலைபடுகடாம், ௨௪௨.

உ௦. நாவ லந்தணன் றுனவின் றுணாப்போன்

இ - ன். நாவாற் சொல்வன்மையையுடைய அந்தணன் நீர் இங்ஙனம்வருதற் குக் காரணம் யாதென்று இவனைவினவித் தானுணாக்கின்றவனென்க.

உ௧-உ௨. வேந்துறு சிறப்பின் விழுசசி ரெய்திய

மாந்தளிர் மேனி மாதவி மடந்தை

பால்வாய்க் குழவி பயந்தன னெடுத்து

வாலா மைந்நா ணீங்கிய பின்னர்

மாமுது கணிகையா மாதவி மகட்டு

நாம நல்லுரை நாட்டுது மென்று

தாமின் புறாஉந் தகைமொழி கேட்டாங்கு

இ - ன். கரிகாலன்கொடுத்த மிக்க தலைவரிசையாற் சிறந்தபுகழினைப்பெற்ற மாவின்றளிர்போலும் மேனியையுடைய மாதவியாகியமடந்தை மேற்பெறக்கடவ நல்ல புகுதியையுடைய குழவியைப் பயந்தெடுத்து வாலாமையாகிய நாட்கணீங் கியபின் மிகவும் பிராயமுதிர்ந்த கணிகையர் மாதவிமகட்டு நாமகரணம்பண்ணு வோமென்று தாம் மகிழ்வுறுதற்குக்காரணமாகிய மங்கலமொழியைக் கேட்டு அப் பொழுது,

வாலாமை - ஆசௌசம் முதுகணிகையர் - தாயத்தாராயபெண்டிர்; அவர் சித்திராபதிமுதலாயினர். முன்னர்க் குழவியென்றதன் பொதுமைநீங்க மகட் கென்றார். நாட்டுதும் - பன்மைத்தன்மை. நாட்டுதல் - நிறுத்தல்.

உ௨-௩௭. இடையிருள் யாமத் தெறிதினைப் பெருங்கட

லுடைகலப் பட்ட வெங்கோன் முன்னுட்

புண்ணிய தானம் புரிந்தோ னாகி

னண்ணுவழி யின்றி நாள்கில நீந்த

விந்திர னேவலி னீங்கு வாழ்வேன்

வந்தே னஞ்சன் மணிமே கலையா

னுன்பெருந் தானத் துறுதியொழி யாது

துன்ப நீங்கித் துயர்க்கட லொழிகென

விஞ்சையிற் பெயர்த்து விழும்ந் தீர்த்த

வெங்குல தெய்வப் பெயரீங் கிடுகென

இ - ன் முன்னாளிலே எறியுந்திகாணையுடைய கடவிடத்து இடையிருள் யாம த்தில் தன்மரக்கலம் உடையப்பட்ட எங்கோன் முற்பவத்திற் புண்ணியத்தையும் தருமதானத்தையும் செய்தோனாதலின் தன்னையனுக்கும் இடையுறு ஓரிடத்துமின்றி அக்கடலிடையே சிலநாணீந்துழி, ஓர்தெய்வந்தோன்றி, இத்தீவினுள்ளானா அரக்கர் வாதைபண்ணாமல் இந்திரனேவலாலே பாதுகாத்துவாழ்கின்றயான் லின்றியர் கண்டு அதனையொழித்தற்குவந்தேன்; இனி அஞ்சாதொழிக; என்பெயர் மணி மேகலைகான்; என்னுள்ளறியும் நீ முன்பண்ணியதானமிகுதியானவரும் புண்ணிய

மும் நினையொழியாது; ஆகலான், நீ இத்துன்பத்தினின்றூங்கி இக்கடலினின்றும் ஏறுவாயாகவெனச்சொல்லித் தன்விஞ்சையால் ஓர்நீர்ப்பெயர்த்து இடம்பையைத்தீர்த்த எங்குலதெய்வத்தினுடையபெயரை நங்கு நீரிடுமினென்று *நீ சொல்லவென்க.

கணாகாணக்கடலென்பார் பெருங்கடலென்றார்; எங்கோன் - எம்மரபில் முற்பட்டான். முன்னாளென்பதனை உடைகலப்பட்டவென்பதனோடும் புண்ணிய தானமென்பதனோடு மொட்டிக. நண்ணுவழியின்றியென்பதற்குக் கரைசேருமிட மின்றியென்றுமுறைப்பார். புண்ணியதானம் - உம்மைத்தொகை. தானத்துறுதி - தானப்பயன்; ஆவது புண்ணியம். விஞ்சையிற்பெயர்த்தென்பதற்கு இக்கரையிலே மீளவுத்தந்தெனினுமமையும். எங்குலதெய்வம் - எங்குலத்தைதயுண்டாக்கிய தெய்வம்; இன்னும் விஞ்சையிற்பெயர்த்து விழுமந் தீர்த்தவென்பதற்குத் தன் விஞ்சையினுலே போயபொருளும் கல்வியும் வஞ்சமறத்தத்து இடம்பையைத் தீர்த்த எங்குலதெய்வமெனினுமமையும்; †“விஞ்சைகள் வல்லேன் விளிந்ததின் றேழுரொ, டெஞ்சிய வான்பொரு ளெல்லா மிமைப்பினுள், வஞ்சமொன் றின்றி மறித்தே தருகுவ, நெஞ்சிற் குழைந்து ரிணையன்மி நென்றான்” என்றார்பிறரும்.

நங்கு - இக்கடலிடத்தெனவும், இந்நகரிடத்தெனவும், இப்படி விபத்தினின்றும் மெடிப்பதற்கெனவுமாம். வந்தேன்; அஞ்சல்; உறுதியொழியாது; நீங்கி ஒழி கெனப் பெயர்த்துத் தீர்த்த எங்குலதெய்வமென்க.

௩௮-௪௧. அணிமே கலையா ராயிரங் கணிகையர்
மணிமே கலையென வாழ்த்திய ஞான்று
மங்கல மடந்தை மாதவி தன்னொடு
செம்பொன் மாரி செங்கையிற் பொழிய

இ - ன். அணிந்தமேகலையையுடைய அநேகங்கணிகையர்கூடி மணிமேகலை யென்று பெயர்கூறி அரசனையும் நகரையும்வாழ்த்திய அந்நைநாளிலே நிறைந்த அழகையுடைய மடந்தையாகிய மாதவியுடனே செம்பொன்னாகியமாரியைச் செங்கையாலே நீ பொழியாகிற்கவென்க.

௪௨-௪௪. ஞான நன்னெறி நல்வரம் பாயோன்
ஈரவங் கொள்ளுந் தகைமையின் வருவோன்
தளர்ந்த நடையிற் றண்டிகா லூன்றி
வளைந்த யாக்கை மறையோன் றன்னைப்
பாகுதழிந் தியாங்கணும் பறைபட வருஉம்
வேக யானை வெம்மையிற் கைக்கொள

* இதனை, “இனாயிரம் பௌவத்துத் தெய்வமொன் றுண்டெனக், கோவ லன் கூறியிக் கொடியிடை தன்னையென், னாமஞ் செய்த நன்னு ணன்ளிருட், காமன் கையிற் கடுகவை யறுக்கு, மாபெருந் தவக்கொடி யீன்றனை யென்றே, நனவே போலக் கனவகத் துரைத்தேன்” என மணிமேகலாதெய்வங்கூறியதாக மணிமேகலையிற் கூறுமாற்றானுமுணர்க. ஏழாவது துயிலெழுப்பியகாதை.

† சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவத்தையாரிலம்பகம், ௨௮.

இ - ன். அங்ஙனம்பொழியாநிற்க, வீட்டுலகஞ்சேர்த்தற்கு நல்லநெறியாகிய ஞானத்திற்குத் தானெல்லையாகிய மறையோனொருவன் தன்மூப்பான் யாசகை வளைந்து நடைதளர்தலால் தான்பிடித்த தண்டினையே காலாகவூன்றிக் கூனின் யாக்கையையுடையனாய்த் தானங்கொள்ளுதற்குத் தன்னைமதித்துவருகின்றவனைப் பாகர்செயலெக்கழிந்து எங்கணும் பறைகொட்டவருகின்ற மதவேகததையுடைய யானை சினத்தாற் கைக்கொண்டதாகவெனக.

சுஅ-ரு௩. ஓய்யெனது தெழித்தாங் குயாபிறப் பாளனைக
கையகத் தொழித்ததன் கையகம் புகுபுப்
பொய்பொரு முடங்குகை வெண்ணோட டடங்கி
மையிருங் குன்றின் விஞ்சைய னேய்ப்பப்ப
பிடர்த்தலை யிருநது பெருநுசினம் பிறழாக
கடக்களி றடக்கிய கருணை மறவ

இ - ன். அங்ஙனம் மறையோனைக்கைக்கொண்டவளவிலே யானையை அவனை நெருங்காதொழியென உரப்பி அக்கணத்திலே சென்றுசோத்து தன்கையாலே மறையோனைநீக்கி அதன்கையில் தான்புக்களவிலே யானை கையாலவளைப்பப் புண்பொருந்திய வளைந்த கையினின்றூங்கி வெளிய கோட்டிலேயடங்கி அது பற்றுக்கோடாகவேறிக் கரிய பெரிய குன்றின்மேலிருந்த விஞ்சையனைப்போல அதன்பிடரினிடத்திருந்து மிக்க சினநீங்காக்களிறறை மதத்தையடங்கிய கிருபா வீரனே!

ஓய்யென்பது யானையைப் பாகர் வையம் ஆரியமொழியெனினுமமையும்;
*“அண்ணலங் களிற்றை வையா” எனறா பிறரும் இனி விரையத் தெழித்த
தெனினுமமையும். தெழித்தல பிரித்தலுமாம். குடநாட்டாழைக்கு. பொய் - புணா.
பொரு - பொருந்தின, விகாரம். முடங்குகையையுடையகோடெனினுமமையும்.
மை - மஞ்சமாம்; முகபடாத்துக்குவமையாகுகுப் பிறழ்கல் - நீங்குதல் கருணை -
அருள். மறம் - வீரம் + “மொய்கொளப் பிறழ்ந்து முததார மருப்பிடைக் குளி
த்து” என்றார் பிறரும். கைக்கொளத் தெழித்தது ஒழித்துப் புகுந் அடங்கி இருநது
அடக்கிய மறவெனக.

ருச-எரு. பிள்ளை நகுலம் பெருமபிறி தாக
வெளரிய மனையோ ளினையுத்பின் செல்ல
வடதிசைப் பெயரு மாமறை யாளன்

* சீவகசிந்தாமணி, துணமாலையாடில்பகம், ௧௨௮ —பெண்ணுயி ரவல
கோக்கிப் பெருந்தகை வாழ்விற் சாத, லெண்ணின் னெண்ணி நொய்தா வினமலா
மலை சுற்றா, வண்ணப்பொற் கடக மேற்றா வாரச்சிற றுனை வீக்கா, வண்ணலங்
களிற்றை வையா வாத்துமே லோடி னானே.

† சீவகசிந்தாமணி, துணமாலையாடில்பகம், ௧௩௩. —கையகப் படுத்த லோ
டுங் கார்மழை மினனி னொய்தா, மொய்கொளப் பிறழ்ந்து முததார் மருப்பிடைக்
குளித்துக் காற்கீ, ழையென வடங்கி வல்லா னடிய மணிவட் டேய்ப்பப், செய்
கழற் குரிசி லாங்கே கரத்துசே ணகற்றி னானே.

கடவ தன்றுநின் கைத்துண் வாழ்க்கை
வடமொழி வாசகஞ் செய்தநல் லேடு
கடனறி மாந்தர் கைநீர் கொடுக்கெனப்
பீடிகைத் தெருவிற்!பெருங்குடி வாணிகர்
மாட மறுகின் மனைதொறு மறுகிக்
கருமக் கழிபலங் கொண்மி னேவெனு
மருமறை யாட்டியை யனுக்க கூஉ
யாதுநீ யுறற விடநீ தென்னென
மாதர்தா னுற்ற வானுயரா செப்பி
யிப்பொரு ளெழுதிய விதழிநு வாங்கிக்
கைப்பொரு டந்தென் கடுந்துயர் களைகென
வஞ்ச லுன்ற னருந்துயர் களைகே
னெஞ்சுறு துயர நீங்குக வென்றாங்
கோத்துடை யந்தனை ருளாதாற் கிடக்கையிற்
நீத்திறம் புரிந்தோள் செய்துயர் நீங்கத்
தானஞ் செய்தவ டன்றுயர் நீக்கிக்
கானம் போன கணவனைக் கூட்டி
யொல்காசு செல்வத் துறுபொருள் கொடுத்த
நல்வழிப் படுத்த செல்லாசு செல்வ

இ - ன். தான்வளர்த்தகீரி தன்பின்னையைக்காத்திருந்ததாக, ஒரு பாம்பணுக அதனைக் கெளவித்துணித்த குருதிவாயோடு தன்வரவுபார்த்து எதிர்கொண்டதனைத் தன்பின்னையைக்கடித்ததெனக்கருதித் தன்கையின்மீனையாற்புடைக்க அது மரித்த லாலே வடதிசையைநோக்கிக் கங்கையாடப்போகின்ற கொழுநனை மனைவிபின் செல்லப் பொருதிகழ்ந்து நின்றொழுக்கத்தின் உண்டு மனையறத்தின்கண் வாழும் வாழ்த்தை இனிக் கடவதன்று; ஆதலான், வடமொழிவாசகமெழுதிய இவ்வேட்டினை உணரக்கடவ பொருளையறியும் மாந்தர்கையகத்தே நீகொடுக்கவெனச்சொல்லி அவன்போக, பீடிகைத்தெருவினும் மாடமறுகினும் பிறர்மனைகளினும் போகமீளத் திரிந்து கருமக்கழிபலங்கொண்மினெனக் கூவும் அருமறையாட்டியைக்கூவி நீ இங்ஙனமாதற்கு நீயுற்றவிடர்யாது? இக்கூறியதிராதென்று கேட்ப, அம்மாதர் தான் கொலைசெய்தலாற் கொழுநன்பிரிய அவனைக்காணாது மிக்கதுன்பமுற்றதனைக்கூறி இத்திறமாகிய பொருளையெழுதிய எட்டினை வாங்கிக்கொண்டு கைப்பொருளைத் தந்து எனது கடுந்துயரைக் களைகவென்றுசொல்ல, அஞ்சாதொழி; கின்துயரையானேகளைகேள்; கின்னெஞ்சினமிக்கதுயரத்தை இனி நீங்குவாயாகவெனச்சொல்லி அப்பொழுதே தருமாசனத்தோருரைத்த தூல்வழியே அப் பார்ப்பனிக் குள தாகிய கொலைப்பாவநீங்குதற்குத் தானத்தையுஞ்செய்து அவன்துன்பநீக்கிக் காட்டு நெறிக்கட்போன கணவனையுங்கூட்டி அவர்க்கு மேலுள்ளகாலத்திற்குத் தளராத பலபடைப்பாகிய செல்வத்தோடே மிக்க கைப்பொருளையுங்கொடுத்து வேள்வியை யுஞ்செய்வித்த தொலையாத செல்வனே !

வடதிசைப்பெயர்தல் - கங்கையாடப்போதல். கை - ஒழுக்கம்; கையானுண் டொழுகும் இவ்வாழ்க்கையெனவுமாம். வடமொழி - ஆரியம். வாசகம் - கவி. ஆவதி “சுவரீக்ஷா” நக-த-வ-பு-௦ க-த-வ-பு-௦ ஸ-வரீக்ஷி-த-௦ - வஸுர டி-வ-தி ஸஹர-வ-௦ *ஸு-ஹ-ணீ நக-உ-ய-பா” [அபரீக்ஷய நகர்த்தவ்யங் கர்த்தவ்யம் ஸ-பரீக்ஷிதம், பச்சாத்தவதி ஸந்தாபம் ப்ராஹமணீ நகுலம்யதா] என் பது. ஏடு - இக்கவியையெழுதியவேடு. மறுகி - சுழன்று. கருமக்கழிபலம் - பாவத் தைக்கழிக்கும்புண்ணியம். கருமம் - அவன்கொன்றகொலை. அதனைக் கழிகளுக யாவது போனகணவனைக்கூடுதல் பலன்கொள்கை - அவன்வரும்படி தானம் பண்ணவேண்டும்பொருடருதல். தீத்திறம் - கொலைத்திறம் ஒல்காச்செல்வமுடை யோனாதலாலே உறுபொருள்கொடுத்தென்றமாம்.

எக-கூ0. பத்தினி யொருத்தி படிற்றுரை யெய்த
மற்றவள் கணவறகு வறியா நெருவ
னறியாக கரிபொயத் தறைந்துணும பூதத்துக்
கறைகெழு பாசத்துக் கையகப் படலும
பட்டோன றவ்வை படுதுயா சண்டு
கட்டிய பாசதனுக் கடிதுசென் றெய்தி
யென்னுயிர் கொண்டா கிவனுயிர தாவென
நன்னெமே பூத நலகா தாகி
நரக னுயிர்க்கு நல்லுயிர கொண்டு
பரகதி யிழக்கும் பண்பிங் கில்லை
யொழிகநின் கருத்தென வுயிரமுன் புடைப்ப
வழிதரு முள்ளத் தவளொடும் போந்தவன்
சுற்றத் தோராகருந தொடாபுறு கிளைக்கும்
பற்றிய கிளைஞரிற் பசிப்பிணி யறுததுப்
பல்லாண்டு புரந்த வில்லோர செமமல

இ - ன். ஒருபத்தினி பொய்ப்பழியெய்துதற்கு அறிவிலாதானெருவன் அவன் கணவனுக்குப் பெய்ச்சான்றேறுதலாலே † தவமறைந்தொழுருவோர்முதலாகிய அறுவகையோரையும் புடைத்துண்ணும் பூதத்தினுடைய கரியபாசத்தினிடத்தே அவனைப்பட அவ்நன்ம அகப்பட்டோனுடைய தாய்ப்பாடரின்ற துயரத்தைக் கண்டு அவனைப்பூண்ட பாசத்தினுள்ளே விரையத்தானபுகுந்து, பூதநாதனே, நினக் குணவாக என்னுயினைக்கைக்கொண்டு இவனுயினாத் தருவாயாகவென்றிரப்பவும், பூதம் நல்காதாய் இக்கீழ்மகனுடைய உயிர்க்கு நினது நல்லுயிரைக்கொண்டு மேலானகதியை இழக்குமுறைமை என்பரவில்லை; அதலால் நீ இக்கருத்தை யொழிவாயாக; நின்முன்பே இவனைப்புடைத்துண்பேனெனப் புடைத்து வீழ்

* “ஸு-ஹ-ணீ நக-உ-ய-பா” என்றும் பாடம்.

† தவமறைந்தொழுருவோர்முதலாகிய அறுவகையோரையும் பூதம்புடைத் துண்ணுமென்பதை, இந்நிரலிழவுரெடுத்தகாதை [கஉஅ - ககச] யாலுணர்க.

கற்றாக; அதனால் நெஞ்சுழிந்த இடம்பையோளொடு மீண்டுபோந்து அவனுடைய சுற்றத்தினுள்ளார்க்கும் தொடர்புபட்ட கிளைக்கும் நெஞ்சாற்பற்றிய நின்கிளை ஞாப்போல அன்புபட்டுப் பசியாகியபிணியைத்தீர்த்துப் பல்யாண்டு பாதுகாத்த இல்லத்தோர்தலைவனே!

படி. — பொய். அறியாக்கரி - பொய்க்கரி. தவ்வை - தாய். நரகன் - நரகிற் கேதுவானவன். தண்ணைவணங்கியகோவலனை, மாடலன், கடகளிறடக்கிய கருணை மறவ! நல்வழிப்படுத்த செல்லாச்செல்வ! பல்யாண்டுபுரந்த இல்லோர்செம்ம லெனப்புகழ்ந்து மேலுஞ்சொல்லுவான்:—

கக-கசு. இம்மைச செய்தன யானறி நல்வினை
யும்மைப் பயன்கொ லொருதனி யுழந்தித்
திருத்தகு மாமணிக் கொழுந்துடன் போந்தது
விருத்தகோ பால நீயென வினவ

இ - ன். மறவ! செல்வ! செம்மல்! கோபால! யானறிய இப்பிறப்பிற்செய்த வெல்லாம் நல்வினையாகவும் இம்மாணிக்கக்கொழுந்துடன் நீபோந்து ஒருதனி யுழந்தது உம்மைத்திவினப்பயனோதானென்று வினவினவளவிலேயென்க.

உம்மை - முற்பிறப்பு. ஒருதனியுழத்தல் - உசாவில்லாத்துன்பம். திருத்தகு மாமணி - முழுமாணிக்கம். கொழுந்தென்றார்; அவளினமைபற்றி. விருத்தகோ பால - ஞானவிருத்தனே.

கரு-கருசு. கோவலன் கூறுமோர் குறுமகன் நன்னாற்
காவல வேந்தன் கடிநகர தன்னி
ஹைங் கூந்த னடுங்குதுய ரெய்தக்
கூறைகோட் பட்டுக் கோட்டுமா ஓரவு
மணித்தகு புரிசுழ லாயிழை தன்னொடும்
பிணிப்பறுத் தோர்தம பெறலி யெய்தவு
மாமலர் வாளி வறுநிலத் தெறிந்து
காமக் கடவுள் கையற் றேங்க
வணிதிகழ் போதி யறவோன் நன்முன்
மணிமே கலையை மாதவி யளிப்பவு
நனவு போல நன்னிருள் யாமத்துக
கனவு கண்டேன் கடிநிங் குறுமென

இ - ன். மாடலன் உம்மைப்பயனோவென்றவினாவிற்குக் கோவலன்கூறு வான்:—ஓர்சீழ்மகனால் இக்காவல்வேந்தனுடைய இந்நகர்தன்னிலே மணம்பொருந் திய ஐவகைக்கூந்தலையுடைய இவன் கடுங்குத்துயரமுற யான் உடுத்தகூறையைப் பிறாகொள்ளப்பட்டுக் கோட்டினையுடைய இடாவின்மேலேயேறவும் அணிபெற வுருக்கத்தக்க புரிந்த குழலையுடைய ஆயிழையுடனே பற்றற்றோர்பெறும்பேற்றை யான்பெறவும் காமக்கடவுள் மலர்வாளியை வெறுநிலத்தேயெறிந்து செயலற் றேங்கும்படி போகியறவோனிடத்தே மணிமேகலையை மாதவியளிப்பவும் மெய்

போலச் செறிந்த இருளையுடைய வைகறையாமத்தே கனவுகண்டேனாதலான் அது நன்றன்று; இப்பொழுதே வந்துறுமென்று சொல்லவென்க.

குறுமை - ஈண்டுப்பண்பன்று; சிறுமையென்னும்பொருட்டாய்க் குலத்திற்கடியாய் அதன் உயர்பின்மையுணர்த்தியின்றது. காவலவேந்தன்கடிநககொன்பதற்கு இகரச்சட்டுவருவித்துணைக்க. கோட்படுதல் - பிறரார் கொள்ளப்படுதல். கோட்டுமா - எருமையேற்றை; என்னை? “சொல்லத் தகுமுகட் டொட்டகம் வெட்டுந் துணைமருப்பா, ரில்லத் தெருமை கழுதைக னென்றிவை யேறிநின்றே, மெல்லத் தரையி லிழிவதன் முன்னம் விழித்திடுமேற், கொல்லத் தலைவரு மாற்றருஞ் சீற்றத்துக் கூற்றுவனே” என்றாராகலின். இனிப் பன்றியெனவுமாம்; * “களிறுமேற் கொள்ளவுந் காழக நீப்பவுந், ... கனவி னரியன காணு” என்றார் புறத்தினுமாதலால். களிதென்றது ஈண்டுப்பன்றியை. என்னை? “மிக்க வெயிற்றின கொம்பின பன்றி விற்றற்கூங்கு, தொக்கன தம்மைக் கனவினிற் காணிற் கூடர்மகுடச், சக்கர வர்த்திக ளாற்பய முண்டெனுந் தம்மயிர்க, ளுக்கன வாதல் செய் தாற்பொரு டேயும் பயமுடைத்தே” என்றாராகலின். கோட்டுமாவென்பதனை யானையெனின்,—“ஒதும் பசவு மிடபமும் யானையு மோங்கல்களுஞ், சோ துன்று கோயிலு மேறிடக் காணினுந் தீமலத்தை, மீதொன்ற மெனியிற் பூசினுங் கூசிட மெல்லியலார், ருதொன்று. கொங்கை புணரினும் வாழ்வென்று சொல்லினரே” என்பதனால் யானையன்மையறிக. பிணிப்பு - பற்று. ஆவது அன்பாகிய ஒரு தனை. அதனையறுத்தோர் அருளுடையோர்; அவர்பெற்றியாவது சுவர்க்கமெனக்கொன்க; † “அருளிவார்க் கவ்வுலக மிலலை பொருளிவார்க், கிவ்வுலக மில்லாதி யாங்கு” என்றாராகலின். வாளி - வாளியை. வறுநிலம் - வெறுநிலம். நிலங்கண்டும் அல்லாமைகூறிற்று. கையற்று - செயலற்று. போதியறவோன் - புத்தன். நள் - நளியென்னுமுரிச்சொல்லாது திரிபு; செறிவின் கணவந்தது, எனவே வைகறையாமமென்பதாயிற்று. கடிது - பொல்லாததொன்று. ஈங்குறும் - இவ்விடத்தேவரும். இனி இக்கதைக் கடையாமத்துக்கண்டதாதலால், இவ்விடத்தே கடித்திடலிக்குமென்றொனினிலுமமையும், ‡ “ஆயிடை, வெஞ்சுடர் தோன்றி விடி

* புறநானூறு, ௪௦.—காலனுங் காலம் பார்க்கும் பாராது, வேலீண்டு தானே விழுமியோர் தொலைய, வேண்டிடத் தடேம் வெல்போர் வேந்தே, திசையீரு நான்கு முற்கையுந் கவும் பெருமரத், திலையி னெடுங்கோடு வற்றல் பற்றவும், வெங்கதிர்க் கனவி துற்றவும் பிறவு, மஞ்சவரத் தருந புள்ளுக்குர வியம்பவு, மெயின நிலத்து வீழவு மெண்ணெ யாடவுந், களிறுமேற் கொள்ளவுந் காழக நீப்பவும், வெள்ளி நோன்படை கட்டிலொடு கவிழவுந், கனவி னரியன காணு நனவிந், செருச்செய் முன்பின் வருதிற னோக்கி, மையல் கொண்ட வேமமி விருக்கையர், புதல்வர் பூங்கண் முத்தி மனையோட், கெவ்வங் கரக்கும் பைதன் மாக்களொடு, பெருங்கலக் குற்றன்றார் ருனே காற்றோ, டெரிநிகழ்ந் தன்ன செலவிந், செருமிரு வனவநிந் சினைஇயோர் நாடே.

† திருக்குறள், அருளுடைமை, எ.

‡ சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலப்பகம், ௧௯௦.—பஞ்சி யடிப்பவ ளாத்துவர் வாயவ, டஞ்சு மிடைக்கன மூன்றவை தோன்றலி, னஞ்சி நடுங்கின ளாயிழை யாயிடை, வெஞ்சுடர் தோன்றி விடிந்ததை யன்றே.

தயன்றே” என்றார் சிந்தாமணியினும். “படைத்தமுற் சாமமோ ராண்டிற்
ந்தை” கும் பகிரண்டேகிடைத்தபிற் சாம மிகுதிக்க ளெட்டிற் கிடைக்குமென்னு,
பலித் தப்பட்ட சாமமொர் மூன்றினிற் றிங்களொர் மூன்றென்பவாற், கடைப்பட்ட
மின் மழு நாள்பத்து ளேபலங் கைபெறுமே.” இவை கணுநூலாதலாற் கொள்க.
சா. ன்னும், கடிதீங்கு - மிக்கதீங்கு ; அச்சத்தையுடைய தீங்கெனவுமாம்.

இ. ௧0௭-௧௧௪. அறத்துறை மாக்கட் கலல நிற்தப்

புறஞ்சிறை யிருக்கை பொருந்தா தாகவி
னரசர் பின்னே ரகநகர் மருங்கினின்
ணுரையிற கொள்வரிங் கொழிகநின் னிருப்புக்
காதவி தன்னொடு கதாசெல் வதன்முன்
மாட மதுரை மாநகர் புகுகென
மாதவத் தாட்டியு மாமறை முதல்வனுங்
கோவலன் றனக்குக் கூறுங் காலை

இ - ன். துறவறத்தானுறையுமாக்கட்கல்லது இந்தப் புறஞ்சிறையிலிருக்கு
மிருப்புப் பொருந்தாதாகவின், இவ்வகநகரிடத்துவாணிகர் மாசாத்துவான்மகனென்
னும்புகழால் எதிரேறறுக்கொள்ளுவார் ; ஆகவின், இவ்விடத்து நின்னிருப்பையொ
ழிக ; இனிக்குகிர்செல்வதன்முன்னே நின்காதலியுடனே மதுரைமாநகர்புகுகெவ
ன்று கவுந்தியடிகளும் மாடலனும் கோவலனுக்குக் கூறுகின்றகாலத்தேயென்க.

அறத்துறை - அறத்தின்றுறையெனவும், அறத்தின்கணுறையெனவுமாம்.
புறஞ்சிறை - புறம்பின்கட்பள்ளி. அகநகர்மருங்கினரசர்பின்னேரொனமாறுக, நின்
ணுரையென்றார், மாசாத்துவான்மகனென்பதனை. மதுரையாகிய மாநகரென்க.

௧௧௫-௧௧௯. அறம்புரி நெஞ்சி னறவோர் பல்சிய

புறஞ்சிறை மூதூர்ப் பூங்க ணியக்கிக்குப்
பான்மடை கொடுத்துப் பண்பிற பெயர்வோ
ளாயர் முதுமகண் மாதரி யென்போள்
காவுந்தி யையையைக் கண்டடி தொழனும்

இ - ன். அவ்வனங்கூறுகின்றழி, ஆயர்குலத்துப்பிறந்து மாதரியென்றுபெயர்
கூறப்படுவோள் ஓர்முதுமகள், பூப்போலுங்கண்ணையுடைய இயக்கிக்குப் பான்
மடையேற்றி வழிபாட்டோடு வருகின்றவள் அறத்தைப்புரிந்தநெஞ்சினையுடைய
அறவோர்பலராயிருக்கின்ற புறமதிற்பள்ளிக்கணிருந்த கவுந்தியடிகளைக்கண்டுவந்து
அடிதொழுதாளாகவென்க.

இயக்கி - ஆரியாங்களை, பான்மடை - பாற்சோறு.

௧௨0-௧௨௪ ஆகாத் தோம்பி யாப்பய னளிக்குங்

கோவலர் வாழ்க்கையோர் கொடும்பா டில்லை
திதிலண் முதுமகள் செவ்விய ளளியண்
மாதரி தன்னுடன் மடந்தையை யிருத்துதற்
கேத மின்றென வெண்ணின ளரீகி

இ - ன், ஆவகக்காத்தோம்பி அவ்வாவின்பயனை யாவர்க்குமளிக்கும் இடையருடைய இவ்வாழ்க்கையில் ஒருகொடுமைப்பாடுமில்லை; அதன் டே. இந்த இவள் நமதுனாநெறியினிற்றலால் மனத்தில் அழுக்காறிலன்; அதுவுமன்றி மலும் மகன்; ஓளவியமில்லான்; அளிக்ஞந்தன்மையையுடையன்; ஆதலான் மாத முத டத்தே இம்மடந்தையை அடைக்கலமாக இற்றைக்குவைப்பதற்கு வருந்தி நிய யாதுமில்லையெனத் தன்மனத்தினெண்ணினானாகியென்க.

ஆக்களைக்காத்த - வெருவும் பிணியுமுற்றழிக் காத்த. ஒம்பி - புலத்தலைப் புல்லார்த்தி அலைத்தலை நீருட்டி. ஆப்பயன் - பால்முதலியன, அளிக்ஞங்கோவலர்- கன்றருத்தி மிக்கதனை யாவர்க்குமளிக்குங்கோவலரென்க. தீது - அழுக்காறு; ஆவது மனத்தழுக்கு. செவ்வியன் - ஓளவியமில்லான்; ஆவது மனக்கோட்டமில் னென்றபடி. அளியன் - யாவரானும் அளிக்கத்தக்கான்.

கஉரு-கஉ0. மாதரி கேளிம் மடந்தைதன் கணவன் ருதையைக் கேட்கிற் றன்குல வாண ரரும்பொருள் பெறுநரின் விருந்தெதிர் கொண்டு கருந்தடங் கண்ணியொடு கடிமனைப் படுத்துவ ருடைப்பெருந் செல்வர் மனைப்புரு மளவு மிடைக்குல மடந்தைக் கடைக்கலத் தந்தேன்

இ - ன், மாதரி, கேளாய்; இம்மடந்தையுடையகணவன் தந்தைபெயரைக் கேட்பாராயின், இவன்குலத்திலுள்ள இவ்வுரில்வாழ்வோர் பெறுதற்கரியபொரு ணைப் பெற்றாணாப்போல நல்லிருந்தாக எதிர்கொண்டு கரிய பெரிய கண்ணினை யுடையானோடு இவனைத் தங்கள் காவலையுடைய மனையகத்தே கொண்டுசென்று வைத்துக்கொள்வார்கள; அங்ஙனமாகிய உடைய பெரிய செல்வரது மனையகத்தே சென்றுபுகுமளவும் இடைக்குலமடந்தாய்! உனக்கு நான் இவனை அடைக்கலமாகத் தந்தேனென்றாரென்க.

கஉ௧-கஉ௬. மங்கல மடந்தையை நன்னீ ராட்டிச் செங்கய நெடுங்க ணஞ்சன மூட்டித் தேமென் கூந்தற் சின்மலர் பெய்து தாமடி யுடஇத் தொல்லோர் சிறப்பி னுயமும் காவலு மாயிழை தனக்குத் தாயு நீயே யாகித் தாங்கு

இ - ன். இவ்வுயர்குடியிற்பிறந்த இவனை நின்னையில் அடைக்கலமாகத்தந்தே னாதலால், இம்மடந்தையை மங்கலநீராலாட்டிச் சிவந்த கயல்போலும் நெடிய கண்ணின் அஞ்சனத்தையுமெழுதி நறிய மெல்லிய கூந்தலிலே சிலவாகிய மலரைப் பெய்து தாய்மடிப்புடைவையையுடுத்து இவ்வாயிழைக்கு ஆயமகளிரும் செவிலித் தாயரும் நற்றாயும் நீயேயாய்த் தாங்குவாயாகவென்றாரென்க.

தொல்லோர்சிறப்பினும் - பழையோராகச் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டவாயம். ஆட்டி ஊட்டிப் பெய்து உடஇத் தாங்கென்றாரென்க.

கரு.சு-கரு.அ.

நங்கு

என்னொடு போந்த விளங்கொடி நங்கைதன்
வண்ணச் சிறடி மண்மக ளறிந்துலள்

இ - ன். இப்படித்துயருறதற்கு என்னோடுபோந்த இனையகொடிபோலும்
நங்கையுடைய அழகிய சிறியவடியை முன்பு மண்மகளும் கண்டறியாள் ;

இவளடியைப் பூமிதேவியும் கண்டறியாளென்றது அகம்விட்டுப்புறப்பட்டறி
யாளென்றவாறு. இனி மண்மகள் இவள் மென்மையைத் தானறிந்துகொண்டிருந்தில
ளென்றமாம். இன்னும் கால் கொப்புளங்கொண்டு நிலத்திற்பாவாமையிற் கூறினா
ரெனினுமையும.

கரு.சு-கரு.அ. கடுங்கதிர் வெம்மையிற் காதலன் தனக்கு

நடுகுதுய ரெய்தி நாப்புலர வாடித்
தன்றுயர் காணுத் தகைசால் பூங்கொடி
யின்றுணை மகளிர்க் கின்றி யமையாக்
கற்புக் கடம்புண்ட வித்தெய்வ மல்லது
பொற்புடைத தெய்வம் யாங்கண் டிலமால்
வானம் பொய்யாது வளம்பிழைப் பறியாது
நீணில வேந்தன் கொற்றஞ் சிதையாது
பத்தினிப் பெண்டி ரிருந்தநா டென்னு
மத்தகு நல்லுனா யறியா யோநீ

இ - ன். கதிரின்வெம்மையால் தன் காதலன்மெய் வருந்தியதென்று நடுங்கித்
துயரமுற்று நாவும்புலரவாடித் தன்றுயரென வேறுகாணாத பெருமையமைந்த பூங்
கொடியை ஒப்பான், தங்காதலர்க்கு இவ்வாழ்க்கைத்துணையாகிய மாதர்க்கு
இன்றியமையாத கற்பைக்கடமாகப்பூண்டுகொண்ட இத்தெய்வமேயல்லது வேறு
பொலிவீனையுடைய தெய்வத்தினை யாம்கண்டிலேம்; அதுவுமன்றிக் காலமழை
பொய்த்தறியாது; வளம் பிழைத்தலையறியாது; வேந்தர்சொற்றம் சிதைந்தறியாது;
அஃது எந்தநாடென்றிற் பத்தினிப்பெண்டி ரிருந்த நாடென்று நல்லோர்சொல்லும்
அத்தகுமிகுதியையுடைய தருமனுலுளையை நீயறிவையோ அறியாயோவென்று
ரென்க.

* இன்பதுன்பம் தோகைக்கும் தோன்றற்கும் ஒன்றாய் வருதலின், தன்றுயர்
காணுவென்றார், கற்பைக் கடமாகப்பூண்ட பூங்கொடியாகிய இத்தெய்வமென்க.

கரு.சு - கரு.௩. தவத்தோ ரடைக்கலந் தான்சிறி தாயினு

மிகப்பே ரின்பந் தருவது கேளாய்

* திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாரீ, எக:—காகத் திருகண்ணிற் கொன்றே
மணிகலந் தாங்கிருவ, ராகத்து னோருயிர் கண்டனம் யாமின்றி யாவையுமா, மே
கத் தொருவ னிரும்பொழி லம்பல வன்மீலயிற், றேகைக்குந் தோன்றிற் மோன்
றய் வருமின்ப துன்பங்களே.

இ - ன். தவத்தினராயுள்ளோர் தாங்கொடுத்த அடைக்கலந்தான் அப்போது சிறிதாயிருப்பினும் பின்பு மிகப்பேரின்பத்தைத்தருவதை யான்சொல்ல நீ கேளா யென்றொரென்க.

ஆய் - அசை.

கடுக - கடுரு. காவிரிப் படப்பைப் பட்டினத் தன்னுட்
பூவிரி பிண்டிப் பொதுநீங்கு திருநிழ
லுலக நோன்பிக ளொருங்குட னிட்ட
விலகொளிச் சிலாதல மேலிருந் தருளித்
தருமஞ் சாற்றுகஞ் சாரணர் தம்முன்

இ - ன். காவிரியைத் தோட்டக்கூற்றிற்கு எல்லையாகவுடைய பட்டினத் துள்ளே பூவிரிந்த பொதுமைநீங்கின அழகியநிழலையுடைய பிண்டிமுதற்கண்ணே சாவகர் ஒருங்குடையிட்ட விளங்கொளிச் சிலாதலத்தின்மீதேயிருந்து தருமத்தை யாவர்க்கும்போதிக்கும் சாரணர் முன்பாகவென்க.

படப்பை - பக்கமுமாம். பொதுநீங்குதிருநிழல் - பிறிதொருமரத்திற்கின் றித் தைக்கேயுரிய நிழல்; ஆவது ஆதித்தன்சாயச் சாயாநிழல். உலகநோன்பிகள் - துறவாது விரதங்காக்குஞ்சாவகர். சிலாதலம் - அப் பட்டினத்துச் சிலாதலம்.

கடுக - ககூ. திருவி லிட்டித் திகழ்தரு மேனியன்
றான் மாலையன் நமனியப் பூணின்
பாரோர் காணப் பலர்தொழு படிமையன்
கருவிறற் குரமகின் கையொரு பாகத்துப்
பெருவிறல் வானவன் வந்துநின் றோனை

இ - ன். திருவிந் போல ஒளிவிட்டு அழகுதரும் திருமேனியையுடையனாய்த் தாரையுடையனாய் மாலையையுடையனாய் பொற்பூணினையுடையனாய் மக்கள்கண் ணிற்குப்புலப்படாத தேவர்பலருந்தொழும் படிவையுடையவன் ஒருபாகத்துக்கை கருவிரற்குரங்கின் கையாகவுடைய தேவனொருவன் வந்துநின்றான்; நின்றவனை யென்க.

திருவில் - இத்திரவில். வில்விட்டென்பதற்குத் தாமத்தானவொளியைப் புறப்படவிட்டென்பாருமுளர். தார் - பூமலை. மலை - மணிமலை. தாரமலை யெனப்பாடமோதி, மந்தாரமாலையையுடையனெனினுமையும். படிமை - தெய்வ வடிவு. பெருவிறல் - பெரியவெற்றி. நின்றோனை - *ஆவோ வாகும்* என்பத னுன்முடியும்.

ககூ - ககூ. சாவக ரெல்லாஞ் சாரணர்த் தொழுநீங்
கியாதிவன் வரவென விறையோன் கூறும்

இ - ன். அச்சிலாதலத்தின்கீழிருந்து அறங்கேட்டசாவகரெல்லாரும் எழுந்து சாரணரைத்தொழுது இவன் இங்ஙனம்வந்தவரவிற்குக் காரணம்யாதெனக்கேட்பச் சாரணர்கூறுவார் :—

கரு-சுகக, எட்டி சாயல னிருந்தோன் மனது
 பட்டினி நோன்பிகள் பலர்புகு மனையிலோர்
 மாதவ முதல்வனை மனைப்பெருங் கிழத்தி
 யேத நீங்க வெதிர்கொ ளமையத்
 தூர்ச்சிறு ஞாங்கொன் றொதுங்கியுள் புக்குப்
 பாறபடு மாதவன் பாதம் பொருந்தி
 யுண்டொழி மிச்சிலு முகுத்த நீருந்
 தண்டா வேட்கையிற் றுன்சிறி தருந்தி
 யெதிர்புக நோக்கிய விற்பச் செவ்வியை
 யதிராக் கொள்கை யறிவனு நயந்துநின்
 மக்களி னேம்பு மனைக்கிழத் தியென
 மிக்கோன் கூறிய மெய்ம்மொழி போம்பிக்
 காதற் குரங்கு கடைநா னெய்தவுந்
 தானஞ் செய்வுழி யதற்கொரு கூறு
 நீதறு கென்றே செய்தன ளாதனின்
 மததிம நன்னாட்டு வாரணந் தன்னு
 னாத்தர கௌத்தற் கொருமக னாகி
 யுருவினுந் திருவினு முணாவினுந் தோன்றிப்
 பெருவிறற் றுனம் பலவுஞ் செய்தாங்
 கெண்ண லாண்டி விறந்த பிற்பாடு
 விண்ணோர் வடிவம் பெற்றன னாதவிற்
 பெற்ற செல்வப் பெரும்பய னெல்லாந்
 தற்காத தளித்தோ டானச் சிறப்பெனப்
 பண்டைப் பிறப்பிற் குரங்கின் சிறுகை
 கொண்டொரு பாகத்துக் கொள்கையிற் புணர்ந்த
 சாயலன் மனைவி தானந் தன்னு
 லாபின னிவ்வடி வறிமிகே வெனச்
 சுவகர்க் கெல்லாஞ் சாற்றினன் காட்டத்
 தேவ குமரன் றேன்றின னென்றலும

இ - ள், எட்டிப்பட்டத்தையுடைய சாயலனென்னும் வாணிகன் துறவாது
 இல்லறத்திருந்தவன்மனது உண்ணாவிரதத்தையுடையோர்பலரும் புகும் மனையக
 த்தே அவன்மனைக்கிழத்தி ஒரு பெரிய தவமுதல்வனைத் தன்வினைநீங்க எதிர்கொள்
 கின்ற பொழுதின்கண் அவ்வுரிடத்துத் தூர்ப்புண்டு உணவும்பெறுதா சிறமையுற்ற
 தோர் கருங்குரங்கு அச்சத்தோடு ஒதுங்கிவந்து உள்புக்கு அருளறத்தின்புகிப்
 பட்ட மாதவனுடைய பாதத்தின்வணங்கி அவன் உண்டொழிந்த அன்னத்தையும்
 கை கழீஇய நீரையுஞ் சிறிதருந்திப் பெரும்பிதிர்த்து எதிர்புகநோக்கிய முகச்செவ்
 வியைக்கண்டு சலியாவுள்ளத்தையுடைய அறிவனும் மனமகிழ்ந்து, இல்லறக்கிழத்தி

தன்னை, நீ நின்மக்களின் ஒருதன்மையாக ஒம்புகவெனக் கைப்படுப்ப, அவனும் மிக்கோனாற்கூறப்பட்ட மெய்மொழியைத் தப்பாமற் பரிகரித்தொழுகாநிற்கின் றுழி, அங்ஙனங்காதலித்த அக்குரங்கு மரிக்க, அதனுடைய ஒருகூற்றைத் தானஞ் செய்கின்ற மனைக்கிழத்தி இதன் தீயபிறப்பறுகவெனச் செய்தனளாதலானே மத் திமதேசத்து வாரணவாசியென்னுநகரியின் உத்தரகொத்தென்னுமரசனுக்கு ஒருமகனாய் அழகினோடும் மெய்ப்பொறியோடும் உணர்வோடுந்தோன்றி மிக்க தானஞரனாய் பலவுகைப்பட்ட தானங்கனையுஞ்செய்து அந்த அரசரிமையிலே முப்பத்திரண்டாண்டிருந்து பின்பு தெய்வயாக்கைபெற்றனன் ; ஆகலானே அங்ஙனம்பெற்ற சீமத்தான பெரும்பயனெல்லாம் தன்னைக்காத்தளித்தவன்செய்த தானத் தாற்பெற்ற சிறப்பென்று உட்கொண்டு முற்பிறப்பிற் கருங்குரங்கானவடிவிற சிறியகையைத் தனது பெரிய ஒருபாகத்தேகொண்டு நன்மைக்கூற்றிலேபொருந் திய சாயலனுடைய மனையான் தலைநாளிற்செய்த தானத்தாலே இந்தவடிவாயி னேன் ; இதனை நீங்களறிமினென்று சாவகநோன்பிகட்கெல்லாம் விளங்க அறி வித்தற்குத் தேவகுமாரன் இங்ஙனந்தோன்றினனென்றசொல்லவுமென்க.

பட்டினினோன்பிகள் - இரண்டு உவாவும் அட்டமியும் முட்டுப்பாடும் பட்டினி விட்டுண்ணும் விரதிகள். சிறுகுரங்கு - மெலிந்தகுரங்கு. கடைநாள் - மரணம். ஒருகூறென்றார் ; பின்னகனோர்பாதியை. உத்தரன் கவிப்பற் கொருமக னாகி யெனப்பாடமோதி, இக்குரங்கு உத்தரனென்னும்பெயரோடு கவிப்பனென்னும் வாணிகற்கு ஒருமகனாகப் பிறந்தென்பாருளார்.

ககூஉ-ககூ௭. சாரணர் கூறிய தகைசா னன்மொழி
யாரணங் காக வறந்தலைப் பட்டோ
ரன்றப் பதியு ளருந்தவ மாக்கருந்
தன்றெறல் வாழ்க்கைச் சாவக மாக்கருந்
மிட்ட தானத் தெட்டியு மனைவியு
முட்டா விற்பந்து முடிவுல கெய்தினர்

இ - ன். அங்ஙனம் சாரணர்கூறிய பெருமையமைந்த நன்மொழியைத் தெய்வ வாக்கியமாகக்கொண்டு அறத்தின்கட்டலைப்பட்டு அப்பதியிலிருந்த அருந்தவமாக்க ளும் தவத்தினாக்கெல்லாம் பொதுப்பட்டவாழ்க்கையையுடைய சாவகமாக்களும் தானமிட்ட எட்டியும் மனைவியும் முட்டாச இன்பத்தையுடைய வீட்டுலகத்தைப் பெற்றார்கள்கொன்னென்றமென்க.

தவத்தோ ரடைக்கலந் தான்சிறி தாயினு மிகப்பே ரின்பந் தருவது கேளா யென்றவர் இங்ஙனங்கூறினாரென்க. தன்றெறல்வாழ்க்கை - தனதென்னுந் தன்மை யில்லாதவாழ்க்கை ; *“மன்றில் வதியுநா சேட்புலப பரிசிலர், வெல்போரீச் சே எய் பெருவிற லுள்ளி, வந்தோர் மன்ற வளியர் தாமென” என்றார் மலைபடுகடா நீதிலும்.

ககூ௮-௨00. கேட்டனை யாயினித் தோட்டார் குமுளியொடு
நீட்டித் திராது நீபோ கென்றே
கவுந்தி கூற வுவந்தன னேத்தி

இ - ன். இவ்வடைக்கலத்தின்பயனை நீகேட்டியாயின் இந்தத் தோட்டார்துழ வின்னையுடையாளுடனே பொழுதுசெல்லுமளவும் நீட்டித்து இவ்விடத்திராது நீ போவாயாகவென்று கவுந்தியடிகள்கூறத் தான்பெற்ற கையடைக்கு உவந்தன ளாய்க் கவுந்தியடிகளையேத்தியென்க.

தோட்டார் - விகாரம்.

௨௦௧-௨௦௬. வளரிள வனமுலை வாங்கமை பனைத்தோண்
முனையிள வெண்பண் முதுக்குறை நடையொடு
சென்ற ஞாயிற்றுச் செல்சுட ரமையததுக்
கன்றுதே ராவின் கனைஞர லீயமப
மறித்தோ ணவியத துறிககா வாள்ரொடு
பெறிவளை யாயாசசியா சிலர்புறஞ் சூழ

இ - ன். உராரின்ற இளைய அழகிய முலையினையும் அமையினழகை வாங்கிக் கொண்புரித்த தோளினையும் இளைய முனையெயிற்றினையும் சிறியபருவத்தே பெரிய அறிவினையுமுடைய நங்கையுடனே அத்தகிரிககட்சென்ற ஞாயிற்றினது சுருங் டினசுடரையுடைய மாலிப்பொழுதிலே சுரந்து கரறைத்தேடிவாராநின்ற பசுக் களினுடைய முழங்குருரல்களியம்ப ஆட்டுமறியையும் கோடரியையுமுடைய தோளிலே உறிகட்டின காவையுடைய இடையருடனேகூடப் பால்சுமந்துவரும் செறிந்த வளையையுடைய இடைச்சியரிற்சிலர் இவளழகுகண்டு புறஞ்சூழ்ந்துவாரா நிற்பவென்க.

௨௦௭-௨௧௬. மிளையுங் கிடங்கும் வேலும் பிறவும்

௨௦௭. மிளையும்—இ - ன். காவற்காடும்,

௨௦௭. கிடங்கும்—இ - ன். அகழியும்,

"௨௦௭. வளைவிற பொறியும்—இ - ன். வளைந்து தானையெய்யும் எந்திர வில்லும்,

௨௦௮. கருவிர லுசமும்—இ - ன். கரியவிரலையுடைய குரங்குபோலிரு ந்து சேர்த்தானாக் கழக்கும்பொறியும்,

௨௦௮. கல்லுமிழ கவனும்—இ - ன். கல்லையுமிழங்கவனும்,

௨௦௯. பரிவுறு வெந்நெயும்—இ - ன். காய்த்திறைத்தலாற் சேர்த்தானா உருத்துவதாய நெய்யும்,

௨௦௯. பாகடு குழிசிபுழர்—இ - ன். செம்புருக்கும்,

அன்றி அங்ஙனமிறைத்தற்குப் பாகுகாய்க்குழிசிகளுமாம்.

௨௧௦. காய்பொன் னிலையும்—இ - ன். உருக்காய்ச்சியெறிதற்கு எஃகு பட்டிருக்கும் உலகனும்,

௨௧௦. கலவிடு கூடையும்—இ - ன். இடங்கணிப்பொறிக்குக் கல்லிட்டி வைக்குங்கூடையும்,

௨௧௧. பூண்டிலும்—இ - ன். தூண்டில்வடிவாகப்பண்ணிப் போகட்டு வைத்துக் கிடங்குநீங்கி மதிப்பற்றவானாக் கோத்துவலிக்குங்கருவியும்,

உகக. தொடக்கும்—இ - ன். கழிகோல்போலக் கழுத்திற்பூட்டிமுறுக் குஞ்சங்கிலியும்,

கயிற்றுத்தொடக்குமாம்.

உகக. ஆண்டலை யடுப்பும்—இ - ன். ஆண்டலைப்புள்வடிவாகப்பண்ணிப் பறக்கவிட உச்சியைக்கொத்தி மூளையைக்கடிக்கும் பொறிநினாகளும்,

உகஉ. கவையும்—இ ன். திடங்கிலேறின் மறியத்தள்ளும் இருப்புக்கவையும்,

உகஉ. கழுவும்—இ - ன். கழுக்கோலும்,

கழுக்கும் பாடம்.

உகஉ. புதையும்—இ - ன். அம்புக்கட்டும்,

*“அப்புப் புதையு மணிவரிச்சிலையும்” என்றார் கதையினும்.

உகஉ. புழையும்—இ - ன். ஏவறைகளும்,

உக௩. ஐயவித் துலாமும்—இ - ன். பற்றாக்கை தூக்கிப்போகட்ட விட்டமும்,

அன்றிக் கதவையணுகாதபடி கற்கவிதொடங்கி நாற்றும் துலாமுமாம். சாணம்புக்கடென்பாரும், சிற்றம்புகள்வைத்தெய்யும் இயந்திரமென்பாருமுளர்.

உக௩. கைபெய றுசியும்—இ - ன். மதிற்றலையைப்பற்றுவானாக் கையைப்பொதிர்க்கும் ஊசிப்பொறிகளும்,

இனிக் கதவொடுசேராதபடிவைத்த நினாக்கழு வெனினுமமையும்.

உக௪. சென்றெறி சிரலும்—இ - ன். மாற்றார்மேற்சென்று கண்ணைக் கொத்தும் சிச்சிலிப்பொறியும்,

உக௪. பன்றியும்—இ - ன். மதிற்றலையினேறினாடலைக் கோட்டாற்கிழி க்க இரும்பாற்செய்துவைத்த பன்றிப்பொறியும்,

உக௪. பணையும் — இ - ன். வேய்வடிவாகப்பண்ணி அடித்தற்கமைத்த பொறியும்,

உக௫. எழுவுஞ் சீப்பும—இ - ன். கதவுக்குவலியாக உள்வாயிற்படியிலே நிலத்திலேவீழவிடமரங்களும்,

திறக்குங்காலத்து மேலேயெழுப்புகையால் எழுவுஞ்சீப்புமென்றார்; “சீப்புப் படியின்” என்றார் கதையினும்; இனிச் சீப்பு அகப்படக் குறுக்கேபோடக் கடவு மரமுமாம்.

உக௫. முழுவிறற் கணையமும்—இ - ன். கணையமரமும்,

உக௬. கோலும்—இ - ன். விட்டேறும்,

உக௬. குந்தமும்—இ - ன். சிறுசவளமும்,

* உதயணன்கதை, ௫௨ - வது பாலைநிலங்கண்டது. “வேம்பின்சினே தொறுந், கண்பா டலிந்த கருமணிப் பிறங்கலோ, கெழக்கோ டணிந்த பீலி நாற் திச், கழைக்கோற் றெடுத்த கதலிகை துடங்கச், செறிதோற் பரமு மெறிகோல் வாளு, மப்புப் புதையு மணிவரிச் சிலையுந், செப்புநர் செய்த செல்வ முன்றில்”

உக௬. வேலும்—இ - ன். வல்லையமும்,

ஈட்டி முதலியனவுமாம்.

உக௭. பிறவும்—இ - ன். சதக்கினி, தள்ளிவெட்டி, களிற்றுப்பொறி, விழுங்கும்பாம்பு, சழுக்குப்பொறி, புலிப்பொறி, குடப்பாம்பு, சகடப்பொறி, தகர்ப்பொறி, அரிநூற்பொறி, என்பனவும்,

சதக்கினி - நூற்றுவரைக்கொல்லி.

உக௮. ஞாயிலும்—இ - ன். குருவித்தலைகளும்,

இதனை ஏ வறையென்பாருமுளர்.

உக௯. சிறந்து—இ - ன். இவை சிறப்பெய்தப்பட்டு,

மிக்கென்றமாம். *“மாற்றவர்... .. கோண்மா” எனவும், “விற்பொறி கள் மரநிலையே” எனவும், “செம்புருகு பொறியே” எனவும், “கரும்பொனியல் திருந்தினரே” எனவுஞ்சொன்னார் சிந்தாமணியிலும்.

உக௭-உக௯.

நாட்கொடி நுடாடும்

வாயில் கழிந்துதன் மனைபுக் சனளாற

கோவலர் மடந்தை கொள்கையிற டுணர்ந்தென.

இ - ன். நாடோறும் வென்றுவென்றெடுத்த கொடிதாண்டங்கும் மதில்வாயிலைக்கழிந்து மாதரி தன்மனையிடத்தே புக்காளென்க.

இடைக்குலமடந்தைக்கு மனைப்புகுமளவும் அடைக்கலந்தந்தேன்; ஆதலால், ஆட்டி ஊட்டிப் பெய்து உடஇத் தாங்கு, அறியாயோநீ, தருவதுகேளாய், முடிவுலகெய்தினர்; நீபோகென, முதுக்குறைநங்கையொடு கணைகுரலியம்பச் சிலர் புறஞ்சூழக் கோவலர்மடந்தை வாயில்கழிந்து தன்மனைபுக்கனளென்க.

ஆல் - அன்றையென்னும் அசை.

இஃது எல்லாவடியும் முதனடுவிறதி அளவடியான் முடிதலின், நிலைமண்டில வாசிரியப்பா.

பருந்து நிழலுமென அடியார்குநல்லானென்பான்.

ஒருந்தமிழ் நிரம்பையாகாவலனே.

காற்றை சொல்வித்ததே.

அடைக்கலக்காதை முற்றிற்று.

பதினொருவது

கொவஸ்க்களக்காலைத்.

அரும்பெற்ற பாவையை யடைக்கலம் பெற்ற
விரும்பே ருவகையி னிடைக்குல மடந்தை
யளேவிலை யுணவி னாய்ச்சியர் தம்மொடு
மிளைசூழ் கோவல ரிருக்கை யன்றிப்

௫ பூவ லாட்டிய புனைமாண் பந்தர்க்
காவற் சிற்றிற் கடிமனைப் படுத்துச்
செறிவளை யாய்ச்சியர் சிலருடன் கூடி
நறுமலர்க் கோதையை நாணீ ராட்டிக்
கூடன் மகளிர் கோலங் கொள்ளு

க0 மாடகப் பைம்பூ ணருவிலை யழிப்பச்
செய்யாக் கோலமொடு வந்தீராக் கென்மக
ளையை காணீ ரடித்தொழி லாட்டி
பொன்னிற் பொதிந்தேன் புனைபூங் கோதை
யென்னுட னங்கையிங் கிருக்கெனத் தொழுது

க௫ மாதவத் தாட்டி வழித்துயர் நீக்கி
யேத மில்லா விடந்தலைப் படுத்தின
னோதக வுண்டோ தும்மக னார்க்கினிச்
சாவக நோன்பிக ளடிக ளாதவி
னாத்தா ணங்கையொடு நாள்வழிப் படுஉ

உ0 மடிசி லாக்குதற் கமைந்தநற் கலங்க
னெடியா தளிமி னீரெனக் கூற
விடைக்குல மடந்தைய ரியல்பிற் குன்றா
மடைக்கலந் தன்னொடு மாண்புடை மரபிற்
கோளிப் பாகற் கொழுங்கனித் திரள்காய்

உ௫ வாள்வரிக் கொடுங்காய் மாதுளம் பசுங்காய்
மாவின கனியொடு வாழைத் திங்கனி
சாலி யரிசி தம்பாற் பயனொடு
கோல்வளை மாதே கொள்கெனக் கொடுப்ப
மெல்விரல் சிவப்பப் பல்வேறு பசுங்காய்
௩0 கொடுவாய்க் குயத்து விடுவாய் செய்யத்

- திருமுகம் வியர்த்தது செங்கண் சேந்தன
கரிப்புற வட்டில் கண்டனள் பெயர
வையெரி யூட்டிய வையை தன்னோடு
கையறி மடமையிற் காதலற் காக்கித்
- ௩௫ தாலப் புல்லின் வால்வெண் டோட்டுக்
கைவன் மகடேக கவின்பெறப் புனைந்த
செயவினைத் தவிசிற் செல்வ னிருந்தபின்
கடிமல ரங்கையிற் காதல னடிநீர்
சுடுமண் மண்டையிற் றெழுதனண் மாற்றி
- ௪௦ மண்ணக மடந்தையை மயக்கொழிப் பனள்போற்
றண்ணீர் தெளித்துத் தன்கையாற் றடவிக்
குமரி வாழையின் குருத்தகம் விரித்திங்
கமுத முண்க வடிக ளீங்கென
வரசர் பின்னோர்க கருமறை மருங்கி
- ௪௫ னுரிய வெல்லா மொருமுறை கழித்தாங்
காயர் பாடியி னசோதைபெற் றெடுத்த
பூவைப் புதுமலர் வண்ணன் கொல்லோ
நல்லமு துண்ணு நம்பி யீங்குப்
பல்வனைத் தோளியும் பண்டுநங் குலத்துத்
- ௫௦ தொழுனை பாற்றினுட் மேணி வண்ணனை
விழுமந் தீராத விளக்குக் கொலலென
வையையுந் தவ்வையுந் விம்மித மெய்திக்
கண்கொளா நமக்கிவர் காட்சி யீங்கென
வுண்டினி ளிருந்த வுயர்பே ராளற
- ௫௫ கம்மென் றினாயலோ டடைக்கா றித்த
மையி ரோதியை வருகெனப் பொருநதிக்
கல்லத ரத்தங் கடக்க யாவதும்
வல்லுந் கொல்லோ மடந்தைமெல் வடியென
வெழுமுனை யருஞ்சுரம் போந்ததற் கிரங்கி
- ௬௦ யெம்முது குரவ ரென்னுற் றனர்கொண்
மாயந் கொல்லோ வல்வினை கொல்லோ
யானுளங் கலங்கி யாவது மறியேன்
வறுமொழி யாளரொடு வம்பப் பரத்தரொடு
குறுமொழிக் கோட்டி நெடுநகை புக்குப்
- ௬௫ பொச்சாப் புண்டு பொருளுரை யாளர்
நசுசுக்கொன் றேறகு நன்னெறி யுண்டோ

விருமுது குரவ ரேவலும் பிழைத்தேன்

சிறுமுதுக் குறைவிக்குச் சிறுமையுஞ் செய்தேன்
வழுவுவனும் பாரேன் மாநகர் மருங்கின்

௭௦ டெழும்கென வெழுந்தா யென்செய் தனையென
வறவோர்க் களித்தலு மந்தண ரோம்பலுந்
துறவோர்க் கெதிர்தலுந் தொல்லோர் சிறப்பின்
விருந்தெதிர் கோடலு மிழந்த வென்னைதும்
பெருமக டன்னெடும் பெரும்பெயர்த் தலைத்தான்

௭௫ மன்பெருகு சிறப்பின் மாநிலிக் கிழவன்
முந்தை நில்லா முனிவிகந் தனனா
வற்புளஞ் சிறந்தாங் கருண்மொழி யனைஇ
யெற்பா ராட்ட யானகத் தொலித்த
நோயுந் துன்பமு நொடிவது போலுமென்

௮௦ வாயின் முறுவற்கவ ருள்ளகம் வருந்தப்
போற்றா வொழுக்கம் புரிந்திர் யாவது
மாற்றா வுள்ள வாழ்க்கையே னாதலி
னேற்றெழுந் தனன்யா னென்றவன் கூறக்
குடிமுதற் சுற்றமுங் குற்றினை யோரு

௮௫ மடியோர பங்கு மாயமு நீங்கி
நாணமு மடனு நல்லோ ரேத்தும்
பேணிய கற்பும் பெருந்துணை யாக
வென்னெடு போந்திங் கென்றுயர் களைந்த
பொன்னே கொடியே புனைபூம் கோதாய்

௯௦ நாணின் பாவாய் நீணில விளக்கே
கறபின் கொழுந்தே பொற்பின் செல்வி
சீறடிச சிவமபி னொன்றுகொண் டியான்போய்
மாறி வருவன் மயங்கா தொழிகெனக்
கருங்கய நெடுங்கட் காதலி தன்னை

௯௫ பொருங்குடன் றழிஇ யுழையோ ரில்லா
வொருதனி கண்டுதன் னுள்ளகம் வெதும்பி
வருபவி கரந்த கண்ண னாகிப்
பல்லான் கோவல ரில்ல நீங்கி
வல்லா நடையின் மறுகிற் செல்வோ

௧௦௦ னிமிலே றெகிர்ந்த திழுக்கென வறியான்
றன்குல மறியுந் தகுதியன் றாதலிற்
ருதெரு மன்றந் தானுடன் கழிந்து

மாதர் வீதி மறுநடை நடந்து

பிடிசைத் தெருவிற பெயர்வோ னுங்கட்

க௦௫ கண்ணுள் வினைஞர் கைவினை முற்றிய

நுணவினைக் கொல்லர் நூற்றுவர் பின்வர

மெய்ப்பை புக்கு விலங்குநடைச் செலவிற

கைக்கோற் கொல்லனைக் கண்டன னாகித்

தென்னவன் பெயரொடு சிறப்புப் பெற்ற

க௧௦ பொன்வினைக் கொல்ல னிவனெனப் பொருந்திக்

காவலன் தேவிக காவதோர் காறகணி

நீவிலை யிடுதற காதி யோவென

வடியே னறியே னுயினும வேந்தர்

முடிமுதற் கலன்கள் சமைப்பேன் யானெனக்

க௧௫ கூற்றத தூதன் கைகொழு தேத்தப்

பேரற்றருளு சிலம்பின் பொதிவா யவிழ்ததனன்

மத்தக மணியொடு வயிரங் கட்டிய

பத்திக் கேவணப் பசுமபொற் குடைசகூற்

சித்திரச சிலம்பின் செயவினை யெல்லாம

க௨௦ பொய்த்தொழிற கொல்லன் புரிநதுட னோக்கிக்

கோப்பெருந் தேவிக் கல்லதை யிச்சிலம

பியாபபுற வில்லை யெனமுன் போந்து

விறன்மிகு வேந்தற்கு விளம்பியான் வாவென்

சிறுகுடி லங்க ணிருமி னீரெனக்

க௨௫ கோவலன் செனறக குறுமக னிருக்கையோர

தேவ கோட்டச் சிறையகம புக்கபின்

• கரந்தியான் கொண்ட காலணி யீங்குப்

பரந்து வெளிப்படா முனனமன் னற்குப்

புலமபெயர் புதுவனிற் போக்குவ னியானெனக்

க௩௦ கலங்கர வுள்ளங் கரந்தனன் செல்வோன்

கூடன் மகளி ராடற் றோற்றமும்

பாடற பகுதியும் பண்ணின் பயங்களுங்

காவல னுள்ளங் கவாந்தன வென்றுதன்

நூட னுள்ள முள்காந் தொளித்தது

க௩௫ தலைநோய் வருத்தந் தன்மே லீட்டுக்

குலமுதற் தேவி கூடா தேக

மந்திரச சுற்ற நங்கி மன்னவன்

சிந்தரி ரெடுங்குட் சிலதியா தம்மொடு

கோப்பெருந் தேவி கோயி னோக்கிக்

௧௪0 காப்புடை வாயிற் கடைகா ணகவயின்
வீழ்ந்தனன் கிடந்து தாழ்ந்துபல வேத்திக்
கன்னக மின்றியுங் கவைக்கோ லின்றியுந்
துன்னிய மந்திரந் துணையெனக் கொண்டு
வாயி லாளரை மயங்குதுயி லுறுத்துக்

௧௪௧ கோயிற் சிலம்பு கொண்ட கள்வன்
கல்லென் பேரூர்க் காவலர்க் கரந்தென்
சில்லைச் சிறுருடி லகத்திருந் தோனென
வினைவினை கால மாதலின் யாவதுஞ்
சினையலர் வேம்பன் தோரா னாகி

௧௪2 பூர்காப் பாளனாக் கூனி யிங்கென்
ரூழ்பூங் கோதை தன்காற் சிலம்பு
கன்றிய கள்வன் கைய தாகிற்
கொன்றச் சிலம்பு கொணர்க வீங்கெனக்
காவல னேவக் கருந்தொழிற் கொல்லனு

௧௪3 மேவ லுள்ளத் தெண்ணியது முடித்தெனத்
தீவினை முதிர்வலைச் சென்றுபட் டிருந்த
கோவலன் தன்னைக் குறுகின னாகி
வலம்படு தானை மன்னவ னேவச்
சிலம்பு காணிய வந்தோ ரிவரெனச்

௧௪4 செய்வினைச் சிலம்பின் செய்தி யெல்லாம்
பொய்வினைக் கொல்லன் புரிந்துடன் காட்ட
விலக்கண முறைமையி னீருந்தோ னீங்கிவன்
கொலைப்படு மகனல னென்று கூறு
மருந்திறன் மாக்களை யகநகத் துணைத்துக்

௧௪5 கருந்தொழிற் கொல்லன் காட்டின னுரைப்போன்
மந்திரந் தெய்வ மருந்தே நிமித்தந்
தந்திர மிடனே காலங் கருவியென்
தெட்டுட னன்றே யிழுக்குடை மரபிற்
கட்டுண் மாக்க டினையெனத் திரிவது

௧௪6 மருந்திற் பட்ட ராயின் யாவரும்
பெரும்பெயர் மன்னனிற் பெருநவைப் பட்டர்
மந்திர நாவடை வழத்துவ ராயி
னிந்திர குமரின் யாங்காண் குவமோ
தெய்வத் தோற்றந் தெளிகுவ ராயிடு

- க௭௫ கையகத் துப்பொருள் காட்டிபும் பெயர்குவர்
மருந்தி னங்கண் மயக்குவ ராயி
னிருந்தோம் பெயரு மிடனுமா ருண்டோ
நிமித்தம் வாய்த்திடி னல்லதி யாவதும்
புகறகி ல்ரும்பொருள் வந்துகைப புருதினும்
- க௭௮ தந்திர கரண மெண்ணுவ ராயி
னிந்திரன் மார்பத் தாரமு மெய்துவ
ரிவ்விட மிப்பொருள் கோடற் கிடமெனி
னவ்விடத் தவரை யார்காண் கிறபார்
கரலங் கருதி யவாபொருள கையுறின்
- க௭௮ மேலோ ராயினும் விலக்கலு முண்டோ
கருவி கொண்டவ றநம்பொருள கையுறி
னிருநில மருங்கி னியாகாண் கிறபா
ரிரவே பகலே யென்றிரண் டில்லை
கரவிடங் கேட்பினோர் புகலிட மில்லை
- க௯௦ * தூதர்கோ லத்து வாயினி னிருந்து
* மாதர் கோலத்து வல்லிருட் புக்கு
விளககு நிழலிற் றுளக்கிலன் சென்றாக்
கிளங்கோ வேந்தன றுளங்கொளி யாரம்
வெயிலிடு வயிரத்து மின்னின் வாங்கத
- க௯௫ துயில்கண் விழித்தோன் றோளிற் காணு
னுடைவா னுருவ வுறைகை வாங்கி
யெறிதொறுஞ் செறித்த வியல்பிற் காற்றான்
மலலிற் காண மணித்தூண காட்டிக்
கல்வி சிற் பெயாநத கள்வன் றன்னைக்
- ௨௦௦ கண்டோ ருளரெனிற் காட்டு நீங்குவாக்
குண்டோ வுலகத் தொப்போ ரென்றக
கருந்தொழிற் கொல்லன் சொல்ல வாங்கோர்
திருந்துவேற் றடக்கை யினையோன் கூறு
நிலனக முளிய னீலத் தானையன்
- ௨௦௫ கலனசை வேட்கையிற் கடுமபுலி போன்று
மாரி நடுநாள வல்லிருண மயக்கத்
தூாமடி கங்கு லொருவன் றோன்றக
கைவா னுருவவென் கைவான் வாங்க
வெவ்வாய் மருங்கினும் யானவற கண்டிலே

* தூதர்க்கோலமெனவும், மாதர்க்கோலமெனவும் பாடம்.

உக0 நரிதிவர் செய்தி யலைக்கும் வேந்தனு
முரியதொன் றுறாமி னுறுபடை யீரோனக்
கல்லாக் களிமக னொருவன் கையில்
வெள்வா ளெறிந்தனன் விலங்கு டமுத்தது
புண்ணுமிழ் குருதி பொழிந்துடன் பரப்ப
உகரு மண்ணக மடந்தை வானறுயர் கூரக்
காவலன் செங்கோல் வளைஇய வீழ்ந்தனன்
கோவலன் பண்டை யூழ்வினை யுருத்தென.

க-2., அரும்பெறற் பாவையை யடைக்கலம் பெற்ற
விரும்பே ருவகையி னிடைகருல மடந்தை

இ - ன். தனக்குப் பெறுதற்கரிய பாவைபோல்வானைக் கவுந்தியடிகளால்
அடைக்கலங்கொடுக்கப்பெற்ற மிகவும்பெரியதாகிய உவகையையுடைய இடையர்
குலத்திற்பிறந்த மாதரியாகியமடந்தை,

மடந்தை - பரீவுமன்று; பெண்பாற்பெயர்.

௩-கூ. அனைவிலே யுணவி ஆய்ச்சியர் தம்மொடு
மிளைசூழ் கோவல ரிருக்கை யன்றிப்
பூவ லூட்டிய புனைமாண் பந்தர்க
காவற் சிற்றிற் கடிமனைப் படுத்து

இ - ன். மோர்விலையை உணவாகவுடைய ஆய்ச்சியரோடு இடையர்குடியிரு
ந்த இல்லினன்றிக் கட்டுவேலிகுழ்ந்த காவலையும் அழகுபெறவிட்ட குளிர்த் தகாவ
ணத்தையுமுடைய செம்மண்பூசப்பட்ட சிறிய இல்லாகிய புதியமனையிலேயிருத்தி
யென்க.

அனை - மோர். மினை - கட்டுவேலி. பூவல் - செம்மண்; *‘பூவற் படுவிற
குவற் றொடிய’ என்றார் புறத்தினும்.

௪-அ. செறிவளை யாய்ச்சியர் சிலருடன் கூடி
நறுமலர்க் கோதையை நாணீ ராட்டி.

இ - ன். தன்சுற்றத்திலுள்ள செறிந்த வளையையுடைய ஆய்ச்சியர்சிலருடனே
தானின்று நறிய மலர்க்கோதையையுடையானைப் புதுரீரான் மஞ்சனஞ்செய்வித்
தென்க.

கூ-கசு. கூடன் மகலிர் கோலங் கொள்ளு
மாடகப் பைம்பூ ணருவிலே யழிப்பச்
செயயாக் கோலமொடு வந்திர்க் கென்மக
ளோயை காணி ரடித்தொழி லாட்டி.

* புறநானூறு, ௬௧௧.

பொன்னிற் பொதிந்தேன் புனைபூங் கோதை

யென்னுட னங்கையிங் கிருககெனத் தொழுது

இ - ன். இக்கூடல்நகரிடத்து மகளிர்கொள்ளும் அருவிலை ஆடகப்பைம்பூணற் செய்த கோலமழித்தற்குச் செய்யாக்கோலமோவேந்த உமக்கு அடித்தொழிலாட்டி இல்லையென்று கருதற்பாலீரல்லீர்; என்மகள் ஐயைகாணும் அடித்தொழிலாட்டி; யான் உம்மைப் பொன்போலப் பொதிந்ததொள்வேன்; பூங்கோதையையுடைய கங்காய், இங்ஙனமாதலான், இனி ஒன்றற்குங்கவலாது இருப்பீராகவென்றுசொல்லித் தொழுவதுஞ்செய்தென்க.

கூடன்மகளிரென்றாள், தாழறியுமூர் அதுவாகலின். இனிக் கூடன்மகளிர்க்கு அழகைக்கொடுக்கும் ஆடகப்பைம்பூணினை அருவிலையையழித்தற்குச் செய்யாக்கோலமொடு உந்தீர்க்கெனினுமமையும். செய்யாக்கோலம் - புனையாதவழகு; ஆவது இயற்கையழகு. வந்தீராகென்றும், காணீரென்றும் உயர்சொல்லால் ஒருவரைக்கூறும் பன்மையாற் கூறினவன் ஈண்டி நங்கையென்றது ஒருமைப்பன்மை மயக்கமெனின்,--அற்றன்று, நம்பியெனப் பல்லோர்க்குறித்த முறைநிலைப்பெயர் நங்கையென்று புதல்வர்மனைவியரைக்கூறும் முறைப்பெயராதலின், நங்கையென்றாலென்க. “நாத்தூர் னங்கையொடு” என்ப மேலும். இஃது அக்காலவழக்கு. கோவலனைத் தனக்குமகனாக்கருகி இங்ஙனங்கூறினான். இனி வந்தாய்க்கெனவும், காணினெனவும் பாடங்கூறுவாருமுளர்.

கரு-கௌ. மாதவத் தாட்டி வழித்துயா நிக்கி

யேத மில்லா விடநதலைப் படுததின்

னோதக வுண்டோ நுமமக னார்க்கினி

இ - ன். மாதவத்தாட்டி தீங்குன்னநெறியின் ஒருதீங்குமுறாமற் காத்து வருத்தம் சிறிதுமில்லாவிடத்தே கூட்டினுளாதலான் இனி நினகொழுநற்கு இவ்விடத்தில் மனக்கவலையுறுதலுண்டோவென்றாலென்க.

இடந்தலைப்படுத்தல் - கூட்டுதல். புறனைடவிதியான், நோவுதக - *நோதக வாயிற்று. தும்மகனார்க்கு - மகனென்பது ஆண்பாற்பெயர்; தும்முடையபுருடனுக் கேள்பதாயிற்று; † “நினககிவன் மகனாய்த தோன்றிய தூஉ, மனக்கினி யாற்குநீ மகளாய தூஉர், பண்டும் பண்டும் பலபிறப் புளவாற், கண்ட பிறவியே யல்ல காரிகை” என்றார் மணிமேகலையிலும். ‡ “கண்போன்ற மாமன் மகள்” என்றார் சிந்தாமணியிலும். ஓகாரம் - எதிர்மறை.

கஅ-௨-க. சாவக நோன்பிக ளடிக ளாதலி

னாது னங்கையொடு நாள்வரிப படுஉ

மடிசி லாக்குதற் கமைந்தநற கலங்க

னெடியா தளிமி னீரெனக் கூற

* “நோதக விருங்குயி லாலு மரோ” என்றார் கலித்தொகையிலும்; பாலைக் கலி, ௩௨.

† மணிமேகலை, ௨௧ - வது கந்திப்பாவைவருவதுணாத்த காதை.

‡ சீவகசிந்தாமணி, பதிகம், ௨௧.

இ - ன். அடிகள் சாவகநோன்பிகளாதலின், நங்கையார் நாத்துணாருடனே நீங்களும் பகற்பொழுதேயுண்ணும் அடிசில்சமைத்தற்குப் பொருந்தின நல்ல புதுக் கலங்களை விலாயக்கொண்டுவந்து கொடுப்பீராகவென்று சொன்னார்களென்க.

சாவகநோன்பு - துறவாது விரதங்காத்தல். அடிகளென்றார், கோவலனானா, நாத்துணங்கை - நங்கைநாத்துணென்க. நாத்துணொடு நங்கை அடிசிலாக்குதற் கெனினுமமையும். நாள்வழிப்படுமடிசில் - போசனம். அமைந்தகலமென்றான், தாங்களாளுங்கலமன்றி மேன்மக்களும் மடைக்கலங்களை, நற்கலம் - புதுக்கலம். நெடித்தல் - நீட்டித்தல். நீரளியினென்றான், தனக்கு நெய்முறையாதலின். இத்திணையுங்கூறியது இவர்கள்சென்ற அன்றிரவு செய்தனவும் மேற்செய்வனவும்; இனி மற்றைநாளைச்செய்தி கூறுகின்றார்.

உஉ-உ௮. இடைக்குல மடந்தைய ரியல்பிற் குன்று
மடைக்கலந் தன்னொடு மாண்புடை மரபிற்
கோளிப் பாகற் கொழுங்கனித் திரள்காய்
வாள்வரிக் கொடுங்காய மாதுளம் பசங்காய்
மாவின கனியொடு வாழைத் தீங்கனி
சாலி யரிசி தம்பாற் பயனொடு

! கோல்வளை மாதே கொள்கெனக் கொடுப்ப

இ - ன். ஐயைமுதலாகிய இடைக்குலமடந்தையர் மாதரிகூறிய இயல்பிற் குன்று மடைக்கலத்துடனே மாட்சிமையுடையோர்கொடுக்கும் மரபுபோலப் பூவாதுகாய்க்கும் பாகலினுடைய கொழுவிய திரண்டகனிக்காயும் வளைந்த வரையை யுடைய வெள்ளரிக்காயும் கொம்மட்டிமாதானங்காயும் இனிய மாங்கனியும் வாழைக் கனியும் செந்நெலரிசியும் தம்மிடத்துள்ள பாலும் நெய்யுமென்னுமிவற்றைக் கொண்டுசென்றுநேரிய வளையையுடையமாதே இவற்றைக்கொள்வாயாகவென்று கொடுக்கவென்க.

கோளிப்பாகல் - வெளிப்படை. கோளி - பூவாதுகாய்க்கும் மரம். என்னை? *“கோளி யாலத்து” என்றார். பாகல் - பலா. “முள்தயிர்மிசைபாகன்மென் பழம்” எனவும், †“பைப்பாகற் பழந்துணரிய, செஞ்சுளைய கனிமாந்தி” எனவுஞ் சொன்னார் பாட்டினும், கனிக்காய் - உதாயக்காய். வாலரிக்கொடுங்காயென்று பாடமோதி, வெள்ளரிக்காயென்பாருமுளர். ‡“அணில்வரிக் கொடுங்காய்” எனப் புறநீதினுங் காட்டினராதலின், கொடுங்காயென்பது பெயர். வரி - அடை. மாது ளங்காய் கூறினார், புளித்தகறி பண்ணுதற்கு. பார்ப்பயன் - பாலும்பயனும்; என் னும்மைதொக்கு ஒடுவிரிந்து உடனிகழ்பொருளாயிற்று.

* புறநானூறு, ௫௮: “கீயே, தண்புனற் காவரிக் கிழவனை யிவனே, முழு முத றொலைந்த கோளியா லத்துக், கொழுநிழ னெடுஞ்சின வீழ்பொறுத் தாங்குந், தொல்லோர் மாய்ந்தெனத் துளங்கல் செல்லாது, நல்லிசை முதுகுடி நடுக்கறத் தழீஇ, யினை தாயினுங் கிளையரா வெறியு, மருநரை யுருமிற் பொருநரைப் பொரு அச், செருமாண் பஞ்சவ ரேறே.”

† பத்துப்பாட்டு, பொருநராற்றுப்படை, ௧௯௧ - ௧௯௨.

‡ புறநானூறு, ௨௪௭.

உகூ-நசு. மெல்விரல் சிவப்பப் பல்வேறு பசங்காய்
கொடுவாயக் குயத்து விடுவாய் செய்யத்
திருமுகம் வியர்த்தது செங்கண் சேந்தன
கரிப்புற வட்டில கண்டனள் பெபர
வையெரி யூட்டிய வையை தன்னொடு
கையறி மடைமையிற் காதலற் காக்கி

இ - ன். அங்ஙனம் அவர்கொடுத்த பலவேறுவகைப்பட்ட பசங்காய்களைக் கொடுவாய்க்குயத்தின் மெல்விரல்சிவப்ப விடுவாய்செய்யத் திருமுகம்வியர்த்தது ; செங்கண் சேந்தன, கரியை இடத்தேயுடைய அட்டிலைக் கண்டனளாய் முக மாறிப் பெயரும்வகை வைக்கோலால் எரியூட்டிய ஐயையுடனே தன் கைவல்ல மாதிரித்தாலே காதலனுக்கு ஆக்கியென்க.

கொடுவாய்க்குயம் - கோடின வாயையுடைய அரிவான் : *“கூனிக் குயத் தின் வாய்கெல் லரிந்து” என்றார் பொருநராற்றுப்படையினும். விடுவாய்செய்தல் - அரிதரல். திரு - அழகு ; பெயருமாம். சேந்தன - சிவந்தன. கரிப்புறவட்டில்- புறம் கரிதான அட்டில் ; புறம் - இடம். வையெரியூட்டிய - வைக்கோலால் எரியை யூட்டிய. கையறிமடைமை பாடமாயின், கை அறிந்ததும் அறியாததுமாகவென்க. முன்பு ஆக்கிக் கைதேறினற்போல்வெனவுமமையும்.

ந.நு-சுந. தாலப் புல்லின் வால்வெண் டோட்டுக்
கைவன் மகடேஉக் கவின்பெறப் புனைந்த
செயவினைத் தவிசிற செவ்வ னிருந்தபின்
கடிமல ரங்கையிற் காதல னடிநா
சுடுமண் மண்ணையிற் றொழுதனண் மாற்றி
மண்ணை மடந்தையை மயக்கொழிப் பள்ளபோற்
றண்ணீர் தெளித்துத் தன கையாற் றடவிக
குமரி வாழையின் குருத்தகம் விரித்தீங்க
கழுத முண்க வடிக வீங்கென

இ - ன். புற்களில் தாலப்புல்லினது மிகவும் வெள்ளியதோட்டாலே கை வன்மையையுடையமகள் அழகுபெறப் புனைந்துசெய்த தொழிலையுடைய தவிசிலை தனதுசெல்வன் வந்திருந்தபின்பு கடிமலரங்கையாற் சுடுமண்மண்ணையாற் காதல னடிமலர் கழிஇயநீரைத் தான்தொழுதனளாய்மாற்றி மண்ணைமடந்தையுற்ற மயக் கத்தைத் தான் ஒழிக்கின்றாள்போலத் தன்கையாற் குளிரந்தீரைத்தெளித்துத் தடவி மண்டலமிட்டு ஈளுவாழையினது குருத்தவிரித்து அதனகத்தே அமுதைப் பெய்து, அடிகள், ஈங்கு அமுதுசெய்தருளுகவென்றுசொல்லவென்க.

†“புறக்கா ழனவே புல்லென மொழிப” என்றாகவின், தாலப்புல்லென் னார். வால்வெண்டோடு - இனைய வெள்ளிய தோடெனினுமமையும் ; ‡“ஊர்நி

* பொருநராற்றுப்படை, உசுஉ.

† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், அடு.

‡ புறநானூறு, கடவுள்வாழ்த்து, இச்செய்யுளை சுகூ-ம்பக்கத்திற் காண்க.

வால்வெள்ளேறே” என்றாகலின். மகடே - பெண்பாற்பொதுச்சொல். தவிசு-தடுக்கு. அங்கை - அகங்கை; *¹⁴ அகமென் கிளவிக்குக் கைமுன் வரினே, முதனிலையொழிய முன்னவை கெடுதலும், வராளிலே யின்றே யாசிரியர்க்கு, மெல்லெழுத்து மிகுத லாவயி னான” என்பதனுள் முடிக்க. கழிஇயவென்பது உம், அமுதைப் பெய்தென்பது உம் முன்னத்தினுணருங்கிளவியாற் குறிப்பாற்கொள்ளப்பட்டன. மண்டையென்றது சுடுமண்மண்டையென்றார், புதுக்கலமாதறேன்ற. இதனை மண்டையென இழித்துக்கூறினார், முன்னப் பொன் வெள்ளி முதலியன வழங்குதலின், வழியாடுதோன்றத் தொழுதன்னமாற்றியென்றார். மண்ணகம் - ஒருசொல். மயக்கொழிப்பண்போல் - மண்மடந்தை தங்கட்கு எதிர்வதுணர்ந்து மயங்கினுளை மயக்கொழிப்பான்போல். மயக்கம் - அனந்தரென்பாருமுளர். குமரிவாழை - இது பெயரினவந்த சமாதியென்னுமலங்காரம். உண்க - இரந்துகொடற்குறிப்பின்கண்வந்த ககரவீற்றுவியங்கோள். ஈகமுதமுண்கவென்றது, இவையும் பொறுக்கவற்றையென்னுமிரக்கம். ஆக்கி இருந்தபின் மாற்றித் தெளித்துத் தடவி விரித்து அமுதமுண்கவென்றானென்க.

௪௪-௫௩. அரசர் பின்னோர்க்குருமுறை மருங்கி
னூரிய வெல்லா மொருமுறை கழித்தாங்
காயர் பாடியி னசோதைபெற நெடுத்த
பூவைப் புதுமலர் வண்ணன் கொல்லோ
நல்லமு துண்ணு நம்பி யிங்குப்
பல்வனைத் தோளியும் பண்டுநங் குலத்துக்
தொழுனை யாற்றினுட் மெணி வண்ணனை
விழுமந் தீர்த்த விளக்குக் கொல்லென
வையையுந் தவ்வையும் விம்மித் மெய்திக்
கண்கொளா நமக்கிவர் காட்சி யிங்கென

இ - ன். இதவும் உணரவுமரிய மறையிட்த்து அரசர்பின்னோர்க்குரியவாக விதித்த வாய்ப்புச்சப் பலியிடுதல் முதலியவெல்லாம் ஒருமுறையாற் கழித்தபின்பு புறத்துநின்ற ஐயையும் மாதரியும் இந்தமதுனையில் இவ்வாயர்பாடியில் யாம்பெற்ற இந்நல்லமுதமுண்கின்ற இந்தநம்பி அந்தமதுனையில் ஆயர்பாடியில் அசோதை பெற்ற அந்த நல்லமுதமுண்ணும் புதிய காயாம்பூப்போலும் வண்ணத்தையுடைய கண்ணனோதான்; இவற்றுயர்தீர்த்த இப் பல்வனைத்தோளியும் காளிந்தியாற் றின்கண் தூய நீலமணிவண்ணனைத் துயர்தீர்த்த பின்னையென்னும் விளக்கோதா நென்று உவகைபொங்கி இவரழகு நம் கண்களிடைக்காவென்று புகழ்ந்துகூற வென்க.

அரசர்பின்னோர் - வணிகர். தவ்வை - தாய். விம்மிதம் - அதிகசுமரமாம்.

௫௪-௫௬. உண்டினி திருந்த வுயர்பே ராளற்
கம்மென் றிரையலோ டடைக்கா யித்த
மையீ ரோதியை வருகெனப் பொருந்தி

* தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், புள்ளிமயங்கியல், ௨௦.

இ - ன். அங்ஙனம் அவர்புகழ் இனிதுண்டிருந்த மிக்கபுகழையுடைய கோவலனுக்கு அழகிய மெல்லிய சுருளோடே பிளவையுங்கொடுத்துநின்ற கரிய பெரிய ஒதிகையுடையானை வருகவேன்று அருகிணத்தென்க.

ஒதி - தீ ஆகுபெயர்.

(௫௭-௬௨. கலலத ரத்தங் கடக்க யாவதும்

வலலுந கொல்லோ மடந்தைமெல் லடியென

வெமமுனை யருஞ்சரம் போந்ததற் கிரங்கி

பெமமுது குரவ ரென்னுற் றனாகொன்

மாயங் கொல்லோ வல்வினை கொல்லோ

யா னுளங் கலங்கி யாவது மறியேன்

இ - ன். எம்முடைய முதுகுரவர், பருக்கைபொருந்திய சின்னெறியையுடைய அருநெறியைக்கடத்தற்குச் சிறிதும் வன்மையையுடையனவோ மடந்தையுடைய அடியென்று இவ்வெம்மையையுடைய எயினர் ஆறிலக்குஞ்சரத்தினெறியிற் போந்ததற்கு இரங்கி என்ன இடம்பெயுற்றார்களோ ; யாம் இங்ஙனமுற்றது கனவோ ; நனவாமாயின் முன்செய்த நிலைப்பயனே ; யான் இப்பொழுது உள்ளங்கலங்குதலான் இவற்றினென்றையும் அறிகின்றிலேன் ;

என்னுற்றனாகொல் - இறந்துபட்டார்களோ. மாயம் - கனவு. யாவதும் - யாதும், பகுதிப்பொருள்விகுதி.

௬௩-௭௦ வறுமொழி யாளரொடு வம்பப் பரத்தரொடு

குறுமொழிக ளோடடி நெடுநகை புக்குப்

பொச்சாப புண்டு பொருளுரை யாளர்

நரசுகொன் றேறகு டன்னெழி யுண்டோ

வ்ருமுது குரவ ரேவலும் பிழைத்தேன

சிறுமுதக குறைவிக்குச் சிறுமையுஞ் செய்தேன்

வழுவெனும் பாரேன் மாநகர் மருங்கின்

டெழுக்கென வெழுநதா யென்செய் தனையென

இ - ன். வீணரோடும் பரத்தரோடுகூடிப் பிறரைப்பறங்கூறும் அவையின் கண் வெடிசிறிப்புக்குட்பட்டு மறவியிற்பொருந்தி அமைந்தோர் விரும்பப்படும் பொருளாகிய நல்ல ஒழுக்கத்தைக்கெடுத்தவனைக்கு இனித் தீக்கதியன்றி நற்கதியுண்டாமோ ; அதுவேயுமன்றி இருமுதுகுரவர்க்குஞ்செய்யும் ஏவலையும்பிழைத்தேன் ; நினக்குஞ்சிறுமைசெய்தேன் ; இவ்வழுவொழுக்கம் இழுக்கமென்பது சிறிதுமபார்த்திலேன ; யான் இங்ஙனமானால் நம்முடையநகரிடத்தினின்றும் இந்நகரிடத்துவருதற்கு எழுகவேன்றேனாக, அது முறைமையன்றென மற்து என்னோடு ஒருப்பட்டெழுந்தாயே, நீ என்னகருமஞ்செய்தாயெனக் கோவலன் இரங்கிக்கூறவேன்க.

வறுமொழியாளர் - பயனிலகூறுவோர். வம்பப்பரத்தர் - புதிய காமதகர்ச் சிறையவிரும்புபுகாமுகர், பரத்தையை துகர்வானும் *பரத்தன். குறுமொழி - சிறு

* “ பரத்தனைபதற்கு இப்பொருள்கொண்டே “ பெண்ணியலா ரெல்லா

சொல்; ஆவது பிறராயிகழ்ந்தகூறுதல். நெடுகைபுக்கு - வெடிசிறிப்புக்குட்பட்டு. 'பொச்சாப்புண்டு - மறவியிற்பொருந்தி. நச்சு - நச்சப்படுமொருள். இருமுதுரூர் - தந்தைதாயர். எவல்பிழைத்தல் - மாதவிசுட்பை அவரொழிக்க ஒழியாமை. சிறுமுதுக்குறைவி - சிறியபிராயத்தே பெரிய அறிவையுடையான். வழு - பழிப்புரை. எனும் - சிறிதுமென்றபடி. நகர் - தன்மனையுமாம். ஈண்டெழுக்கெவன்பதற்கு நாம் போதற்குவினாயென்றானெனினுமமையும். இத்துணையும் தனதொழுக்கத்தைவெறுத்து இவ்வரவிற்கு நீயுமுடன்பட்டாயெனத் தனதறிவின்மையை அவளொடுபடுத்துக்கூறினான். இனிக் கண்ணகிகூறுவான் :

எக-அங். அறவோர்க் களித்தலு மந்தண ரோம்பலுந்
துறவோர்க் கெடுத்தலுந் தொல்லோர் சிறப்பின்
விருந்தெதிர் கோடலு மிழந்த வெண்ணைம
பெருமக டன்னொடும் பெரும்பெயா த் தலைந்தாண்
மன்பெருஞ் சிறப்பின் மாநிதிக் கிழவன்
முந்தை நில்லா முனிவிகந் தனனா
வற்புளஞ் சிறந்தாங் கருண்மொழி யனைஇ
யெற்பா ராட்ட யானகத் தொளித்த
நோயுந் துன்பமு நொடிவது போலுமென்
வாயின் முதுவற்கவ ருள்ளகம் வருந்தப்
போற்று வொழுக்கம் புரிந்தா யாவது
மாற்றா வுள்ள வாழக்கையே னாதலே
னேற்றெழுந் தனன்யா னென்றவள கூற

இ - ன். அறவோர் அந்தணர் துறவோர் விருந்தினரென்னுமிவர்கட்கு அளித்தலும் ஒம்பலும் எதிர்தலும் கோடலுமென்னுமிவற்றை இழந்தவெண்ணையும் பெருமகளுடனே இருநிலிக்கிழவன்கண்டு, நீர் என்முன்புநில்லாமையான்வந்தவெறுப்பைக் கரந்தொழுக்கினோக, அவர்கள் அதுதெரிந்து தம்முள்ளதகின்மிக்க அன்போடே அருள்கலந்தமொழியால் என்பொறையைப்பாராட்ட, யான் இதயத்தே மறைத்த மெய்வருத்தமும் மனக்கவலையும்வெளிப்பட்டு வாய்திறந்துசொல்லுவது போலேயிருந்ததென்று என் பொய்முறுவல்கண்டு அவாவருந்த நீர் போற்றுவொழுக்கமேவீனிராகவும் உம்முடைய வார்த்தையைச் சிறிதும் மாற்றாத உள்ளவாழ்க்கையைமுடையேனாதலாலே யான் அதற்கு உடன்பட்டெழுந்தேனென்றானென்க.

அறவோர் - சாவகநோன்பிகள். பெருமகள் - கோவலன்மாதா. பெயர் - புகழ். தலைத்தான் - தலைமையுடையமுயற்சி. மண் - மன்னரால். நீரென ஒருசொல்வருவிக்க. இகந்தனன - இகந்தேகை; தன்மை. அம்பு - அன்பு. *“(மெல்லொற்று... .. கிளையொற் றாகும்)” என்பதனான் முடிந்தது. சிறுத்தல் - மிகுதல்.

ருங் கண்ணிற் பொதுவுண்பர், நண்ணென் பரந்தநின் மாற்பு” என்றார் திருவள்ளுவரும்; திருக்குறள், புலவிதுணுக்கம், 5.

* தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், குற்றியலுகரப்புணரியல், கூ.

௧௩ ௨௦௧௩ தேதிக்குள்ளானது: ௨௩. செப்டம்பர்
கி.வி. சூ. (௧௩ - ௩. பத். சூ. ௩.

நொடித்தல் - சொல்லுதல், வாழின்முறுவல் - பொய்நகை, 'ஆற்றாவுள்ள வாழ்க்கையீ ராதலின்' என்பதூஉம் பாடம்.

அச-கூநட, குடிமுதற சுற்றமுங் குற்றினை யோரு
மடியோர் பாங்கு மாயமு நீங்கி
நாணமு மடனு நல்லோ ரேதனும்
பேணிய கறபும் பெருந்துணை யாக
வென்னொடு போலநிங் கென்றுயா களைந்த
பொன்னே கொடியே புனைநுங் கோதாய்
நாணின் பாவாய நிணில விளக்கே
சுறபின் கொழுந்தே பொற்பின் செல்வி
நிறடிச சிலம்பி னென்றுகொண் டியானபோய்
மாறி வருவன் மயங்கா தொழிடுகென

இ - ன், சுற்றமுதலியநான்குநயுநீங்கி நாணமுதலியநான்குந்துண்பாக அறிவற்ற என்னோடுபோந்து என் தனிமையத்திர்த்த பொன்னே! கொடியே! கோதாய்! பாவாய்! விளக்கே! கொழுந்தே! செல்வி! யான நின்சிறுமிகு அணியாகிய சிலம்பின் ஒன்றைக்கொண்டுபோய் விற்று வருவேன், வருந்துணையும் நீ தனிமையான் வருந்தாதொழிகவென்னென்க.

குடிமுதற்சுற்றம் - தாய்தந்தைமுதலியோர், குற்றினையோர் - குற்றேவன்மகனார் அடியோர்பாங்கு - அடியார்பகுதித்திரன், என்பார செவிவித்தாய்முதலிய ஐவா, *¹“ஐவர் நலனோம்ப” என்றா பிறரும், ஆயம் - சேவிக்குந்தோழிமார், மடன் - கொளுத்தக் கொண்டு கொண்டதுவிடாமை, நல்லோரேத்து - மகளிரா லேத்தப்படுமழகு, பேணியகற்பு - . . . பொன்முதலியவற்றிற்கெல்லாம் உவமம் விரித்துணக்க

கசு-கூநட, கருங்குப வெடுங்கட் கூதவி தன்னை

யொருங்குடன் நாடிது யுழையோ ரில்லா
வொருநி கண்டுதன னுள்ளகம வெதும்பி
வருபனி சுரந்த கண்ண னாகிப்
பல்லான் கோவல ரிலல நுகறி
வல்லா நடையின் மறுபிற செல்வோன்

இ - ன், கரிய கயல்போலும் நெடிய கண்ணினையுடைய தனதுகாதலியை மெய்முழுதந்தழவி அவள் அருகில் யாவருமின்றித் தனியிருக்கின்ற அதனைக்கண்டு உள்ளகமவெதுமபுதலாலே மலகிய கண்ணினையே அவள்காணின் வருந்துமென்று அதனைக்கரந்த கண்ணினையுடையனாய் பலபசுக்களையும் பலவெருமைகளையுமுடைய கோவலரில்லத்தைவிட்டுநீங்கி மாட்டாநடையோடே அத்தெருவிற்கெல்லா நின்றவனென்க.

* சீவநசிந்தாமணி, நாமகளிலங்கம், கசு-அம்பொற் கொம்பி னாயிழையவர் நலனோம்ப, பைம்பொற் பூமிப் பல்கதிர் முத்தார் சகடமுஞ், செம்பொற் றேரும் வேழமு ழூர்ந்து நிதிசிந்தி, நம்பன் செல்லு நாளினு நாளு நலமிக்கே.

இதில் 'உழையோரில்லா' எனவும், 'ஒருதனிகண்டு' எனவுங்கூறினார்; ஆய்ச் சியரெல்லாம் குரவையாடப்போனமைதோன்ற.

௧௦௦-௧௦௧. இமிலே நெதிர்த்த திழுக்கென வறியான்
றன்குல மறியுந் தகுதியன் றுதலின்

இ - ன். அங்ஙனஞ்செல்கின்றவன் முரிப்பையுடைய கொல்லேறு எதிர்த்துப் பாயவந்ததனை நிமித்தவீரோதமென்று அறிந்திலன்; அஃது இடையாருலமன்றித் தன்குலத்துள்ளாரறியும் முறைமையன்மையானென்க.

இமில் - முரிப்பு.

௧௦௨-௧௦௪. தாதெரு மன்றந் தானுடன் கழிந்து
மாதர் வீதி மறுகிடை நடந்து
பீடிகைத் தெருவிற் பெயாவோ னாகுகன்

இ - ன். அம்மறகில் தாதெருவையுடைய மன்றத்தையெல்லாங்கழிந்து தனிச் தெருவினடுவோபோய்க் கடைத்தெருவிற் பெயர்கின்றவன் அவ்விடத்தே,

௧௦௫-௧௧௨. கண்ணுள் வினைஞர் கைவினை முற்றிய
நுண்வினைக் கொல்லர் நூற்றுவர் பின்வர
மெய்ப்பை புகரு விலங்கு நடைச்செலவிற்
கைக்கோற் கொலலனைக கண்டன னாகித்
தென்னவன் பெயரோடு சிறப்புப் பெற்ற
பொன்வினைக் கொல்ல விவனெனப் பொருந்திக்
காவலன் நேவிக் காவநோர் காற்கணி
நீவிலை யிடுதற் காதி யோவென

இ - ன். உருக்குந்தட்டாரும் கைவினைமுற்றிய பணித்தட்டாருமாகிய நூற்று வர்பின்வர அரசவரிசையாகிய சட்டையுடனே ஒதுங்கி நடந்துசெல்லுஞ்செலவினையும் கையிற்பிடித்த கொடிற்றையுமுடைய பொற்கொல்லனைக் கண்டனனாகிப் பாண்டியன்பெயரோடு வரிசைபெற்ற பொற்கொல்லனிவனெனக்கருதி அணுகச் சென்று, அரசன்றேவிக்குப் பூணலாவதோர்சிலம்பினை விலைமதித்தற்கு நீவல்லை யோவென்று கேட்பவென்க.

மெய்ப்பை - சட்டை. விலங்குநடைச்செலவு - மேன்மக்களைக்கண்டு ஒதுங்கிடத்தல். கைக்கோல் - கொடி. ஆதியோ - ஆவையோ; கருத்தஞ்ஞெவென்று மாம். ஆதியோவென்றான், தன்சிலம்பின் அருவினைகருதி. இவனைக்கண்டாலும் தூர்நிமித்தமென்பார் பின்வர முன் கண்டனனாகியென்றார். இனிப் பொற்கொல்லன் கூறுவான் :-

௧௧௩-௧௧௬. அடியே நறியே னாயினும் வேந்தர்
முடிமுதற் கலன்கள் சமைப்பேன் யானெனக்
கூற்றத் தூதன் கைதொழு தேத்தப்
போற்றருஞ் சிலம்பின் பொறிவா யவிழ்த்தனன்

இ - ன். மகளிருடைய அடிக்கலம் விலைமதித்தற்கறியேனாயினும் வேந்தர் முடிக்கலமுதலியன சமைப்பேன்யானெனக் காலதூதனாகவந்த பொற்கொல்லன் கையாற்றொழுது புகழ்தலானே யாவர்க்கும்புகழ்வரிய சிலம்பினைப் பொதிந்த பொதுவாயை அவிழ்த்தனனாகவென்க.

கக௭-௧௨௦. மத்தக மணியொடு வயிரங் கட்டிய

பத்திக் கேவணப் பசும்பொற குடைச்சூந்

சித்திரச் சிலம்பின் செய்வினை யெல்லாம்

பொய்த்தொழிற் கொல்லன் புரிந்துட னோக்கி

இ - ன். தலையானமாணிக்கத்தோடு வயிரமும் பத்திபடவழுத்திய கேவணத் தையுடைய கிளிச்சிறையென்னும் பசும்பொன்றைச்செய்த புடைபட்டு உட்கருவையுடைய சித்திரத்தொழிலுடைத்தாகிய சிலம்பின் தொழிலருமையெல்லாம் பொய்ச்செய்திசார்ந்த தொழிலையுடைய பொற்கொல்லன் நெஞ்சம் *இடுவந்திகூறு தலைப்புரிந்துநோக்கக் கண்கள் சிலம்பைநோக்க இவ்விருநோக்கும் கண்டார்க்கு ஒருநோக்கம்போலநோக்கியென்க.

மத்தகமணி - சுழுகைமணிபுராம். சிலம்பின்மத்தகத்தின்மணியெனினுமமையும். கேவணம் - மணியழுத்துங்குழி. குடைச்சூல் - புடைபடுதலென்பாருமுளர். செய்வினை - கைத்தொழில். பொய்த்தொழில் - பொய்சொல்லுதலே தொழிலாகவுடையவெனினுமாம். புரிந்துட னோக்கியென்பதற்குப் பணியும்விலையும்நோக்காது அவனை இடுவந்தியிடுவதற்கிசைந்து தான் வஞ்சித்துக்கொண்டசிலம்போடொக்கும்படியைப் பார்த்தென்பாருமுளர்.

௧௨௧-௧௨௬. கோபபெருந் தேவிக் கல்லதை யிச்சிலம்

பியாப்புற வில்லை யெனமுன் போகநு

விறன்மிகு வேந்தற் கு விளம்பியான் வரவென்

சிறுகுடி லகக ணிருமி னீரெனக்

கோவலன் சென்றக் குறுமக விருக்கையோர்

தேவ கோட்டச் சிறையகம புக்கபின்

* இ - ன். அரசனுடைய பெருந்தேவிக்கல்லதை இப்பெருவிலைச்சிலம்பு வேறொருவர்க்கும் வினாவில்லையென்றுசொல்லி, முன்னின்றும்போய் வெற்றிமிக்க வேந்தனுக்கு இதனையுணர்ந்தி யான்வருந்துணையும் என் புன்குடி லுக்கருகாகிய அவ்விடத்தே நீரிருமெனக் கோவலனுஞ்சென்று அக்கீழ்மகளிருப்பிடத்திற்கு அயலதோர் அக்கசாலைப்பள்ளியின் மதிலுக்குள்ளே புக்கபினென்க.

ஐ - இடைச்சொல். யாப்புறவு - வினா; பொருத்தமுமாம். என - என்று சொல்லி. முன்போந்து - முன்னின்றும்போய். இனி, இவனுட்கோள்கூறுவார்: ௧௨௭-௧௩௦. கரந்தியான் கொண்ட காலணி ஈடுகுப்

பரந்து வெளிப்படா முன்னமன் னற்குப்

புலம்பெயர் புதுவனிற் போக்குவ னியானெனக்

கலங்கா வுள்ளங் கரந்தனன் செல்வோன்

* இடுவந்தி - குற்றமில்லாதவனமேற் குற்றத்தையேற்றுதல். இது இத் தமிழ்நாட்டின் வடபாகத்தேவழங்குகின்றது.

இ - ள். யான் முன்பு வஞ்சித்துக்கொண்டசிலம்பு என்னிடத்தேயென்பது பலருமறிய மன்னற்கு வெளிப்படுவதன்முன்னே வேறொருதேயத்தினின்றும்வந்த புதியவனோடே போக்குவேன்பானென்று துணிந்தவுளத்தைக்காந்து செல்கின்ற வன்,

யாங்கொண்டவென்றும், போக்குவமென்றற்குடற்பாலதனை இவன்கீழ்மக குதலால், தனித்தன்மைகூறினார்.

கடக-கசக, கூடன் மகளி ராடற ரோற்றமும்

பாடற் பகுதியும் பண்ணின் பயங்களுந்

காவல னுள்ளங் கவர்ந்தன வென்றுதன்

னாட லுள்ள முள்கரந் தொளித்துத்

தலேநோய் வருத்தந் தன்மே விட்டுக்

குலமுதற் றேவி கூடா தேக

மந்திரச சுற்ற நீங்கி மன்னவன்

சிந்தரி நெடுங்கட் சிலதியர் தம்மொடு

கோப்பெருந் தேவி கோயி னோக்கிக்

காப்புடை வாயிற் கடைகா ணகவயின்

வீழ்ந்தனன் கிடந்து தாழ்ந்துபல வேத்தி

இ - ள். கூடலில் நாடகமகளிருடைய ஆடலிடத்துத்தோன்றும் முகத்தோற்ற மும் அவர் ஆடல்விகற்பமும் அவ்வாடல்விகற்பத்துக்கேற்ற பாடலின்வேறுபாடும் யாழிசையின்பயன்களும் காவலனுடைய உள்ளத்தை விரும்புவித்தலாவென்றுகருதி ஊழியவுள்ளத்தைத் தன்னுள்ளேகாரந்தொடுக்கி வருத்தத்தைச்செய்யும் தலேநோ யென்பதனைத் தன்மேலேயிட்டுக்கொண்டு குலப்பிறப்பையுடைய பெருந்தேவி தன்னோடு மேவாதே தனதுகோயிற்கண்ணே அந்தப்புரத்திற்சென்று புகுந்துவிடுத லானே அரசன் காமபரவசனும் அமைச்சர்திரளினின்றூங்கி அரிசிந்திய கண்ண யுடைய சிலதியர்திரளுடனே கோப்பெருந்தேவியுடைய கோயிலேநோக்கிச் செல் வோனைக் காவலையுடைய வாயிற்கடையிடத்தே கண்டவளவிலே வீழ்ந்து தாழ்ந்து பலகாலேத்திச் சொல்கின்றவனென்க.

கலங்கா வுள்ளங் கரந்தனன் செல்வோன், தாழ்ந்து பலவேத்தியென்க.

கசஉ-கச௪, கன்னக மின்றியுந் கவைக்கோ வின்றியுந்

துன்னிய மந்திரந் துணையெனக் கொண்டு

வாயி லாளரை மயக்குதுயி லுறுத்துக்

கோயிற் சிலம்பு கொண்ட கள்வன்

கலவென் பேரூர்க் காவலர்க் கரந்தென்

சிலலைச் சிறுகுடி லகத்திருந் தோனென

இ - ள். கன்னக்கோலும் கவைக்கோலுமின்றாகவும் தன்மனத்தின்கட்பயின்ற துயின்மந்திரமே களவுக்குத்துணையெனக்கொண்டு வாயில்காவலமாமயக்கமுறு த்துந்துயிலெய்துவித்துக் கோயிற்கணிநுந்த சிலம்பினை அபகரித்துக்கொண்ட கள்வன் இந்த ஒலியையுடைய பெரிய ஊர்காவலருடைய கண்ணைமறைத்து

கருகூ-௭: கௌ. வி. சூ. விபுத்தி. பழ. ௨௬

அடியேனுடைய புன்குடிவகத்தே வந்திருக்கின்றனென்று அவ்வரசற்குச்சொல்ல வென்க.

கன்னகம் - அகழ்கருவி. கவைக்கோல் - கொடிற்றுக்கோல்; ஆவது படைக் கல் இட்டிகைமுதலியவற்றைப் பறிக்குங்கருவி; குத்துக்கோலென்பாருமுளர். சிலை - இழிவு. இன்றியமென்னுமும்மை சிறப்பு துணை - உசா. முன்னுள் தன் னிடத்திலேயென்று நிலைநிறைந்ததற்கேற்பக் கோயிற்சிலம்புகொண்ட கன்வனென் றான். விற்கவந்து அகப்பட்டானென்பதுதோன்ற, என் சிறுகுடிவகத்திருந்தா னென்றான்.

கசுஅ-கருநு. வினைவினை கால மாதவின் யாவதுரு

சினையலர் வேம்பன நேரா னுகி

பூகாப பாளாகை கூயி யீங்கென்

முழ்பூந கோதை தன்காற் சிலம்பு

கன்றய களவன் கைய தாகிற

கொன்றச சிலம்பு கொணாக வீய்கென்

இ - ன். சினையலாவேம்பன் ஊர்காக்கும் காவலாளனாயழைத்து இங்ஙன மாகிய எனது தாழ்ப்பூங்கோதையையுடையாடன்னுடைய காலணியாகியசிலம்பு இவன்சொன்ன களவிறற்றமும்பிய கன்வனுடைய கையகத்ததாயின, அவனைக் கொல்ல அச்சிலம்போடு ஈங்குட்கொணாகவெனக்கருதியவன் வினைவினைகின்ற காலமாதலானே இதனைச் சிறிதுந்தேரானுய்த் தேவிகூடாதேகச் சுற்றநீங்கிச் சில பியரோடு கோயினேககிக் காமபரவசனும் அவன் கடையிடத்தோனாகலானே அவனைகொன்ற அச்சிலம்பை இவருடனீர்த்தற்குதவியாக இவ்விடத்தே கொணர் வீராகவென்று சொல்லவென்க.

யாவதும் - சிறிதும். சினை - கொம்பு, அலர்வேம்பு - வேம்பலரென ஆகு பெயரான் மாலையாயிற்று. வேம்பன் “கொன்றையன்” என்பதுபோலகின்றது. கன்றிய - அடிப்பட்டவென்றபடி. கொன்று - கொல்லவெனத்திரிபபிணுமமையும். இனி என்கோதைதன் காற்சிலம்பு அடிப்பட்டகன்வன்கையதாகிற் கொன்றுகொ ணர்குவெனினும் தன்கட் கொடுங்கோன்மையின்மையுணர்க.

கருசு-கருநு. காவல னேவக் கருந்தொழிற கொல்லனு

மேவ லுளத் தெண்ணிய நு முடி ததெனத்

நீவினை முகிவலைச சென்றுபட் டிருந்த

கோவலன றன்னைக குறுகின னுகி

இ - ன். அவனன்கூறியகாவலன் ஏவற்காரரைத் தன்னோடு ஏவுதலாலே கருந் தொழிற்கொல்லனும் ஏவப்பட்டவுள்ளத்தோடே நாம், எண்ணியவெண்ணம் முடி த்தனைரோவெனக்கருதித் நீவினையாகிய சூழ்ந்த வலைக்குள்ளேசென்று அகப்பட்ட டிருந்த கோவலனைக் குறுகச்சென்றாகவென்க.

கருந்தொழில் - கொலைத்தொழில். முடிந்ததென்பது விகாரம். இனி, எதிர் காலத்தன்மைவினையை வினாபொருட்கண் இறந்தகாலத்தாற் கூறினானெனினு மமையும். முகிர்தல் - சூழ்தல். முகிவினையெனமாறித் தீய பழவினையாகிய வலைக்குள்ளேயெனினுமமையும்.

கநுஅ-கநாக. வலம்படு தானை மன்னவ நேவச்

சிலம்பு காணிய வந்தோ ரிவரெனச்

செய்வினைச் சிலம்பின் செய்தி யெல்லாம்

பொய்வினைக் கொல்லன் புரிந்துடன் காட்ட

இ - ன். வெற்றிபொருந்திய தானைமன்னவனேவுதலாற் சிலம்புகாணிய இவர் வந்தார்; அதனைக் காட்டுமினெனச்சொல்லி அத்தொழில்பொருந்திய சிலம்பினரு மையெல்லாங்கூறுவான்போலப் பொய்மையைத் தொழிலாகவுடைய கொல் லன் அவரை வேறாக அழைத்துக் கோயிலிலிருக்கின்ற தனிச்சிலம்போடே பொரு ந்தச்சொல்லிக்காட்டவென்க.

காட்டுமினென்பது சொல்லெச்சம். காணிய - வினையெச்சம். புரிந்தென வே அவனினைக்கியென்பதும், உடன்காட்டவெனவே அச்சிலம்போடு ஒருதன்மை யாக ஒப்புக்கூறியென்பதும் கொள்ளப்பட்டன.

ககூஉ-ககூடு. இலக்கண முறைமையி னிருந்தோ லீங்கிவன்

கொலைப்படு மகனல னென்று கூறு

மருந்திறன் மாக்களை யகநகைத் துரைத்துக்

கருந்தொழிற் கொல்லன் காட்டின னுரைப்போன்

இ - ன். இவன், மெய்ப்பொறியானும் இருக்கின்றமுறைமையானும் கன்வ னென்று நீ சொல்லப்படுவானுமல்லன்; கொல்லப்படுவானுமல்லனென்றுசொல் லும் அரியதிறலையுடைய வேற்காரரை நகைத்து இகழ்ந்துகூறிக் கொலைத்தொழில் புரிந்த பொற்கொல்லன் களவுநூலிலுள்ள ஏதுக்களைக் காட்டினனும் உரைக்கின்ற தவனென்க.

இலக்கணமுறைமை - இலக்கணத்தானும் இருந்தமுறைமையானுமென உம் மைத்தொகை. கொலைப்படுமகன் - கன்வன், அகநகை - இகழ்ச்சிறகை. அக நெகவென்றுபாடமாயின், நெகவுரைத்தென்க.

ககூகூ-ககூகூ. மந்திரந் தெய்வ மருந்தே நிமித்தந்

தந்திர மிடனே காலங் கருவியென்

றெட்டுட னன்றே யிழுக்குடை மரபிற

கட்டுண் மாக்க டீனையெனத் திரிவது

இ - ன். பொல்லாவொழுக்கத்தினாற் களவுகண்ணுமாக்கள் மந்திரமுதலிய எட்டையுமன்றோ படையாகக்கொண்டு திரிவதென்றானென்க.

மருந்தே இடனையென்ற ஏகாரமிரண்டும் என். அன்றையென்பது - தேற் பம். கட்டுண்மாக்கள் எட்டுடனன்றே துனையெனத்திரிவதென்க.

கஎ0-கஎக. மருந்திற் பட்ட ராயின் யாவரும்

பெரும்பெயர் மன்னனிற் பெருநவைப் பட்டர்

இ - ன். இவன் வலியையுழித்துத் தப்புவதன்றி இவன்மருந்திற்பட்டராயின், தம் பெரிய புகழையுடைய வேந்தனாவருந்தண்டம் இப்பொழுதே பட்டரன்றோ வென்றானென்க.

பட்டர் - வினப்பொருள்; சொன்னோம் சொன்னோமென்னும்வழக்கு. இது முற்கூறினான்; அவர் அஞ்சிக் கடுக்க கோற்றது. இனி மந்திரமுதலிய எட்டின் விளைவு கூறுவான் :

க௭௨-க௭௩. மந்திர நாவிடை வழத்துவ ராயி
னிந்திர குமரரின் யாங்காண் குவமோ

இ - ன். தாம் சாதித்தமந்திரத்தை நாவிடத்தே வழத்துவராயின், தேவகுமார னாப்போல நாம் காணமாட்டோமென்றனென்க.

வழுத்தல் - அபிமந்திரித்தல்; இந்திரகுமார் காணப்படார்; அவரைப்போல இவருங்காணப்படார். இந்திரர் - தேவர்; *‘இந்திரர்க்கும் புகழ்வரிதே’ எனவும், ‘இந்திர ரமுத மிமைய தாயினும்’ எனவுஞ்சொன்னார் பிறரும். இனி அந்தர குமரரென்பாருமுனர்.

க௭௪-௭௭. தெய்வத் தோற்றந் தெளிகுவ ராயிற்
கையகத் துப்பொருள் காட்டியும் பெயர்குவர்

இ - ன். தாங்கள் ஆதரிக்குந்தெய்வம் எப்பொழுதும் தங்களுக்குமுன்னிற்கும் படி மனந்தெளிந்துநினைப்பாராயிற் கையிலேயகப்பட்ட மிக்கபொருளை நமக்குக் காட்டியும் தப்புவரென்றனென்க.

௭௭௪-௭௭௭. மருந்தி னங்கண் மயக்குவ ராயி
னிருந்தோம பெயரு மிடனுமா ருண்டோ

இ - ன். இவர் மருந்தினாலே நம்மிடத்து மயக்கஞ்செய்வாராயின், இருந்த நாம் புடைபெயருமிடமும் உண்டாமோவென்றனென்க.

மார் - இடைச்சொல்.

௭௭௮-௭௭௯. நிமித்தம் வாய்த்திடி எல்லதி யாவதும்
புகற்கி லிருமபொருள் வந்துகைப் புகுதினும்

இ - ன். தாம் ஆண்டநிமித்தம் வாய்ப்புப்பெற்றாலல்லது பெறுதற்கரியபொருள் தானேவந்துகைப்புகுதினும் புகார்களுள்ளனென்க.

யாவதும் - எளியவிடத்தினும்.

௭௮௦-௭௮௧. தந்திர கரண மெண்ணுவ ராயி
னிந்திரன் மார்பத் தாரமு மெய்துவர்

இ - ன். களவுதூலிற்சொல்லிப்போதுகின்ற தொழில்களையறிந்து எண்ணிச் செய்வாராயின், தாம் மண்ணுலகத்திருப்பினும் விண்ணுலகத்திருக்கும் இந்திரனது மார்பிலணிந்த ஆரத்தை எய்தவேண்டின் அதனையும் எய்துவரென்றனென்க.

தந்திரம் - தூலிற்சொல்லுங்கிரியை. எண்ணுதல் - எண்ணிச்செயல்.

௭௮௨-௭௮௩. இவ்விட மிப்பொருள் கோடற் கிடமெனி
னவ்விடத் தவரை யார்காண் கிற்பார்

* வீவகசிந்தாமணி, நாமநளிலம்பகம், ௧௪௪.

இ - ன். இப்பொருள் நாங்கோடற்கு இவ்விடமேயிடமென இவர்துணிவாராயின் அவ்விடத்து அவரை யார் கண்ணுற் காணவல்லாரென்றானென்க.

கிற்றல் - செய்தல்.

கஅச-கஅரு. காலங் கருதி யவர்பொருள் கையுறின்
மேலோ ராயினும் விலக்கலு முண்டோ

இ - ன். அவர்கள் களவுகொள்ளுங்காலம் இதுவென்றுகருதிப் பொருளைக் கைப்பற்றுவாராயின், மேலோராயிருப்பினும் விலக்குதலுண்டாகுமேவென்றானென்க.

கஅச-கஅள. கருவி கொண்டவ ரரும்பொருள் கையுறி
, னிருநில மருங்கி னியார்காண் கிற்பார்

இ - ன். கருவிகளைக்கொண்டு பெறுதற்கரியபொருளைக் கைப்பற்றுவாராயின், இப்பூமியிடத்து யாவர் கண்கொண்டு காணவல்லாரென்றானென்க.

இங்ஙனமாதலாலென ஒருசொல்வருவிக்க.

கஅஅ-கஅக. இரவே பகலே யென்றிரண் டில்லை
கரவிடங் கேட்பினோர் புகலிட மில்லை

இ - ன். இவர்க்கு இரவுபகலென்று இரண்டில்லை; இக்கரவின்பகுதியை நாம் கேட்பிற் புகழ்த்துமுடியாது;

இக்களவுநூலை நாங்கேட்பின், ஒடியொளிக்கலாமிடமில்லையென்றுமாம்.

கக௦-௨௦௨. தூதர் கோலத்து வாயிலி னிருந்து
மாதர்கோ லத்து வல்லிருட் புக்கு
விளக்கு நீழலிற் றுளக்கிலன் சென்றங்
கிளங்கோ வேந்தன் றுளங்கொளி யாரம்
வெயிலிடு வயிரத்து மின்னின் வாங்கத்
துயில்கண் விழித்தோன் றோளிற் காண
னுடைவா ஞ்ருவ வுறைகை வாங்கி
யெறிதொறுஞ் செறித்த வியல்பிற் காற்றான்
மல்லிற் காண மணித்தூண் காட்டிக்
கல்வியிற் பெயர்ந்த கள்வன் றனைக்
கண்டோ றுளரெனிற் காட்டு மீங்கிவர்க்
குண்டோ வுலகத் தொப்போ ரென்றக்
கருந்தொழிற் கொல்லன சொல்ல

இங்ஙனம் களவுநூற்றுறைகூறி, முன்னாள் இத் தென்னவன்றம்பியிடத்து கிகழ்ந்ததென்று ஓர் பொய்க்கரிசு-றுகின்றான் :

இ - ன். முன்னாளிலே ஒருகன்வன் தூதருக்கொண்டவந்து கொற்றவன் வாயிற்கட் பகற்பொருகிருந்து இராப்பொழுது மாதருக்கொண்டு உன்புகுந்து விளக்குநீழலிலே பள்ளியறையினுள் அஞ்சாதுபுக்கு அடங்கி இந்நெடுஞ்செழியற்கு

இளங்கோவாகிய வேந்தன் துயில்கின்றவனுடைய மார்பில் வெயில்கின்ற வயிரத் தையுடைய ஆரத்தை விரைய வாங்கினானாக, துயிலுணர்ந்தவன் தோளிற்காணாய் உடைவாணையுருவினானாக, அதனுறையைக் கள்வன் கையிலேவாங்கி அவன் குத் துந்தோறும் வாளிலேயுறையைச்செறித்தான்; அவ்நுஞ்செறித்தவின், அதற்கு ஆற்றானாய் மற்போராலே அவன்வலியினெல்லையெக்காண, ஆண்டுநின்றதோர் தூணைத் தானாகக்காட்டிக் கழிந்து தன்களவுதூற்கல்லியாற் றப்பியகன்வனைக் கண்டாருண்டாயின் அவர்களைக் காட்டிக்காணீர்; ஆதலான், இவர்க்கு இவரே ஒப்பாதலன்றி இவ்வுலகத்துப் பிறரையொப்பாக்கூறுதலுண்டோவென்று அக் கொலைத்தொழிற்கஞ்சாத பொற்கொல்லன்சொன்னானாகவென்க.

வேந்தன் விழித்தோன் காணான் உருவ வாங்கிச் செறித்த இயல்பிற்காற்றான் காணக் காட்டிப் பெயர்ந்த கள்வனென்க. இதனால் அரசனெஞ்சுணர்ந்தும் நா வெழாமைகூறினான். இவர்க்கென்றான், கள்வரென்றசாதிபற்றி.* அ - முன்னறி சுட்டு.

௨௦௨-௨௦௩.

ஆங்கோர்

திருந்துவேற் றடக்கை யிளையோன் கூறும்

இ - ன். அவ்விடத்து அவர்களில் வேலைக் கையிலேயுடையானோரினையவன் சொல்லும்; அஃதியாதெனின்,—

௨௦௪-௨௦௬. நிலனாக முளிய னீலத் தாணையன்
கலனசை வேட்கையிற் கடுப்புலி போன்று
மாரி நடுநாள் வல்லிருண் மயக்கத்
தூர்மடி கங்கு லொருவன் றேன்றக்
கைவா ஞ்ருவவென் கைவாள் வாங்க
வெவ்வாய் மருங்கிலும் யானவற் கண்டிலே
னரிதிவர் செய்தி யலைக்கும் வேந்தனு
முரியதொன் றுறாமி னுறுபடை யிரேன்

*இ - ன். முன்னாளிலே, நிலத்தையகழும் உளியையுடையனாய் நீலநிறத்தானையையுடையனாய்ப் பலகலன்களையும் நச்சியவேட்கையாற் பற்றியபொருளைவிடாமையிற் கொடும்படியால் ஊணைக்கவ்விவிடாத புலிபோன்று சரற்காலத்து இடையாமமாகிய, இருளாற் கண்கள் மயங்கச்செய்தலையுடைய ஊரெல்லாம் துயிலான் மடிவீத்தலைச்செய்யும் இராக்காலத்து ஒருகன்வன் வந்துதோன்ற, யான் என்கையில் வாளை உறைகழித்தேனாக, அவ்வாளை அவன்வாங்க, அவனையும் என்வாணையும் எவ்விடத்துங்கண்டிலேன்; ஆதலால் இவர்க்கென்கையாவார்க்கும் அறியவரிது; இவனை நாம் கெகிழ்விதன், அரசன் நம்மைவருத்தும்; ஆதலான், இனி இதற்குச் செய்தற் குரியதொன்றைத் துணிந்துகூறுமின்; மிக்க படைக்கலத்தையுடையிரேன்றானென்க.

*“நிறங்கவர்பு புனைந்த நீலக் கச்சினர், மென்னு லேணிப் பன்மான் சுற்றினர், நிலனாக முளியர் கலனசைஇக் கொட்குங், கண்மா றுடவ ரொடுக்க மொற்றி”

என்றார் மதுரைக்காஞ்சியினும். இனி - உளியத்தென்று பாடமோதி, நின்ற வந்த தொகைப்பின்னிற்ற போன்றென்பதனை இதனோடுகூட்டி முடிப்பினுமமையும். இதற்கு நீலத்தானையன் நிலனகழ்தலால் உளியம்போன்றும், கலனசை வேட்கையாற் புலிபோன்றுமென்க.

உளியன் தானையன் புலிபோன்று ஒருவன்றோன்றவென்க.

உகஉ-உகஎ, கல்லாக் களிமக நெருவன் கையில்

வெள்வா ளெறிந்தனன் விலங்கு. டறுத்தது

புண்ணுமிழ் குருதி பொழிந்துடன் பரப்ப

மண்ணக மடந்தை வானுயர் கூரக்

காவலன் செங்கோல் வளைஇய வீழ்ந்தனன்

'கோவலன் பண்டை யூழ்வினை யுருத்தென.

இ - ன். இங்ஙனம் இவர்கூறலின், அறிவின்மையாற் கொலையஞ்சான் ஒரு களிமகன் தன்கையில் வெள்வாளாலே வெட்டினானாக, அது குறுக்கேதுணித்தது; துணிந்த உடற்குறைப்புண்வழியே கொப்புளிக்கின்றகுருதி குதித்து எங்கும்பரக்க நிலமடந்தை தனக்காவதுணர்ந்து மிக்கதுயரமுற அக்காவலனுடைய செங்கோல் வளைய முன்னைத் தீவினைமுதிர்ந்தாலே கோவலன் வெட்டுண்டவிழுந்தானென்க.

வெள்வான் - மாற்றாணாயெறிந்து குருதிக்கறை தட்டாதவாளெனவுமாம்; போர்மாலு சூழ்ந்து புகர்புகாதவாள். விலங்குடறுத்தது - அவ்வான் குறுக்கே துணித்தது; முற்று. உமிழ்தல் - கொப்புளித்தல். வானும் கூர்ப்பும் மிகுதி.

இஃது எல்லாவடியும் அளவடியாய்வந்துமுடிதலின் நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

நண்ணு மிருவினையு நண்ணுமின்க ணல்லறமே

கண்ணகி தன்கேள்வன் காரணத்தான் - மண்ணில்

வளையாத செங்கோல் வளைந்ததே பண்டை

விளைவாகி வந்த வினை.

இ - ன். பாண்டியன் முன்செய்த தீங்கின்விளைவாகிவந்த வினையாலே, மண்ணில் வளையாத செங்கோல் கண்ணகிதன் கேள்வன்முன்னிலையாக வளைந்தது; ஆதலாற் செய்தானொருவனை இருவினையும் நண்ணுமென்பதனையறிந்து உலகத்தீர்! நல்வினையேசெய்யுமின்களென்று அடிகள்கூறினானென்க.

ஆதலாலென ஒருசொல்வருவிக்க.

பருந்து நிழலுமெனஅடியார்க்குநல்லானென்பான்.

ஒருந்தமிழ்நிரம்பையர்காவலனே.

காற்றைசொல்வித்ததே.

கொலைக்களக்காதை முற்றிற்று.

பதினேழாவது

ஆய் சீ சி ய ர் கு ர வை வ.

கயலெழுதிய விமய நெற்றியி
னயலெழுதிய புலியும் வில்லு
நாவலத் தண்பொழின் மன்ன
ரேவல்கேட்பப் பாரர சாண்ட
மாலை வெண்குடைப் பாண்டியன் கோயிலிற்
கூலை முரசங் களைகுர லியம்புமாகவி டுது. 232
னெய்ம்முறைநமக் கின்றமென்
றையைதன் மகளைக்கூடய்க்
கடைகயிறு மத்துங்கொண்
டிடைமுதுமகள் வந்துதோன்றுமன்

உரைப்பாட்டேடை தொல். பொ. ௨. 7௪௯

குடப்பா லுறையா குவியிமி லேற்றின்
மடக்கணீர் சோரும் வருவதொன் றுண்டு
உறிநறு வெண்ணெ யுருகா வருகு
மறிதெறித் தாடா வருவதொன் றுண்டு
நான்முலை யாய நடுங்குபு நின்றிரங்கு
மான்மணி வீழும் வருவதொன் றுண்டு
கருப்பம்

குடத்துப்பா லுறையாமையுங் குவியிமிலேற்றின் மடக்கண்ணீர்
சோர்தலு முறியில்வெண்ணெ யுருகாமையு மறிமுடங்கி யாடாமையு
மான்மணிகிலத் தற்றுவிழ்தலும் வருவதோர் றுன்பமுண்டென மகளை
நோக்கி மனமயங்காதே மண்ணின்மாதர்க் கணியாகிய கண்ணகியுந்
தான்காண வாய்ப்பாடியி லெருமன்றத்து மாயவனுடன் தன்முனையு
பீராலசரிதை நாடகங்களில் வேனெடுங்கட் பிஞ்ஞையோடாடிய குரவை 1௨
யாடுதும் யாமென்றான் கறவைகன்று துயர்நீங்குகவெனவே

கோளுச்சோல்

க. காரி கதனஞ்சான் பாய்ந்தாணக் காழுறுமிவ்
வேரி மலர்க்கோதை யாள், சுட்டு

- உ. நெற்றிச் செகிலை யடர்த்தாற் குரியவிப்
பொற்றொடி மாதரா டோள்
- ங. மல்லன் மழவிடை யூர்ந்தாற் குரியளிம்
முல்லையம் பூங்குழ றான்
- ச. துண்பொறி வெள்ளை யடர்த்தாற்கே யாகுமிப்
பெண்கொடி மாதர்தன் றோள்
- ரு. பொற்பொறி வெள்ளை யடர்த்தாற்கே யாகுமிந்
நற்கொடி மென்முலை தான்
- சா. வென்றி மழவிடை யூர்ந்தாற் குரியளிக்
கொன்றையம் பூங்குழ லாள்
- எ. தூநிற வெள்ளை யடர்த்தாற் குரியளிப்
பூவைப் புதுமல ராள்

எடுத்துக்காட்டு

ஆங்கு,

தொழுவிடை யேறு குறித்து வளர்த்தா
ரெழுவ ரிளங்கோதை யார்

என்றுதன் மகளைநோக்கித்
தொன்றுபடு முறையானிறுத்தி
யிடைமுது மகளிவர்க்குப்
படைத்துக்கோட் பெயரிடுவாள்

குடமுத லிடமுறை யாக்குர றுத்தங்
கைக்கிளை யுழையிளி விளரிதா ரமென
விரிதரு பூங்குழல் வேண்டிய பெயரே
மாயவ னென்றாள் குரலை விறல்வெள்ளை
யாயவ னென்றா ளிளிதன்னை யாய்மகள்
பின்னையா மென்றாளோர் துத்தத்தை மற்றையார்
முன்னையா மென்றாண் முறை

மாயவன் சீருளார் பிஞ்ஞையுந் தாரமும்
வால்வெள்ளை சீரா ருழையும விளரியுங்
கைக்கிளை பிஞ்ஞை யிடத்தாள் வலத்துளாண்
முத்தைக்கு நல்விளரி தான்

அவருள், வண்டுழாய் மாலையை மாயவன் மேலிட்டுத்
தண்டாக் குரவைதா னுள்படுவாள் - கொண்டசீர்

க-ந: இது பட்ட-ரக்ஷைப் பதவலாய் சீன்றடுக்கி.
பதி சீன்றடியாண்வந்நது; இது கந் தருவமார்த்த
-தாணிடை -மடக்கி நுண்கடடியாமாறுமுணாக.
தொவ். செய். ப. 163-4, ¹⁷³17) தொவ். பொ. ப. 711

வைய மளந்தான்றன் மார்பிற் நிருநோக்காப்
பெய்வனைக் கையாணம் *பின்னைதானுமென்றே
யையென்று ளாயர்மகள்

கூத்துள்பதேல்

அவர்தாம், செங்கிலை மண்டிலத்தாற் கற்கடகக் கைகோலுத்
தந்நிலையே யாடற்சி ராய்ந்துளார் - முன்னைக்
குரற்கொடி தன்கிலையை நோக்கிப் பரப்புற்ற
கொல்லைப் புனத்துக் குருந்தொசித்தாற் பாடுது
முல்லைத்தீம் பாணியென் றுள்

குரன்மந்த மாக விளிசம னாக
வான்முறையே துத்தம் வலியா - வரனிலா
மந்தம் விளரி பிடிப்பா ளவணட்பின்
பின்னையைப் பாட்டெடுப் பாள்

பாட்டு :

- க. கன்று குணிலாக் கனியுதிர்ந்த மாயவ
னின்றுநம் மாணுள் வருமே லவன்வாயிற்
கொன்றையந் திங்குழல் கேளாமோ தோழி
- உ. பாம்பு சுயிறுக் கடல்கடைந்த மாயவ
னீங்குநம் மாணுள் வருமே லவன்வாயி
லாம்பலந் திங்குழல் கேளாமோ தோழி
௩. கொல்லையஞ் சாரற் குருந்தொசித்த மாயவ
னெல்லையந் மாணுள் வருமே லவன்வாயின்
முல்லையந் திங்குழல் கேளாமோ தோழி†
தொழுனைத் துறைவனோ டாடிய பின்னை
யணிநிறம் பாடுகேம் யாம்
- க. †இறுமென் சாய னுடங்க துடங்கி
யறுவை யொளித்தான் வடிவென் கோயா
மறுவை யொளித்தா னயர வயரு
நறுமென்சாயன் முகமென் கோயாம்

* பின்னைதானென்றும் பாடம்.

† “கன்று குணிலா” என்பதுமுதலியமூன்றும், இரண்டாமடிகளிரட்டிக்கப்
பெற்று நந்நான்கடியினவாக மீதிலைப்பட்டிப்பிரதியிற் காணப்படுகின்றன.

‡ “இறுமென்சாயல்” முதலிய மூன்றிலுமுள்ள ‘என்கோயாம்’ என்பன
வற்றிற்கு ‘என்பேமோயாம்’ என்று பொருள்செய்திருக்கிறார்.

உ. வஞ்சஞ் செய்தான் றொழுணைப் புனலு
 ணெஞ்சங் கவர்ந்தா ணிறையென் கோயாங்
 நெஞ்சங் கவர்ந்தா ணிறையும் வளையும்
 வஞ்சஞ் செய்தான் வடிவென் கோயாம்

நட. தையல் கலையும் வளையு மிழந்தே
 கையி லொளித்தாண் முகமென் கோயாங்
 கையி லொளித்தாண் முகங்கண் டழுங்கி
 மைய லுழந்தான் வடிவென் கோயாம்

ஒன்றன்பகுதி

கதிர்க்கிரி யான்மறைத்த கடல்வண்ண னிடத்துளாள்
 மதிபுரையு நறுமேனித் தன்முன்னோன் வலத்துளாள்
 பொதியவிழ் மலர்க்கூந்தற் பிஞ்ஞைசீர் புறங்கரப்பார்
 முதுமறைதேர் நாரதனார் முந்தைமுறை நரம்புளர்வார்
 மயிலெருத் துறழ்மேனி மாயவன் வலத்துளாள்
 பயிலிதழ் மலர்மேனித் தன்முன்னோ னிடத்துளாள்
 கயிலெருத்தங் கோட்டியநம் பின்னைசீர் புறங்கரப்பார்
 குயிலுவரு னாரதனார் கொளைபுணர்சீர் நரம்புளர்வார்.

ஆநேர்ப்புகழ்தல் :

மாயவன்றன் முன்னினொடும் வரிவளைக்கைப் பின்னையொடுங்
 கோவலர்தஞ் சிறுமியர்கள் குழற்கோதை புறஞ்சோர
 வாய்வளைச்சீர்க் கடிபெயர்த்திட் டசோதையார் தொழுதேத்தத்
 தாதெருமன் றத்தாடுங் குரவையோ தகவுடைத்தே

எல்லாநாம்,

புள்ளார் கடவுளைப் போற்றுதும் போற்றுது
 முள்வரிப் பாணியொன் றுற்று

உள்வரிவாழ்த்து :

க. கோவா மலையாரங் கோத்த கடலாரர்
 தேவர்கோன் பூனாரந் தென்னர்கோன் மார்பினவே
 தேவர்கோன் பூனாரம் பூண்டான் செழுந்துவரைக்
 கோகுல மேய்த்துக் குருந்தொசித்தா னென்பரால்

உ. பொன்னிமயக் கோட்டுப் புவிபொறித்து மண்ணாண்டான்
 மன்னன் வளவன் மதிற்புகார் வாழ்வேந்தன்
 மன்னன் வளவன் மதிற்புகார் வாழ்வேந்தன்
 பொன்னந் திகிரிப் பொருபடையா னென்பரால்

கூட ந : இவை சரதனாத் தெய்வமென்தீ
பரவி யான : தொன். தெய்வமென்தீ
கூடாது, கௌ

க- 12. இவை ஸ்ரீ ஸ்ரீ கங்கைப் பாயலாய் செரு
பாடுண்டு மேன் ழீண்டுகிநாண்டடி யார்
ண்ட வீரடி மிக் குவந்தன. இதில் (6) ப-ய. 172-ம்

௩. முந்நீரி னுன்புக்கு மூவாக் கடம்பெறிந்தான்
மன்னர்கோச சேரன் வளவஞ்சி வாழ்வேந்தன்
மன்னர்கோச சேரன் வளவஞ்சி வாழ்வேந்தன்
கன்னவிறோ னோச்சிக் கடல்கடைந்தா னென்பரால்

முன்னிலைப்பரவல் :

க. வடவரையை மத்தாக்கி வாசுதியை நாணுக்கிக்
கடல்வண்ணன் பண்டொருநாட் கடல்வயிறு கலக்கினையே
கலக்கியகை யசோதையார் கடைகயிற்றூழ் கட்டுண்கை
மலர்க்கமல வுந்தியாய் மாயமோ மருட்கைத்தே

உ. அறுபொரு ளிவனென்றே யமரர்கணந் தொழுதேத்த
வுறுபசிபொன் றின்றியே யுலகடைய வுண்டனையே
யுண்டவாய் களவினா னுறிவெண்ணெ யுண்டவாய்
வண்டுழாய் மாலையாய் மாயமோ மருட்கைத்தே

௩. திரண்டமரர் தொழுதேத்துந் திருமானின் செங்கமல
விரண்டடியான் மூவுலகுமிருடர நடந்தனையே
நடந்தவடி பஞ்சவர்க்குத் தூதாக நடந்தவடி
மடங்கலாய் மாறட்டாய் மாயமோ மருட்கைத்தே

படர்க்கைப்பரவல் :

க. மூவுலகு பீரடியான் முறைநிரம்பா வகைமுடியத்
தாவி யசே வடிசேப்பத் தமபியொடுங் கான்போந்து
சோவரணும் போர்மடியத் தொல்லிலங்கை கட்டழித்த
சேவகன்சீர் கேளாத செவியென்ன செவியே
திருமால்சீர் கேளாத செவியென்ன செவியே

உ. பெரியவனை மூயவனைப் பேருலக மெல்லாம்
விரிகமல வுந்தியுடை வின்னவனைக் கண்ணுந்
திருவடியுங் கையுங் கனிவாயுஞ் செய்ய
கரியவனைக் காணாத கண்ணென்ன கண்ணே
கண்ணிமைத்துக் காண்பார்தங் கண்ணென்ன கண்ணே

௩. மடந்தாழு நெஞ்சத்துக் கஞ்சனார் வஞ்சங்
கடந்தானே தூற்றுவர்பா னுற்றிசையும் போற்றத்
தொடர்ந்தா ரணமுழங்கப் பஞ்சவர்க்குத் தூது
நடந்தானே யேத்தாத நாவென்ன நாவே
நாராய னாவென்ன நாவென்ன நாவே
என்றியாங்,

கோத்த குரவையு னேத்திய தெய்வந

மாத்தலைப் பட்ட துயர்தீர்க்க வேத்தர்
மருள வைகல் வைகன் மாறட்டு
வெற்றி விளைப்பது மன்னே கொற்றத்
திடிப்படை வானவன் முடித்தலை யுடைத்த
தொடித்தோட் டென்னவன் கடிப்பிடு முரசே.

கயலெழுதிய விமய நெற்றியி
னயலெழுதிய புலியும் வில்லு
நாவலந்தண் பொழின் மன்ன
ரேவல் கேட்பப் பாரர சாண்ட
மாலை வெண்குடைப் பாண்டியன் கோயிலிற்
காலை முரசங் கணைஞர வியம்புமாகவி
னெய்ம்முறைநமக் கின்றமுமென்
றையதன் மகளைக்கூஉய்க்
கடைகயிறு மத்துங்கொண்
டிடைமுதுமகள் வந்துதோன்றுமன்

இ - ன். இமயநெற்றியில் தானெழுதிய கயலுக்கு அயலெழுதிய புலியையும் வில்லையுமுடைய செம்பியன் சோனென்னுமன்னரும் நாவலந்தீவன்கண்மன்னரும் மற்றுமுள்ள குறநிலமன்னரும் தன்னேவல்கேட்டொழுக நிலமுழுதுமாண்ட முத்தமாலொபொருந்திய வெண்கொற்றக்குடையையுடைய பாண்டியனது கோயிற் கண்ணே பள்ளியெழுச்சிமுரசு இயம்பும்; ஆதலாலே நமக்கு இன்று கோயிலில் நெய் யளக்கும் முறையாமெனநினைந்து ஐயையாகிய தன்மகனையழத்துக் கடைகயிறும் மத்துங்கொண்டு இடையர்குலத்திற்பிறந்த முதுமகளாகிய மாதரி தயிர்த்தாழியிருக் கின்றவிடத்தே வந்து தோன்றினாளுன்க.

மன்னருமென்னும் உம்மை தொக்கது; இயம்பும் - முற்று. கூஉய் - அழைத்தது. அயற்றிக்கென்றது வடக்கும் மேற்கும். அக்கயலைச்சேவிக்க அயலெழுதிய புலியும் வில்லுமென்க; ஒப்பாகவெழுதிற்றிலரென்பதாம். புலியும் வில்லும் மன்னரும் ஏவல்கேட்ப இப்பாருக்குத் தான் அரசனாய்ண்ட பாண்டியனென்க.

குடப்பா லுறையா குவியிமி லேற்றின்
மடக்கலர் சோரும் வருவதொன் றுண்டு

இ - ன். அங்ஙனத்தோன்றினவன் கூறுவான்:—நாம் பிளையிட்ட தாழிகளிற்பாலும் தோயாதுதாழிந்தன; அதுவுமன்றி நமது ரிளையுள் திரண்ட முரிப்பையுடைய விடையின்கண்களும் நீருகாரின்றன; இவை இங்ஙனமாதலான் நமக்கு வருவதோருந்பாதமுண்டென்றானென்க.

குடம் - தயிர்த்தாழி. உறைதல் - தோய்தல். குவிதல் - திரளுதல். இமில் - முரிப்பு. மடம் - ஈண்டு அழகு; “மடவரன் மடமான்”போல.

உறிநறு வெண்ணெ யுருகா வுருகு
மறிதெறித் தாடா வருவதொன் றுண்டு

தாய் செஞ்சி... . இத்தாண்டிமணி : தெரல். இயா
ரு. இளம், பத். சுகம்.

தாய் செஞ்சி... . இத்தாண்டிமணி : தெரல். இயா
ரு. இளம், பத். சுகம்.

இ - ன். அங்ஙனம் பாலுறையாமையின் முதனூனெண்ணெய் உருகவைத் தனவும் உருகுதின்றவில்லை; அதுவுமன்றி ஆட்டிமறிகளும் துள்ளிவிளையாடா; குழைந்துகிடக்கும்; ஆதலான் நமக்கு வருவதோர் உற்பாதமுண்டென்றொளன்க.

உருகுதல் - நெகிழ்தல். உருகும் - குழைந்துகிடக்கும்.

நான்முலை யாய நடுங்குபு சின்றிரங்கு

மான்மணி வீழும் வருவதொன் றுண்பி

இ - ன். நாலுமுலையையுடைய பசுத்திரன் மெய்நடுங்கிநின்று அரற்றும்; அதுவு மன்றிப் பசுக்களின்கழுத்திற் பெரியமணிகளும் வீழாநின்றன; ஆதலான் நமக்கு வருவதோர் உற்பாதமுண்டென்றொளன்க.

ஆயம் - பசுத்திரன், நடுங்குபு - நடுங்கி, மான்மணி - பெரியமணி.

கருப்பம்—இ - ன். இவைகேட்டிற்குக் கருப்பம்.

குடத்துப்பா லுறையாமையுங் குவியிமி லேற்றின் மடக்கனீர் சோர்தலு முறியில்வெண்ணெ யுருகாமையு மறிமுடங்கி யாடாமையு மான்மணியிலத் தற்றுவிழ்தலும் வருவதோர் துன்பமுண்டென மகளை நோக்கி மனமயங்காதே மண்ணின் மாதர்க் கணிபாகிய கண்ணகியுந் தான்காண வாயர்பாடியி லெருமன்றத்து மாயவனுடன் றன்முனாடியு பாலசரிதை நாடகங்களில் வேனெடுங்கட் பிஞ்ஞையோடாடிய குரவை யாடுதும் யாமென்றாள்; கறவை கன்று துயர்நீங்குகவெனவே

இ - ன். உறையாமையானும் சோர்தலானும் உருகாமையானும் ஆடாமையானும் வீழ்தலானும் வருவதோர்துன்பமுண்டென்றுசொல்லி மகன்முகத்தை நோக்கி அஞ்சாதொழி; முன்னர் ஆயர்பாடியில் எருமன்றத்து மாயவன் தமைய னோடாடிய பாலசரிதநாடகங்கள் பலவுள், அவற்றுள் வேல்போலும் நெடிய கண்ணையுடைய பிஞ்ஞையோடாடிய குரவைநாடகத்தை மண்ணின்மாதர்க்கெல் லாம் அணிகலமாகிய இக்கண்ணகியும் கண்டுநிக் கயாம் ஆடக்கடவேம்; இக்கறவை யும் கன்றும் பிணிநீங்குகவென்றென்றொளன்க.

உறையாமையும் சோர்தலும் உருகாமையும் ஆடாமையும் வீழ்தலுமென்றெண் னையீ உம்மைகளில் உறையாமையானுமென மூன்றனுருபுவிரிக்க; *¹ உம்மை யெண்ணி னுருபுதொகல் உரையார்” என்றராகவின். தான் - அசை.

கொளுச்சொல்—இ - ன். குரவைக்கூத்திற்குக் கருத்து.

குரவையாவது எழுவரேனும் ஒன்பதின்மரேனும் கைகோத்தாடுங்கூத்து; “குரவை யென்பது கூறுங் காலைச், செய்தோர் செய்த காமமும் விறலு, மெய்தக் கூறு மியல்பிற் றென்ப” “குரவை யென்பது ஆட லாகும்” என்ற ராகவின்.

க. காரி கதனஞ்சான் பாயந்தானைக் காமுறுயில்

வேரி மலர்க்கோதை யாள்

இ - ன். இக்காரியெருத்தினது சிறந்ததை அஞ்சானாய்க் குகித்துச் சென்று தழுவினாள் விரும்பும்; இந்த மலராற்கட்டிய மாலையையுடையாளென்க.

சுட்டு—இ - ன். இதுமுதற் சுட்டு.

உ. நெற்றிச் செகிலை யடர்த்தாற் குரியனிப்
பொற்றொடி மாதரா டோள்

இ - ன். இச்செகிற்சுட்டியேற்றை வல்தொலைத்தானுக்குரியன ; இம்மாதரு
டையதோள்களென்க.

நெற்றிச்செகில் - நெற்றியொழிந்த செகில் ; சிவந்தசுட்டியுமாம்.

ங. மல்லன் மழனிடை பூர்ந்தாற் குரியளிம்
மூலையம் பூங்குழ றுன்

இ - ன். இவ்வளவிய இனைய ஏற்றைத்தழுவியேறிச் செலுத்தினனுக்கு உரி
யாள் ; இம்மூல்லைப்பூங்குழலாளென்க.

தான் - அசை.

ச. நுண்பொறி வெள்ளை யடர்த்தாற்கே யாகுமிப்
பெண்கொடி மாதர்தன் றோள்

இ - ன். இச் சிலமனாயினேற்றை வல்தொலைத்தானுக்கே ஆம் ; இப்பெண்
கொடியாகிய தன்மையையுடையாளுடைய தோள்களென்க.

ரு. பொற்பொறி வெள்ளை யடர்த்தாற்கே யாகுமிந்
நற்கொடி மென்முலை தான்

இ - ன். இம் மனாயெருத்தின்சீற்றத்தைக் கெடுத்தவனுக்கு மனைவியாகும் ;
மென்முலையையுடைய நல்ல கொடிபோலுமியவளென்க.

தான் - அசை.

சு. வென்றி மழனிடை பூர்ந்தாற் குரியளிக்
கொன்றையம் பூங்குழ லாள்

இ - ன். வென்றியையுடைய இனைய ஏற்றைத் தழுவிச்செலுத்தினனுக்குரி
யன் ; இக்கொன்றைப்பழம்போலும் குழலையுடையவளென்க.

“கொன்றைப் பழக்குழற் கோதையர்” என்றார் வளையாபதியினும்.

எ. தூநிற வெள்ளை யடர்த்தாற் குரியளிப்
பூவைப் புதுமல ராள்

இ - ன். இப் பால்வெள்ளையேற்றை வல்தொலைத்தானுக்கு மனைவியாகும் ;
காயாம்பூப்போலும் நிறத்தினையுடைய இவளென்க.

எடுத்துக்காட்டு—இ - ன். இவ்வனஞ்சுட்டிக்காட்டுதல்.

ஆங்கு—இ - ன். அப்படியே,

தொழுவிடை யேறு குறித்து வளர்த்தா
ரெழுவ ரிளங்கோதை யா

இ - ன். இவ்வனமாகிய தொழுவிடத்துண்டாகிய ஏழ்வகையேற்றைக்குறித்து
வளர்த்தார் ; இம்மூல்லைக்கோதையையுடைய ஏழுகன்னியரென்க.

என்றுதன் மகனோடுநோக்கித்
தொன்றுபடு முறையானிறுத்தி
யிடைமுது மகளிவர்க்குப்
படைத்துக்கோட் பெயரிடுவாள்

இ - ள். மாதரி இங்ஙனங்கூறியவள் தன்மகள் ஐயையோடுநோக்கி இம்மகளி
ரைப் பழையநரம்புகள் நிறகுமுறைமைகளிலேநிறுத்தி இவர்க்குப் படைத்துக்
கோட்பெயரிடுவாள் :—

குடமுத விடமுறை யாக்குர றுத்தங்
கைக்கிளை யுழையினி விளரிதா ரமென்
விரிதரு பூககுழல் வேண்டிய பெயரே

பாலை நான்குவகைப்படும்; ஆயப்பாலை, சதுரப்பாலை, திரிகோணப்பாலை, வட்டப்பாலையென. என்னை? “ஆயஞ் சதுரங் திரிகோணம் வட்டமெனப், பாய நான்கும் பாலை யாகும்” என்றார். அவற்றுள், வட்டப்பாலை வருமாறு: “வட்ட மென்பது வகுக்குங் காலை, யோரேழ் தொடுத்த மண்டலமாகும்.” “சாணாவு கொண்ட தொருவட்டங் தன்மீது, பேணி யிருநாலு பெருந்திசைக் - கோணத், திருகயிறு மேலோட்டி. யொன்பானு மூன்றும், வருமுறையே மண்டலத்தை வை” என்பது சூத்திரமென்னுதலிறோவெனின், வட்டப்பாலை மண்டலம் வருமிடத்துச் சாணக் குச்சாணாக ஒருவட்டங்கீறிப் பெருந்திசைகளின்மேலே இரண்டுவரம்புகீறி மண்டலஞ்செய்த பன்னிரண்டுகோணமாக வகுப்பதுதலிற்று. “எதிரு மிராசி வலமிடமாக வெந்திரா விடமீன மாக - முதிராத, வீரா நிராசிகளை யிட்டடைவே நோக்கவே, யேரார்த மண்டலமென் றென்” என்பது சூத்திரம் என்னுதலிறோவெனின்,— இட்ட பன்னிரண்டுகோணத்திற் பன்னிரண்டிராசிகளைநிறுத்தினால் இவற்றுள் நாம் புடனியல்வன ஏழென்பதுணர்த்துதலுதலிற்று. “ஏத்த மிடப மலவ னுடன் சீயக், கோற்றனுக் கும்பமொடு மீனமிவை - பார்த்துச், குரன்முதற் றூர யிறுவாய்க் கிடந்த, நிரலேழுஞ் செம்பாலை நேர்.” இவ்வேழும் இடபம் கற்கடகம் சிங்கம் துலாம் தனு கும்பம் மீனமென இவற்றுணிற்கும். “துலையிலக் குரலுந் தனு நிலைத் துத்தமு, நிலைபெறு கும்பத்து நேர்கைக் கிளையு, மீனத் துழையும் விடை நிலத் திளியு, மானக் கடகத்து மன்னிய விளரியு, மரியிடைத் தாரமு மனைவுறக் கொளலே.” இனி இந்நரம்புகளின்மாத்திகைகள்வருமாறு: “குரறுத்த நான்கு கிளையுந் நிரண்டாங், குரையா வுழையினி நான்கு - விளையா, விளரியெனின் மூன்றிரண்டு தாரமெனச் சொன்னார், களரிசேர் கண்ணுற் றவர்” எனக்கொள்க. இவற்றுள், தாரத்து உழைபிறக்கும்; உழையிற் குரல்பிறக்கும்; குரலுள் இளிபிறக்கும்; இளியுள் துத்தம்பிறக்கும்; துத்தத்துள் விளரிபிறக்கும்; விளரியுட் கைக்கிளை பிறக்குமெனக்கொள்க. இவற்றுள் முதலிறோன்றியநரம்பு தாரம்; இவை விளிப்பிற் பெருகும்; வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. இனி வட்டப்பாலையிலே நாலுபண்ணும் பிறக்கும். “தாரத் துழைதோன்றப் பாலையாழ் தண்குர, லோருமுழைத் தோன்றக் குறிஞ்சியாழ், நேரோ, யிளிகுரலிற் றோன்ற மருதயாழ் துத்த, மிளியிற் பிறக்கெய்த வியாழ்.” இப்பாலையாழ்ளே ஏழுபாலையிசை பிறக்கும். “குரவினியிற் பாகத்தை வரங்கியோ ரொன்று, வரையாது தாரத் துழைக்கும், விவைவின்றி, யெத்தும்

விளரி கிண்கீக்க வேந்திழையாய், துத்தங் குரலாகுஞ் சொல்.” இந்நரம்பிற் பாலை பிறக்குமிடத்துக் குரலும் துத்தமும் இளியும் காண்குமாத்திணைபெறும்; கைக்கிணையும் விளரியும் மூன்றுமாத்திணைபெறும்; உழையும் தாரமும் இரண்டு மாத்திணைபெறும்; இவற்றுட் குரல்குரலாய் ஒத்துநின்றது செம்பாலை; இதனிலே குரலிற் பாகத்தையும் இளியிற் பாகத்தையும்வாங்கிக் கைக்கிணை உழை விளரி தாரத்திற்கு ஒரோவொன்றைக் கொண்டிசேர்க்கத் துத்தங்குரலாய்ப் படுமலைப்பாலையாம்; இவ்வாறேதிருக்க இவ்வேழுபெரும்பாலைகளும் பிறக்கும். பிறக்குங்கால் திரிந்த குரலேழும் முதலாகப் பிறக்கும் அவைபிறக்குமாறு:—குரல்குரலாயது செம்பாலை; துத்தம் குரலாயது படுமலைப்பாலை; கைக்கிணை குரலாயது செவ்வழிப்பாலை; உழைகுரலாயது அரும்பாலை; இளிகுரலாயது கோடிப்பாலை; விளரிகுரலாயது விளரிப்பாலை; தாரம் குரலாயது மேற்செம்பாலைபென வான்முறையே ஏழுபாலையுங்கண்டுகொள்க. இதனை *வான்முறையென்றும்; மேற்கேமுகமாகவிருந்துதிரிதலான். கிழக்கேகோக்கியிருக்கில் இடமுறையாமெனக்கொள்க.

இ - ன். குடதிசையிற் குரல்நரம்புமுதலாகக் குரல் துத்தம் கைக்கிணை உழை இளரி விளரி தாரமென இவர்க்கு நிரலையிட்டபெயரே மாதரிவிரும்பும்பெயரென்க.

படைத்துக்கோட்பெயரிவொன் - இனி ஆளுதற்கு இடுகுறிப்பெயர் கூறுவான் :

மாயவ நென்றான் குரலை விழல்வெள்ளை
யாயவ நென்றா ளிளிதன்னை, யாய்மகள்
பின்னையா மென்றானோர் துத்தத்தை மற்றையார்
முன்னையா மென்றான் முறை

இ - ன்.

மாயவன் சீருளார் பிஞ்ஞையுந் தாரமும்
வால்வெள்ளை சீரா ருழையும் விளரியுங்
கைக்கிணை பிஞ்ஞை யிடத்தாள் வலத்துளான்
முத்தைக்கு நல்விளரி தான்

இ - ன். மாயவனென்று பெயர்கூறப்பட்ட குரனரம்பைச்சேரப் பின்னையென்னும் துத்தமும் தாரமுநின்றன; வெள்ளையாயவனென்று பெயர்கூறப்பட்ட இளரியென்னுநரம்பைச்சேர உழையும் விளரியுநின்றன; கைக்கிணையென்னுநரம்பு பின்னைக்கு இடப்பக்கத்தே நின்றது; †முத்தையென்னும் தாரநரம்பிற்கு வலப்பக்கத்தே விளரிநின்றதென்க.

முத்தை - முத்தை; விகாரம். “முத்தை முதலிய விகடி. பிழைத்தர” என்றார் பிறரும்.

அவருள், வண்டுழாய் மாலையை மாயவன் மேலிட்டுத்
தண்டாக் குரவைதா னுன்படுவான், கொண்டசீர்
வைய மளந்தான்மன் மார்பிற் றிருநோக்காய்

* வான்முறையென்றாரெனறும், வலமுறையென்றாரெனறும் பிரதிவேறுபாடுண்டு.

† முந்தையாகிய அசோதையென்னும் தாரநரம்பென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு.

பெய்வளைக் கையாணம் பின்னைதா னுமென்றே
யையென்றா ளாயர்மகள்

இ - ள். வளவிய துழாய்மாலையை மாயவன்றோளிட்டு இசைநாடகநூலோ
ரால் இகலப்படாத குரவைக்கூத்திற்கு உட்பட்டாடுவான் உலகளந்தமாயவன் தன்
னுடையதிருமார்பை இடங்கொண்ட அழகையுடைய திருமகளை நோக்காமெக்குக்
காரணமாகிய சிறப்பையுடைய வளைபொருந்திய கையாளாகிய பின்னைதானேயா
மென்று மாதரிலியந்தாளென்க.

*“நீணினாகம்பின்னை” என்றார் பிறரும்; நப்பின்னையென்பாருமுளர். ஐ
யென்றான் - வியந்தான்; †“ஐவியப் பாகும்” என்றாராகலின். ஆயர்மகள் - மாதரி.

கூத்துள்படுதல்—இ - ள். ஆடத்தொடங்குதல்.

அவர்தாம்—இ - ள். அம்மகளிர்தாம்,

செந்நிலை மண்டிலத்தாற் கற்கடகக் கைகோலத்
தர்நிலையே யாடற் றீராய்ந்துளார், முன்னைக்
குரற்கொடி தன்கிளையை நோக்கிப் பரப்புற்ற
கொல்லைப் புனத்துக் குருந்தொசித்தாற் பாடுது
முல்லைத்தீம் பாணியென்றாள்

இ - ள். சமநிலையிலேநின்று நண்டுக்கரத்தைக்கோத்து மண்டலமிருந்து அப்
பொழுதே ஆடுதற்குத் தானவறுப்பை ஆராய்ந்துள்ளவரில் முதலெண்ணப்பட்ட
குற்றானத்துநின்ற மாயவளுகிய அவள் தனதுகிளையாகிய துத்தநாரம்பாகிய பின்னை
யைநோக்கிப் பரந்தகன்ற கொல்லையில் வஞ்சத்தால்வந்தின்று குருந்தையொசித்த
அவளை முல்லையாகிய இனிய பண்ணுலே பாடியாடக்கடவேமென்றாளென்க.

செந்நிலை - சமநிலை. ஆன் - ஓடு. கற்கடகக்கை - நண்டுக்கை. ஆவது நடு
விரலும் அணிவிரலும் முன்னேமடக்கி மற்றையிரண்டுவிரலுங்கோத்தல். அந்நிலை
யே - அப்பொழுதே.

என—இ - ள். என்றிட்டு,

குரன்மந்த மாக விளிசம னாக
வரன்முறையே துத்தம் வலியா - வுரணிலா
மந்தம் விளரி பிடிப்பா ளவணட்பின்
பின்றையைப் பாட்டெடுப் பாள்

மந்தோச்சசமங் கூறுவார் :

இ - ள். பாட்டெடுக்கின்றவன் குரலென்னுநரம்பு மந்தசுரமாக இளியென்னு
நரம்பு சமசுரமாக வந்தமுறையே துத்தமென்னுநரம்பு வலிசுரமாக விளரியையும்
வலிமையிலாத மந்தசுரமாகப் பிடிக்கின்றவன் தன்னட்டநரம்பாகிய துத்தசுரம்
பாயவட்குப் பற்றுப்பாடுகின்றான்.

* சீவகசிந்தாமணி, கோவிந்தையாரிலம்பகம், எசு.

† தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், உரியியல், அக.

பாட்டு—இ - ன். அங்ஙனம் அவள்பாடுகின்ற பாட்டு.

க. கன்று குணிலாக் கனியுதித்த மாயவ

னின்றும் மானுள் வருமே லவன்வாயிற்

கொன்றையந் தீங்குமுல் கேளாமோ தோழி

இ - ன். தோழி, நிராமேய்க்கின்றழி விளவின் கனியையுதிர்க்கவேண்டி அவ் விடத்தில் மேய்கிற பசுவின் கன்றைக் குறுந்தடியாகக்கொண்டு உதிர்த்த மாயவன் நம்வழிபாட்டால் இங்குள்ள பசுநிராயிடத்தவருவன்; அங்ஙனம்வந்தால் அவனுதம் கொன்றையங்குழலோசையைக் கேட்போமென்றானென்க.

உ. பாம்பு கயிறுக் கடல்கடைந்த மாயவ

னீங்குநம் மானுள் வருமே லவன்வாயிற்

லாம்பலந் தீங்குமுல் கேளாமோ தோழி

இ - ன். தோழி, கடலைக் கடைகின்றகாலத்தாற் மேருவமைத்தத்திற் சுற்றக் கயிறு வாசுகியென்னும்பாம்பாகச்சுற்றிக் கடைந்த மாயவன் நம்வழிபாட்டால் ஈங்கு நம்மானிடத்தவருவன்; அங்ஙனம்வந்தால் அவனுதம் இனிய ஆம்பலங்குழலோசையைக் கேட்போமென்றானென்க.

ங. கொல்லையஞ் சாரற் குருந்தொசித்த மாயவ

னெல்லையும் மானுள் வருமே லவன்வாயிற்

முல்லையந் தீங்குமுல் கேளாமோ தோழி

இ - ன். தோழி, நம்புனக்கொல்லையைச்சார்ந்தவிடத்து வஞ்சனையால்வந்து நின்ற குருந்தைமுறித்த மாயவன் நம்வழிபாட்டாற் பசுவே இங்குள்ள நம் ஆனிரையுள்வருவன்; அவன் அங்ஙனம்வந்தால் அவனுதம் இனிய முல்லையங்குழலோசையைக் கேட்போமென்றானென்க.

கொன்றை ஆம்பல் முல்லை யென்பன சிலகருவி; இனி அவற்றைப் பண்ணென்றகூறுபவெனின், அங்ஙனங்கூறுவாரும் ஆம்பலும் முல்லையுமே பண்ணுதற்குப் பொருந்தக்கூறினல்லது கொன்றையென ஒருபண்ணில்லையாதலானும் கலியுண் முல்லைந்தீணையின்கண் ஆரம்பாட்டினுள் “கழுவொடு சுடுபடை உருக்கிய தோற்க, னியிழிசை மண்டை யுறியொடு தூக்கி, யொழுதிய கொன்றைத் தீங்குமுன் முரற்சியர், வழுச்சொற் கோவலர் தத்த மினநிகா, பொழுதொடு தோன்றிய கார்நனை வியன்புலத்தா” எனக் கருவிகூறினமையானும், “அன்றைப் பகற்கழிந் தாளின்றி ராப்பகற், கன்றின் குரலுங் கறவை மணிகறங்கக், கொன்றைப் பழக்குமுற் கோவலரம்பலு, மொன்றல்கரும்பு நரம்பென வார்ப்பவும்” என வலையாபதியுள்ளுங் கருவிகூறிப் பண்கூறுதலானும் இவை ஒருபொருண்மேல் மூன்றடுக்கிவந்த ஒத்தாழிசையாதலானும் இரண்டு பண்ணும் ஒன்று கருவியுமாகக்கூறின, செய்யுட்கும் பொருட்கும் வழுஉச்சேறலானும் அங்ஙனங்கூறுதல் அமையாதென்க.

இதனுட் குழலென்றது வங்கியத்துப் பொதுப்பெயர். இஃது ஐந்துகூறுபடும். அவை “ஒங்கிய மூங்கி லுயர்சந்து வெண்கலமே, பாங்குறுசெங் காலிகருங்காலி-பூங்குழலாய், கண்ணலுந் கழைகிவைகளாமென்றார், பண்ணமைந்த

க-ந. மெம். பொருள் 1773
 " தொல். பொருள். இயற். என்ன-அ, எ
 எந்
 தொல். தொல். நன். பத். க எந், கரு
 உரு
 -வி. ம ச. உரு; யா-கா. பத்
 நரு; அ-வி. கரு எந்ரு

தூவல்லோர் பார்த்து” என்பன. நீளம் இருபதுவிரல்; சுற்றளவு நாலணாவிரல்; இது துளையிடமிடத்து நெல்லரிசியில் ஓர்பாதிமாரிறுத்திக் கடைந்து வெண்கலத் தாலே அணைசுபண்ணி இடமுகத்தை அடைத்து வலமுகம்வெளியாகவிடப்படும்; என்னை? “சொல்லு மிதற்களவு நாலந்தாஞ் சுற்றளவு, நல்லவிர ஞாலையா நன்னுதலாய் - மெல்லத், துளையளவு நெல்லரிசி *தூப மிடமா, வளைவலமேல் வங்கிய மென்” என்றாகலின். இனி வங்கியத்தின் துளையளவு: நீளம் இருபதுவிரல்; இதிலே தூபமுகத்தின் இரண்டிலேக்கி முதல்வாய்விட்டு அம்முதல்வாய்க்கு ஏழுவ் குலம்விட்டு வளைவாயினும் இரண்டிலிரல்ரீக்கி நடுவினின்ற ஒன்பதுவிரலினும் எட்டுத்துளையிடுக. இவற்றன் ஒன்று முத்தினையென்றுகழித்துநீக்கி நின்றவேழினும் ஏழுவிரல்வைத்து ஊதப்படும்; துளைகளின்பரப்பு ஒருவிரலகலங்கொள்ளுக; என்னை? “இருவிரல்க ணீக்கி முதல்வாயேழ் நீக்கி, மருவு துளையெட்டு மன்னும் - பெருவிரல்க, ணிலைஞ்சு கொள்க பரப்பென்ப நன்னுதலாய், கோலீஞ்செய் வங்கியத்தின் கூறு” என்றாகலின். இனி வங்கியமூதுமிடத்து வளைவாய்சேர்ந்ததுளையை முத்தினையென்றுநீக்கி முன்னின்ற ஏழினையும் ஏழுவிரல்பற்றி வூசிசுக்க. ஏழுவிரலாவன: இடக்கையிற்பெருவிரலும் சிறுவிரலுநீக்கி மற்றைமூன்றுவிரலும் வலக்கையிற்பெருவிரலொழிந்த நான்குவிரலும் ஆகவேமும்; என்னை? “வளைவாயருகொன்று முத்தினையாய் நீக்கித், துளையேழி னின்ற விரல்கள், விளையாட், டிடமூன்று நான்குவல் மென்றார்கா ணேகா, வடமாரு மென்முலையாய் வைத்து” என்றாகலின். இவ்வேழு துளைகளினும் இசைபிறக்குமாறு: ச ரி க ம ப த நி என்னும் ஏழெழுத்தினும் பிறக்கும்; என்னை? “சரிக மபதநியென் நேழெழுத்தாற்றினும், வரிபரந்த கண்ணினாய் வைத்துத் - தெரிவரிய, வேழிசையுந் தோன்று மிவற்றள்ளே பண்பிறக்குஞ், குழ்முதலாஞ் சுத்தத் துளை” என்றாகலின். ஏழிசையாவன: சட்சம், ரிடபம், காந்தாரம், மத்திமம், பஞ்சமம், தைவதம், நிடாதமெனவவை. இவைபிறந்து இவற்றுள்ளே பண்கள்பிறக்கும். இவற்றுட் கூறியவெல்லா முணர்ந்து கருவியாதல்கொள்க. அவ்வாறுகொள்ளுங்கால், கருவியென்பதனை இடுகுறியாகக்கோடுமோ காரணக்குறியாகக்கோடுமோவென்றிற் காரணக்குறியாகக்கோடும்; என்னகாரணமென்றிற் கஞ்சத்தாற் குமுதவடிவாக அணைசுபண்ணிச் செறித்தலின் ஆம்பற்சூழலாயிற்றெனவும் கொன்றைப்பழத்தைத்தருவித் துளைத்து ஊதலிற் கொன்றைக்குழலாயிற்றெனவும் முல்லைக்கொடியால் முப்புரியாகத் தெற்றியவளையை வளைவாய்க்கட்செறித்துதலின் முல்லைக்குழலாயிற்றெனவுங் கொள்க.

தொழுனைத் துறைவனே டாடிய பின்னை
யணிநிறம் பாடுகேம் யாம்

) - ன்.

க. இறுமென் சாய னுடங்க துடங்கி
யறுவை யொளித்தான் வடிவென் கோயா
மறுவை யொளித்தா னயர வயரு
நறுமென் சாயன் முகமென் கோயாம்

* தூம்பிடமாயவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

இ - ன். கட்புலனாகுகோக்குவார் மென்மையாகவின் இப்பொழுது இறுமெனத் தரும் இடைதுடங்கும்படி அசைபவளது துகிலை ஒளித்தானுடைய வடிவழிகையே புகழக்கடவேமோ ; அன்றி, அங்ஙனம் துகிலையொளித்தவன் அவன்துகிலின்மைகண்டு சோர்கின்றவதனைக்கண்டு சோர்கின்ற நறிய மெல்லிய சாயலையுடையாளது காமக்குறிப்பையுடைய முகத்தினழிகையே புகழக்கடவேமோ ;

உ. வஞ்சஞ் செய்தான் ரெழுனைப் புனலு
 நெஞ்சங் கவர்ந்தா ணிறையென் கோயா
 நெஞ்சங் கவர்ந்தா ணிறையும் வளையும்
 வஞ்சஞ் செய்தான் வடிவென் கோயாம்

இ - ன். தொழுநையாற்றினுள் வஞ்சஞ்செய்தானுடைய நெஞ்சத்தைக்கவர்ந்தானுடைய அழகையே புகழக்கடவேமோ ; அன்றி அங்ஙனம் தன்னெஞ்சத்தைக் கவர்ந்தானுடைய அழகையும் வளையையுமொளித்துக்கொண்டானுடைய வடிவையே புகழக்கடவேமோ ;

ங. தையல் சிலையும் வளையு மிழந்தே
 கையி லொளித்தாண் முகமென் கோயாங்
 கையி லொளித்தாண் முகங்கண் டழுங்கி
 மைய லுழந்தான் வடிவென் கோயாம்

இ - ன். கலையேயன்றி வளையையுமிழந்து நாணல் தன்கையிலேமறைந்தா னாகிய தையலுடைய முகத்தினழிகையே புகழக்கடவேமோ ; அன்றி அங்ஙனம் கையிலே மறைந்தானுடைய முகத்தின்றன்மைபைக்கண்டு இரங்கி மயக்கத்தை யுழந்தானுடைய வடிவையே புகழக்கடவேமோவென்றாரென்க.

இவை குரவைமகளிர்கூற்று.

ஒன்றன்பகுதி—இ - ன். ஒற்றைத்தாளத்தின்கூறு.

கதிர்துகிரி யான்மறைத்த கடல்வண்ண னிடத்துளாள்
 மதிபுரையு நறுமேனித் தன்முன்னேன் வலத்துளாள்
 பொதியவிழ் மலர்க்கூந்தற் பிஞ்ஞஞ்சீர் புறங்காப்பார்
 முதுமறைதேர் நாரதனார் முந்தைமுறை நரம்புளர்வார்

இ - ன். பகற்கிணாத் தன்கையாழியான்மறைத்த கடல்போலும் வண்ணத் தையுடைய கண்ணன் இடப்பக்கத்துள்ளாள் ; மதியையொத்த திருமேனியையுடைய அவன்றமையன் வலப்பக்கத்துள்ளாள் ; கட்டவிழ்ந்த மலர்பொருந்திய கூந்தலையுடைய பிஞ்ஞஞ. அவளுடைய தாளவொற்றறுப்பைப் புறங்காக்கின்றவர் முதியவேதத்திற் *சேக்கையென்னுமங்கத்தை ஆராயும் முதனரம்பை உருவிவா சிக்கும் நாரதனாரென்க.

சேக்கையென்பது இசை.

* இதனை நாரதனைக்கையென்பர் வடநூலார்.

க.ந.சேனல் பெரளா, ராஜ். பதி. சுகிரு கிருதி

மயிலெருத் துறழ்மேனி மாயவன் வலத்துளாள்
பயிலிதழ் மலர்மேனித் தன்முன்னே னிடத்துளாள்
கயிலெருத்தங் கோட்டியநம் பின்னைச் புறங்காப்பார்
குயிலுவரு ணூரதனா கொண்புணர்ச்சி ரம்புளர்வார்

இ - ன். மயிலினது புறக்கழுத்தையொத்த திருமேனியையுடைய மாயவன் வலப்பக்கத்துள்ளாள் ; பயின்ற வெள்ளிய மலர்போலும் மேனியையுடைய அவன் தமையன் இடப்பக்கத்துள்ளாள் ; சிறுபுறமாகிய எருத்தங்கோட்டிய பின்னை. அவளுடைய தாளவறுதியைப் புறங்காக்கின்றவர் குயிலுவருட் சிறப்புப்புணர்ந்திருக்கும் தாளவறுதியையுடைய நரம்பை உருவிவாசிக்கும் நாரதனாரென்க.

கொனையென்பது ஒற்றறுப்பு ; அது முன்னர்க்குறினும்.

மாயவன்றன் முன்னினொடும் வரிவளைக்கைப் பின்னையொடும்
கோவலர்தஞ் சிறுமியர்கள் குழற்கோதை புறஞ்சோர
வாய்வளைச்சீர்க் கடிபெயர்த்திட் டசோதையார் தொழுதேத்தத்
தாதெருமன் றத்தாடுங் குரவையோ தகவுடைத்தே

இ - ன். மாயவனோடும் அவன்றமையனோடும் எழுதிய வளையைக் கையின் கண்ணுடைய பிஞ்ஞையோடும் கோவலருடைய சிறுமியர்களுடைய மணமாலைகள் புறத்தேவீழ்ந்தசையக் கோத்த கைகளிலணிந்த வளைகளொலிக்கின்ற தாளத்துக்கொக்க மிதித்திட்டு அசோதைப்பிராட்டியாரா தொழுதேத்தத் துவரப்பதியில் எருமன்றத்தே அன்றாடிய குரவைக்கூத்து மிகவும் பெருமையையுடைத்தாயிருந்த தென மாதிரியியந்தான் ;

ஒடு இரண்டும் என்னொடு. சிறுமியர் - சிறுபெண்கள் ; குடநாட்டுவழக்கு. ஒ - வியப்பு.

எல்லாநாம்—இ - ன். ஏடி, நாமெல்லாம் ; தோழியென்றுமாம்.

புள்ளார் கடவுளைப் போற்றுகும் போற்றுகும்
முள்வரிப் பாணியொன் றுற்று

இ - ன். கருடப்புள்ளையர்கின்ற கடவுளை மிகவும்போற்றுவோம் ; இக்குரவையுள் உள்வரியாகிய ஒர்பாட்டினானென்க.

க. கோவா மலையாரங் கோத்த கடலாரங்

தேவர்கோன் பூணூரங் தென்னர்கோன் மார்பினவே
தேவர்கோன் பூணூரம் பூண்டான் செழுந்துவகை
கேருகுல மேய்த்துக் குருந்தொசித்தா னென்பரால்

இ - ன். கோக்கப்படாத தன் பொதியின்மலையிலாரமும் கோக்கப்பட்ட தன் கொற்கைக்கடலிலாரமும் இந்திரன்முனிந்து இட்ட பூணுகிய ஆரமும் இம்முன்றுவகையாரமும் தென்னர்கோன் மார்பிடத்தன் ; அங்ஙனம் தேவர்கோனாரமீராகவுள்ள பூண்டான் யாவனென்னின், வளவிய துவளையிடத்துப் பசுத்திரனைமேய்த்துக் குருந்தையொசித்தானென்றுசொல்லுவர் ;

கோவா, கோத்த இரண்டும்வெளிப்புடை.

உ. பொன்னிமயக் கோட்டுப் புலிபொறித்து மண்ணுண்டான்
மன்னன் வளவன் மதிற்புகார் வாழ்வேந்தன்
மன்னன் வளவன் மதிற்புகார் வாழ்வேந்தன்
பொன்னன் திகிரிப் பொருபடையா நென்பரால்

இ - ன். பொன்னுகிய இமயவரைக் கொடுமுடியிலே தன்புலியைப்பொறித்து
இப்பாலுள்ள மண்ணையெல்லாமாண்டவன் மதில்குழந்த புகாரில்வாரும் வளவ
னுகிய வேந்தன்; அவன் யாவனெனின், பொற்றிகிரியைத் தான் பொருதற்குப்
படையாகவுடைய மாலென்றுசொல்லுவர்;

ஈ. முந்நீரி னுள்புக்கு மூவாக் கடம்பெறிந்தான்
மன்னர்கோச் சேரன் வளவஞ்சி வாழ்வேந்தன்
மன்னர்கோச் சேரன் வளவஞ்சி வாழ்வேந்தன்
கன்னவிறோ ளோசகிக் கடல்கடைந்தா நென்பரால்

இ - ன். கடலினுள்புக்கு மூவாத கடம்பைபெட்டினவன் வளவிய வஞ்சியில்
வாரும் வேந்தனுகியசேரன்; அவன் யாவனெனின், வரையென்றுசொல்லப்பட்ட
தனதுதோள்களையோச்சிக் கடலைக்கடைந்த மாலென்றுசொல்லுவர்.

முந்நீர் - கடல், ஆகுபெயர்; ஆற்றுநீர் ஊற்றுநீர் மேனீரென இவையென்
பார்க்கு அற்றன்று; ஆற்றுநீர் மேனீராகலானும் இவ்விரண்டியிலவழி ஊற்றுநீரும்
இன்றாமாதலானும் இவற்றை முந்நீரென்றல் பொருந்தியதன்று; முதியநீரெனின்,
*“நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றும்” என்பதனால் அதுவும் மேனீரின்றி அமையா
மையின் ஆகாது; ஆனால் முந்நீர்க்குப் பொருளியாதோவெனின், முச்செய்கையை
யுடையநீர் முந்நீரென்பது; முச்செய்கையாவது மண்ணைப்படைத்தலும் மண்ணை
யழித்தலும் மண்ணைக்காத்தலுமாம். மூவாக்கடம்பு - வஞ்சத்தால் நிற்கின்றதாக
வின், மூப்பின்றி ஒருநாள்போலநின்றது. மூவா - மூத்தவென்னும் பெயரெச்சத்
தெதிர்ப்பதை. இவைமூன்றும் பூவைநிலை.

இவற்றுட் சேரனை முந்கூறுதா பாண்டியனை முந்கூறியதென்னையெனின்,
இது மதுரைக்காண்டமாதலானும் இக்காப்பியஞ்செய்தவர் விழைவுவெறுப்பற்ற
சேரமுனியாதலானும் † ‘முடிசெழு வேந்தர் மூவர்க்கு முரியது’ எனச் சீர்த்தர்
கூறினமையானுமென்க. இவை உள்வரிவாழ்த்து.

க. வடவரையை மத்தாக்கி வாசகியை நாணுக்கிக்
கடல்வண்ணன் பண்டொருநாட் கடல்வயிறு கலக்கினையே
கலக்கியகை யசோதையார் கடைகயிற்றாற் கட்டுண்டை
மலர்க்கமல வுந்தியாய் மாயமோ மருடிகைத்தே

இ - ன். கடல்வண்ணனே! கமலவுந்தியாய்! நீ முன்பு ஒருநாள் வடவரையை
மத்தாகநாட்டி வாசகியென்னும்பாம்பைக் கடைகயிறாகப்பூட்டிப் பாற்கடலினடு
வைக் கலக்குவித்தாய்; அங்ஙனம் கடைக்கலக்கியநின்றைகள் அசோதைப்பிராட்டி
யாருடைய கடைகயிற்றாலேகட்டுண்டை; இஃது ஒருமாயமோ; மிகவும் மருட்
கையையுடைத்தாயிராநின்றதென்றாரென்க.

* திருக்குறள், வான்சிறப்பு, எ.

† பதிகம், ஈக.

க-ந: ஜெ. ஜெ. ஜெ. ந. ப. க. எ. ,
அ - வி

கடல்வண்ணன் - அண்மைவிளி ; * “அண்மைச் சொல்லே யியற்கை யாகும்” என்பதனால். இது மேலங்கொள்க’

உ. அறுபொரு ளிவனென்றே யமர்க்கண் தொழுதேத்த
வுறுபசியொன் றின்றியே யுலகடைய வுண்டனையே
யுண்டவாய் களவின னுறிவெண்ணெ யுண்டவாய்
வண்டுமாய் மாலையாய் மாயமோ மருட்கைத்தே

இ - ன். மாலையாய், ஐயமற்றபொருள் இவனென்றேகொண்டு அமர்த்திரளெல்லாம் உண்ணத் தொழுதேத்தாநிற்கவும் நீ மிக்க பசியொன்றுமின்றியே உலகடங்கலுமுண்டாய்; அங்ஙனமுண்டவாய் களவிடத்தே உறிவெண்ணெயைப் பெரும் பசியாலே உண்டவாய்; இஃது ஒருமாயமோ? எங்கட்கு மருட்கையையுடைத்தாயிராநின்றதென்றாரென்க.

அறுபொருள் - அற்றபொருள்; வினைத்தொகை; ஐயமற்றபொருளென்றாயிற்று. இனி அறுபொருள் - தீர்த்தபொருளென்றுமாம்; “அற்றகாரியம்” என்றார்போல. இனி அறுபொருள் - அறுவகைச்சமயத்தாரும் துணிந்தபொருளெனவுமாம்.

நட. திரண்டமரர் தொழுதேத்துந் திருமானின் செங்கமல
விரண்டடியான் மூவுலகு மிருமர நடந்தனையே
நடந்தவடி பஞ்சவர்க்குத் தூதாக நடந்தவடி
மடங்கலாய் மாறட்டாய் மாயமோ மருட்கைத்தே

இ - ன். திருமாலே, அட்டாய், அமரர் திரண்டு ஏத்தாநிற்கும் நினைது செங்கமலம்போலும் இரண்டடியாலே மூன்றுலகமும் இருணீங்கநடந்தாய்; அங்ஙனம் இருணீங்கநடந்தவடி பஞ்சபாண்டவர்க்குப் பின்பு தூதாகநடந்தவடி; இஃது ஒருமாயமோ; எங்கட்கு மருட்கையையுடைத்தாயிராநின்றதென்றாரென்க.

அமர்த்திரண்டென மாறுக. மடங்கல் - நரசிங்கம், மாறு - பகை. இவை மூன்றும் முன்னிலைப்பரவல்.

க. மூவுலகு மீரடியான் முறைநிரம்பா வகைமுடியத்
தாவியசே வடிசேப்பத் தம்பியொடுங் கான்போந்து
சோவரணும போர்மடியத் தொல்லிலங்கை கட்டழித்த
சேவகன்சீர் கேளாத செவியென்ன செவியே
திருமால்சீர் கேளாத செவியென்ன செவியே

இ - ன். இரண்டடிக்குக்குறைபடும்படி மூவுலகையும் முடியத்தாவிய சேவடி சிவக்கும்படி தம்பியோடுங்கூட வனத்தின்கட்போந்து சோவென்னுமரணமும் அவ்வரணத்துள்ளாரும் போரின்கட்டொலைந்துமடியவும் அதுவேயுமன்றிப் பழைய இலங்கையையும் காவலழித்த சேவகனுடைய புகழைக்கேளாதசெவியும் சில செவியே; அத்திருமாலுடைய புகழைக்கேளாத செவியும் சிலசெவியேதானென்றான்க.

உம்மை - எச்சவும்மை. செவியென்னசெவியென்றார்; மண்ணினும் மாத்தினும் கல்லினும் செவியுண்டாகலின். போந்து மடியக் கட்டழித்த சேவகனென்க. ஏகாரம் ஈண்டுப் பிரிநிலை. செவியுஞ்செவியேயென்று பாடமாயின், செவியுமென்னுமும்மை இழிவுசிறப்பு.

உ. பெரியவனை மாயவனைப் பேரூலக மெல்லாம்
விரிகமல வுந்தியுடை விண்ணவனைக் கண்ணுந்
நிருவடியுங் கையுங் கனிவாயுஞ் செய்ய
கரியவனைக் காணாத கண்ணென்ன கண்ணே
கண்ணிமைத்துக் காண்பார்தம் கண்ணென்ன கண்ணே

இ - ன். எல்லாத் தேவரினும் பெரியவனை மாயங்களைவல்லவனைப் பெரிய உலகனைத்தையும் விரிகின்ற சுமலவுந்தியையுடைய விண்ணவனைக் கண்முதல் கனிவாயிருகவுள்ளவெல்லாம் செய்ய கரியவனைக் காணப்பெறாதகண்கள் என்னகண்களோ; அங்கனம் காணுங்கால் இமையாதுகாண்டலின்றி இடையிமைத்துக்காண்பார்கண்கள் என்னகண்களோவென்றாரென்க.

விரிகமலம் - வினைத்தொகை. செய்ய கரியவனென்பது விரோதமென்னுமலங்காரம், என்னகண்களென்றதற்கு முன்னர்க்குறியவாறேகூறுக; பீலிகண்ணுமுண்டாகலின். இனி இமைத்துக்காண்பார் கண்ணென்றது மக்கள்கண்ணையெனினுமமையும்.

நட. மடந்தாழு நெஞ்சத்துக் கஞ்சனார் வஞ்சங்
கடந்தாளை நூற்றுவர் பா னுற்றிசையும் போற்றத்
ப தொடர்ந்தா ரணமுழங்கப் பஞ்சவர்க்குத் தூது
நடந்தாளை யேத்தாத நாவென்ன நாவே
நாராய னாவென்ன நாவென்ன நாவே

இ - ன். மடந்தங்கிய நெஞ்சத்தையுடைய கஞ்சனார்செய்த வஞ்சங்களைக்கடந்தவனைத் திசைநான்கினுமுள்ள தேவர்கள்போற்ற ஆரணந்தொடர்ந்துமுழங்கப் பஞ்சவர்க்காக நூற்றுவர் பாற் றுதுநடந்தவனை ஏத்தாத நா என்னநாவோ; நாராயனாவென்றுகூறுதநா என்னநாவோதானென்றாரென்க.

மடமை - அறிவின்மை. தாழ்தல் - தங்குதல். கஞ்சனார் - செறலின்கட் பான்மயக்கம். என்னநாவோவென்றதமது; சிறுக்கைநாக் கலப்பைநா இவையுமுண்டாகலின். இவை மூன்றும் படர்க்கைப்பரவல்.

என்றியாங்

சோத்த குரவையு னேத்திய தெய்வந
மாத்தலைப் பட்ட நூயர்திரக்க வேத்தர்
மருள வைகல் வைகன்மா றட்டு
வெற்றி விளைப்பது மன்றோ கொற்றத்
திடிப்படை வானவன் முடித்தலை யுடைத்த
தொடித்தோட் டென்னவன் கடிப்பிடு முரசே.

12. ~~தோல். செய். ந. பத். தீ எல். பா.~~
தீ-வி. பத். ந எல்.

" படர்ந்தொழைம் நானே. தோல்.
அதீ. தீ. உய்; பத். சய

இ - ன். என்கொண்டு நாந்தொடுத்த குரவைக்கத்தினுள் நாமேத்தப்பட்ட தெய்வம் நம்மாலிடத்துத் தலைப்பட்டபிணிகளைத் தீர்ப்பதாக ; கொற்றத்தையுடைய இடியைப்படையாகவுடைய இந்திரனுடைய முடியிடத்தேயுடைத்த தொடிபொருந்திய தோளையுடைய தென்னனுடைய கடிப்பானெறியுமுரசம் வேந்தர்மருள எந்நாளும் மாற்றுவாவென்று முழங்குவதாகவெனச்சொல்லி வாழ்த்திக் குரவை நாடகத்தை ஆடிமுடித்தாரென்க.

இதுவுங்கூத்தாற்பெற்றபெயர்.

பருந்து நிழலுமெனஆடியார்க்குநல்லானென்பான்.

ஒருந்தமிழ்நிரம்பையர்காவலனே.

காற்றைசொல்வித்ததே.

ஆய்ச்சியர்குரவை முற்றிற்று.

பதினெட்டாவது

து ன் ப ம ா வு.

ஆங்கு,

ஆயர் முதுமக ளாடிய சாயலாள்

பூவும் புனையும் புனைசாந்துங் கண்ணியு

நீடுநீர் வையை நெடுமா லடியேத்தத்

தூவித் துறைபடியப் போயினான் மேவிக்

குரவை முடிவிலோ ஞராவங் கேட்டு

விராவொடு வந்தா னுள்ள

அவடான்,

சொல்லாடாள் சொல்லாடா நின்றாளந் நங்கைக்குச்

சொல்லாடுஞ் சொல்லாடுந் தான்

ப

எல்லாளோ,

காதலற் காண்கிலேன் கலங்கினோய் கைம்மிரு

மூதுலை தோற்க வுயிர்க்குமென் னெஞ்சன்றே

பூதுலை தோற்க வுயிர்க்குமென் னெஞ்சாயின்

ஏதிலார் சொன்ன தெவன்வாழி யோதோழி

நன்பகற் போதே நடுக்குநோய் கைம்மிரு

மன்பனைக் காணா தலறுமென் னெஞ்சன்றே

யன்பனைக் காணா தலறுமென் னெஞ்சாயின்

மன்பதை சொன்ன தெவன்வாழி யோதோழி

தஞ்சமோ தோழி தலைவன் வரக்கானேன்

வஞ்சமோ வுண்டு மயங்குமென் னெஞ்சன்றே

வஞ்சமோ வுண்டு மயங்குமென் னெஞ்சாயி

னெஞ்சிலார் சொன்ன தெவன்வாழி யோதோழி

சொன்னது :

அரசுறை கோயி லணியார் ஞெகிழங்

கனாயாமல் வாங்கிய கள்வனா மென்றே

கனாயாமல் வாங்கிய கள்வனா மென்றே

குறாகழன் மாக்கள் கொலைகுறித் தனனோ

{தொன்னாது,
 அடக்கை இதுயிவ் மாய் குயாள்":
 இவை ஏனிக்சொற் பெற்றுத் தனிவர்து
 தொல். செய். நக். பக். கிரக

இது கிந்தித்தச் செய்யுணர்முடிந்தபின்
. ௩௮௭ மிக் கது (சொல். செய் ௩. ௮. 172)

எனக்கேட்டு,

பொங்கி யெழுந்தாள் விழுந்தாள் பொழிகதிர்த்
திங்கண் முகிலோடுஞ் சேணிலங் கொண்டெனச்
செங்கண் சிவப்ப வழுதாடன் கேள்வனை
யெங்கனாஅ வென்னா வினைந்தேங்கி மாழ்குவாள்

இன்புறு தங்கணவ ரிடரெரி யகழுழ்கத்
துன்புறு வனநோந்துத் துயருறு மகளிரைப்போன்
மன்பதை யலர்நூற்ற மன்னவன் நவறிழைப்ப
வன்பனை யிழந்தேன்பா னவலங்கொண் டழிவலோ

நதைமலி வியன்மார்பி னண்பனை யிழந்தேங்கித்
துறைபல திறழுழ்கித் துயருறு மகளிரைப்போன்
மறனொடு திரிபுக்கோன் மன்னவன் நவறிழைப்ப
வறனெனு மடவோயா னவலயகொண் டழிவலோ

தம்முறு பெருங்கணவன் றறலெரி யகழுழ்கத்
கைமமைகூர் துறைழுழ்குந் தவலைய மகளிரைப்போற்
செம்மையி னிகந்தகோற் றென்னவன் நவறிழைப்ப
விமமையு மிசையொரீஇ யினைந்தேங்கி யழிவலோ

காணிகா,

வாய்வதின் வந்த குரவையின் வந்திண்டு
மாய மடமகளி ரெல்லீருங் கேட்டமி
னாய மடமகளி ரெல்லீருங் கேட்டைக்க
பாய்திரை வேலிப் படுபொரு ணியறிதி
காய்கதிர்ச் செலவனை கள்வனோ வென்கணவன்
கள்வனோ வல்லன் கருங்கயற்கண் மாதரா
யொள்ளெரி யுண்ணுமில் றுரென்ற தொருகுரல்.

ஆங்கு—இ - ள். அவ்விடத்து,

ஆயர் முதுமக ளாடிய சாயலாள்
பூவும் புகையும் புனைசாந்துங் கண்ணியு
நீடுநீர் வையை நெடுமா லடியேத்தத்
தூவித் துறைபடியப் போயினாண் மேவித்
குரவை முடிவிலோ ஞராவங் கேட்டு
வினாவொடு வந்தா னுள்ள

* பலதொறுமெனவும் பாடம்.

இ - ன். மாதரி இங்ஙனம் அவராடிய ரூவைமூடிந்தவனவிலே ஒழுக்கரூத னீளாயுடைய வையையாற்றின்கணாயிடத்து நெடுமாலடியைப் பூமுதலியவற்றைத் தூவி ஏத்துதற்கு நீராடப்போயினாளுக; சாயலான் வேறெருத்தி உண்ணகரத்துப் பிறந்ததோர் வார்த்தைகேட்டுச் சென்றிருந்து கூறுதற்கு வினாவோடுவந்தாளுள னென்க.

ஆடிய சாயலானெனச் சேர்த்து அசைந்த சாயலானென்பாருமுள். புனை சாந்து - மெய்ச்சாந்து, நெடுமால் - அந்தரவானத்தெம்பெருமான், துறைபடிதல் - நீராடுதல்; அக்காலவழக்கு, முதமகன் போயினாளுடைய சாயலான் அரவங்கேட்டு வந்து அவ்விடத்துநின்றாளுளென ஐயமேலேற்றவாருமுள். போயினான் கேட்டு வந்தாளுளெனப் பொருண்மைசுட்டலாக்கி மாதரிமேலேற்றலுமொன்று. இது புறஞ்சேரியாதலின், ஊராவமென்றார்.

அவடான—இ - ன். அங்ஙனம்

சொல்லாடான் சொல்லாடா நின்றாளநங்கைக்குச்
சொல்லாடுஞ் சொல்லாடுந் தான்

இ - ன். அங்ஙனங்கேட்டுவந்து கண்ணகிக்குத் தன்வாக்காற்சொல்லாளாய்க் ரூவைமூடித்து நீராடிவந்து நின்ற ஆயர்மகளிர்க்கு மறையிற்கூறி அவரோடு தானும் விழுந்துநின்றவன் இவளழகும் இளமையும் தனிமையுங்கண்டு ஆற்றாளாய் நெஞ்சுழிந்து சொல்ல நாவெழுதுதானிற்றுமென்க.

இனி வாக்காற்சொல்லாதவன் தன்மெய்ப்பாட்டாற் சொல்லுமென்றமாம். இனி அங்ஙனநின்றாளாகிய அந்நங்கைக்குக் கண்ணகி தான்சொல்லாடுமெனினு மமையும், அது மேற்கூறுகின்றார்.

எல்லாவோ—இ - ன். ஏழ்; ஒ - இரக்கக்குறிப்பு.

காதலற் காண்கிலேன் கலங்கினோய் கைம்மிது
மூதுலை தோற்க வுயிர்க்குமென் னெஞ்சன்றே
பூதுலை தோற்க வுயிர்க்குமென் னெஞ்சாயி
னேதிடார் சொன்ன தெவன்வாழி யோதோழி

இ - ன். தோழி, என்காதலனை வரக்காண்கின்றிலேன்; அங்ஙனங்காணுமையின் நெஞ்சுகலங்கி நோய் கைம்மிகாநின்றது; அதுவேயுமன்றி உலையிலுதந்துரு த்திழுக்குந்தோற்கும்படி மூச்சும்அழலெழவுயிராநின்றன; இவையிங்ஙனமாகாந்ற்கு மாயின் என்னேகோக்கி இவ்வாய்ச்சியர் குறிப்பாற்கூறுகின்றது யாதோவென்றறி கின்றிலேனென இரங்கிக்கூறினாளென்க.

அன்றேயென்பது அசை. ஏதிலாரென்றார்; சொன்னவனையும் கேட்கின்ற னாயும், வாழி - இடைச்சொல், ஒவென்பது இரக்கக் குறிப்பு. இவை மேலுங் கொள்க. நெஞ்சு கலங்கிக் கைமிகும் உயிர்க்குமென்க. சொன்னதெவனென்று அறிகியோவென்னும் வினாப்பொருண்மைதோன்ற உரைப்பினுமமையும்.

நன்பகற் போதே நடுக்குநோய் கைம்மிது
மன்பனைக் காணு தலறுமென் னெஞ்சன்றே

யன்பனைக் காணு தலறுமென் னெஞ்சாயின்

மன்பதை சொன்ன தெவன்வாழி யோதோழி

இ - ன். தோழி, நன்பகற்பொழுதின்கண்ணே நடுக்கமுறுவிக்குகோய் ஒரு காற்கொருகாற் கைம்மிகாநின்றது; அதுவேயுமன்றி என்னால் அன்புசெய்யப்பட்ட டானையும் வரக்காண்கின்றிலேனாதலால் என்னெஞ்சு வருந்தாநின்றது; இவை யிங்ஙனமாகாநிற்குமாயின் குறிப்பால் இம்மகளிர் பலருங் கூறுகின்றது யாதோ வென்றிகின்றிலேனென்றொளன்க.

கோவலன் போனபோதே தன்னெஞ்சு கலங்குதலால் நன்பகற்போதே யென்றுள்.

தஞ்சமோ தோழி தலைவன் வரக்காணேன்

வஞ்சமோ வுண்டு மயங்குமென் னெஞ்சன்றே

வஞ்சமோ வுண்டு மயங்குமென் னெஞ்சாபி

னெஞ்சிலார் சொன்ன தெவன்வாழி யோதோழி

இ - ன். தோழி, இங்ஙனலாட்சொல்லுகின்றமறை எளிதன்று; அதற்கேற்ப என் றலைவனையும் வரக்காண்கின்றிலேனாகலின், என்னை வஞ்சித்ததொன்றுண்டு; அது வேயுமன்றி என்னெஞ்சுமயங்காநின்றது; இவை இங்ஙனமாகாநிற்குமாயின், குறிப் பால் இவாச்சொல்லுகின்றது யாதோவென்றிகின்றிலேனென்றொளன்க.

இனித் தோழி, எனக்கு இனி என்னதஞ்சமுண்டென அழகையிற்றேன்றிய மருட்கையென்னும் மெய்ப்பாடாக்கினுமமையும்; தஞ்சமாய் அல்லவென்பது போல நின்றது. தோழியென்றது ஐயையை.

சொன்னது—இ - ன். அவன்சொன்னபடி :

அரசுறை கோயி லணியார் ஞெடுமுகம்

கரையாமல் வாங்கிய கள்வனா மென்றே

கரையாமல் வாங்கிய கள்வனா மென்றே

குரைகழன் மாக்கள் கொலைகுறித் தனரே

இ - ன். இங்ஙனம் இவளிரங்காநிற்க ஊராவங்கேட்டு வினாவொடுவந்து சொல்லாடாளாய்ச் சொல்லாடுகின்றவன் அரசன்விரும்பியுறையும் அந்தப்புரத்தி லிருக்கும் அழகுநிறைந்தசிலம்பை வருந்தாமல் தன்கைத்தாக்கிக்கொண்ட கள்வ னிவனையாமென்று ஒலிக்கும் வீரக்கழலையுடைய வேற்காரர் இவனைக் கொலைசெய் தலைக்குறித்தனரென்றொளன்க.

கொன்றார்களெனின், இவளுயிர்க்கு இறுதியுக்குமெனக்கருதிப் பரியாயத் தாற்கூறினாம். என்றேயென்றவேகாரமிரண்டினும் பிறந்த தேற்றத்தைப் பிரி நிலையாயெதிர்மறைத்துக்கூறினான். இதனை ஐயைகூற்றென்பாருமுளர். அரசன் கோயிலென்னுது உறைகோயிலென்றமையான் அந்தப்புரமாயிற்று. கரைதல் - ஓசைப்படுதலுமாம்; அவகாசித்தலுமாம்.

எனக்கேட்டு—இ - ன். என்று அவன்சொல்லக்கேட்டு,

பொங்கி யெழுந்தாள் விழுந்தாள் பொழிகுதிர்

துங்கண் முகிலோடுஞ் சேணிலங் கொண்டெனச்

செங்கண் சிவப்ப வழுதாடன் கேள்வனை

யெங்கனாவு வென்னா வினைந்தேங்கி மாழ்குவான்

இ - ன், தனதாற்றாமையான் வசமழிந்து நிலத்தினின்றமழுந்து மறிந்தும் விழுந்துகிடக்கின் றவள் எங்ஙனம்வீழ்ந்துகிடந்தாளெனின், கதினாயுடைய திங்கள் பொழியக் கால்கொண்டுவிழ்ந்த புயலோடு பெரியநிலத்தில் வீழ்தலைக்கொண்ட தெனவிழுந்தாள்; விழுந்தவள் தன்கணவன் முன்னர் வருகெனப்பொருந்துதலாற் செவ்வரிபாய்ந்தகண் கலங்கிச்சிவக்கும்படி கையால் மோதிக்கொண்டழுதாள்; பின்பு தன்கொழுநனை நீ எவ்விடத்தாய்தானென்னாவருந்திப் பொருமி மயங்கி யாவுந்தோன்றாவென்று அழுதாளென்க.

முகத்திற்கும் குலைந்தகுழலுக்கும் திங்களும் புயலுமுவமை. எழுந்தனளாய் விழுந்தவள் மாழ்குவாளாய் அழுதாளென்க. ஆண்டுக் *“கண்ணகிகருங்கண்” என்றவர் ஈண்டுச் செங்கண்ணொர், காலையில் தலையளியாற்பிறந்த செவ்விதோன்ற. ஆஅ - இரக்கக்குறிப்பு. இனி மாழ்குவான் எழுந்தான் கொண்டென விழுந்தாள்; விழுந்தவள் செங்கண்சிவப்பத் தன்கேள்வனை எவ்விடத்தாயோஓ ஆஅவென அழுதாளெனவுமாம்.

இன்புறு தங்கணவ ரிடரெரி யகழுழ்கத்

துன்புறு வனநோற்றுத் துயருறு மகளிரைப்போன்

மன்பதை யலர்தூற்ற மன்னவன் றவறிழைப்ப

வன்பனை யிழந்தேன்யா னவலங்கொண் டழிவலோ

இ - ன், அங்ஙனம் மருண்டழுதவன், தம்மோடின்புற்ற தங்கணவர் இடனாச் செய்யும் எரியின்கண்மூழ்க அவரோடு அதனிடையுழங்காது துன்பமுறுந்தன்மைய வாகிய கைழ்மையோன்பைநோற்று இடர்ப்படும் உயவற்பெண்டிரைப்போல மக் கட்பரப்பினுள்ளோரெல்லாம் தன்னைப்பழிதூற்றும்படி பாண்டியன் தவற்றைச் செய்ய அன்பினையிழந்தேனாகிய யான் இருந்தழுவான் ஒருத்தியோவென்று தெளிந் திரங்கினென்க.

துன்புறுவனவென்றார்; †“வெள்ளெட் சாந்தொடு புளிப்பெய் தட்ட, வேளை வெந்தை வல்சி யாகப், பரற்பெய் பள்ளிப் பாயின்று வதியும்” என்பதனை. இது புறம்.

* இந்திரவிழவுரெடுத்தகாதை, ௨௩௭.

† புறநானூறு, ௨௪௫: பல்சான் நீரே பல்சான் நீரே, செல்கெனச் சொல்லா தொழிகென விலக்கும், பொல்லாச் சூழ்ச்சிப் பல்சான் நீரே, யணில்வரிக் கொடுங் காய் வாள்போழ்த் திட்ட, காழ்போ னல்விளர் நறுநெய் தீண்டா, தடையிடைக் கிடந்த கைபிழி பின்டம், வெள்ளெட் சாந்தொடு புளிப்பெய் தட்ட, வேளை வெந்தை வல்சி யாகப், பரற்பெய் பள்ளிப் பாயின்று வதியு, முயவற் பெண்டிரே மல்லே மாதேர, பெருங்காட்டுப் பண்ணிய கருங்கோட் டீம, நுமக்கரி தாகுக தில்ல வெமக்கெம், பெருந்தோட் கணவன் மாய்ந்தென வரும்பற, வள்ளித முவிழ்ந்த தா மரை, நள்ளிரும் பொய்கையுந் தியுமோ ரற்றே. பூதப்பாண்டியன்நேவி பெருங் கோப்பெண்டு தீப்பாய்வான் சொல்லியது.

வாய் வதின் . . நெடுஞ்ஞல் : நெடுல்
நெய் . பத் . நெய்

நறைமலி வியன்மார்பி னண்பனை யிழந்தேங்கித்
துறைபல திறமூழ்கித் துயருறு மகளிணாப்போன்
மறனொடு திரியுங்கோன் மன்னவன் தவறிழைப்ப
வறனெனு மடவோயா வைலங்கொண் டழிவலோ

இதுவுந் செருள்.

இ - ன். நறைமிக்ககன்ற மார்பினையுடைய தந்நண்பன், நெருப்பின்மூழ்க
அவனையிழந்து ஏங்கி நீர்த்துறைகள் பலகற்றுள்ளும் தாங்குளிரப்புகாடித் துயர
முற்றிருந்தமூம் உயவன்மகளிணாப்போல, மறத்தொடுபொருந்தி அறத்திற்றிரியுந்
செங்கோலையுடைய பாண்டியன் தவற்றைச்செய்யப் பார்த்திருந்த அறக்கடவு
ளென்கின்றவறிவற்றேயும்! யான் அநவனம் வருத்தமுற்றிரங்குவாளொருத்தியோ;
கூறென்றாளென்க.

மூழ்குதல் - அழுக்கறக் குளிரக் குளித்தல். அறனெனுமடவோயென்றான்;
தன்னே நீத்துப் பகையாகிய மறனொடுதிரியக்கண்டும் ஆண்டுநின்றாயெனப் புலந்து.

தம்முறு பெருங்கணவன் றழலெரி யகமூழ்கக்
கைம்மைகூா துறைமூழ்குங் கவலைய மகளிணாப்போற்
செம்மையி னிகந்தகோற் றென்னவன் தவறிழைப்ப
விம்மையு மிசையொரி இ யினைந்தேங்கி யழிவலோ

இ - ன். தம்மோடொத்த அன்பையுடைய தலைமைபொருந்தியகணவன் அழ
லும் எரியிடத்தேமூழ்கத் தாம் அவனோடு அவ்வெரியிடத்தே மூழ்காது கைம்மை
நோன்புமிகும் நீர்த்துறைகளிலே குளிரமூழ்கும் உயவற்பெண்டிணாப்போல,
செம்மையினின்றூக்கின கோலையுடைய தென்னவன் தவற்றைச்செய்ய இப்பிறப்
பின்கண்ணும் இப்பெயர்ப்படைத்து மிகவருந்தி இங்கிருந்து அழுவாளொருத்தியோ
யாளென்றாளென்க.

இம்மையுமென்றது பரலோகத்தையுநினைந்து. ஆவது இம்மையிற் புகழையும்
மறுமையிற் புண்ணியத்தையும் விட்டென்றபடி.

® காணிகா—இ - ன். காண்பாயாக;

இகவென்னுமுன்னிலையசை இகாவென ஈறுதிரிந்து காண்பாயாகவென்ப
தாயிற்று.

வாய்வதின் வந்த குரவையின் வந்திண்டு
மாய மடமகளி ரெல்லீருங் கேடமயி
111 னாய மடமகளி ரெல்லீருங் கேட்டைக்க
பாய்திணை வேலிப் படுபொரு ணீயறிதி
காய்கதிர்ச் செல்வனே கள்வனோ வென்கணவன்
கள்வனோ வல்லன் கருங்கயற்கண் மாதரா
யொள்ளெரி யுண்ணுமில் லூரென்ற தொருகுரல்

இ - ன். வாய்ப்புடைத்தாகிய உற்பாதசாந்திப்பொருட்டு ஆடிய இக்குரனை
யுள்வந்துதிரண்ட ஆயருடைய மகளிர் நீரெல்லீருங்கேண்மின்; அந்நவனமாகிய

மகளிரொல்லீரும் கேட்பீராக; பரந்த திளையையுடைய கடல்குழந்த இவ்வுலகி
 லுண்டானபொருளில் நீயறியாதபொருளில்லை, ஆதலாற்கதிர்ச்செல்வனே, நீயறிய
 என்கணவன் கள்வனோவென்றானாக, அவன் அசரீரியாய்நின்றுகூறுகின்றவன், நின்
 கணவனோ கள்வனல்லன், அவனைக் கள்வனென்ற இவ்வுரை மாதராய் எரியுண்ணுங்
 காரெண்ணுனென்க.

கேட்டமின் - கேண்மின்; ஒருசொல். கேட்டைக்க - கேட்டையென்னும்
 வினையசைச்சொல், உடனடுக்கிவரற்பாலது கேட்டமினென்பதனோடு மொழியிடை
 யடுக்காகி ஈற்றுவியங்கோட்பொருண்மையாற் கேட்கவென்னும்பொருட்டாயிற்று.
 பாய்தினை - பரந்ததினை, படுதல் - உண்டாகுதல், ஓகாரம் - பிரிநிலை. ஒள்ளெரி -
 நின்னேவல்கேட்டுமெரி. இவ்வூர் - இதுசொன்ன இவ்வூர். இனி ஓகாரத்தை
 இரக்கக்குறிப்பெனினுமமையும். உண்ணுமிவ்வூர் - இவ்வூரையுண்ணும். முற்
 றும்மை.

இது மயங்கிசைக் கொச்சக்கவிப்பா.

பருந்து நிழலுமென அடியார்க்குநல்லானென்பான்.

ஒருந்தமிழ் நிரம்பையர்காவலனே.

காற்றை... .. சொல்லித்ததே.

துன்பமாலே முற்றிற்று.

எ-அ. தொல். எழுத். பக். ௪௩௩

பத்தொன்பதாவது

ஊ ர் சூ ழ் வ ரி.

- என்றனன் வெய்யோ னிலங்கிர் வளைத்தோளி
நின்றில ணின்ற சிலம்பொன்று கையேந்தி
முறையி லரசன்ற னூரிருந்து வாழு
*நிறைவுடைப் பத்தினிப் பெண்டிர்கா ளீதொன்று
- ௫ பட்டேன் படாத துயரம் பகொலை
யுற்றே னுறாத துறுவனே யீதொன்று
கள்வனோ வல்லன் கணவனென் காற்சிலம்பு
கொள்ளும் விலைப்பொருட்டாற் கொன்றாரோ யீதொன்று
மாதர்த் தகைய மடவார்கண் முன்னனோ
- ௧௦ காதற் கணவனைக் காண்பனே யீதொன்று
காதற் கணவனைக் கண்டா லவன்வாயிற்
றீதறு நல்லுரை கேட்பனே யீதொன்று
தீதறு நல்லுரை கேளா தொழிவேனே
னோதக்க செய்தாளென் றெள்ள விதுவொன்றென்
- ௧௫ நல்லலுற் றுற்றா தழுவானைக் கண்டேங்கி
மல்லன் மதுரையா ரெல்லாருந் தாமயங்கிக்
கனையாத துன்பமிக் காரிகைக்குக் காட்டி
வனையாத செங்கோல் வளைந்த திதுவென்கொன்
- 1 மன்னவர் மன்னன் மதிக்குடை வாள்வேந்தன்
- ௨௦ நென்னவன் கொற்றஞ் சிதைந்த திதுவென்கொன்
மண்குளிரச் செய்யு மறவே னெடுந்தகை
தண்குடை வெம்மை விளைத்த திதுவென்கொல்
செம்பொற் சிலம்பொன்று கையேந்தி நம்பொருட்டால்
வம்பப் பெருந்தெய்வம் வந்த திதுவென்கொ
- ௨௫ லையரி யுண்க ணமுதேங்கி யாற்றுவா
டெய்வமுற் றுள்போலுந் தகைய விதுவென்கொ
லென்பன சொல்லி யினைந்தேங்கி யாற்றவும்
வன்பழி தூற்றுங் குடியதே மாமதுரைக்
கம்பலை மாக்கள் கணவனைத் தாங்காட்டச

- ௩௦ செம்பொற் கொடியனையாள் கண்டானைத் தான்காணான்
மல்லன்மா ஞால மிருளுட்டி மாமலைமேற்
*செல்வென் கதிர்சுருங்கிச் செங்கதிரோன் சென்றொளிப்பப்
புல்லென் மருண்மலைப் பூங்கொடியாள் பூசலிட
வொல்லென் னொலிபடைத்த தூர்
- ௩௫ வண்டா ரிருங்குஞ்சி மாலைதன் வார்குழன்மேற்
கொண்டா டழீஇக கொழுநன்பாற் காலேவாய்ப்
புண்டாழ் குருதி புறஞ்சோர மாலைவாய்க்
கண்டா ளவன்றன்னைக் காணாக் கடுந்துயரம்
என்னுறு துயர்கண்டு மிடருறு மிவளென்னீர்
- ௪௦ பொன்னுறு நறுமேனி பொடியாடிக் கிடப்பதோ
மன்னுறு துயர்செய்த மறவினை யறியாதேற
கென்னுறு வினைகாண விதுவென வுரையாரோ
யாருமின் மருண்மலை யிடருறு தமிழேன்முன்
றூர்மலி மணிமார்பந் தடைமுழிக் கிடப்பதோ
- ௪௫ பார்மிரு பழிதூற்றப் பாண்டியன் தவறிழைப்ப
வீர்வதோர் வினைகாண விதுவென வுரையாரோ
கண்பொழி புனல்சோரும் கடுவினை யுடையேன்முன்
புண்பொழி குருதியிராய்ப் பொடியாடிக் கிடப்பதோ
மன்பதை பழிதூற்ற மன்னவன் தவறிழைப்ப
- ௫௦ வுண்பதோர் வினைகாண விதுவென வுரையாரோ
பெண்டிரு முண்டுகொல் பெண்டிரு முண்டுகொல்
கொண்ட கொழுந ருறுகுறை தாங்குறாஉம
பெண்டிரு முண்டுகொல் பெண்டிரு முண்டுகொல்
சான்றோரு முண்டுகொல் சான்றோரு முண்டுகொ
- ௫௫ லீன்ற குழவி யெடுத்த வளக்குறாஉரு
சான்றோரு முண்டுகொல் சான்றோரு முண்டுகொல்
தெய்வமு முண்டுகொ தெய்வமு முண்டுகொல்
வைவாளிற் றப்பிய மன்னவன் கூடலிற்
தெய்வமு முண்டுகொ தெய்வமு முண்டுகொல்
- ௬௦ என்றிவை சொல்லி யழுவாள் கணவன்நன்
பொன்றுஞ்சு மார்பம் பொருந்தத் தழீஇக்கொள்ள
நின்ற நெழுந்து நிறைமதி வாண்முகங்
கன்றிய தென்றவன் கண்ணீர்கை யான்மாற்ற
வழுதெங்கி நிலத்தின்விழ்ந் தாயிழையா டன்கணவன்

கூற-சுடு. தோல். சேய். ப. 165-6. ந. கிணைதோல்
நீடிபொருளாய் நான்கடுக்கினை.

கரு நெழுத்கைய திருந்தடியைத் துணைவளைக்கை யாற்பற்றப்
பழுதொழிந் தெழுந்திருந்தான் பல்லமர் குழாத்துளா
னெழுதெழின் மலருண்க ணிருந்தைக்க வெனப்போனான்
மாயங்கொன் மற்றென்கொன் மருட்டியதோர் தெய்வங்கொள்
போயெங்கு நாடுகேன் பொருளுடையோ விதுவன்று
எ0 காய்சினந் தணிந்தன்றிக் கணவனைக் கைகூடேன்
நீவேந்தன் றனைக்கண்டித் திறக்கேட்பல் யானென்ற
ளென்ற னெழுந்தா விடருற்ற தீக்கை
நின்ற னினைந்தா னெடுங்கயற்க லிர்சோர
நின்ற னினைந்தா னெடுங்கயற்க லிர்துடையாச
எரு சேன்ற ளாசன் செழுங்கோயில் வாயின்றுன்.

க.ச. என்றனன் வெய்யோ நிலங்கீர் வளைத்தோளி
நின்றில னின்ற சிலம்பொன்று கையேந்தி
முறையி லரசன்ற னுரிருந்து வாழு
நிறைவுடைப் பத்தினிப் பெண்டிர்கா ளீதொன்று

இ - ன். வெய்யோன் கன்வனல்லனென்றாக, அவ்வளைத்தோளி, மற்றைச்
சிலம்பொன்றைத் தன்கையிலேந்திக்கொண்டு அவ்வாய்பாடியினின்றும் ஊர்க்
குள்ளேபோனவன் ஆண்டுள்ள கற்புடைமகளிரைநோக்கி முறைசெய்தலில்லாத
அரசனிருக்கின்ற, ஊரின் கணிருந்துவாழும் கற்பையுடையபெண்டிர்கான், இஃது
அதன் மற்றைச்சிலம்பு காணுங்கோளென்றானென்க.

நின்றிலன் - போனான். நின்றசிலம்பு - மற்றைச்சிலம்பு. முறையில்
பெண்டிர்கான் - இகழ்ச்சி; என்னை? * “அருந்தி லரசன் முறைசெய் இல்லது,
பெரும்பெயர்ப் பெண்டிர்குக் கற்புச் சிறவாது” என்பதனும், † “வானம் பொய்
யாது வளம்பிழைப் பறியாது, நீணில வேந்தன் கொற்றஞ் சிதையாது” என்பத
னும் இகழ்த்தான். அவனுட்டிலிருந்த மகளிர்க்கும் கற்பின்றுமாகவின், அவ
னிருக்கின்ற ஊரின் கணிருந்துவாழ்கின்ற நாமக்கும் கற்புநிறைவுண்டாமோவென்
பது இகழ்ச்சி. இலங்கீர்வளை - ஈர்த்திலங்குவளை, நின்றிலனென்றது ஆதித்தனைச்
சான்றுகாட்டினபின் ஆய்பாடியினின்றிலனென்றவாறு. ஈதொன்று - இஃது அத
னைச்சிலம்பு; அன்றி இஃதோரநியாயமென்றுமாம்.

ரு-க. பட்டேன் படாத துயரம் படுகாலை

யுற்றே னுறுத துயுவனே ரீதொன்று

இ - ன். உலகிப்பிறந்தாரொருவர் படாத துயரம்பட்டேன்; ஒருவருறுததுயர்
முற்றேன்; உறுகின்றயான் மரணவேதனைபோலவுற்றேன்; இங்ஙனமுறக்கட
வேன் இனியொன்றன்றோவென்றானென்க.

வகாரம் - ஈற்றைச. இனிப் படுகாலை - அந்நிக்காலத்தெனினுமமையும். உறு
வன் - அல்லீது அன்னீராயிற்று.

* நகெற்காலை, 20௬-20௭. † அடைக்கலக்காலை, ௧௬௫ - ௧௬௬.

எ-அ. கள்வனோ வல்லன் கணவனென் காற்சிலம்பு

கொள்ளும் விலைப்பொருட்டாற் கொன்றோ ரீதொன்று

இ - ன். எண்கணவன் கள்வனல்லன் ; என்காற்சிலம்புபெறும் விலையைக் கைக் கொண்டிவிடதல்காரணத்தாற் கள்வனென்று ஒருபெயராயிட்டுக் கொன்றார்களே; இஃதோராச்சரியமிருந்தபடி. என்னென்றானென்க.

என்காற்சிலம்பென்றான் ; தான் அரசன் : யான் ஒருவணிகன்மனைவி ; என் காலணியினொன்றுபெற்றவிலை தாராணமக் கள்வனென்று ஒருபெயரிட்டுக் கொன் றார்களேயென்று. இஃதோரநியாயமிருந்தபடி. என்னென்று தெளிந்தகூறினான். கொன்றோயெனப் பன்மைகூறினான், அரசனோடு அமைச்சராயுங்கருகி. ஓகா ரம் பிரிநிலை.

கூ-கசு. மாதர்த் தனைய மடவார்கண் முன்னரே

காதற் கணவனைக் காண்பனே ரீதொன்று

காதற் கணவனைக் கண்டா லவன்வாயிற்

றிதது நல்லுரை கேட்பனே ரீதொன்று

றிதது நல்லுரை கேளா தொழுவேனே

னோதக்க செய்தாளென் றென்றா லிதுவொன்று

இ - ன். தங்காதலர்காதலிக்கும் கற்பையுடைய மனைவியர்முன்னே என்னு டையகணவனைப் பண்டுபோலக் காண்பேனோ, அங்ஙனங்காண்பேனாயின் இஃ தொருபுதுமையன்றோ ; அங்ஙனம் அவனைக்கண்டால் அவன்வாக்காற்சொல்லும் குற்றமற்ற நல்லுரையைக்கேட்பேனோ ; அங்ஙனம் கேட்பேனாகில் எனக்கு இஃது ஒருறுதி ; அங்ஙனம் ழிதற்றவுரையை அவன்வாக்காற்கேளேனாயின், நோதக்கசெ ய்தாளென்று என்னை இகழுமின்கள், இது நுங்கட்கு ஒருவாய்ப்பு ;

கேளாதொழிவேனென்றது சுவம் எழுந்திருந்து எனக்கு ஒருவார்த்தை சொல்லாதொழிவேனென்றவாறு. என்னென்றது ஆதித்தனைச் சான்றுகாட் டினவதுவுமன்றிப் பட்ட எண்கணவன் எழுந்திருந்து எனக்கு வார்த்தைசொல்லக் கேளேனாகில், நிறைவுடைப்பத்திணிப்பெண்டிற்காளென்று நுமமையிகழ்ந்தவென் னைக் கள்வன்மனைவியென்று என்னாயின், என்னதற்கு இது நல்லவிடமென்றா னென்க. என்னல் - அல்லீற்றுவிடங்கோள் ; *“இற்றெனக் கிளத்தல்” போல்.

கசு-கஅ. என்று, அல்லலுற் றுற்றா தழுவானைக் கண்டேங்கி

மல்லன் மதுரையா ரெல்லாருந் தமையங்கிக்

களையாத துன்பிக் காரிகைகருக் காட்டி.

வளையாத செங்கோல் வளைந்த திறுவென்கொல்

இ - ன். என்று ஒருத்தமுற்று ஆற்றாதழுகின்றவனை மதுரையாரெல்லாருங் கண்டு ஆற்றும்வழிகாணாய்த் தாமிரங்கி அழுது மயங்கிக் கூறுகின்றவர் இறக்கு மளவும் நீங்காததுன்பத்தை இக்காரிகைக்குண்டாக்கிய அதனானே ஒருகாலங் கோடாதசெங்கோல் கோடிற்று ; இதனானே மேல்யாதுவியுங்கொல்லோவென் றுரென்க.

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம், கசு.

௦1-21: சென்னை. என்.டி.என். 118. கட்டு
பெ-வி. 118. -21/3.

அல்லல் - வருத்தம், மல்லல் - வளன். கணியாததுன்பம் - கணவணியுழத்தல்; இதுவென்றார்; கோடாதசெங்கோல் கோடியவதனை.

கக்-உ௦. மன்னவர் மன்னன் மதிக்குடை வாள்வேந்தன்

றென்னவன் கொற்றஞ் சிதைந்த திதுவென்கொல்

இ - ள், மன்னர்க்குமன்னன் மதிபோலுங்குளிர்ந்த குடையையும் வெய்ய வாணையுமுடைய வேந்தனாகிய தென்னவனுடைய அரசியல் அழிந்தது; இதனால் மேல்யாதுவிளையுங்கொல்லோவென்றாரென.

குடையையும் வாணையுமுடையோனெனவே அளியுங்கோறலுமுடைமைகூறி னார் மதிக்குடை - உவமத்தொகை. வாள்வேந்தன் - வேற்றுமைத்தொகை.

உக்-உஉ. மண்குரிதச் செய்யு மறவே நெடுந்தகை

தண்குடை வெம்மை விளைத்த திதுவென்கொல்

இ - ள் உலகிற்கு அறத்தையும் பகைவாக்கு மறத்தையுஞ்செய்யும் வேலையுடைய நெடுந்தகையுடைய தண்ணளியைச் செய்யுங்குடை வெம்மையைவிளைத்தது; இதனால் மேல் யாதுவிளையுங்கொல்லோவென்றாரென.

உக்-உசு. செம்பொற் சிலம்பொன்று கையேந்தி நம்பொருட்டால்

வம்பப் பெருந்தெய்வம் வந்த திதுவென்கொல்

இ - ள், செம்பொன்னாகிய சிலம்பொன்றைக் கையிலேந்தி நம்மைக்கெடுத்தற்பொருட்டுப் புதுமையையுடைய பெரியதெய்வம் ஈண்டிவந்தது; இதனால் இனி யாதுவிளையுங்கொல்லோவென்றாரென.

ஒன்று கையேந்தியெனவே இஃது அதன் இணைபோலுமென்பது கருத்து. பெருந்தெய்வம் - தெய்வத்திலும் பெரியது = கற்புடைத்தெய்வம்; என்ன? * “கற்புக் கடம்புண்ட வித்தெய்வ மல்லது, பொற்புடைத் தெய்வம் யாங்கண் டிலமால்” எனவும், † “தெய்வத் தொழாஅன் கொழுநந் ரொழுவாளைத், தெய்வத் தொழுதகைமை தின்னமால்” எனவுங்கூறினமையின். இனி வம்பு நிலையின்மையாககி, உலாவந்தெய்வமென்றவொன்று. இனி நம்பொருட்டாலென்பதற்கு இவள்கற்பு நாங்கண்டு பாவித்தற்பொருட்டாலென்பதுமொன்று.

உரு-உக். ஐயரி யுண்ட னழுதேங்கி யரற்றுவா

டெயவமுற்றுகள போலுந் தகைய விதுவென்கொல்

இ - ள், வியப்பையுடைய அரிபாரந்த மையுண்ட கண்ணையுடையவன் விம்மி விம்மி வாய்விட்டரற்றுநின்றவன் தெய்வமேறினாற்போலும் தகைய மையுடையவளாயிராநின்றார்; இதனால் மேல் யாதுவிளையுங்கொல்லோவென்றார் என.

இவன்மாட்டு மருளுந்தெருளுக்கண்டு தெய்வமுற்றுகளே மென்றார். இவ்வையர்களால் அரசனாகோக்கி இரங்கினார்.

உஎ-உ௦. என்பன சொல்லி யினைக்கேயகி யாறறவும்

வன்பரி னுறறுங் குடியகே மாமதுரைத்

* அடைக்கலக்காதை, கசுக்-கசுசு.

† இது கட்டுரைகாதையின் இறுதிவெண்பா.

கம்பலை மாக்கள் கணவனைத் தாங்காட்டச்

செம்பொற் கொடியனையான் கண்டானைத் தான்காணன்

இ - ன், வனையாதசெங்கோல் வனைந்தென்றன் முதலியனசொல்லி இவணிலை மைக்குவருந்தி மன்னன்நிலைமைக்கு ஏங்கி மிகவும் மன்னன் கோல்கொடினதன்மையால் அவனைப் பழிதுற்றங்குடியதாகிய மதுனாயிற் கம்பலைமாக்கன்தாம் அவன் கணவன்பட்டவனைக்காட்டச் சிவந்த பொற்கொடியையெய்த்தவன் தன்னைக்கண்டானைத் தான்கண்டிலன்;

ஆற்றவும் - மிகவும். கம்பலைமாக்கள் - வேறுசில காட்சிகண்டு திரியுமவர், தான்காணனென்றார்; இறந்தமைதோன்ற. மதுரை கம்பலைமாக்களென்று பாடமோ திக் குடியது மதுனாயென முற்றுவிக்கவுமாம்.

௩௧-௩௪. மல்லன்மா ஞால மிரளுட்டி மாமலைமேற்

செவ்வென் கதிர்சுருங்கிச் செங்கதிரோன் சென்றொளிப்பப்

புல்லென் மருண்மலைப் பூங்கொடியான் பூசலிட

வொல்லென் னொளிபடைத்த தூர்

இ - ன், வளப்பத்தைபுடைய பெரிய ஞாலத்தை இருளுக்கூட்டி உயர்ந்த அத்தகிரியிடத்தே தனது சிவந்தகதிர்களைச்சுருக்கி அக்கதிரையுடையோன் சென்று மறைய அங்கனம் அவன்மறைதலாற் புன்மையுண்டாகப்பட்ட இரவுபகலென்று வரையறுக்கப்படாத மருட்சியையுடைய மாலேக்காலத்தே பூத்துதிர்த்த கொடியையெய்த்தகண்ணகி அரசன்மேலே யமனுடையபூசலைவினக்க ஒல்லென்னுமோசையைப்படைத்தது அவ்வுடனாக.

ஊட்டி - தாணுண்ட இருளை உலகை உண்ணப்பண்ணி. ஒல் - அனுகரணம். சுருக்கி - விகாரம். ஊட்டிச் சுருக்கி ஒளிப்பப் புல்லென் மருண்மாலையென்க.

௩௫-௩௮. வண்டா ரிருங்குஞ்சி மாலேதன் வார்குழன்மேற்

கொண்டா டுழிஇக் கொழுநன்பாற் காலேவாய்ப்

புண்டாழ் குருதி புறஞ்சோர மாலேவாய்க்

கண்டா ளவன்றனைக் காணுக் கடுந்துயரம்

இ - ன், காலேப்பொழுதின்கண் ஆயர்பாடியிடத்தே தன் கணவனைத்தழிஇ அதற்குக்கைமமாறாக அவனுடைய வண்டொலிக்குக்குஞ்சியின்மாலையவாங்கித் தன் வார்குழன்மேற்கொண்ட கண்ணகி மாலேப்பொழுதின்கண்ணே அவன்மெய்யிற் புண்ணினின்றங்குதிக்கின்ற குருதிப்புனல் இடமெல்லாநனைப்ப அவன் தன்னைக்காணாத துடித்தைத் தான்கண்டாளென்க.

அவன் கண் - தன்னைக்காணாததனைத் தான்கண்டாளென்றது மரணத்தையென்றபடி. காட்டாய்த் தழிஇ மாலேகொண்டவன் மாலேவாய்ப் புறஞ்சோரத் தன்னைக்காணாததுயரத்தைத் தான்கண்டாளென்க.

௩௯-௪௨. என்னுறு துயர்கண்டு மிடருறு மிவளென்லீர்

பொன்னுறு நறுமேனி பொடியாடிக் கிடப்பதோ

மன்னுறு துயர்செய்த மறவினை யறியாதேற்

கென்னுறு வினைகாண விதுவென வுனாயாரோ

இ - ன். என்னுடைய தனிமைமிக்கதையணாக்கண்டுவைத்தம் இதற்கு இவன் இடருறுமென நினைக்கின்றிலீர்; அதிநிற்க; தம்முடைய சந்தனுகளாலாடப்பட்ட பொன்போலுந்திருமேனி பொடியாடிக்கிடக்கத்தகுவதொன்றே; அஃதற்றாயின், மன்னனாட்செய்யப்பட்ட இக்கொலையத்தொழில் இப்பெற்றியான்முடிந்ததென்றறி யாத எனக்கு முற்பவத்திற்செய்த என்வினைகாணிதுவென்று இங்காட்டிற்சொல் லார்களோவென்க.

இஃது அமுகையைச்சார்ந்தவெருளி. மேல் வருவனவற்றிற்குங்கொள்க.

சுஉ-சக. யாருமின் மருண்மலை யிடருது தமிழேன்முன் றார்மலி மணிமார்பன் தனாமுழ்க்கி கிடப்பதோ பாமிரு பழிதூற்றப் பாண்டியன் நவறிழைப்ப வீர்வதோர் வினைகாணு விதுவென வுரையாரோ

இ - ன். துணைப்பதேற்கு ஒருவருமற்ற மருட்சியையுடைய இம்மலைக்கால த்தே மிக்கதூன்பமுறாநின்ற தனித்தியேன் கணமுன்பே தம்முடைய மாலத்திர னுக்குள்ளேமுழுகும் திருமார்பம் வெறுநிலத்தே முழுக்கிடக்கத்தகுவதொன்றே; அஃதற்றாயின், பாரிலுள்ளார் மிகவும் பழிதூற்றுதற்குக்காரணமாகப் பாண்டியன் தவற்றையெண்ண வெட்டுவிப்பதோர் தீவினைகாணிதுவென்று இங்காட்டிற்சொல் லார்களோவென்றானென்க.

வெட்டிக் கவிழ்த்தமைதோன்ற மார்பம் தனாமுழ்க்கிடப்பதோவென்றான்.

சுஎ-ரு. கண்பொழி புனல்சோருங் கடுவினை யுடையேன்முன் புண்பொழி குருதியிராய்ப் பொடியாடிக்கிடப்பதோ மன்பதை பழிதூற்ற மன்னவன் நவறிழைப்ப வுண்பதோர் வினைகாணு விதுவென வுரையாரோ

இ-ன். கண்கள் பொழியும்புனைச் சொரியாநிற்கின்ற தீவினைப்பயனையுடைய என்னுடையகண்முக்கப்பே வெட்டுவாயின்றங்குதித்துப் பெருகுநின்ற குருதியை யுடையிராய்ப் பொடியாடிக்கிடக்கத்தகுவதொன்றே; அஃதற்றாயின், மண்ணி லுள்ளோர்பலரும் பழிதூற்றுதற்குக்காரணமாக மன்னவன் தவற்றையெண்ண அங் காவதோர்வினைகாணிதுவென்று நாட்டிற் சொல்லார்களோவென்றானென்க.

இர் - முன்னிலைப்பன்மைக்கண்வந்து ஈண்டு ஒருவரைக்கூறும் பன்மைக்கிளவி யாயிற்று. கிடப்பதோ - பிரிநிலை. உண்பதோர்வினையென்பதற்கு உயிரையுண்ப தோர்வினையென்பதும்பொருள்; “ஊழ்வினை வந்திவ னுயிருண்டு கழிந்தது” என்றாற்பிறரும். இவைமூன்றும் முதுபாலை; என்னை? “நனிமிகு சரத்திடைக் கணவனை யிழந்து, தனிமகன் புலம்பன் முதுபாலை யாகும்” என்பதனால்.

* மணிமேகலை, ஆறாவது சக்கரவாளக்கோட்டம்புகி காதை: “ஊழ்வினை வந்திவ னுயிருண்டு கழிந்தது, மாபெருந் துன்ப மொழிவா யென்றலு, மென்னுயிர் கொண்டிவ னுயிர் தந் தருளிலென், கண்ணில் கணவனை யிவன்காத் தோம்பிடு, மிவனுயிர் தந்தென் னுயிர்வாங் கென்றலும்.”

ருக-ருக. பெண்டிரு முண்டுகொல் பெண்டிரு முண்டுகொல்

கொண்ட கொழந்ருதுகுறை தாங்குறாஉம்

பெண்டிரு முண்டுகொல் பெண்டிரு முண்டுகொல்

பெண்டிர் - கற்புடையவளார். கொண்டகொழந்ரு - தம்மை நெஞ்சினுட் கொண்டகொழந்ரு. அவருதுகுறையைத்தாங்கும் பெண்டிர் - அவருற்றபிணிக்கும் மனத்துயர்க்கும் மெய்யாகத் தாங்கும்பெண்டிர். அன்றி உறுகுறைதாங்குதல் - பொதுமகளிரிடைப்பிரிதலும் அவரோடு கலந்தசெவ்வியும் புணர்ச்சிக்குறிகளுங்கண் டியும் அவர் தெருட்டத்தெருண்டு குறையுற்பொறுத்தலுமாம். தாங்குறாஉம் - வினைத்திரிசொல்.

ருசு-ருசு. சான்றோரு முண்டுகொல் சான்றோரு முண்டுகொல்

ஈன்ற குழவி யெடுத்து வளர்க்குறாஉஞ்

சான்றோரு முண்டுகொல் சான்றோரு முண்டுகொல்

ஈன்ற வளர்க்குறாஉம் - பிள்ளைப்பேறுவளர்க்குமென்னும்வழக்கு.

ருஎ-ருசு. தெய்வமு முண்டுகொ தெய்வமு முண்டுகொல்

வைவாளிற் றப்பிய மன்னவன் கூடலிற்

தெய்வமு முண்டுகொ தெய்வமு முண்டுகொல்

கொல் - ஐயம்.

இ - ன். கூர்த்தவாளால் என்கொழந்ருணத்தவறுதலாற் கோல்கோடிய மன்ன னுடைய இக்கூடலென்னுகரிடத்துப் பெண்டிரும் சான்றோரும் தெய்வமுமுன் டோ; உண்டாயின்; இவ்வரியாயம்பிறவாது; ஆதலால் இல்லையென்றானென்க.

சுரு-சுஎ. என்றிவை சொல்லி யழுவாள் கணவன் றன்

பொன்றுஞ்சு மார்பம் பொருந்தத் தழிஇக்கொள்ள

நின்ற நெழுந்து நிறைமதி வாண்முகங்

கன்றிய தென்றவள் கண்ணீர்கை யான்மாற்ற

வழுதேங்கி நிலத்தின்வீழ்ந் தாயிழைபா டண்கணவன்

ரொழுதகைய திருந்தடியைத் துணைவனைக்கை யாற்பிற்ப்ப

பழுதொழிந் தெழுந்திருந்தான் பல்லமரர் குழாத்துளா

நெழுதெழின் மலருண்க ணிருந்தைக்க வெனப்போனான்

இ - ன். என்று இன்னனசொல்லி அழுகின்றவன் தன்கணவனுடைய திருந் துஞ்சுமார்பம் தன்மார்போடுபொருந்தும்படி தழுவிக்கொண்டாளாக; எழுந் திருந்துநின்றவன், நிறைந்தமதிபோலும் ஒளிபொருந்தியமுகம் கன்றியதேயென்று வாக்காற்சொல்லிக் கையாலே அவன் கண்ணீரை மாற்றினான்; மாற்றியபின்பு அவ்வாயிழையான் ஏங்கியழுது நிலத்தின்கண்ணேவீழ்ந்து தன்கணவனுடைய தொழுந்தகையையுடைய திருந்திய அடியினை இரண்டுகையாலும் பூண்டுகொண் டாளாக; இப்பொல்லாதவுடம்பைக் கைவிட்டுச் சுவர்க்கம்புகுதற்கு எழுந்திருந்த வன் நீ இருக்கவென்றுசொல்லிப் பல அமரர்குழாத்துள்ளானானென்க.

பழுது தீதென்ப உடம்புக்குப்பெயர்; “திருந்திய நின்மகன் நீது நீங்கினான்” என்றார்பிறரும். இனி முன்பே பழுதொழிந்தெழுந்திருந்தவன் அமரர்குழாத்துள்

பத். 213
 தே. நன்-வி. பத். உலக; தே. வி. பத். 2

தோ-நாடு: அவை தொடர்ந்து பொருளாக
 { நான் கருக்கிறேன். தோல், செய். ந
 பத். கரு-கரு

ளான் தழீஇக்கொள்ள எழுந்திருந்துநின்றவன் மாற்றப் பின் திருந்தடியைத் துணை வணக்கையாற்பற்ற, உண்கண், இருந்தைக்கவெனப்போளுனெனக் கூட்டலுமொன்று. எழுந்திருந்தான் குமாத்துள்ளான் நின்றனென்னும்பெயர்கள் அடுக்கிவந்து போளுனென்னும் பயனிலைகொண்டுமுடிந்தன.

சாஅ-எக. மாயங்கொன்மற்றென்கொன்மருட்டியதோர்தெய்வங்கொல்
போயெங்கு நாடுகேன் பொருளுரைபோ விதுவன்று
காய்சினந் தணிந்தன்றிக் கணவனைக் கைகூடேன்
நீவேந்தன் றனாக்கண்டித் திறங்கேட்பல் யானென்றான்

இ - ன். இவ்வனம் எழுந்திருந்துநின்றது மாயமோதான்? அஃதன்றாயிற் பின்னை யாதுதான்? என்மனத்தை மருட்டியதோர்தெய்வமோதான்; ஒன்றையுந்தெளி கின்றிலேன், ஆதலால் எங்கும்போயாராய்ந்துகூடுவேன்; அவ்வனங்கூடுதல் எளிதாயினும் எனது மிக்கசினந் தணிந்தாலன்றிக் கூடேன்; இச்சினந்தணிதற்கு அக் கொடியவேந்தனை யான் சென்றுகண்டு எண்கணவனைக்கொன்ற இத்தீர்த்திரம் யாதென்றுகேட்பேனென்று தன்னெஞ்சொடுகூறினானென்க.

தெய்வங்கொலென்றான்; இருதுணியாகிய உடல்கூடி ஒருயிர்பெற்றுநின் றமைபற்றி. பொருளுரையன்றென்றான்; தன்பின்போதாமைபற்றி. கேட்பல் யானென்றான்; நாணழிபுசல்செயத்துணிந்து.

எஉ-எரு. என்று னெழுந்தா ளிடருற்ற தீக்கன
நின்ற ணினைந்தா னெடுங்கயற்க ணீர்சோர
நின்ற ணினைந்தா னெடுங்கயற்க ணீர்துடையாச்
சென்று ளரசன் செழுங்கோயில் வாயின்புன்.

இ - ன். இவ்வனஞ்சொன்னவன் ஆண்டுப்போதற்கெழுந்தான்; எழுந்தவன் தன்னூரிற்கண்டதீக்கனாவை நின்றுநினைந்தான்; நினைந்தவன் கண் நீர் சோர்தலால் தான்செல்லும்வழிகாண்டற்காக அந்நெடிய கயல்போலுங் கண்கன்சொரியும் புன லைத்துடைத்து அரசனுடைய வளவிய கோயில்வாயிலிடத்தே சென்றானென்க.

என்றனென்னுமெழுவாய்க்குச் சென்றனென்பதனைப் பயனிலையாக்குக.

இனிப் பெருந்தேவியெய்தி கூறுகின்றார்.

இஃது அயன்மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

பருந்து நிழலுமென அடியார்க்குநல்லானென்பான்.

ஒருந்தமிழ் நிரம்பையர்காவலனே.

காற்றை சொல்வித்ததே.

ஊர்குழுவரி முற்றிற்று.

இருபதாவது

*வழக்குகா கதை.

ஆங்குக்

குடையொடு கோல்விழ நின்று நடுங்குங்
கடைமணி யின்குரல் காண்பென்கா ணெல்லா
திசையிரு நான்கு மதிர்ந்திடு மன்றிக்

௩ கதிரை யிருள்விழுங்கக் காண்பென்கா ணெல்லா
விடுகுகொடி வில்லீர வேபகல் விழுங்
கடுங்கதிர் மீனிலை காண்பென்கா ணெல்லா
கருப்பம்

செங்கோலும் வெண்குடையுஞ் செறிநிலத்து மறிந்துவிழ்தரு

க0 நங்கோன்றன் கொற்றவாயின் மணிநடுங்க நடுங்குமுள்ள
மிரவுவில்லிடும் பகன்மீன்விழு மிருநான்கு திசையுமதிர்ந்திடும்
வருவதோர் துன்பமுண்டு மன்னவற்குயா முரைத்துமென
வாடியேந்தினர் கலனேந்தின ரவிந்துவிளங்கு மணியிழையினர்
கோடியேந்தினர் பட்டேந்தினர் கொழுந்திரையின் செப்பேந்தினர்

கரு வண்ணமேந்தினர் சுண்ணமேந்தினர் மான்மத்தின் சாந்தேந்தினர்
கண்ணியேந்தினர் பிணையலேந்தினர் கவரியேந்தினர் தூபமேந்தினர்
கூனுமுழுங் குறநூங்கூடிய குறுந்தொழிலினைஞர் செறிந்துருழ்தர
நனாவிரைஇய நறுங்கூந்தல ருரைவிரைஇய பலர்வாழ்த்த
வீண்டுநீர் வையங் காக்கும் பாண்டியன்பெருந் தேவிவாழ்கென

உ0 வாயமுங் காவலுஞ்சென் றடியிடு பரசியேத்தக்
கோபபெருந் தேவிசென்றுதன் திக்குதை திறமுரைப்ப
வரிமா னேந்திய வமளிமிசை யிருந்தனன்
றிருவிழ் மார்பிற் றென்னவர் கோவே; இப்பால்
வாயி லோயே வாயி லோயே

உரு யறிவறை போகிய பொறியறு நெஞ்சத்
திறைமுறை பிழைத்தோன் வாயி லோயே
யிணையரிச் சிலம்பொன் றேந்திய கையள்

* இக்காதைமுதலிய பதினொன்றற்கும் அடியார்க்குநல்லாருரை அகப்படவில்லை.

உது. தொல், தொல், ந. பத். கூஉ
நன்-மயினை, பத, ககூந, (கூ-வி.ந்)

மாண. ஜெ. என். சூ. வி. பத். உத.

- கணவனை யிழந்தாள் கடையகத் தாளென்
 றறிவிப் பாயே யறிவிப் பாயே, யென
 ௩௦ வாயிலோன், வாழியெங் கொற்கை வேந்தே வாழி
 தெனனம் பொருப்பிற் றலை வாழி
 செழிய வாழி தென்னவ வாழி
 பழியொடு படராப் பஞ்சவ வாழி
 யடர்த்தெழு குருதி யடங்காப் பசுந்துணிப்
 ௩௩ பிடர்த்தலைப் பிட மேறிய மடக்கொடி.
 வெற்றிவேற் றடக்கைக் கொற்றவை யல்ல
 னறுவர்க் கிளைய நங்கை யிறைவனை
 யாடல்கண் டருளிய வணங்கு குருடைக்
 கானக முகந்த் காளி தாருகன்
 ௪௦ பேருரங் கிழித்த பெண்ணு மல்ல
 செறறனா போலுஞ் செயிர்தவன் போலும்
 பொற்றொழிற் சிலம்பொன் றேந்திய கையன்
 கணவனை யிழந்தாள் கடையகத் தாளே
 கணவனை யிழந்தாள் கடையகத் தாளே, யென
 ௪௩ வருக மற்றவட் டருக விற்கென
 வாயில் வந்து கோயில் காட்டக
 கோயின் மன்னனைக் குறுகினள் சென்றுழி
 நீர்வார் கண்ணை யெம்முன் வந்தோ
 யாரை யொந் மடக்கொடி. யொயெனத்
 ௫௦ தேரா மன்ன செப்பு வதுடையே
 னென்னுறு சிறப்பி னிமையவா வியப்பப்
 புள்ளுறு புன்கண் டர்த்தோ னன்றியும்
 வாயிற் கடைமணி நடுநா நடுங்க
 வாவின் கடைமணி யுகுநீர் நெஞ்சுசுடற் தான்
 ௫௩ னரும்பெறற் புதல்வனை யாழியின் மடித்தோன்
 பெரும்பெயர்ப் புகாரென் பதியே யவ்வு
 ரோசச் சிறப்பி னிசைவினங்கு பெருங்குடி
 மாசாத்து வாணிகன் மகனை யாகி
 வாழ்தல் வேண்டி யூழ்வினை துரப்பச்
 ௬௦ சூழ்கழன் மன்ன நினைகர்ப் புகுந்திற்
 கென்காற் சிலம்பு பகர்தல் வேண்டி நிற்பாற்
 கொலைக்களப் பட்ட கோவலன் மனைவி
 கண்ணகி யென்ப தென்பெய ரோயெனப், பெண்ணைங்கே

- கள்வனைக் கோறல் கடுங்கோ லன்று
 ௬௫ வெள்வேற் கொற்றங் காணென வொளளிழை
 நற்றிறம் படராக் கொறகை வேந்தே
 செய்காற் பொற்சிலம்பு மணியுடை யரியே, யெனத்
 தேமொழி யுரைத்தது செவ்வை ஈன்மொழி
 யாமுடைச் சிலம்பு முத்துடை யரியே
 ௭௦ தருகெனத் தந்து தான்முன் வைப்பக
 கண்ணகி யணிமணிக் காற்சிலம் புடைபட
 மன்னவன் வாய்முதற் றெறித்தது மணியே, மணிகண்டு
 தாழ்ந்த குடையன் றளர்ந்தசெங் கோலன்
 பொன்செய் கொல்லன் றன்சொற் கேட்ட
 ௭௫ யானே வாசன் யானே கள்வன்
 மன்பதை காக்குந் தென்புலங் காவ
 லென்முதற் பிழைத்தது கெடுகவென் னாயுடு என
 மன்னவன் மயங்கிவீழ்ந் தனனே தென்னவன்
 கோபபெருந் தேவி குலைந்தன ணடுங்கிக்
 ௮௦ கண்வனை யிழந்தோர்க்குக் காட்டுவ தில்லென்
 றிணையடி தொழுதுவீழ்ந் தனனே மடமொழி.

*அல்லவை செய்தார்க் கறங்கூறற் மாமென்லும
 பல்லவையோர் சொல்லும் பழுதன்றே - பொல்லா
 வடுவினையே செய்த வயவேந்தன் தேவி
 கடுவினையேன் செய்வது உங் காண்.

காவி யுருநீருங் கையிற் றனிச்சிலம்பு
 மாவி குடிபோன வவ்வடிவும் - டானியே
 காடெல்லாஞ் சூழ்ந்த கருங்குழலுங் கண்ட னூரிக
 கூடலான் கூடாயி னான்.

மெய்யிற் பொடியும் விரித்த கருங்குழலுங்
 கையிற் றனிச்சிலம்புங் கண்ணீரும - வையையகுகோன்
 கண்ட ளவே கோற்றானக் காரிகைதன் சொற்செவியி
 லுண் ட ளவே கோற்ற னாயி.

வழக்குகா காதை முற்றிற்று.

கரு - ௦1 : செவ் பத். நெரு

இருபத்தொன்றாவது வ ன் சி ன ம ா ரி.

- கோவேந்தன் நேளி கொடுவினை யாடடிவே
னியாவுந் தெரியா வியல்பினை னாயினு
*முற்பகற் செய்தான் பிறன்கேடு தன்கேடு
பிற்பகற் காண்குறுஉம் பெற்றநிகா னைபுகலே
௬ வன்னி மரமு மடைப்பளியுஞ் சான்றாக
முன்னிறுத்திக் காட்டிய மொய்குழலாள் பொன்னி
கரையின் மறைப்பாவை நின்கணவ னுமென
றுணைசெய்த மாதரொடும டோகா டினைந
நழியாது சூழ்போக வாங்குத்தி நீன்ற
௧௦ வரியா ரகல்குண மாத நுணாசான்ற
மன்னன கரிகால் வளவன்மகள் வஞ்சிகோன்
நன்னைப் புனல்கொள்ளுத் தான்புனலின் பிள்ளென்று
கன்னவி றோளாயோ வென்னது கடல்வந்து
முன்னிறுத்திக் காட்ட வவனை நநீலுக்கொண்டு
௧௫ பொன்னங் கொடிபோலப் போதந்தான் மன்னி
மணமலி பூங்கானல் எருதல்க ணைக்கிக்
கணவன்வரக கல்லுருவ நீதநா ளினையாய
மாற்றாள் குழவிவிழ்த் தன்குழவி யுங்கிணற்று
விழ்ததேற்றுத் கொண்டெடுத்த வேற்கண்ணாள் வேற்றொருநா
௨௦ னீனோங்கக் கண்டு நிறைமதி வாண்முகத்தைத்
தானோர் குரக்குமுக பாடுகன்று போன
கொழநன் வரவே குரக்குமுக நீத்த
மாமுமணி யல்குற்பும பாவை விழுமிய
†பெண்ணறி வென்பது பேதைமைத்தே யென்றுரைத்த
௨௫ நுண்ணறிவி னோர்நோக்க நோககாதே யெண்ணிலென
வண்ட யொவிடத்தி யானோ மகட்பெற்று
லொண்டொடி நீயோர் மகற்பெறிற் கொண்ட

* இருக்குமன், இன்னுசெய்யாமை, க : “ பிறர்க்கின்ன முற்பகற் செய்யிற்
றமக்கின்ன, பிற்பகற் றுமே வரும்.”

† “ நுண்ணறி வுடையோர் நாலொடு பழகினும், பெண்ணறி வென்பது
பெரும்பேதைமைத்தே.”

- கொழுநனவளுக்கென்றி யானுணாத் த மாற்றங்
கெழுமி யவளுணாப்பக் கேட்ட விழுமத்தாற
௩௦ சிந்தைநோய் கூருந் திருவிடிலைற் கென்றெடுத்துத்
தந்தைக்குத் தாயுணாப்பக் கேட்டாளாய் முந்தியோர்
கோடிக் கலிங்க முடித்துக் குழல்கட்டி.
நீடித் தலையை வணங்கித் தலைசுமந்த
வாடகபபும் பாவை யவள்போல்வார் நீடிய
௩௫ மட்டார் குழலார் பிறந்த பதிப்பிறந்தேன்
பட்டாங்கி யானுமோர் பத்தினியே யாமாகி
லொட்டே னரசோ டொழிப்பேன் மதுரையுமென்
பட்டிமையும் காண்குறுவாய் நீயென்னு விட்டகலா
நான்மாடக் கூடன் மகளிரு மைந்தரும்
௪௦ வானக் கடவுளரு மாதவருங் கேட்டமின்
யானமர் காதலன் மன்னைத் தவறிழைத்து
கோடகர் சிறினைன் குற்றமில்லென் யானென்
றிடமுலை கையாற் றிருகி மதுரை
வழமுறை மும்முறை வாரா வலமவந்து
௪௫ மட்டார் மறுகின் மணிமுலையை வட்டித்து
விட்டா னெறிந்தான் விளங்கிழையான் வட்டித்து
நில நிறத்துத் திரிசெக்கர் வார்சடைப்
பால்புரை வெள்ளெயிற்றுப் பார்ப்பனக் கோலத்து
மலை யெரியங்கி வானவன் றுன்றோன்றி
௫௦ மாபத் தினிநினை மாண்பு பிழைத்தநாட்
பாயெரி யிர்தப் பதியுட்டப் பண்டேயோ
ரேவ லுடையேனா வியார்பிழைப்பா நீங்கென்னப்
*பார்ப்பா ரறவோர் பசுப்பத் தினிப்பெண்டி
மூத்தோர் குழவி யெனுமிவகை கைவிட்டுத்
௬௫ தீததிறத்தார் பக்கமே சேர்கென்று காய்த்திய
பொறொடி யேவப புகையழன் மண்டிறறே
நறறோன் கூட னகர்.

பொற்பு வழுதியுந்தன் பூவையரு டாளிகையும்
விற்பொலியுஞ் சேனையுமா வேழமுங் - கற்புண்ணத்
தீத்தரு வெங்கூடற் றெய்வக் கடவுளரு
மாத்துவத் தான்மறைந்தார் மற்று.

வஞ்சினமலை முற்றிற்று.

நா - து
செயல். செயல். செயல். பத். செ.
நா. பத். நா.
நா - பத். பத். 265-6

இருபத்திரண்டாவது

அழற்படுகாத்.

- ஏவற நெய்வத் தெரிமுகந் திறந்தது
காவற் நெய்வங் கடைமுக மடைத்தன
வரசர் பெருமா னடுபோர்ச் செழியன்
வளைகோ விழுக்கத் துயிராணி கொடுத்தாங்
- ௫ கிருநில மடந்தைக்குச் செங்கோல் காட்டப்
புரைதீர் கற்பிற் றேவி தன்னுட
னரசு கட்டிலிற் றுஞ்சிய தறியா
தாசான் பெருங்கணி யறக்களத் தந்தணர்
காவிதி மந்திரக் கணக்கர் தம்மொடு
- ௧௦ கோயின் மாககளு `குறுந்தொடி மகளிரு
மோவியச் சுற்றத் தாயவின் திருப்பக்
காமோர் வாதுவர் மலந்தே னருநர்
வாய்வான் மறவர் மயங்கினர் மலிந்து
கோமகன் கோயிற் கொற்ற வாயிற்
- ௧௫ றீமுகங் கண்டு தாம்பிடை கொள்ள
நித்திலப் பைம்பூ ணிலாத்திக முவிரொளித்
[தண்கதிர் மதியத் தன்ன மேனிய
நெண்கதிர் நித்திலம் பூனெடு புனைந்து
வெண்ணிறத் தாமரை யறுகை நந்தியென்
- ௨௦ நின்னவை முடித்த நன்னிறச் சென்னிய
னுரையென விரிந்த நுண்பூங் கலிங்கம்
புலரா துடுத்த வுடையினன் மலரா
*வட்டிகை விளம்பொரி வன்னிகைச் சந்தனங்
கொட்டமோ டரைத்துக் கொண்ட மார்பினன்
- ௨௫ நேனும் பாலுங் கட்டியும் பெட்பச்
சேர்வன பெறுஉந் தீம்புகை மடையினன்
நீர்த்தக் கணையுந் தேவர் கோட்டமு
மோத்தின் சாலையு மொருங்குட னின்று

* இவ்வடியின்பொருள் நன்குவிளங்கவில்லை.

பின்பகற் பொழுதிற் பேணிந னூர்வே

௩௦ னன்பகல் வரவடி யூன்றிய காலினன
விரிகுடை தண்டே குண்டிகை காட்டப்
பிரியாத் தருபபை பிடித்த கையின
னாவினு மாபினு நனின்ற தாலினன்]

முத்தீ வாழ்க்கை முறைபையின் வழாடி
௩௧ வேத முதல்வன் வேள்விக கருவியோ
டாதிப் பூதத் ததிபதிக கடவுளும்
[வென்றி வெங்கதிர் புறையு மேனியன்
சூன்ற மணியொடு புனைந்த புணினன், புறொடு
முடிமுதற் கலன்கள் பூண்டனன் முடி யொடு]

௪௦ சண்பகங் கருவினை செங்கு தாளன்
தண்கமழ் பூரிச சாதினோ டினையவை
கட்டுங் கண்ணியுந் தொடுத்த மாலையு
மொட்டிய திரையோ டொகிந்த பூவின
னங்குலி கையெறிந் தஞ்சமகன் விரித்த

௪௧ குங்கும வருணங் கொண்ட மாந றன்
பொங்கொளி லரத்தப் பூமபட டயினன்
முகிழ்த்தகைச்

சாலி யயினி பொற்கலத் தேந்நி
யேலு நற்கவை யியல்புளிக கொணாந்து

௫௦ வெம்மைபிற் கொள்ளு மடையினை செம்மைபிற்]

பவளச் செஞ்சுடா திகழொளி மேனிய
னாழ்கடன ஞால மாள்வோன் றனனின்
முரசொடு வெண்குடை கவரி நெடுங்கொடி
யுரைசா லங்குசம வடிவேல் வடிகயி

௫௧ நெனவிவை பிடித்த கையின னாகி
யெண்ணாளு சிறப்பின் மன்னனா யோடடி
மண்ணகங் கொண்டு செங்கோ லோசகி
கொடுந்தொழில் கடிந்து கொற்றங் கொண்டு
நெடுமபுகழ் வளர்த்து நானிலம் புரகரு

௬௦ முரைசால் சிறப்பி னெடியோ னன்ன
வரச பூதத் தருந்திறற் கடவுளாருந்
செந்திறப் பசும்பொன் புறையு மேனியன்
மன்னிய சிறப்பின் மறவேன் மன்னவ
ரரசுமுடி யொழிய வமைத்த புணினன்

- கூடு வாணிக மபி னீனில மோம்பி
நாஞ்சிலுந் துலாழு மேந்திய கையின
[னுனாசால் பொன்னிறங் கொண்ட வுடையினன்
வெட்சி தாழை கட்கம ழாம்பல்
சேட னெய்தல் பூனை மருதங்
- எடு கூட முடித்த சென்னிய னீடொளி||
பொன்னென விரிந்த நன்னிறச் சாந்தந்
தன்னொடு புனைந்த மின்னிற் மாப்பின்
கொள்ளும் பயறுந் துவவாயு முழுந்து
நன்னியம் பலவு நயந்துட னனாழி
- எடு கொள்ளெனக் கொள்ளு மடையினன் புடைசூடு
நெல்லுடைக் களனே புள்ளுடைக் கழனி
வாணிகப் பிழைகை நீணிழற் காஞ்சிப
பாணிகைக் கொண்டு முற்பகற் பொழுதி
னுண்மகிழ்ந் துண்ணு வோனே யவனே
- அடு நாஞ்சிலம் படையும் வாய்ந்துறை துலாழன்
சூழொளித் தாலு மியாழு மேந்தி
விளைந்துபத மிருந்து விருந்துபதந் தந்து
மலையவுங் சடலவு மருமபலங் கொணாந்து
விலைய வாக வேண்டுநர்க் களித்தாங்]
- அடு குழவுதொழி லுதவும் பழுதில் வாழ்க்கைக்
கிழவ னென்போன் கிளரொளிச சென்னியி
னிளம்பிறை சூடிய விழையவன் வடிவினோ
விளங்கொளிப் பூத வியன்பெருங் கடவுளுங்
[கருவினே புறையு மேனிய னரியொடு
- கூடு வெள்ளி புனைந்த பூணினை நெளரொளிக்
காழகஞ் செறிந்த வுடையினன் காழகிற்
சாந்துபுலந் தகன்ற மாப்பின் னேந்திய
கோட்டினுங் கொடியினு நீரினு நிலத்தினுங்
காட்டிய பூவிற் கலந்த பித்தையன்
- கூடு கம்பியர் செய்வினைக் கலப்பை யேந்திச
செம்மையின் வருஉஞ் சிறப்புப் பொருந்தி]
மண்ணுறு திருமணி புறையு மேனிய
னெண்ணிறக் காழகஞ் சேர்ந்த வுடையின
னாடற் கமைந்த வவற்றொடு பொருந்திப
- கூடு பாடற் கமைந்த பலதுறை போகிக

கலிகெழு கூடற் பலிபெறு பூதத்
தலைவ னென்போன் றூனுந் தோன்றிக்
கோமுறை பிழைத்த நாளி லிந்நகர்
கீழுறை யுண்பதோர் திறனுண் டென்ப

ச0ரு தாமுறை யாச வறிந்தன மாதலின்
யாமுறை போவ தியல்பன் றேருவெனக்
கொங்கை குறித்த கொற்ற நங்கைமு
னாற்பாற் பூதமும் பாற்பாற் பெயரக்
கூல மறுகுங் கொடித்தேர் வீதியும்

கக0 பால்வேறு தெரிந்த நால்வேறு தெருவு
முரக்குரங் குயர்த்த வொண்கிலை யுரவோன்
காவெரி யூட்டிய நாள்போற் கலங்க
வறவோர் மருங்கி னழற்கொடி விடாது
மறவோர் சேரி மயங்கெரி மண்டக்

ககரு கறவையுங் கன்றுங் கனலெரி சேரா
வறவை யாய ரகன்றெரு வடைந்தன
மறவெங் களிறு மட்டப்பிடி நிராகளும்
வினாபரிக் குதினாயும் புறமதிற் பெயர்ந்தன
சாந்தந் தோய்ந்த வேந்தின வனமுலை

கஉ0 மைத்தடங் கண்ணார் மைந்தா தமமுடன்
செபபுவா யவிழ்ந்த தேம்பொதி நறுவினா
நறுமல ரவிழ்ந்த நாறிரு முசசித்
துறுமலர்ப் பிணையல் சொரிந்த பூந்துகள்
குங்கும மெழுதிய கொங்கை முன்றிற்

கஉரு பைங்கா ழாரம பரிந்தன பரந்த
துமென் சேக்கைத் துணிப்பதம பாராக்
காமக் கள்ளாட் டடங்கினர் மயங்கத்
திதலை யல்குற் றேங்கமழ் குழலியர்
குதலைச் செவ்வாய்க் குறுநடைப் புதல்வரொடு

கங0 பஞ்சியார்ந்த வமனியிற் றஞ்சுதுயி லெடுப்பி
வானனைக் கூந்தன் மகளிரொடு போத
வருவிருந் தோம்பி மனையற முட்டாப
பெருமனைக் கிழத்தியர் பெருமகிழ் வெய்தி
யிலங்குபூண் மார்பிற் கணவனை யிழந்து

கஙரு சிலம்பின் வென்ற சேயிழை நங்கை
கொங்கைப் பூசல் கொடிதோ வன்றெனப்

- பொங்கெரி வானவற் றெழுதன ரேத்தின
 ரெண்ணுன் கிரட்டி யிருங்கலை பயின்ற
 பண்ணியன் மடந்தையர் பயங்கெழு வீதித்
- கசு௦ தண்ணுமை முழுவந் தாழ்தரு திங்குழல்
 பண்ணுக்கிளை பயிரும் பண்ணியாழ்ப பாணியொடு
 நாடக மடந்தைய ராடரங் கிழந்தாங்
 கெந்நாட் டாள்கொல் யார்மகள் கொல்லோ
 விர்தாட் டிவ்வு ரிறைவனை யிழந்து
- கசு௧ தோ மன்னனைச் சிலயின் வென்றிவ்
 ஓர்நீ யுட்டிய வொருமக ளென்ன
 வந்தி விழவு மாண வோதையுந்
 செந்நீ வேட்டலுந் தெய்வம பரவலு
 மனைவினக் குறுத்தலு மாலை யபாநலும
- கசு௨ வழங்குஞன் முரசமு மடிந்த மாநகர
 சாதலற் கெடுத்த ரோயொ டுளங்கன
 தூதுலைந் குருகி னுயிர்த்தன ளுயிர்த்து
 மறுக்கை - மறுஞங் கவலையிற் கவலு
 மியங்கலு மியங்கு மயங்கலு மயங்கு
- கசு௩ மாரஞ் ருற்ற வீரபக தினிமுன
 கொந்தழல் வெம்மைக கமெரி பொழுஅள
 வந்து நோன்றினன் மதுரா பதியென*.

மாபகளு நாமகளு மாமயிடற் செற்றுந்
 கோமகளுந் நாமபடைத்த கொற்றந் - னாம
 முநிரா முலைகுறைந்தாண் முன்னரோ வந்தாண்
 மதுரா பதியென்னு மாது.

அழற்படுகாதை முற்றிற்று.

* இக்காதையில் இருதலைப்பகரத்தினுட்பட்ட பாகங்கள் இரண்டிரதிகளில்
 மட்டுமிருந்தன.

இருபத்துமூன்றாவது கட்டுரைகாதை.

- சடையும் பிறையுந் தாழ்ந்த சென்னிக
குவளை யுண்கட் டவளவாண் முகத்தி
கடையெயி றரும்பிய பவளச்செவ் வாய்,த்தி
யிடைநிலா விரிந்த நித்தில நகைத்தி
- ௫ யிடமருங் கிருண்ட நீல மாயினும்
வலமருங்கு பொன்னிறம் புரையு மேனிய
ளிடக்கை பொலம்பூந் தாமரை யேந்தினும்
வலக்கை யஞ்சுடர்க் கொடுவாள் பிடித்தோள்
வலக்கால் புனைகழல் கட்டினு மிடக்காற்
- ௧௦ றனிச்சிலம் பரறுந் தன்கமையன் பனித்துறைக்
கொற்கைக் கொண்கன் குமரித் துறைவன்
பொற்கோட்டு வம்பன் பொதியிற் பொருப்பன்
குலமுதற் கிழத்தி யாதலி னலம்வந்
தொருமுலை குறைத்த திருமா பத்தினி
- ௧௫ யலம்வரு திருமுகத் தாயிழை நங்கைதன்
முன்னிலை யீயாள் பின்னிலைத் தோன்றிக
கேட்டிசின் வாழி நங்கையென் குறையென
வாட்டிய திருமுகம் வலவயிற் கோட்டி
யானாநீ யென்பின் வருவோ யென்னுடை
- ௨௦ யாளு ரெவ்வ மறிதி யோவென
வாளு ரெவ்வ மறிந்தே னனியிழாஅய்
மாபெருங் கூடன் *மதுரா பதியென்பேன
கட்டுரை யாட்டியேன் யானின் கணவற்குப்
பட்ட கவற்சியென் பைந்தொடி கேட்டி
- ௨௫ பெருந்தகைப் பெண்ணென்று கேளாயென் னெஞ்சம
வருந்திப் புலம்புநு நோய்
தோழிநீ யீதொன்று கேட்டியெங் கோமகந்
கூழ்வினை வந்தக் கடை

* மதுரபதியெனுங் கட்டுரையாட்டியேனென்றும்பாடம்.

மாதரா யீதொன்று கேளுன் கணவற்குத்
௩௦ தீதுற வந்த வினை; தீதின்

மறைநா வோசை யல்லதி யாவது
மணிநா வோசை கேட்டது மிலனே
யடிதொழு திறைஞ்சா மன்ன ரல்லது
குடிபழி தூற்றுங் கோலனு மல்ல

௩௩ னின்னுங் கேட்டி நன்னுதன் மடந்தை
மடங்கெழு நோக்கின் *மதமுதற் திறப்புண்
டிடங்கழி நெஞ்சத் திளமை யானை
கல்விப் ப்பாகன் கையகப் படாது
தொல்கா டுவுள் னாத் தோடு மாயினு

௪௦ மொழுக்கொடு புணர்ந்தவிவ் விழுக்குடிப் பிறந்தோர்க்
கிழக்கற் தாரா திதுவுங் கேட்டி
யுதவா வாழ்க்கைக் கிரந்தை மனைவி
புதவக் கதவம் நீபுடைத்தன னோர்நா
ளரச வேலி யல்லதி யாவதும்

௪௩ புணைதிர் வேலி பில்லென மொழிந்த
மன்றத் திருத்திச சென்றி ரவழி
யின்றவ் வேலி காவா தோவொசை
செவிக்குட் டானியிற் புனைபழல் மொத்தி
நெஞ்சஞ் சுடுதலி னஞ்சிறடுகு குற்று

௫௦ வசகிரத் தடக்கை யமர் கோபா
னுச்சிப் பொன்முடி பொலிவனை யுடைத்துகை
குறைந்த செங்கோற் குறையாக் கொற்றத்
திறைககுடிப் பிறந்தோர்க் கிழக்க மின்மை
யின்னுங் கேட்டி நன்வா யாகுதல்

௫௩ ||பெருஞ்சோறு பயந்த திருந்துவேற் றடக்கைத்
திருக்கை பெற்ற பெருநா ளிருக்கை
யறனறி செங்கோன் மறநெறி நெடுவாட்
புறவுநிறை புக்கோன் கறவைமுறை செப்தோன்
பூம்புனற் பழனப் புகார்நகர் வேந்தன்

* மதிமுகமெனவும் பாடம். † பாகமென்றும் பாடம்.

‡ உள்ளமோமொயினுமென்றும் பாடம்.

§ புடைத்தனெனதெனவும் பாடம்.

|| பாண்டவரும் துரியோதனையரும் போர்புரிந்தகாலத்தில் அவர்சேனைக்குச்
சோழருளொருவன் சோறிட்டானாதலின், 'பெருஞ்சோறு பயந்த திருந்துவேற்
றடக்கை' என்றார்; இதனைப் புறப்பாட்டிலுணர்க.

- ௬௦ ழங்கா வினையு ண்ணனா டதனுள
வலைவப பார்ப்பான் பராசர னென்மே ழான்
குலவுவேற் சேரன் கொடைத்திறங் கேட்டு
வண்டமிழ் *மறைமலோற்கு ழவானுறை கொடுத்த
திண்டிறல் நெடுவேற் சேரலற் காண்கெனக
- ௬௧ காடு நாடு மூரும் டோகி
நீடுநிலை மலையம் பிற்படச சென்றும்
கொன்றுபுரி கொள்கை யிருபிறப ழாளா
முத்திச் செவ்வந்து நான்மறை முற்றி
மையம்பெரு வேள்வியுஞ் செய்தொழி ழோம்பு
- ௭௦ மஹ்தொழி லந்தணா பெறுமுறை வகுந்,
நாவலங் கொண்டு நண்ணு ரோட்டிப
பார்ப்பன வாகை குடி யேறபுற
நன்கலங் கொண்டு தன்பதிப பெயர்வோன
செங்கோற் றென்னன றிருந்துநொழின மறையயர்
- ௭௧ தங்கா லெனப தூரே யவ்வுப
பாசிலை பொதுளிய போதிமன் றத்துந
தண்டே குணடிகை வெண்குடை காட்டம்
பண்டச் சிறுபொதி பாதம் காப்பொடு
ககோந்தன விருப்போன் காவல வெண்குடை
- ௮௦ வினோந்துமுதிர் கொற்றந்து விற்றோன வாழி
கடற்கடம் பெறிநத காவலன் வாழி
விடர்ச்சிலை பொறித்த வேற்றன வாழி
பூந்தண் பொருளைப பொறையன் வாழி
மாந்த ரஞ்சொன் மன்னவன் வாழ்கெனக
- ௮௧ குழலங் குடுமியு டழலைச் செவ்வாய்த்
தளநடை யாயத்தூ, தமாமுத னீங்கி

* மறையோனென்றது பாலைக்கொளதமனா ; இவருக்குச் சுவர்க்கங்கொடுத்த சேரன் இமயவரம்பன்றம்பி பல்யானைச் செல்புகழ்க்குட்டுவனென்பவன் ; இதனைப் பதிற்றுப்பத்தின் மூன்றாம்பத்திற்குயிலுள்ளதாகிய அடியிலுநரும் வாக்கியத்தாலுணர்க் : ' பல்யானைச்செல்புகழ்க்குட்டுவனைப் பாலைக்கொளதமனாபாடினார் பத்துப்பாட்டு... பாடிப் பெற்றபரிசில் , நீர்வேண்டியது கொண்மினென யானும் என்பார்ப்பனியும் சுவர்க்கம்புகல்வேண்டுமெனப் பார்ப்பாரிற்பெரியோனாக் கேட்டு ஒன்பது பெருவேள்வி வேட்பித்துப் பத்தாம்பெருவேள்வியிற் பார்ப்பானையும் பார்ப்பனியையும் காணாராயினார்.' இச்சரிதை, பழமொழி ௩௧௬ - ம் பாட்டிலுங் கூறப்பட்டுள்ளது.

† வானகங்கொடுத்தவென்றும் பாடம்.

- வினையாடு சிறுஅ ரொல்லாஞ் சூழ்தாக்
 *குண்டப் பார்ப்பீ ரென்னே டோதியென்
 பண்டச் சிறுபொதி கொண்டுபோ மின்னென்
 கூ0 சீர்த்தகு சிறப்பின் வார்த்திகன் புதல்வ
 †ஆலமர் செல்வன் பெயர்கொண்டு வளர்ந்தோன்
 பாறாறு செவ்வாய்ப் படிபடியோ முன்னர்த்
 தளர்நா வாயினு மறைவிளி வழாஅ
 துாமலி யுவகையோ டொப்ப வோதத்
 கூரு நீதக்கிணன் தனனை மிக்கோன் வியந்து
 முத்தப் பூணா லத்தகு புனைகலங்
 கடகந் தோட்டொடு கையுறை யீததுத்
 தன்பதிப் பெயர்ந்தன னாக நன்கலன்
 புனைபவும் பூண்பவும் பொறாஅ ராகி
 கூ00 வாரத்திகன் தன்னைக் காந்தன ரோம்பிக்
 கோத்தொழி வினையவர் கோமுறை யன்றிப்
 படுபொருள் வெளவிய பார்ப்பா னிவனென
 விடுகிறைக கோட்டத் திட்டன ராக
 வார்த்திகன் மனைவி கார்த்திகை யென்போ
 கூ0ரு ளாலந்தன னெங்கி யமுதன னிலத்திற்
 புண்டனன் புலந்தன் பொங்கின ளதுகண்டு
 மையறு சிறப்பி னையை கோயிற்
 செப்கினைக் கருவந் திறவா தாகலிற்
 திறவா தடைத்த திண்ணிலைக் கருவ
 கூக0 மறவேன் மன்னவன் கேட்டனன் மயங்கிக்
 கொடுங்கோ லுண்டுகொல் கொற்றவைக் குற்ற
 விடும்பை யாவது மறிந்தி மின்னென
 வேவ வினையவர் காவலற ரொழுது
 வார்த்திகற ளொன்றக் வாய்மொழி யுரைப்ப
 கூகரு நீர்த்தன் றிதுவென நெடுமொழி கூறி
 யறியா மாக்களின் முறைநிலை திரிந்தவென்
 னிறைமுறை பிழைத்தது பொறுத்தனுங் கடனெனத்
 தடம்புனற் கழனித் தங்கா தன்னுடன்

* குண்டைப்பார்ப்பீரென்றும்பாடம்.

† ஆலமர்செல்வன்பெயர் - தக்ஷிணமூர்த்தியென்பது.

‡ படியோர் - படிமத்தையுடையோர்=பிரமசாரிகள்.

§ தக்கனென்றும் பாடம்.

மடங்கர் வினையுள் வயலூர் நல்கிக்

கஉ0 கார்த்திகை கணவன் வார்த்திகன் முன்ன
நிருநில மடந்தைக்குத் திருமார்பு நல்கியவ
டணியா வேட்கையுஞ் சிறிதுதணித் தன்னே
நிலைகெழு கூட னீனெடு மறுகின்
மலைபுரை மாட மெங்கணுங் கேட்பக்

கஉரு கலையமர் செல்வி கதவந் திறந்தது
சிறைப்படு கோட்டஞ் சீமின் யாவதாங்
கறைப்படு மாக்கள் கறைவிடு செய்ம்பி
னிடுபொரு ளாயினும் படுபொரு ளாயினு
முற்றவர்க் குறுதி பெற்றவர்க் காமென

கஉ0 யானை யெருத்தத் தணிமுர சிரீஜிக்
கோழுறை யறைந்த கொற்ற வேந்தன்
றான்முறை பிழைத்த தகுதியுங் கேண்
யாடித் திங்கட் பேரிருட் பக்கத்
தழல்சேர் குட்டை தட்டமி ஞான்று

கஉரு வெள்ளி வாரத் தொள்ளெரி யுண்ண
வுரைசான் மதுரையோ டரசுகே மறுமெனு
முறையு முண்டே நிரைதொடி யோயே
கடிபொழி லுடுத்த கலிங்கன் னுட்டு
வடிவேற றடக்கை வசவுங் குமாணுந்

கசு0 தீம்புனற் பழனச சிங்க புரத்தினுங்
காம்பெழு கானக கபில புரத்தினு
*மரசாள் செல்வத்து நிரைதார வேந்தர்
வியாத் திருவின் விழுக்குடிப் பிறந்த
தாய வேந்தர் தம்முட் பகையுற

கசுரு விருமுக் காவதத் திடையிலத் தியாங்கணுஞ்
செருவெல் வென்றியிற் செல்வோ ரின்மையி
னருமபொருள் வேட்கையிற் பெருங்கலன சமந்து
கரந்துறை மாக்களிற் காதலி தன்னொடு
சிங்கா வண்புகழ்ச் சிங்க புரத்தினே

கரு0 ரங்கா டிப்பட் டருங்கலன் பகருஞ்
சங்கம னென்னும் வாணிகன் றன்னை
முந்தைப் பிறப்பிற் பைந்தொடிகணவன்
வெந்திறல் வேந்தற்குக் கோத்தொழில் செய்வோன்

பரத நென்னும் பெயரனக் கோவலன்

கருடு விரத நீங்கிய வெறுப்பின னாதவி

நெற்ற னிவனெனப் பற்றினன் கொண்டு

வெற்றிவேன் மன்னற்குக் காட்டிக் கொல்வுழிஇக்

கொலைக்களப் பட்ட சங்கமன் மனைவி

நிலைக்களங் காண ணீலி யென்போ

கசு0 ளரசர் முறையோ பாதா முறையோ

ஆரீர் முறையோ சேரியீர் முறையோவென

மன்றினு மறுகினுஞ் சென்றனள் பூசலிட்

டெழுநா ளிரட்டி யெல்லை சென்றபின்

ரெழுநா ளிதுவெனத் தோன்ற வாழுத்தி

கசுரு மலைத்தலை யேறியோர் மால்விசம் பேணியிற்

கொலைத்தலை மகனைக் கூடுபு நின்றோ

னொட்புறு துயரஞ் செய்தோரி யாவதூர்

தம்முறு துயரமிற் றுகுக வென்றே

விழுவோ ளிட்ட வழுவில் ஃசாபம்

கஎ0 பட்டனி ராதலிற் கட்டுறா கேணி

யும்மை வினைவர் துருத்த காலைச்

செம்மையி லோர்க்குச் செய்தவ முதலா து

ாரொலி கூந்தனின் மணமகன் றன்னை

* இச்சாபவரலாற்றை இப்படியே மணிமேகலையில் உசு-வது வஞ்சிமாநகர் புக்ககாதையிலும் மணிமேகலைக்குக் கண்ணகிகூறியதாகக் கூறினர். அதுவரு மாறு:—“வேட்கை துரப்பக் கோட்டம் புக்கு, வணங்கி நின்று குணம்பல வேத்தி, யற்புக்கட னில்லாது நற்றவம் படராது, கற்புக்கடன் பூண்டு துங்கடன் முடித்த, தருளல் வேண்டமென் றமுதன ணிற்ப,வொருபெரும் பத்தினிக் கடவுளாங் குறா ப்போ, னெம்மிறைக் குற்ற விடுக்கண் பொழுது, வெம்மையின் மதுரை வெவ்வழற் படுநான், மதுரா பதியெனு மாபெருந் தெய்வ, மிதுநீர் முன்செய் வினையின் பய னாற், காசில் பூம்பொழிற் கவிங்கநன் னாட்டுத், தாய மன்னவர் வசவுங் குமரனுஞ், சிங்க புரமுஞ் செழுநீர்க் கபிலையு, மங்காள் கின்றோ ரடற்செரு வுறுநான், மூவிரு காவத முன்னுந் நின்றி, யாவரும் வழங்கா விடத்திற் பொருள்வேட்டுப், பல்கலங் கொண்டு பலரறி யாம, லெல்லனை யாளோ டரிபுர மெய்திப், பண்டக் கலம்பகர் சங்கமன் றன்னைக், கண்டனர் கூறத் தையனின் கணவனப், பார்த்திபன் ரெழில் செய்யுப் பரத நென்னுந், தீத்தொழி ளானன் றெற்றெனப் பற்றி, யொற்ற னிவ நென வுரைத்தமன் னற்குக், குற்றமி லோனைக் கொலைபுரிந் திட்டன, னாங்கவன் மனைவி யமுதன ளாற்றி, யேங்கமெய் பெயர்ப்போ ளிறுவரை யேறி, யிட்ட சாபங் கட்டிய தாகு, மும்மைவினை யுருத்த லொழியா தென்னு, மெய்ம்மைக் கிளவி விளம்பிய பின்னுஞ், சீற்றங் கொண்டு செழுநகர் சிதைத்தேன்”

- யீரோழ் நாளாகத் தெல்லை நீங்கி
 கஎடு வானோர் தங்கள் வடிவி னல்ல
 தீனோர் வடிவிற காண்ட லில்லென
 மதுரைமா தெய்வ மாபத் தினிகரு
 விதிமுறை சொல்லி யழல்விடு கொண்டபின்
 கருத்துறு கணவற் கண்டபி னல்ல
- கஅ0 திருத்தலு மில்லே ஁னிற்றலு மிலனெனக்
 கொற்றவை வாயிற் பொற்றொடி தகர்த்துக்
 கீழ்த்திசை வாயிற் கணவனொடு புகுந்தேன்
 மேற்றிசை வாயில் வறியேன் பெயர்கென
 விரவும் பசலு மயங்கினள் கையற்
- கஅடு றுரவுநீர் வையை பொருகரைக் கொண்டாங்
 கவல வென்னு ளவலித் திழிதலின்
 மிசைய வென்னுண் மிசைவைத் தேறலிற்
 கடல்வயிறு கிழித்து மலைநெஞ்சு பிளந்தாங்
 கவுணரைக் கடந்த சுடரிலை நெடுவே
- கக0 நெடுவேள் குன்ற மடிவைத் தேறிப்
 பூத்த வேங்கைப் பொங்கர்க் கீழோர்
 தீத்தொழி லாட்டியேன் யானென் றேங்க
 யெழுநா ளிரட்டி யெல்லை சென்றபின்
 ரெழுநா ளிதுவெனத் தோன்ற வாழ்த்திப்
- க்கூடு பீடுகெழு நங்கை பெரும்பெய ரேத்தி
 வாடா மாமலர் மாநி பெய்தாங்
 கமரர்க் கரசன் றமாவந் தேத்தக்
 கோநகர் பிழைத்த கோவலன் றன்னொடு
 வான ஓர்தி யேறினண் மாதோ
- உ00 கானமர் புரிசுழற் கண்ணகி தானென

தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் ரெழுமவானைத்
 தெய்வந் தொழுந்தகைமை திண்ணமாற் - நெய்வமாய்
 மண்ணக மாதர்க் கணியாய கண்ணகி
 விண்ணகமா தார்க்கு விருந்து.

கட்டுரைகாதை முற்றிற்று.

- முடிசெழு வேந்தர் மூவ ருள்ளும்
படைவிளங்கு தடக்கைப் பாண்டியர் குலத்தோ
ரறனு மறனு மாற்றிலு மவர்தம
பழவிறன் மூதூர்ப பண்புமேம படுத்தும்
- ரு விழவுமலி சுறப்பும் விண்ணவர் வரவு
மொடியா விற்பத தவருறை நாட்டு
குடியுங் கூழின் பெருக்கமு மவர்தம
வையைப பேரியாறு வளஞ்சுரந் தூட்டலும்
பொய்யா வானம புதுபபெயல் பொழிதலு
- க0 மாரபடி சாத்துவதி யென்றிரு விருத்தியு
நேரத் தோன்றும் வரியுங் குரவையு
மென்றிவை யனைத்தும் பிறபொருள் வைப்போ
டொன்றித் தோன்றுந் தனிசுகோ ணிலைமையும்
வடவாரியா படைகடந்து
- கரு தென்றமிழநா டொருங்குகாண்ப
புரைதீர கற்பிற் றேவி தன்னுட
னாசு கட்டிலிற் றுஞ்சிய பாண்டிய
னேடுஞ்செழியனே டொரு பரிசா
நோக்கிக் கிடந்த
- உ0 மதுரைக காண்ட முற்றிற்று.

மதுரைக்காண்டம் முற்றிற்று.

மூன்றாவது

வ ள் சி க் க ண ட ம்.

உச. கு ன் ற க் கு ர லை வ.

உணாப்பாட்டேமடை

குருவியோப்பியுங் கிளிகழந்துங் குன்றத்தாசு சென்றுவைக்கப் பட்ட
யருவியாடியுஞ் சுணைகுடைந்து மலவுற்று வருவேமுன்
மலைவேங்கை நறுநிழலின் வளளிப்போலவீர் மனநடுங்க
முலையிழந்து வந்துநின்றிர் யாவினோவென முனியாதே
மணமதுறையோ டரசுகேடுற வலவினைவந் துருத்தகாலேக்
கணவனையங் கிழந்துபோந்த கடுவினையேன யானென்று
ளென்றலு மிறைஞ்சியஞ்சி யிணைவலக்கை யெதிர்கூப்பி
நின்றவெல்லையுள் வானவரு நெடுமாரி மலாபொழிந்து
குன்றவருங் கண்நிற்பக் கொழுநனாடு கொண்டுபோயின
ரிவன்போலு நங்குலத்துக்கோ ரிருந்தெயவ மிலையாதவிற
*சிறுகுடியிளோ சிறுகுடியிளோ சிறுகுடியிளோ சிறுகுடியிளோ
நிறங்கிள ரருவீப பறம்பின் றுழவனா
நறுஞ்சினை வேங்கை நன்னிழற கிழோ
தெயவங் கொளருமின் சிறுகுடி யிளோ
தொண்டகந் தொடுமின் சிறுபறை தொடுமின்
கோடுவாய் வைம்மின் கொடுமணி யியக்குமின்
குறிஞ்சி பாடுமி னறுமபுகை யெடுமின்
பூப்பலி செயமின் காப்புக்கடை நிறுமின்
பரவலும பரவுமின் விரவுமலா தூவுமி
னொருமுலை யிழந்த நங்கைககுப்
பெருமலை துஞ்சாது வளஞ்சுரக கெனவே

கொளுச்சோல்

ஆங்கொன்று காணு யணியிழா யீங்கிதுகா
ணஞ்சனப் பூழி யரிதாரத் தினனிடயற

சிறுகுடையென்றமபாடம்.

சிந்துரசு சுண்ணஞ் செறியத்துய்த் தேங்கமழந்
திந்திர வில்லி னெழில்கொண் டிழுமென்று
வந்திங் கிழியு மலையருவி யாடுதுமே
யாடுதுமே தோழி யாடுதுமே தோழி
யஞ்சலோம் பென்று நலனுண்டு நல்காதான்
மஞ்சுரூழ் சோலை மலையருவி யாடுதுமே

இவைமூன்றும் சிறைப்புறம் ;
தோழிக்குத் தலைவசொல்லியது.

எற்றொன்றுங் கானேம் புலத்த லவர்மலை
கற்றிண்டி வந்த புதுப்புனல்
கற்றிண்டி வந்த புதுப்புனன் மற்றையா
ருற்றாடி னேந்தோழி நெஞ்சன்றே

என்னொன்றுங் கானேம் புலத்த லவர்மலைப்
பொன்னாடி வந்த புதுப்புனல்
பொன்னாடி வந்த புதுப்புனன் மற்றையார்
முன்னாடி னேந்தோழி நெஞ்சன்றே

யாதொன்றுங் கானேம் புலத்த லவர்மலைப்
போதாடி வந்த புதுப்புனல்
போதாடி வந்த புதுப்புனன் மற்றையார்
மீதாடி னேந்தோழி நெஞ்சன்றே

பாட்மேடை

உரையினி மாதரா யுண்கண் சிவப்பப்
புனாதீர் புனல்குடைந் தாடினோ மாயி
ஹரவுநீர் மாகொன்ற வேலேததி யேத்திக
குரவை தொடுத்தொன்று பாடுகம்வா தோழி

சீர்கெழு செந்திலுஞ் செங்கோடும் வெண்குன்று
மேரகழு நீரீகா விறைவன்கை வேலன்றே
பாரிரும் பெளவத்தி னுள்புக்குப் பண்டொருநாட்
ஞாமா தடிந்த சுடரிலைய வெள்வேலே

ஆணிமுகங்க ளோராறு மீராறு கையு
மிணையின்றித் தானுடையா னேந்திய வேலன்றே
பிணிமுகமேற் கொண்டவுணர் பீடழியும் வண்ண
மணிவிசும்பிற் கோனேத்த மாறட்ட வெள்வேலே

சீர்கெழுசெந்தில்" என்னும் காழிசைமு
பல அடுக்கிவந்து பின்னர் "என்றி.
ம்பாடக்கேட்டு" என்று அடம்சியர்
பொருள்பெற்று முடிந்தவாறு காண்க,
சொல். செய். நத். பத். கருகா.

சரவணப்பூம் பள்ளியறைத் தாய்மா ரறுவர்
திருமுலைப்பா லுண்டான் திருக்கைவே லன்றே
வருதிகிரி யோனவுணன் மார்பம் பிளந்து
குருகுபெயர்க் குன்றங் கொன்ற நெடுவேலே

பாட்மேடை

இறைவனை நல்லா யிதுநகையா கின்றே
கறிவளர் தண்சிலம்பன் செய்தநோய் தீர்க்க
வறியாண்மற் றன்னை யலர்கடம்ப னென்றே
வெறியாட றுன்விரும்பி வேலன்வரு கென்றாள்

ஆய்வனை நல்லா யிதுநகையா கின்றே
மாமலை வெற்பனைய் திர்க்கவரும் வேலன்
வருமாயின் வேலன் மடவ னவனிற்
குருகு பெயர்க்குன்றங் கொன்றான் மடவன்

உச்சு: 3: 144

செறிவனைக்கை நல்லா யிதுநகையா கின்றே
வெறிகமழ வெற்பனைய் திர்க்கவரும் வேலன்
வேலன் மடவ னவனினுந் தான்மடவ
னலமர் செலவன் புதல்வன் வருமாயின்
நேரிழை நல்லாய் நகையா மலைநாடன்
மார்புதரு வெந்நோய் திர்க்கவரும் வேலன்
திர்க்கவரும் வேலன் தன்னினுந் தான்மடவன்
கார்க்கடப்பந் தாரெந் கடவுள் வருமாயின்

பாட்மேடை

வேலனார் வந்து வெறியாடும் வெங்களத்து
நிலப் பறவைமே னேரிழை தன்னோடு
மாலமர் செல்வன் புதல்வன் வரும்வந்தான்
மால்வரை வெற்பன் மணவணி வேண்டிதுமே

கயிலைநன் மலையிறை மகனைநின் மதிதுதன்
மயிலியன் மடவரன் மலையர்தம் மகளார்
செயலைய மலாபுரை திருவடி தொழுதே
மயன்மண மொழியருள் பலர்மண மெனவே

மலைமகன் மகனைநின் மதிதுதன் மடவரல
குலமலை யுறைதரு குறவர்தம் மகளார்
நிலையுயர் கடவுணின் னிணையடி தொழுதேம்
பலர்நி மணமவர் படுகுவ னெனவே

குறமக ளவளெம குலமக ளவளொடு
மறுமுக வொருவரின் னடியினை தொழுதேந்
துறையிசை நினதிரு திருவடி தொழீநர்
பெறுகநன் மணம்விடு பிழைமண மெனவே.

பாட்டுமடை

என்றியாம் பாட மறைநின்று கேட்டருளி
மன்றலங் கண்ணி மலைநாடன் போவான்முன்
சென்றே னவன்றன றிருவடி கைதொழுது
நின்றே னுரைத்தது கேள்வாழி தோழி

சுருசு : உருசு

கடம்பு குடி யுடம்பிடி யேந்தி
மடந்தை பொருட்டால வருவ திவ்ஞ
ரறுமுக மில்லை யணிமயி வில்லைக்
குறமக ளில்லைச் செறிதோ ளில்லைக்
கடம்பூண் டெய்வ மாக நேரார்
மடவர் மன்றவிச சிறுகுடி யோரோ

என்றீங்

கலர்பாடு பெற்றமை யானுரைப்பக் கேட்டுப்
புலர்வாடு நெஞ்சம் புறங்கொடுத்துப் போன
மலாதலை வெறபன் வணாவானும் போலு
முலையினுன் மாமதுரை கோளிழைத்தாள் காதற்
றலைவனை வாணோர் தமராகக் கூடிப்
பலர்தொழு பத்தினிக்குக காட்டிக் கொடுத்த
நிலையொன்று பாடுதும் யாம்

பாடுகம்வா வாழி தோழியாம் பாடுகம்
பாடுகம்வா வாழி தோழியாம் பாடுகங்
கோமுறை நீங்கக கொடிமாடக் கூடலைத்
திமுறை செய்தானே யேத்தியாம பாடுகந்
திமுறை செய்தானே யேத்தியாம் பாடுககான்
மாமலை வெற்பன் மணவணி வேண்டுதுமே

பாடுற்றுப்

பததினிப் பெண்டிர் பரவித் தொழுவாளோர்
பைத்தர வல்குனம் பைம்புனத் துள்ளாளே
பைத்தர வல்குல் கணவனை வாணோர்க
ஞய்த்துக் கொடுத்து முனையோ வொழியாரே

வானக வாழ்க்கை யமரர் தொழுதேத்தக்
கான நறுவேங்கைக் கீழாளோர் காரிகையே
கான நறுவேங்கைக் கீழாள் கணவனொடும்
வானக வாழ்க்கை மறுதரவோ வில்லாளே

மறுதர வில்லாளை யேத்திராம் பாடப்
பெறுகதில் லம்ம விவ்வுரு மோர்பெற்றி
பெற்றி யுடையதே பெற்றி யுடையதே
பொற்றொடி மாதர் கணவன் மணங்காணப்
பெற்றி யுடையதில் ஓர்

என்றியாங்

கொண்டு நிலைபாடி யாடுங் குரவையைக்
கண்டுநங் காதலா கைவந்தா ரானா
துண்டு மகிழ்ந்தானா வைகலும் வாழியர்
வில்லெழுதிய விமயத்தொடு
கொல்லி யாண்ட குடவர் கோட வ.

குன்றக்குரவை முற்றிற்று.

இருபத்தைந்தாவது காட்சிக்காதை.

—:0:—

- மாநீர் வேலிக் கடம்பெறிந் திமயத்து
வானவர் மருள மலைவிற பூட்டிய
வானவர் தோன்றல் வாய்வாட் கோதை
விளங்கில வந்தி வெள்ளி மாடத்
- ௫ திள்ள்கோ வேண்மா ஞடனிருந் தருளித்
துஞ்சா முழவி னருவி யொலிக்கு
மஞ்சகுழ் சோலை மலைகாண் குவமெனப்
பைந்தொடி யாயமொடு பரந்தொருங் கீண்டி.
வஞ்சி முற்ற நீங்கிச் செல்வோன்
- ௧௦ வளமலர்ப் பூம்பொழில் வானவர் மகளிரொடு
விளையாட்டு விரும்பிய விறல்வேல் வானவன்
பொலம்பூங் காவும் புனல்யாற்றுப் பரப்பு
மிலங்குநீர்த் துருத்தியு மிளமரக் காவு
மரங்கும் பள்ளியு மொருங்குடன் பரப்பி
- ௧௫ யொருதூற்று நாற்பதி யோசனை விரிந்த
பெருமால் களிற்றுப் பெயர்வோன் போன்று
கோங்கம் வேங்கை தூங்கிணர்க் கொன்றை
நாகந் திலக நறுங்கா ழார
முதிர்பூம் பரப்பி னொழுகுபுன லொளித்து
- ௨௦ மதுகர ஞிமிற்றெடு வண்டினம் பாட
நெடியோன் மார்பி லாரம் போன்று
பெருமலை விலங்கிய பேரியாற் றடைகரை
யிடுமண லெக்க ரியைந்தொருங் கிருப்பக்
குன்றக் குரவையொடு கொடிச்சியர் பாடலும்
- ௨௫ வென்றிச் செவ்வேள் வேலன் பாணியுந்
தினைக்குறு வள்ளையும் புனத்தெழு வினியு
நறவுக்கண் ணுடைத்த குறவ ரோதையும்
பறையிசை யருவிப் பயங்கெழு மோதையும்
புலியொடு பொருடும் புகர்முக வோதையுங்
- ௩௦ கலிகெழு மீமிசைச் சேனோ னோதையும்

அகதாஜாறு, 127, பதிப்பு. 2. ஆம்.

5. இலப்புகாபம், 28:51

இதான் செய்

பயம்பில்வீழ் யானைப் பாக ரோதையு
மியங்குபடை யரவமோ டியாங்கணு மொலிப்ப
வளந்துகடை யறியா வருங்கலஞ் சுமந்து
வளந்தலை மயங்கிய வஞ்சி மூற்றத்

௩௫ திறைமகன் செவ்வி யாங்கணும் பெறுது
திறைசுமந்து நிற்குந் தெவ்வர் போல
யானைவெண் கோடு மகிலின் குப்பையு
மான்மயிர்க் கவரியு மதுவின் குடங்களுஞ்
சந்தனக் குறையுஞ் சிந்துரக் கட்டியு

௩௬ டிஞ்சனத் திரளு மணியரி தார்மு
மேல வல்லியு மிருங்கறி வல்லியுங்
கூவை நீறுங் கொழுங்கொடிக் கவலையுந்
தெங்கின் பழனுந் தேமாந் கனியும்
பைங்கொடிப் படலையும் பலவின் பழங்களுங்

௩௭ காயழுங் கரும்பும் பூமலி கொடியுங்
கொழுந்தாட் கழுகின் செழுங்குலைத் தாலும்
பெருங்குலை வாழையி னிருங்கனித் தாறு
மாளியி னணங்கு மரியின் குருளையும்
வான்வரிப் பறழு மதகரிக களபழுங்

௩௮ குரங்கின் குட்டியுங் குடாவடி யுளியழும்
வரையாடு வருடையு மடமான் மறியுங்
காசறைக் கருவு மாசறு நகுலமும்
பீலி மஞ்ஞையு நாவியின் பிள்ளையுங்
கானக் கொழியுந் தேமொழிக் கிள்ளையு

௩௯ மலைமிசை மாக்க டலைமிசைக் கொண்டாங்
கேழ்பிறப் படியேம் வாழ்கனின் கொற்றங் } பெருங்
கான வேங்கைக் கீழோர் காரிகை
தான்முலை யிழந்து தனித்துய ரெய்தி
வானவர் போற்ற மன்னொடுங் கூடி

௪௦ வானவர் போற்ற வானகம் பெற்றன
ளெந்நாட் டாள்கொல் யார்மகள் கொல்லோ
நின்னாட் டியாங்க ணினைப்பினு மறியேம்
பன்னா றுயிரத் தாண்டுவா ழியரென
மண்களி நெடுவேன் மன்னவற கண்டு

௪௧ கண்களி மயக்கத்துக் காதலோ டிருந்த
தண்டமி ழாசான் சாத்தனிலி னுணாக்கு

மொண்டொடி மாதர்க் குற்றதை யெல்லாந்
திண்டிறல் வேந்தே செப்பக் கேளாய்
திவினைச் சிலம்பு காரண மாக

- எ0 வாய்தொடி யரிவை கணவற் குற்றதும்
வலம்படு தானே மன்னன் முன்னர்ச்
சிலம்பொடு சென்ற சேயிழை வழக்குஞ்
செஞ்சிலம் பெறிந்து தேவி முன்னர்
வஞ்சினஞ் சாற்றிய மாபெரும் பத்தினி
- எரு யஞ்சி லோதி யறிகெனப் பெயர்ந்து
முதிர முலைமுகத் தெழுந்த னீயின்
மதுரை முதூர் மாநகர் சுட்டது
மரிமூ னேந்திய வமனிமிசை யுருந்த
திருவிழ் மார்பிற் றென்னர் கோமான்
- அ0 நயங்கினர்க் கோதை தன்றுயர் பொருஅன்
மயங்கினன் கொல்வென மலரடி வருடித்
தலைத்தா ணெய்மொழி தன்செவி கேளாள்
கலக்கங் கொள்ளாள் கமிந்துயர் பெருஅண்
மன்னவன் செல்வழிச் செல்க யானெனத்
- அரு தன்னுயிர் கொண்டவ னுயிர்தே டினன்போற்
பெருங்கோப் பெண்டு மொருங்குடன் மாய்ந்தனள்
கொற்ற வேந்தன் கொடுங்கோற் றன்மை
யிற்றெனக் காட்டி யிறைக்குரைப் பனன்போற்
றன்னாட் டாங்கட் டனிமையிற் செல்லா
- சு0 ணின்னாட் டகவயி னடைந்தன ணங்கையென்
றொழிவின் றுரைத்திண் டேழி யூழி
வழிவழிச் சிறக்கநின் வலம்படு கொற்றமெனத்
தென்னர் கோமான் தீத்திறங் கேட்ட
மன்னர் கோயான் வருந்தின னுரைப்போ
- சுரு நெம்மோ ரன்ன வேந்தர்க் கிற்றெனச்
செம்மையி னிகந்தசொற் செவிப்புலம் படாழு
னுயிர்பதிப் பெயர்ந்தமை யுறுக வீங்கென
வல்வினை வளைத்த கோலை மன்னவன்
செல்லுயிர் நிமிர்த்துச் செங்கோ லாக்கியது
- க00 மழைவளங் கரப்பின் வான்பே ரச்சம்
பிழையுயி ரெய்திற் பெரும்பே ரச்சங்
குடிபுர வுண்டுங் கொடுங்கோ லஞ்சி

78-9: சூ. ப. 20:22-3

78-86 : மணி: 2:44

82 . மணி . 6:188

சூ. ம. து. க. க. சூ.

97. மணி. 14:95

106. C_2H_4 . 4920. 10.

07-12

5:00:00 42. 9. 8:

10. 10. 10. 10. 10. 10.

130. C_2H_4 . 7. 94-5

137- C_2H_4 . 26 54

- மன்பதை காக்கு நன்குடிப் பிறத்த
 மூன்ப மல்லது தொழுதக வில்லெனத்
 க0ரு துன்னிய துன்பந் துணிந்துவந் துரைத்த
 நன்னூற் புலவற்கு நன்கன முரைத்தாங்
 குயிருடன் சென்ற வொருமக டன்னினுஞ்
 செயிருடன் வந்தவிச் சேயிழை தன்னினு
 நன்னுதல் வியக்கு நலத்தோ ரியாரென
 கக0 மன்னவ னுரைப்ப மாபெருந் தேவி
 காதலன் னுன்பங் காணாது கழிந்த
 மாதரோ பெருந்திரு வுறுக வானகத்
 தத்திற நிற்கநம் மகனா டடைந்தவிப்
 பத்தினிக் கடவுளைப் பரசல் வேண்டுமென
 ககரு மாலை வெண்குடை மன்னவன் விருமபி
 தூலறி புலவரை நோக்க வாங்கவ
 ரொங்கா மரபிற் பொதியி லன்றியும்
 விற்றலைக் கொண்ட வியன்பே ரிமயத்துக்
 கற்கால் கொள்ளினுங் கடவு ளாகுங்
 கஉ0 கங்கைப்பேர் யாற்றினுங் காவிரிப் புனலினுந்
 தங்கிய நீர்ப்படை தந்வே வுடைத்தெனப்
 பொதியிற குன்றத்துக் கற்கால் கொண்டு
 முதுநீர்க் காவிரி முன்றுறைப் படுத்தன்
 மறத்தகை நெடுவா ளெங்குடிப் பிறந்தோர்க்குச்
 கஉரு சிறப்பொடு வறஉஞ் செயகையோ வன்று
 புன்மயிாச சடைமுடிப் புலரா வுடுக்கை
 மூந்துன் மார்பின் முததிச் செல்வத்
 திருபிறப் பாளரொடு பெருமலை யரசன்
 மடவதின் மாண்ட மாபெரும் பத்தினிக்
 கஉ0 கடவு ளெழுதவேவார் கற்றா ரானெனின்
 வழிநின்று பயவா மாண்பில் வாழ்ககை
 கழிந்தோ ரொழிந்தோர்க்குத் காட்டிப் காஞ்சியு
 முதுகுடிப் பிறந்த முகிராச் செல்விய
 மதிமுடிக் கனிதத மகட்பாற் காஞ்சியுந்
 கஉரு தென்றிசை யெனறன் வஞ்சியொடு வடதிசை
 நின்றெதி ளுன்றிய நீள்பெருங் காஞ்சியு
 நிலவுக்கதி ரனைந்த நீள்பெருஞ் சென்னி
 யலர்மந் தாறமோ டாங்கயன் மலர்ந்த

- வேங்கையொடு தொடுத்த விளங்குவிறன் மாலை
 கசு0 மேம்பட மலைதலுங் காண்குவ மீங்கெனக்
 கொடைநிலை வஞ்சியுங் கொற்ற வஞ்சியு
 நெடுமா ராய நிலைய வஞ்சியும்
 வென்றோர் விளங்கிய வியன்பெரு வஞ்சியும்
 பின்றாச் சிறப்பிற் பெருஞ்சோற்று வஞ்சியுங்
 கசுரு குன்றாச் சிறப்பிற் கொற்ற வள்ளையு
 வட்கார் போகிய வான்பனந் தோட்டுடன்
 புட்கைச் சேனை பொலியச் சூட்டிப்
 பூவா வஞ்சிப் பொன்னகர்ப் புறத்தென்
 வாப்வான் மலைந்த வஞ்சிசூடு துமெனப்
 கரு0 பல்யாண்டு வாழ்கநின் கொற்ற மீங்கென
 வில்லவன் கோதை வேந்தற் குரைக்கு
 நும்போல் வேந்தர் நும்மோ டிகவிக
 கொங்கர்செங் களத்துக் கொடுவரிக் கயற்கொடி
 பனைப்புறத்துத் தந்தன ராயினு மாங்கவை
 கரு0 திசைமுக வேழத்தின் செவியகம் புக்கன
 கொங்கணர் கலிங்கர் கொடுங்கரு நாடர்
 பங்களர் கங்கர் பல்வேற் கட்டியர்
 வடவா ரியரொடு வண்டமிழ மயக்கத்துன்
 கடமலை வேட்டமென் கட்டிலம் பிரியாது
 கசு0 கங்கைப் பேர்யாற்றுக் கடும்புன லீந்த
 மெங்கோ மகளை யாட்டிய வந்நா
 ளாரிய மன்ன ரீரைஞ ஹாற்றுவர்க்
 கொருநீ யாகிய செருவெங் கோலங்
 கண்விழித்துக் கண்டது கடுங்கட் கூற்ற
 கசுரு மிமிழ்கடல் வேலியைத் தமிழ்நா டாககிய
 விதுநீ கருதினை யாயி னேற்பவர்
 முதுநீ ருலகின் முழுவது மில்லை
 யீமய மால்வரைக் கெங்கோன் செலவது
 கடவு ளெழுதவோர் கற்கே யாதலின்
 கசு0 வடதிசை மருங்கின் மன்னர்க் கெல்லாந்
 தென்றமிழ் நன்னாட்டுச் செழுவிற் கயற்புவி
 மண்டலை யேற்ற வரைக வீங்கென
 நாவலந் தண்பொழி னண்ணு ரொற்றுநங்
 காவல் வஞ்சிக் கடைமுகம் பிரியா

157 - - "நகரவாச - வரலாற்று" பதிவு
I. A. Val. XVII 1889 P. 267

156-9. சென்னை சென்னை ப. 31

161 அகம் பதவுரை யாசிரியர்களுக்கும்
சென்னை சென்னை பதிவு ப. 5

169. Lonsdale 7:94-5

178. 4000A.9.26

190. 4000A.9.26

- ௬௪௫ வம்பணி யானே வேந்த ரொற்றே
தஞ்சேவிப் படுக்குந் தகைமைய வன்றோ
வறைபறை யென்றே யழுத்தில்வே னூணாப்பு
நிறையருந் தானே வேந்தனு நேர்ந்து
கூடார் வஞ்சிக் கூட்டுண்டு சிறந்த
- ௬௪௬ வாடா வஞ்சி மாநகர் புக்கபின்
வாழ்க வெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை
பூழிதோ லூழி யுலகங் காக்கென
விற்றலைக் கொண்ட வியன்பே ரிமயத்தொர்
கற்கொண்டு பெயருமெங் காவல னாதலின்
- ௬௪௭ வடதிசை மருங்கின் மன்ன செல்லா
மிடுதிறை கொடுவந் தெனிரீ ராயிற
கூடற்கடம் பெற்றிந்த கடும்போர் வார்த்தையும்
விடர்ச்சிலை பொறித்த வியன்பெரு வார்த்தையுங்
கேட்டு வாழுவின் கேளீ ராயிற்
- ௬௪௮ றோட்டுணை துறக்குந் துறவொடு வாழுவின்
ருழ்கழன் மன்னன் நன்றிரு மேனி
வாழ்க சேனா முகமென வாழ்த்தி
யிறையிகல் யானே யெருத்தத் தேற்றி
யறைபறை யெழுந்ததா லணிககர் மருங்கென.

காட்சிக்கதை முற்றிற்று.

இருபத்தாறாவது கா ல் கே ர ட் கா தை.

அறைபறை யெழுந்தபி னரிமா னேந்திய
முறைமுதற் கட்டி லிறைமக னேற
வாசான் பெருங்கணி யருந்தி லமைச்சர்
தானைத் தலைவர் தம்மொடு குழிஇ

௫ மன்னர் மன்னன் வாழ்கென் றேத்தி
முன்னிய திசையின் முறைமொழி கேட்ப
வியம்படு தானை விறலோர்க் கெல்லா
முயர்ந்தோங்கு வெண்குடை யுரவோன் கூறு
மிமயத் தாபத ரெமக்கிங் குணர்த்திய

தை /

க௦ வமையா வாழ்க்கை யரசர் வாய்மொழி
நம்பா லொழிசுவ தாயி னாங்கல்
தெம்போல் வேந்தர்க் கிசைச்சியுந் தருஉம்
வடதிசை மருங்கின் மன்னன் முடித்தலைக்
கடவு ளெழுதவோர் கற்கொண் டல்லது

க௫ வறிது மீனாமென் வாய்வா ளாகிற்
செறிகழல் புனைந்த செருவெங் கோலத்துப்
பகையரசு நடுக்காது பயங்கெழு வைப்பிற
சூழநடுக் குறாஉங் கோலே னாகென
வார்புனை தெரியலு மலர்தார் வேம்புரு

உ௦ சீர்கெழு மணிமுடிக் கணிந்தோ ரல்லா
லஞ்சினர்க் களிக்கு மடுபோ ரண்ணின்
வஞ்சினத் தெதிரு மன்னரு முளரோ
விமய வரம்பின் னிகழ்ந்தோ ரல்ல
ரமைகநின் சினமென வாசான் கூறு

தை

உ௫ வாரிறு மதியினுங் காருக வடிப்பயின்
றைந்து கேள்வியு மமைந்தோ னெழுந்து
வெந்திறல் வேந்தே வாழ்கநின் கொற்ற
மிருகில மருங்கின் மன்னரெல் லாநின்
நிருமலர்த் தாமரைச் சேவடி பணியு

$$1. \quad 48.461:177$$

$$12. \quad 20000.485:6-1$$

$$14. \quad 40000. \quad \begin{matrix} 7:94-5 \\ 26:86 \end{matrix}$$

12. அ. "தண்ணீர் தியனவர்..... ஆயமென்"

92

50. மணி. 19:120; மணி. 28:180

52-3. இலப். 807:5

54. இலப். 25:137

61. இலப்.

62-இலப். 30:51

- ௩௦ முழுத்த மீங்கிது முன்னிய திசைமே
 லெழுச்சிப் பாலை யேகென் றேத்த
 மீளா வென்றி வேந்தன் கேட்டு
 வாளுங் குடையும் வடதிசைப் பெயர்க்கென
 வுரவுமண் சுமந்த வரவுத்தலை பணிப்பப்
- ௩௧ பொருந ரார்ப்பொடு முரசெழுந் தொவிப்பு
 விரவிடங் கெடுத்த நிநாமணி வீளக்கின்
 விரவுக்கொடி யடுக்கத்து நிரயத் தானையோ
டைம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயுமும்
 வெம்பரி யானை வேந்தற் கோங்கிய
- ௪௦ கரும வினைஞருங் கணக்கியல் வினைஞருந்
 தரும வினைஞருந் தந்திர வினைஞரு
 மண்டிணி ஞால மாள்வோன் வாழ்கெனப்
 பிண்ட முண்ணும் பெருங்களிற் றெருத்தின்
 மறமிகு வாளு மாலெவெண் குடையும்
- ௪௧ புறநிலைக் கோட்டப் புரிசையிற் புகுத்திப்
 புரைநீர் வஞ்சி போந்தையிற் றெடுப்போ
 னரசுவிளங் கவைய முறையிற் புகுதர
 வரும்படைத் தானை யமர்வேட்டுக் கலித்த
 பெரும்படைத் தலைவர்க்குப் பெருஞ்சோறு வகுத்துப்
- ௫௦ பூவா வஞ்சியிற் பூத்த வஞ்சி
 வாய்வா னெடுந்தகை மணிமுடிக் கணிந்து
 ஞாலங் காவலர் நாட்டிதை பயிருங்
காலை முரசங் கடைமுகத் தெழுதலு
 நிலவுக்கதிர் முடித்த நீளிருஞ் சென்னி
- ௫௧ யுலகுபொதி யுருவத் துயர்ந்தோன் சேவடி
 மறஞ்சேர் வஞ்சி மாலே யொடுபுனைந்
 திறைஞ்சாச சென்னி யிறைஞ்சிவலங் கொண்டு
 மறையோ ராக்கிய வாவுதி நறும்புகை
 நறைகெழு மாலையி னல்லகம் வருத்தக்
- ௬௦ கடக்களி யானைப் பிடர்த்தலை யேறினன்
 குடக்கோக் குட்டுவன் கொற்றங் கொள்கென
 வாடக மாடத் தறிதுயி லமர்ந்தோன்
 சேடங் கொண்டு சிலர்நின் றேத்தத்
 தெண்ணீர்க் கரந்த செஞ்சடைக் கடவுள்
- ௭௦ வண்ணச் சேவடி மணிமுடி வைத்தவி

- னங்குது வாங்கி யணிமணிப் புயத்துத்
தாங்கின னுகித் தகைமையிற் செல்வுழி
நாடக் மடந்தைய ராடரங் கியாங்கணுங்
கூடையிற் பொலிந்து கொற்ற வேந்தே
- ௭௦ வாகை தும்பை மணித்தோட்டுப் போந்தையோ
டோடை யானையி னுயர்முகத் தோங்க
வெண்குடை நீழலெம் வெள்வளை கவர்ந்து
கண்களி கொள்ளுங் காட்சியை யாகென
மாகதப் புலவரும் வேதா ளிகருஞ்
- ௭௫ சூதரு நல்வலந் தோன்ற வாழ்த்த
யானை வீரரு மிவுளித் தலைவரும்
வாய்வாண மறவரும் வாள்வல னேததத்
தானவர் தம்மேற் றம்பதி நீங்கும
வானவன் போல வஞ்சி நீங்கித்
- ௮௦ தண்டத் தலைவருந் தலைத்தாரச் சேனையும்
வெண்டலைப் புணரியின் விளிமபுகூழ் போத
மலைமுதுகு நெளிய நிலைநா டதாபட
வுலக மன்னவ னொருங்குடன் சென்றங்
காலும் புரவி யணித்தேர்த் தானையொடு
- ௮௫ நீல கிரியி னெடும்புறத் திறுத்தாங்
காடியல் யானையுந் தேரு மாவும
பிடுகெழு மறவரும் பிறழாக காப்பிற
பாடி யிருக்கைப் பகல்வெய் யோன்ற
னிருநில மடந்தைக்குத் திருவடி யளித்தாங்
- ௯௦ கருந்திறன் மாக்க ளடியீ டேத்தப்
பெரும்பே ரமளி யேறிய பின்ன
ரியங்குபடை யரவத் தீண்டொலி யிசைபப
விசும்பியங்கு முனிவர் வியனில மாளு
மிந்திர திருவனைக் காண்குது மென்றே
- ௯௫ யந்தாத் திழிந்தாங் கரசவிளங் கவையத்து
மின்னொளி மயக்கு மேனியொடு தோன்ற
மன்னவ னெழுந்து வணங்கிரின் ரோனைசு
செஞ்சடை வானவ னருளினில் விளங்க
வஞ்சித் தோன்றிய வானவ கேளாய்
- ௧௦௦ மலையத் தேகுதும் வான்பே ரிமய
நிலையத் தேகுத னின்கருத் தாதலி

74-6. 40,555 I

98-9. 2705430.41 -

129. வாழ் சிய க லாநா

136. சிவ முக மெழுதுவா.

- னருமறை யந்தண ராங்குளர் வாழ்வோர்
பெருநில மன்ன காத்தனின் கடனென்
றாங்கவர் வாழ்த்திப் பெயர்ந்ததற் பின்னர்
க00 லீங்குநீர் ஞால மாள்வோன் வாழ்கெனக்
கொங்கணக் கூத்தருங் கொடுங்கரு நாடருந்
தங்குலக் கோதிய தகைசா லணியின
ரிருள்படப் பொதுளிய சுருளிருங் குஞ்சி
மருள்படப் பரப்பிய வொலியன் மாலைப்
கக0 வடஞ்சுமந் தோங்கிய வளரிள வனமுலைக்
கருங்கய னெடுங்கட் காரிகை யாரோ
டிருங்குயி லால வினவண்டி யாழ்செய
வரும்பவிழ் வேனில் வந்தது வாரா
காதல ரென்னு மேதகு சிறப்பின்
கக0 மாதர்ப் பாணி வரியொடு தோன்றக்
கோல்வினை மாதே கோலங் கொள்ளாய்
காலங் காணாய் கடிதிடித் துரறிக்
காரோ வந்தது காதல ரேறிய
தேரோ வந்தது செய்வினை முடித்தெனக்
க20 காஅர்க் குரவையொடு கருங்கய னெடுங்கட்
கோற்றொடி மாதரொடு குடகா தோன்றத்
தாழ்த்து கோலத்துத் தமரொடு சிறந்து
வாள்வினை முடித்து மறவாள் வேந்த
நாழி வாழியென் றோவர் தோன்றக்
க20 கூத்துள் படுவோன் காட்டிய முறைமையி
னேத்தின ரறியா விருங்கல னல்கி
வேத்தின நடுக்கும் வேலோ னிருந்துழி
நாடக மகளி னாம்பத் திருவருங்
கூடிசைக் குயிலுவ ரிருநூற் றெண்மருந்
க30 தொண்ணூற் றனுவகைப் பாசண் டத்துறை
நண்ணிய நூற்றுவர் நகைவே ழும்பருங்
கொடுஞ்சி நெடுந்தே னாம்பதிற் நிரட்டியுங்
கடுங்கனி யானை யோரைஞ் ஞாறு
மைபி ராயிரங் கொய்யுளைப் புரவியு
க30 மெய்யா வடவளத் திருபதி னுயிரங்
கண்ணெழுத்துப் படுத்தன கைபுனை சுகடமுஞ்
சஞ்சயன் முதலாத் தலைக்கீடு பெற்ற

- சஞ்சுக முதல்வரீ னாஞ்ஞாற் றுவருஞ்
சோபுயர் விற்கொடிச் செங்கோல் வேந்தே
- கசு௦ வாயி லோனொன வாயில்வந் திசைப்ப
நாடக மகளிரு நலத்தகு மாக்களுங்
கூடிசைக் குயிலுவக் கருவி யாளருஞ்
சஞ்சயன் றன்னொடு வருக வீங்கெனச்
செங்கோல் வேந்தன் திருவிளங் கவையத்துச்
- கசுரு சஞ்சயன் புகுந்து தாழ்ந்துபல வேத்தி
யாணையிற் புகுந்த வைம்பத் திருவரொடு
மாண்வினை யாளனை வகைபெறக் காட்டி
வேற்றுமை யின்றி நின்னொடு கலந்த
நூற்றுவர் கன்னருங் கோற்றொழில் வேந்தே
- கரு௦ வடதிசை மருங்கின் வானவன் பெயர்வது
கடவு ளெழுதவோர் கற்கே யாயி
னோங்கிய விமயத்துக் கற்கால் கொண்டு
வீங்குநீர்க் கங்கை நீர்ப்படை செயதாங்
கியாந்தரு மாற்றல மென்றன ரென்று
- கருரு வீங்குநீர் ஞால மாள்வோய் வாழ்கென
வடல்வேன் மன்ன ராருயி ருண்ணுக
கடலந் தானைக் காவல னுரைக்கும்
பால குமரன் மக்கண் மற்றவர்
காவா நாவிற் கனகனும் விசயனும்
- கசு௧ விருந்தின் மன்னர் தமமொடுங் கூடி
யருந்தமி ழாற்ற லறிந்தில ராங்கெனச்
சீற்றங் கொண்டிச சேனை செலவது
நூற்றுவர் கன்னர்க்குச் சாற்றி யாங்குக்
கங்கைப் பேர்யாறு கடத்தற காவன
- கசுரு வங்கப் பெருநிரை செய்க தாமெனச்
சஞ்சயன் போனபின் கஞ்சுக மாக்க
னெஞ்சா நாவின் ரீனாஞ் நூற்றுவர்
சந்தின் குப்பையுந் தாழநீர் முத்துந்
தென்ன ரிட்ட திறையொடு கொணர்ந்து
- 136 கசு௧ கண்ணெழுத் தாளர் காவல் வேந்தன்
மண்ணுடை முடங்கலம் மன்னவர்க் களித்தாங்
காங்கவ ரேகிய பின்னர் மன்னிய
வீங்குநீர் ஞால மாள்வோ னோங்கிய

- நாடாள் செல்வர் நல்வலனேத்தப்
 கஎடு பாடி யிருக்கை நீங்கிப் பெயாந்து
 கங்கைப் பேரியாற்றுக் கன்னரிற் பெற்ற
 வங்கப் பரப்பின் வடமருங் கெய்தி
 யாங்கவ ரெதிராகொள வந்தாடு கழிந்தாங்
 கோங்குநீர் வேலி யுத்தர மரிஇப்
- கஅ௦ பகைப்புலம் புக்குப் பாசறை யிருந்த
 தகைப்பருந் தானே மறவோன் மன்மு
 னுத்தரன் விசிதிற னுருத்திரன் பைரவன்
 சித்திரன் சிங்கன் றலுத்தரன் சிவேதன்
 வடதிசை மருங்கின மன்னவ ரெல்லாந்
- கஅ௫ தென்றமி முற்றல் காண்குதும் யாமெனக்
 கலந்த கேண்மையிடு காக விசயர்
 நிலந்திளைத் தானையொடு நிகர்த்து மேலவா
 விரைதோ வேட்டத் தெழுந்த வரிமா
 கரிமாப் பெருநிறை கண்டுளஞ் சிறந்து
- க௯௦ பாயந்த பண்பிற பல்வேன மன்னா
 காஞ்சித் தானையொடு காவலன் மலைப்ப
 வெயிற்கதிர விழுகிய துகிறகொடிப் பந்தா
 வாடித்தோற் கொடும்பறை வாள்வலே நெடுவயி
 ரிடிக்குரன் முரசு யிழுமென் பாண்ட.
- க௯௫ லுயிர்ப்பலி யண்ணு முருமுகஞான முழக்கத்து
 மயிர்க்கண் முரசுமொடு மாதிர மதிரச்
 சிலைத்தோ ளாடவர் செருவேற நடக்கையர்
 கறைத்தோன் மறவர் கடுந்தே ருருநர்
 வெண்கோட் டியாணையர் விடைபரிக் குதிரையர்
- உ௦௦ மண்கண் கெடுத்தவிம மாநிலப் பெருந்துகள்
 களங்கொள் யானைக் கவிழ்மணி நாவும
 விளங்குகொடி நநுதின் வீங்கிசை நாவு
 நடுங்குகொழி லொழிந்தாங் கொடியொகாடிச் செறியத்
 தாருந் தாருந் தாமிடை மயங்கத
- உ௦௫ தோளுந் தலையுந் துணரிந்துவே முகிய
 சிலைத்தோன் மறவ ருடற்பொறை யடுக்கத்
 தெறிபிண மிடறிய குழைபுடற கவந்தம்
 பறைக்கட் பேய்மகள் பாணிக் காடப்
 பிணஞ்சுமந் தொழுகிய கிணம்படு குருதியிற்

௨)௦ ப்

- உக௦ கணங்கொள் பேய்மகள் கதுப்பிசுத் தாட
வடுந்தேர்த் தாளை யாரிய வரசர்
கடும்படை மாக்களைக் கொன்று களங்குவித்து
நெடுந்தேர்க் கொடுஞ்சியுங் கடுங்களிற் றெருத்தமும்
விடுபரிக் குதிரையின் வெரிதும் பாழ்ப்பட
- உக௧ வெருமைக் கடும்பரி யூவோ னுயிர்த்தொகை
யொருபக லெல்லையி னுண்ணு மென்ப
தாரிய வரச ரமார்க்களத் தழிய
தூழி லாட்டிய சூழ்கழல் வேந்தன்
போந்தையொடு தொடுத்த பருவத் தும்பை
- உ௨௦ யோங்கிருஞ் சென்னி மேம்பட மலைய
வாய்வா ளாண்மையின் வண்டமி ழிகழ்ந்த
காய்வேற் றடக்கைக் கனகனும் விசயனு
மைம்பத் திருவர் கடுந்தே ராளரொடு
செங்குட் டுவன்றன் சினவலைப் படுதலுஞ்
- உ௨௧ சடையின ருடையினர் சாம்பற் பூச்சினர்
பிழகைப் பிளிப் பெருநோன் பாளா
பாடு பாணியர் பல்வியத் தோளின
ராடு கூத்த ராகி யெங்கனூ
மேந்துவா ளொழியத் தாந்துறை போகிய
- உ௨௨ விச்சைக் கோலத்து வேண்டுவயிற் படர்தரக்
கச்சை யானைக் காவலர் நடுங்கக்
கோட்டுமாப் பூட்டிவாட்கோ லாக
வாளழி வாங்கி யதரி திரித்த
வாளே ருழவன் மறக்களம் வாழ்த்தித்
- உ௨௩ தொடியுடை நெடுங்கை தூங்கத தூக்கி
முடியுடைக் கருந்தலை முந்துற வேந்திக்
கடல்வயிறு கலகடிய ஞாட்புங் கடலக
ழிலங்கையி லெழுந்த சமரமுங் கடல்வணன்
மேரூர் செருவும் பாடிப் பேரிசை
- உ௨௪ முன்றேர்க் குரவை முதல்வனை வாழ்த்திப்
பின்றேர்க் குரவைப் பேயாடு பறந்தலை
முடித்தலை யடுப்பிற் பிடர்த்தலைத் தாழித்
தொடித்தோட் டிடுப்பிற் றுழைஇய ஹன்சோறு
மறப்பேய் வாலுவன் வயினறிந் தூட்டச்
- உ௨௫ சிறப்பூண் கடியினஞ் செங்கோற் கொற்றத்

218. தூழில் - ஸ்ரீ கருணாமன்னா
சுருணையக் கொண்டு அழலும் வேழ
நிழிது வானையாடுவனாடுமடவ்.

அதரி - தெற்குநாத்திங் கடாபட்டு
கல்.

தறக்களஞ் செய்தோ னூழி வாழ்கென

மறக்கள முடித்த வாய்வாட் குட்டுவன்

வடதிசை மருங்கின் மறைகாத் தோம்பினர்

தடவுத்தி யவியாத் தண்பெரு வாழ்க்கைக்

26: 102-3

உரு0 காற்றூ தாளரைப் போற்றிக் காமினென

வில்லவன் கோதையொடு வென்றுவினை முடித்த

பல்வேற் றுணைப் படைபல வேளிப்

பொற்கோட் டிமயத்துப் பொதுவறு பத்தினிக்

கற்கால் கொண்டனன் காவல னாங்கென.

கால்கோட்காதை முற்றிற்று.

இருபத்தேழாவது

நீ ர் ப் ப டை க் க ா தை.

- வடபே ரிமயத்து வான்றரு சிறப்பிற்
கடவுட் பத்தினிக் கற்கால் கொண்டபின்
சினவேன் முன்பிற் செருவெங் கோலத்துக்
கனக விசயர்தங் கதிர்முடி யேற்றிச்
௫ செறிகழல் வேந்தன் நென்றமி ழாற்ற
லறியாது மலைந்த வாரிய மன்னாச
செயிர்த்தொழின் முதியோன் செய்தொழில் பெருக
வுயிர்த்தொகை யுண்ட வொன்பதிற் றிரட்டியென்
றியாண்டு மதியு நாளுங் கடிக்கையு
க௦ மீண்டுநீர் ஞாலங் கூட்டி யெண்கொள
வருபெருந் தானை மறக்கள மருங்கி
னொருபக லெல்லை யுயிர்த்தொகை யுண்ட
செங்குட் டுவன்றன் சினவேற் றானையொடு
கங்கைப் பேரியாற்றுக் கரையகம் புகுந்து
க௫ பாற்படு மரபிற் பத்தினிக் கடவுளை
நூற்றிறன் மாக்களி னிர்ப்படை செய்து
மன்பெருந் கோயிலு மணிமண் டபங்களும்
பொன்புனை யாங்கமும் புனைபும் பந்தரு
மூரிமைப் பள்ளியும் விரிபூஞ் சோலையுந்
௨௦ திருமலர்ப் பொய்கையும் வரிகா ணரங்கமும்
பேரிசை மன்னர்க் கேறபவை பிறவு
மாரிய மன்ன ரழகுற வமைத்த
தென்னூநீர்க் கங்கைத் தென்கரை யாங்கண்
வெள்ளிடைப் பாடி வேந்தன் புக்கு
௨௫ நீணில மன்னர் நெஞ்சபுக லழித்து
வானவ மகளிரின் வதுவைகூட டயர்ந்தோ
ருலையா வெஞ்சம மூர்ந்தம ருழக்கித்
தலையுந் தோளும் விலைபெறக் கிடந்தோர்
நாள்விலைக் கிலையு ணல்லம ரழுவத்து

8. தேவநகரத்திலும், 18 வது நகரம், கரைய
நவநகரத்திலும், 18-மாநகரம், பரந்தரத்திலும் 18-
நகரம், செங்கோட்டை நகரம் கண்டவர்களுக்கு
6-நாட்கள். கலிங்கம். கலிங்கம். 2353

- ௩௦ வாள்வினை முடித்து மறத்தொடு முடிந்தோர்
குழிகட் பேய்மகள் குரவையிற் றெடுத்து
வழிமருங் கேத்த வாளொடு மடிந்தோர்
களைக டம்மொடு கிளர்பு ணுகத்து
வளையோர் மடிய மடிந்தோர் மைந்தர்
- ௩௧ மலைத்துத் தலைவந்தோர் வாளொடு மடியத்
தலைத்தார் வாகை தம்முடிக்க கணிந்தோர்
திண்டேர்க் கொடுஞ்சியொடு தேரோ வீழப்
புண்டோய் குருதியிற் பொலிந்த மைந்தர்
மாற்றருஞ் சிறப்பின் மணிமுடிக்க கருந்தலைக்
- ௪௦ கூற்றுக் கண்ணோட வரிந்துகளங் கொண்டோர்
நிறஞ்சிதை கவயமொடு நிறப்புண் கூர்ந்து,
புறமபெற வந்த போர்வான் மறவர்
வருக தாமென வாகைப் பொலந்தோடு
பெருநா ளமயம் பிறக்கிடக் கொடுத்துத்
- ௪௧ தோடார் போந்தை துமையொடு முடித்துப்
பாடுதுறை முற்றிய கொற்ற வேந்த
ஞடுகொண் மார்போ டரசுவிளங் கிருக்கையின்
மாடல மறையோன் வந்து தோன்றி
வாழ்க வெங்கோ மாதவி மடந்தை
- ௫௦ கானற் பாணி கனக விசயர்த
முடித்தலை நெரித்தது முதுநீர் ஞால
மடிப்படுத் தாண்ட வரசே வாழ்கெனப்
பகைப்புலத் தரசர் பலரீங் கறியா
நகைத்திறங் கூறின நான்மறை யாள
- ௫௧ யாதுநீ கூறிய வுரைப்பொரு ளீங்கென
மாடல மறையோன் மன்னவற குரைக்குங்
கானலந் தண்டுறைக் கடல்வினை யாட்டினுண்
மாதவி மடந்தை வரிநவில பாணியோ
டுடற் காலத் தூழ்வினை யுருத்தெழக்
- ௬௦ கூடாது பிரிந்து குலக்கொடி தன்னுடன்
மாட முதுநீர் மதுரைபுக் காங்
கிலைத்தார் வேந்த னெழில்வா னெய்தக்
கொலைக்களப் பட்ட கோவலன் மனைவி
குடவர் கோவே நின்னாடு புருந்து
- ௬௧ வடதிசை மன்னர் மணிமுடி யேறின

- எின்னுங் கேட்டரு ளிகல்வேற் றடக்கை
மன்னர் கோவே யான்வருங் காரண
மாமுனி பொதியின் மலைவலங் கொண்டு
குமரியம் பெருந்துறை யாடி மீள்வே
- ௭௦ னூழ்வினைப் பயன்கொ லுரைசால் சிறப்பின்
வாய்வாட் டென்னவன் மதுரையிற் சென்றேன்
வலம்படு தானை மன்னவன் றன்னைச்
சிலம்பின் வென்றனள் சேயிழை யென்றலுந்
தாதெரு மன்றத்து மாதரி யெழுந்து
- ௭௫ கோவலன் றீதிலன் கோமகன் பிழைத்தா
னடைக்கல மிழந்தே னிடைக்குல மாக்காள்
குடையுங் கோலும் பிழைத்த வோவென
விடையிரு ளியாமத் தெரிபகம் புக்கதுந்
தவந்தரு சிறப்பிற் கவுந்தி சிற்ற
- ௮௦ நிவந்தோங்கு செங்கோ ணீணில வேந்தன்
போருயிர் தாங்கப் பொறைசா லாட்டி
யென்னோ டிவர்வினை யுருத்த் தோவென
வுண்ணு நோன்போ யெர்பதிப் பெயர்ந்ததும்
பொற்றேர்ச செழியன் மதுரை மாநகர்க்
- ௮௫ குற்றது மெல்லா மொழிவின் றுணர்ந்தாங்
கென்பதிப் பெயாந்தே னென்றுயர் போற்றிச
செம்பியுன் ழுதுர்ச சிறந்தோர்க் குரைக்க
மைந்தற் குற்றது மடந்தைக் குற்றதுஞ்
செங்கோல் வேந்தற் குற்றதுங் கேட்டுக்
- ௯௦ கோவலன் றுதை கொடுத்தாய ரெய்தி
மாபெருந் தானம் வான்பொரு ளீததாங்
கிந்திர விகார மேழுடன் புககாங்
கந்தர சாரிக ளாறைம் பதின்மர்
பிறந்த யாக்கைப் பிறப்பற முயன்று
- ௯௫ துறந்தோர் தம்முன் துறவி யெய்தவுந்
துறந்தோன் மனைவி மகன்றுயர் பொருஅ
எிறந்ததுய ரெய்தி யிரங்கிமெய் விடவுங்
கண்ணகி தாதை கடவுளர் கோலத்
தண்ணலம் பெருந்தவத் தாசி வதர்முன்
- ௧௦௦ புண்ணிய தானம் புரிந்தறங் கொள்ளவுந்
தானம் புரிந்தோன் றன்மனைக் கிழத்தி

83. மணி. 14:95

88-95 = மணி. 28:73

92-3. மணி. 28:69-70

90-100. ஆசுவசம் - 4 மணி 49
நிள் பரபரகேளுண்டு; திம்மா
நிள் கிஞ் செயல் மருகலாண்து
தில் தவகிளாந்தும் க. நூல்;
மணி. 27:42

'03-8. டிசம்பர். 18: 7-8

'05-6. டிசம்பர். 2: 55-7

124-6. பதினா. 44. டிசம்பர். 5
அக்டோ. 25/.

- நாள்வீடு நல்லுயிர் நீத்துமெய் விடவு
மற்றது கேட்டு மாதவி மடந்தை
நற்றாய் தனக்கு நற்றிறம் படர்கேன்
க00 மணிமே கலையை வானுய ருறுகூங்
கணிகையர் கோலங் காணு தொழிகெனக்
கோதைத் தாமங் குழலொடு களைந்து
போதித் தானம் புரிந்தறங் கொள்ளவு
மென்வாய்க் கேட்டோ நிறந்தோ நுண்மையி
கக0 னன்னீர்க் கங்கை யாடப் போந்தேன்
மன்னர் கோவே வாழ்க வீன்கெனத்
தோடார் போந்தை தும்பையொடு முடித்த
வாடா வஞ்சி வானவர் பெருந்தகை
மன்னவ னிறந்தபின் வளங்கெழு சிறப்பிற்
கக0 நென்னவ னுடு செய்ததீங் குறையென
நீடுவா ழியரோ நீணில வேந்தென்று
மாடல மறையோன் மன்னவர் குறைக்குறின்
மைத்துன வளவன் கிள்ளியொடு பொருந்தா
வொத்த பண்பின ரொன்பது மன்ன
கஉ0 ரிளவரசு பொறுஅ ரேவல் கேளார்
வளநா டழிக்கு மாண்பின ராதவி
* னென்பது குடையு மொருபக லொழித்தவன் 28:1/6
பொன்புனை திகிரி யொருவழிப் படுத்தோய்
பழையன் காக்குங் குழைபயி னெடுங்கோட்டு
கஉ0 வேம்புமுத றடிந்த வேந்தவாள் வலத்துப்
போந்தைக் கண்ணிப் பொறைய கேட்டருள்
கொற்கையி லிருந்த ட்வெற்றிவேற் செழியன்
பொற்றொழிற் கொல்ல ரீனாஞ் ஞாற்றுவ
ரொருமுலை குறைத்த திருமா பத்தினிக்
கஊ0 கொருபக லெல்லை யுயிர்ப்பலி யூட்டி
யுனாசெல வெறுத்த மதுரை மூதூ
ரரசுகெடுத தலம்வரு மல்லற் காலைத்
தென்புல மருங்கிற் நீதுதீர் சிறப்பின்
மன்பதை காக்கு முறைமுதற் கட்டிலி

* “ஆராச் செருவீற் சோழர்குடிக் குரியோ, ரொன்பதின்மர் வீழ வாயிற்
புறத் திறத்து” என்றார் பதிற்றுப்பத்திலும்; ஐந்தாம்பத்தின் பதிகம்.

† இளங்கோச்செழியனென்றும் பாடம்.

கநடு னினாமணிப் புரளி யோரேழ் பூண்ட்
வொருதனி யாழிக் கடவுட் டேர்மிசைக்
காலைச் செங்கதிர்க் கடவுளே றினனென
மாலைத் திங்கள் வழியோ னேறின
ஹழிதொ ஹழி யுலகங் காத்து

கசு0 வாழ்க வெங்கோ வாழிய பெரிதென
மறையோன் கூறிய மாற்ற மெல்லா
மிறையோன் கேட்டாங் கிருந்த வெல்லையு
ளகல்லாப் ஞால மாரிருள் விழுங்கப்
புகல்செல *முதிர்ந்த படர்கூர் மாலைசு

கசுடு செந்தீப் பரந்த திசைமுகம் விளங்க
வந்திச் செக்கர் வெண்பிறை தோன்றப்
பிறையோர் வண்ணம் பெருந்தகை நோக்க
விறையோன் செவ்வியிற் கணியெழுந் துரைப்போ
னெண்ணுன்கு மதியம் வஞ்சுநிந் கியது

கரு0 மண்ணுள் வேந்தே வாழ்கென் றேத்த
நெடுங்காழ்க் கண்ட நிரல்பட நிரைத்த
கொடும்பட நெடுமுகிற் கொடித்தேர் வீதியுட்
குறியவு நெடியவுந் குன்றுகண் டன்ன
வுறையுண் முடுக்க ரொருதிநம் போகி

கருடு வித்தகர் கைவினை விளங்கிய கொள்கைசு
சித்திர விதானத்துச் செம்பொற் பிழகைக்
கோயி விருக்கைக் கோமக னேறி
வாயி லாளரின் மாடலற் கூஉ
யிளங்கோ வேந்த ரிறந்ததற் பின்னர்

கசு0 வளங்கெழு நன்னாட்டி மன்னவன் கொற்றமொடு
செங்கோற் மன்மை றிதின் ரோவென
வெங்கோ வேந்தே வாழ்கென் றேத்தி
மங்கல மறையோன் மாடல னுரைக்கும்
வெயில்விளங்கு மணிப்பூண் வின்னவர் வியப்ப

கசுடு வெயில்மூன் றெறிந்த விகல்வேற் கொற்றமுங்
குறுநடைப் புறவி னெடுந்துயர் தீர
வெறிதரு பருந்தி னிடும்பை நீங்க
வரிந்துடம் பிட்டோ னறந்தரு கோலுந்
திரிந்துவே ருகுங் காலமு முண்டோ

* முரஞ்சியவென்றும் பாடம்.

114-38. வெற்றிலை வெற்றி
பழம்

58. மணி - 6.58

165 பழ கொழு.
மணி.

செவ்வாய்

171. செங்குட்டுவன கைமருதுரை
சொழன் [உபசாரம்]

181-6. மணி. 3 : 116-25

- கௌ0 தீதோ வில்லைச் செல்லற் காலையுங்
காவிரி புரக்கு நாடுகிழ வோற்கென்
றருமறை முதல்வன் சொல்லக் கேட்டே
பெருமகன் மறையோற் பேணி யாங்கவற்
காடகப் பெருநிரா யையைந் திரட்டித்
- கௌநு தோடார் போந்தை வேலோன் றன்னிறை
மாடல மறையோன் கொள்கென் றீத்தாங்
காரிய மன்ன ரையிரு பதின்மகாச
சீர்கெழு நன்னாட்டுச் செல்கவென் றேனித்
தாபத வேடத் துயிருய்ந்து பிழைத்த
- கௌ0 மாபெருந் தானை முன்ன குமரர்
சுருளிடு தாடி மருன்படு பூங்குற
லரிபார் தொழுகிய செழுங்கய நெடுங்கண்
வீரவெண் டோட்டு வெண்ணகைத் துவர்வாய்ச்
சூடக வரிவளை யாடமைப் பணைத்தோள்
- கௌநு வளரிள வனமுலைத் தனிரியன் மின்னரிடைப்
பாடகச் சீறடி யாரியப் பேடியோ
டெஞ்சா மன்ன ரிறைமொழி மறுக்கும்
கஞ்சக முதல்வ ரீனாஞ் ஹாற்று
ரரியிற் போந்தை யருந்தமி ழாற்ற
- கௌ0 றெரியாது மலைநத கனக விசயரை
யிருபெரு வேந்தர்களுக் காட்டிட வேவித்
திருந்துதுயில் கொள்ளா வளவை யாங்கனும்
பரம்புநீர்க் கங்கைப் பழனப பாசடைப்
பயிலினர் தாமரைப் பல்வண்டி யாழ்செய
- கௌநு வெயிலிளஞ் செல்வன் விரிகதிர் பரப்பிக்
குணதிசைக் குன்றத் துயர்மிசைத் தோன்றக்
சூடதிசை யாளுங் கொற்ற வேந்தன்
வடதிசைத் தும்பை வாகையொடு முடித்துத்
தென்றிசைப் பெயாந்த வென்றித் தானையொடு
- ௨00 நிதிதுஞ்ச வியனகர்நீடுநிலை நிவந்து
கதிரசெல வொழித்த கனக மானிகை
முத்துநிலைக் கொடித்தொடர் முழுவதும் வளைஇய
சித்திர விதானத்துச் செயபூங் கைவினை

* இவ்வாறு தானஞ்செய்தல் மலைநாட்டரசர்களிடத்து இக்காலத்தும் நடைபெற்று வருகின்றது; அது துலாபாரதானமென்று சொல்லப்படும்.

- யிலங்கொளி மணிநிரா யிடையிடை வகுத்த
 ௨௦௫ விலங்கொளி வயிரமொடு பொலந்தகடு போகிய
 மடையமை செறிவின் வான் பொற் கட்டிற்
 புடைதிர டமனியப் பொற்கா லமளிமிசை
 ிணைபுண ரெகினத் தினமயிர் செறித்த
 துணையணைப் பள்ளித் துயிலாற்றுப் படுத்தாங்
- ௨௧௦ கெறிந் துகளங் கொண்ட வியறேர்க் கொற்ற
 மறிந்துரை பயின்ற வாய்ச் செவிலியர்
 தோட்டுணை துறந்த துயரீங் கொழிகெனப்
 பாட்டொடு தொடுத்துப் பல்யாண்டு வாழ்த்தச்
 சிறுகுறுங் கூணங் குறளுளு சென்று
- ௨௧௫ பெறுகநின் செவ்வி பெருமகன் வந்தா
 னறுமலர்க் கூந்த னுளணி பெறுகென
 வமைவினை தேறன் மாந்திய கானவன்
 கவண்விடு புடையூஉக் காவல் கைவிட
 வீங்குபுன முணீஇய வேண்டி வந்த
- ௨௨௦ வோங்கியல் யானை தூங்குதுயி லெய்த
 வாகை தும்பை வடதிசைச் சூடிய
 வேக யானையின் வழியோ நீங்கெனத்
 திறத்திறம் பகர்ந்து சேணைங் கிதணத்துக்
 குறத்தியர் பாடிய குறிஞ்சிப பாணியும்
- ௨௨௫ வடதிசை மன்னர் மன்னெயின முருக்கிக்
 கவடி வித்திய சுழுதையே ருழவன்
 சூடவர் கோமான் வந்தா னுளைப்
 படுதுகம் பூனாய பகடே மன்ன
 ரடித்தனை நீக்கும் வெள்ளணி யூமெனுந்
- ௨௩௦ தொடுப்பே ருழவீரோதைப் பாணியுந்
 தண்ணம் பொருளை யாடுந் ரிட்ட
 வண்ணமுளு சுண்ணமு மலரும் பரந்து
 விண்ணுறை விற்போல் விளங்கிய பெருந்துறை
 வண்டுண மலர்ந்த மணித்தோட்டுக் குவளை
- ௨௩௫ முண்டகக் கோதையொடு முடித்த குஞ்சியின்
 முருகுவிநி தாமரை முழுமலர் தோயக்
 குருகலர் தாழைக் கோட்டுமிசை யிருந்து
 வில்லவன் வந்தான் வியன்பே ரிமயத்துப்
 பல்லா னினையொடு படர்குவிர் நீரெனக்

செலவு : 479.58
6 மார்ச் 2024

230.400000 - 8.3

247-50. DWL. 28:175-94

- உச௦ காவல னுனினா நீர்த்துறை படிஇக்
கோவல ருதுங் குழலின் பாணியும்
வெண்டினா பொருத வேலைவா லுகத்துக்
குண்டுநீ ரடைககாக் குவையிரும் புன்னை
வலம்புரி யீன்ற நலம்புரி முத்தங்
- உச௫ கழங்காடு மகளி ரோதை யாயத்து
வழங்குதொடி முன்கை மலர வேந்தி
வானவன் வந்தான் வளரிள வனமுலை
தோணல முணீஇய தும்பை போந்தையொடு
வஞ்சி பாடுது மடவீர் யாமெனு
- உ௫௦ மஞ்சொற் கிளவிய ரந்திம் பாணியு
மோர்த்துட னிருந்த கோப்பெருந் தேவி
வால்வளை செறிய வலம்புரி வலனெழ
மாலேவெண் குடைக்கீழ் வாகைச் சென்னியன்
வேக யானையின் மீமிசைப் பொலிந்து
- உ௫௫ குஞ்சர வொழுக்கையிற் கோநக ரெதிர்கொள
வஞ்சியுட் புருந்தனன் செங்குட் டுவனென.

நீர்ப்புடைக்காதை முற்றிற்று.

இருபத்தெட்டாவது ந டி க ற் க ா னை து.

—:0:—

தண்மீதி யன்ன தமனிய நெடுங்குடை
மண்ணக நிழற்செய மறவா னேந்திய
நிலந்தரு திருவி னெடியோன் றனது
வலம்படு சிறப்பின் வஞ்சி மூதூ

௫ ரொண்டொடித் தடக்கையி னெண்மலர்ப் பலிதூஉய்
வெண்டிரி விளக்க மேந்திய மகளி

ருலக மன்னவன் வாழ்சென் றேத்திப்
பலர்தொழ வந்த மலரவிழ் மாலை
போந்தைக் கண்ணிப் பொலம்பூந் தெரியல்

௧௦ வேந்துவினை முடித்த வேந்துவாள் வலத்தர்
யானை வொண்கோ டழுத்திய மார்பு
நீள்வேல் கிழித்த நெடும்புண் னாகமு
மெய்களை கிழித்த பகட்டெழி லகலமும்
வைவாள் கிழித்த மணிப்பூண் மார்பமு

௧௫ மைம்மல ருண்கண் மடந்தைய ரடங்காக்
கொம்மை வரிமுலை வெம்மை வேதுநீஇ
யகிலுண விரித்த வம்மென் கூந்தன்
முகினுழை மதியத்து முரிகருஞ் சிலைக்கிழ்
மகரக் கொடியோன் மலர்க்களை துரந்து

௨௦ சிதரரி பரந்த செழுங்கடைத் தூது
மருந்து மாயதும் மாலையென் றேத்த
விருங்கனித் துவாவா யினநிலா விரிப்பக்
கருங்கயல் பிறழ்ந் காமர் செவ்வியிற்
றிருந்தெயி றரும்பிய விருந்தின் மூரலு

௨௫ மாந்தளிர் மேனி மடவோர் தம்மா
லேந்துபூண் மார்பி னினையோர்க் களித்துக்
காசறைத் திலகக் கருங்கறை கிடந்த
மாசில்வாண் முகத்து வண்டொடு சுருண்ட
குழலுங் கோதையுங் கோலமுங் காண்மார்

௩௦ நிழல்கான் மண்டிலந் தம்மெதிர் நிறுத்தி

- வணர்கோட்டுச் சீறியாழ் வாங்குபு தழீஇப்
புணர்புரி நரம்பிற் பொருள்படு பத்தர்க்
குரல்குர லாக வருமுறைப் பாலையிற்
றுத்தங் குரலாத் தொன்முறை யியற்கையி
௩௫ னந்திங் குறிஞ்சி யகவன் மகளிரின்
மைந்தர்க் கோங்கிய வருவீருந் தயர்ந்து
முடிபுற முரிஞ்சங் கழற்காற் சூட்டுவன்
குடிபுறத் தருங்காற் றிருமுகம் போல
வுலகுதொழ்த் தோன்றிய மலர்கதீர் மதியம்
௪௦ பலர்புகழ் மூதூர்க்குக் காட்டி நிகக
மைந்தரு மகளிரும் வழிமொழி கேட்ப
வைங்களை நெடுவே ளரசுவீற் றிருந்த
வெண்ணிலா முன்றிலும் வீழ்பூளு சேக்கையு
மண்ணீட் டரங்கமு மலர்ப்பூம் பந்தரும்
௪௫ வெண்கா லமளியும் விதானவே நிகைகளுந்
தண்கதீர் மதியந் தான்கடி கொள்ளப்
படுதிரை சூழ்ந்த பயங்கெழு மாநிலத்
திடைநின் றோங்கிய நெடுநிலை மேருவிற்
கொடிமதின் மூதூர் நடுகின் றோங்கிய
௫௦ தமனிய மாளிகைப் புனைமணி யரங்கின்
வதுவை வேண்மாண் மங்கல மடந்தை
மதியேர் வண்ணங் காணிய வருவழி
யெல்வளை மகனி ரேந்திய விளக்கம்
பல்லாண் டேத்தப் பரந்தன வொருசார்
௫௫ மண்களை முழவும் வணர்கோட் டியாமும்
பண்கனி பாடலும் பரந்தன வொருசார்
மான்மதச் சாந்தும் வரிவெண் சாந்துங்
கூணுங் குறளுங் கொண்டன வொருசார்
வண்ணமுஞ் சுண்ணமு மலர்பூம் பிணையலும்
௬௦ பெண்ணணிப் பேடிய ரேந்தின ரொருசார்
பூவும் புகையு மேவிய விரையுந்
துவியரு சேக்கை சூழ்ந்தன வொருசா
ராடியு மாடையு மணிதரு கலன்களுஞ்
சேடியர் செல்வியி னேந்தின ரொருசா
௬௫ ராங்கவ டன்னுட னணிமணி யரங்கம்
வீங்குநீர் ஞால மாள்வோ னேறித்

- திருநிலைச் சேவடிச் சிலம்புவாய் புலம்பவும்
பரிதரு செங்கையிற் படுபறை யார்ப்பவுஞ்
செங்க ணாயிரத் திருக்குறிப் பருளவுஞ்
- ௭0 செஞ்சடை சென்று திசைமுக மலம்பவும்
பாடகம் பதையாது சூடகந் துளங்காது
மேகலை யொலியாது மென்முலை யசையாது
வார்குழை யாடாது மணிக்குழ லவிழா
துமையவ ளொருதிற னைக வோங்கிய
- ௭௫ விமையவ னாடிய கொட்டிச் சேதம்
பாத்தரு நால்வகை மறையோர் பறையூர்க்
கூத்தச சாக்கைய னாடலின் மகிழ்ந்தவ
னேத்தி நீங்க விருநில மாள்வோன்
வேத்தியன் மண்டப மேவிய பின்னர்
- ௮0 நீலன் முதலிய கஞ்சக மாக்கண்
மாடல மறையோன் றன்னொடுந் தோன்றி
வாயி லாளரின் மன்னவற் கிசைத்தபின்
கோயின் மாக்களிற் கொற்றவற் றொழுது
தும்பை வெம்போர்ச் சூழ்கழல் வேந்தே
- ௮௫ செம்பியன் மூதூர்ச் சென்றுபுக் காங்கு
வச்சிர மவந்தி மகதமொடு சூழ்இய
சித்திர மண்டபத் திருக்க வேந்த
னமரகத் துடைந்த வாரிய மன்னரொடு
தமரிற் சென்று தகையடி வணங்க
- ௯0 நீளம ரழுவத்து நெடும்பே ராண்மையொடு
வாளுங் குடையு மறக்களத் தொழித்துக்
கொல்லாக் கோலத் துயிருயந் தோரை
வெல்போர்க் கோடல் வெற்ற மன்றெனத்
தலைத்தேர்த் தானைத் தலைவற் குரைத்தனன்
- ௯௫ சிலைத்தா ரகலத்துச் செம்பியர் பெருந்தகை
யாங்குநின் றகன்றபி னறக்கோல் வேந்தே
யோங்குசீர் மதுரை மன்னவற் காண
வாரிய மன்ன ரமார்க்களத் தெடுத்த
சீரியல் வெண்குடைக் காம்புநனி சிறந்த
- ௧00 சயந்தன் வடிவிற் றலைக்கோ லாங்குக்
கயந்தலை யானையிற் கவிகையிற் காட்டி
யிமயச் சீமயத் திருங்குயி லாலுவத்

65-79 ரெ.இ. சமீபம், ரெ.இ. (சு)
உரு.ப. (சு).

75. உரு.ப. 6:43

115-9. பதிகம் 411. திவ்ய. 27. 115-20

119-21. திவ்ய. ப. 471: 11 5
477 369; பதிகம். பதிகம். 5
பதிகம். 45, 41, 43; பதிகம். 21.

120-21. பதிகம். 126.
+24-5. பதிகம் 44

126. பதிகம். 131: 11

134-5 = பதிகம் 2. 4

135-48. பதிகம் செங்குட்டுவன, 11

136 = பதிகம் 14: 11

- துமையொரு பாகத் தொருவனை வணங்கி
யமாக்கள மரசன தாகத் துறந்து
- க0ரு தவப்பெருங் கோலங் கொண்டோர் தம்மேற்
கொதியுழற் சீற்றங் கொண்டோன் கொற்றம்
புதுவ தென்றனன் போர்வேற் செழியனென்
றேனை மன்ன நிருவருங் கூறிய
நீண்மொழி யெல்லா நீலன் கூறத்
- கக0 தாமரைச செங்கண் டழுநிறங் கொள்ளக்
கோமக னகுதலுங் குறையாக் கேள்வி
மாடல நெழுந்து மன்னவர் மன்னே
வாழ்கரின் கொற்றம் வாழ்கவென் றேத்திக்
கறிவளர் சிலம்பிற் றுஞ்சும யானையிற்
- ககரு சிறுகுர னெய்தல் *வியலூ ரெறிந்தபி
னாற்புனை தெரிய லொன்பது மன்னரை
நேரி வாயி லிலைச்செரு வென்று
நெடுந்தோற் தானையொ டிடும்பிற்புறத் திதுத்துக்
கொடுமபேரா கடந்து நெடுங்கட லோட்டி
- கஉ0 யுடன்றுமேல் வந்த வாரிய மன்னனாக்
கடும்புனற் கங்கைப் பேர்யாற்று வென்றோய்
நெடுந்தார் வேய்ந்த பெருமபடை வேந்தே
புனாயோர் தம்மொடு பொருந்த வுணர்ந்த
வரச ரேறே யமைகரின் சீற்ற
- கஉரு மண்ணாள் வேந்தே நின்வா ண்டக
டண்ணா பொருளை மணலினுஞ் சிறக்க ௪௪
வதழ்கடன் ஞால மாள்வோய் வாழி
யிகழா தென்சொற் கேட்டல் வேண்டும்
வையங் காவல் பூண்டநின் னல்யான்
- க஁0 டையைந் திரட்டி சென்றதற் பின்னு
மறக்கள வேள்வி செய்யா தியாங்கணு
மறக்கள வேள்வி செய்வோ யாயினை
வேந்துவினை முடித்த வேந்துவாள் வலத்துப்
போந்தைக் கண்ணிநி னுங்கனூர் மருங்கு
- க஁ரு கடற்கடம பெறிந்த காவல னாயினும்
விடர்ச்சிலை பொறித்த விறலோ னாயினு

- நான்மறை யாளன் செய்யுட் கொண்டு
மேனிலை யுலகம் விடுத்தோ னாயினும்
போற்றி மன்னுயிர் முறையிற் கொள்கெனக்
கசு௦ கூற்று வனா நிறுத்த கொற்றவ னாயினும்
வன்சொல் யவனர் வளநா டாண்டு
பொன்படு நெடுவரை புருந்தோ னாயினு
மிகற்பெருந் தானையோ டிருஞ்செரு வோட்டி
யகப்பா வெறிந்த வருந்திற் றலாயினு
கசு௫ முருகெழு மரபி னயினா மண்ணி
யிருகட னீரு மாடினே னாயினுஞ்
சீதுக்கப் பூதரை வஞ்சியுட டந்து
மதுக்கொள் வேள்வி வேட்டோ னாயினு
மீக்கூற் றுளர் யாவரு மின்மையின்
க௫௦ யாக்கை நில்லா தென்பதை யுணர்ந்தோய்
மல்லன்மா ஞாலத்து வாழ்வோ மருங்கிற்
செல்வ நில்லா தென்பதை வெல்போர்த்
தண்டமி ழிகழந்த வாரிய மன்னரிற்
கண்டனை யல்லையோ காவல் வேந்தே
க௫௫ யினமை நில்லா தென்பதை பெய்ததிகு
குணர்வுடை மாக்க ஞாக்கல வேண்டா
திருஞ்ஞமி ரகலத்துச் செங்கோல் வேந்தே
நராமுதிர் யாக்கை நீயுங் கண்டனை
விண்ணே ருருவி னெய்திய நல்லுயிர்
கசு௦ மண்ணே ருருவின் மறிக்கினு மறிக்கு
மக்கள் யாகை பூண்ட மன்னுயிர்
மிக்கோய் விலங்கி னெய்தினு மெய்தும
விலங்கின் யாக்கை விலங்கிய விண்ணுயிர்
கலங்கஞர் நரகனாக் காணினுங் காணு
கசு௫ மாடுங் கூத்தர்போ லாருயி ரொருவழிக்
கூடிய கோலத் தொருங்குநின் றியலாது
செய்வினை வழித்தா யுயிர்செலு மென்பது
பொய்யில் காட்சியோர் பொருளுரை யாதளி
னெழுமுடி மார்புநீ யேந்திய திகிரி
க௭௦ வழிவழிச் சிறக்க வயவாள் வேந்தே
யரும்பொருட் பரிசிலே னல்லே னியானும்
பெருமபே ரியாக்கை பெற்ற நல்லுயிர்

$$165-6=16 \text{ } 0009-12 : 51-2.$$

$$167-8=16 \text{ } 0007.6 : 58-9$$

$$1-2, 18, 40 \text{ } 000$$

174 = மணி: 5:109.

173-4 = மணி. 12:62

196-8. ~~மணி~~ 5: 17 1/2 20: 12, 1

198. 4 1/2 1/2 1/2

203-4 = 5: 11: 11.

205 மணி. 54:55

207-8 = மணி. 22. 208-1
(குறியை).

- மலர்தலை யுலகத் துயிர்போகு பொதுநெறி
புலவரை யிறந்தோய் போகுதல் பொறேன்
க௭௫ வானவர் போற்றும் வழிநினக் களிக்கு
நான்மறை மருங்கின் வேன்விப பார்ப்பா
னருமறை மருங்கி னரசர்க் கோங்குய
பெருநல் வேள்விச் செயயல் வேண்டு
நானோச செய்குவ மறமெனி லின்றே
- க௮௦ கேள்வி நல்லுயிர நீங்கினு நீயரு
மிதுவென வரைநது வாழுநா னுணாந்தோ
முதந் ருலகின் முழுவது மில்லை
வேள்விக் கிழத்தி யிவனொடுங் கூடித
தாழ்கமுன் மன்னர் நின்னடி போற்ற
- க௮௫ ஓழியோ டேழி யுலகங் காதது
நீடுவா ழியரோ நெடுந்தகை யென்று
மறையோன் மறைநா வுழுது வான்பொரு
ளிறையோன் செவிசெறு வாக வித்ததின்
வித்திய பெருமபதம ன்ளைந்துபத மிகுத்துத்
- க௯௦ துய்ததல் வேட்டையிற் சூழ்கமுல வேந்த
னான்மறை மரபி னயந்தெரி நாவிற
கேள்வி முடித்த வேள்வி மாக்களை
மாடல மறையோன் சொல்லிய முறைமையின்
வேள்விச் சாததியின் விழாக்கொள வேவி
- க௯௫ யாரிய வாசனா டருஞ்சிறை நீக்கிப்
பேரிசை வஞ்சி மூதூர்ப் புறத்துத்
தாழ்நீ வேலித் தண்மலர்ப் பூம்பொழில்
வேளா விக்கோ மாளிகை காட்டி
நம்பெரு வேள்வி முடித்ததற் பின்னாட்
- ௨௦௦ டம்பெரு நெடுநகர்ச சார்வதுஞ் சொல்லியம்
மனனவர்க் கேறபன செய்க நீயென
விலலவன் கோதையை விரப்பிட னேவிச
கிறையோர் கோட்டஞ் சீரின் யாங்கணங்
கறைகெழு நல்லூர்க் கறைவிநி செயமமென
- ௨௦௫ வழும்பில வேளோ டாயக் கணக்கரை
முழங்குநீர் வேலி மூதூ ரேவி
யருந்தற லரசர் முறைசெயி னல்லது
பெரும்பெயர்ப் பெண்டிர்க்குக் கற்புச் சிறவாகெனட்

- பண்டையோ ருனாத்த தண்டமிழ நல்லுரை
 ௨௧0 பார்தொழு தேத்தும பத்தினி யாகவி
 னூர்புனை சென்னி யரசற் களித்துச்
 செங்கோல் வளைய வுயிர்வா ழாமைத்
 தென்புலங் காவன் மன்னவற் களித்து
 வஞ்சினம் வாய்த்தபி னல்லதை யாவதும்
 ௨௧௫ வெஞ்சினம் விளியார் வேந்த ரென்பதை
 வடதிசை மருங்கின் மன்னவ ரறியக்
 குடதிசை வாழுங் கொற்றவற் களித்து
 மதுரை மூதூர் மாநகர் கேடுறக்
 கொடியழற் சிற்றங் கொங்கையின் விளைத்து
 ௨௨0 நன்னா டனைந்து நளிர்சினே வேங்கைப்
 பொன்னணி புதுநிழற் பொருந்திய நங்கையை
 யறக்களத் தந்தண ராசான் பெருங்கணி
 சிறப்புடைக் கமமியர் தம்மொடுஞ் சென்று
 மேலோர் விழையு நானெறி மாக்கள்
 ௨௨௫ பால்பெற வகுத்த பத்தினிக் கோட்டத்
 திமையவ ருறையு மிமையச் செவ்வரைச்
 ௨௩) சிமையச் சென்னித் தெய்வம் பாசிக்
 கைவினை முற்றிய தெய்வப் படிமத்து
 வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கோலத்து
 ௨௩0 முற்றிழை நன்கல முழுவதும் பூட்டிப்
 பூப்பலி செய்து காப்புக்கடை நிறுத்தி
 வேள்வியும் விழாவு நாடொறும் வகுத்துக்
 கடவுண் மங்கலஞ் செய்கென வேவினன்
 வடதிசை வணங்கிய மன்னவ ரேறென.

நடுகற்காதை முற்றிற்று.

$$\begin{array}{lcl}
 2^{\circ} & \text{is} & \text{Loud} \quad \text{6:4.} \\
 1^{\circ} & = & \text{Soft} \quad \text{14:6}
 \end{array}$$

இருபத்தொன்பதாவது

வாழ்த்துக்காதை.

உரைப்பாட்டு மடை.

குமரியொடு வடவிமயத் தொருமொழிவைத் துலகாண்ட சேரலா
தற்குத் திகழொளிஞாயிற்றுச் சோழன்மக ளீன்றமைந்தன் கொங்கர்
செங்களம்வேட்டுக் கங்கைப்பேர்யாற்றுக் கடைபோகிய செங்குட்டுவன்
சினஞ்செருக்கி வஞ்சியுள்வந் திருந்தகாலே வடவாரிய மன்னராங்கோர்
மடவரலை மாலைசூட்டி யுடனுறைந்த விருக்கைதன்னி லொன்றுமொழி
நகையினாய்த் தென்றமிழநா டானும்வேந்தர் செருவேட்டுப் புதன்
நெழுந்து மின்றவழு பிமயநெறியில் விளங்குவிற்புலி கயல்பொறித்தநா
ளெம்போலு முடிமன்னரீங் கில்லைபோலு மென்றவார்த்தை யங்குவாழு
மாதவர்வந் தறிவுறுத்த விடத்தாங்க னுருள்கின்ற மணிவட்டைக்
குணில்கொண்டு துரந்ததுபோ விமயமால்வரைக் கற்கடவுளா மென்ற
வார்த்தை யிடந்துரப்ப வாரியநாட் டரசோட்டி யவர்முடித்தலை யனங்
காகிய பேரிமயக் கற்சுமத்திப் பெயர்ந்துபோந்து நயந்தகொள்கையிற்
கங்கைப்பேர் யாற்றிருந்து நங்கைதன்னை நீர்ப்படுத்தி வெஞ்சினந்தரு
வெம்மைநீங்கி வஞ்சிமா நகர்புகுந்து நிலவரசர் நீண்முடியாற் பலர்
தொழு படிமங்காட்டித் தடமுலைப் பூசலாட்டியைக் கடவுண்மங்கலஞ்
செய்தபின்னாட் கண்ணகிதன்கோட்டத்து மண்ணரசர் திறைகேட்புழி
யலம்வந்த மதிமுகத்திற் சிலசெங்கய னீருமிழப் பொடியாடிய கருமுகி
றன் புறம்புதைப்ப வறம்பழித்துக் கோவலன்றன் வினையுருத்துக் குறு
மகனாற் கொலையுண்ணக் காவலன்ற னிடஞ்சென்ற கண்ணகிதன் கண்
ணீர்கண்டு மண்ணரசர் பெருந்தோன்ற லுண்ணீரற் றுயிரிழந்தமை மா
மறையோன் வாய்க்கேட்டு மாசாத்துவான் றுன்றுறப்பவு மனைக்கிழத்தி
யுயிரிழப்பவு மெனைப்பெருந் துன்பமெய்திக் காவற்பெண்டு மடித்
தோழியுள் கடவுட்சாத்த னுடனுறைந்த தேவந்தியு முடன்கூடிச் சே
யிழையைக் காண்மென்று மதுரைமா நகர்புகுந்து முத்திராமுலைப் பூசல்
கேட்டாங் கடைக்கலமிழந் துயிரிழந்த விடைக்குலமக ளிடமெய்தி
யையையவண் மகளோடும் வையையொரு வழிக்கொண்டு மாமலைமீ
மிசையேறிக் கோமகடன் கோயில்புக்கு நங்கைக்குசுசிறப்பயர்ந்த செங்
குட்டிவற்குத் திறமுரைப்பார்மன்.

தேவந்திசோல்

முடிமன்னர் மூவருங் காத்தோம்புந் தெய்வ
வடபே ரிமய மலையிற் பிறந்து
கடுவரற் கங்கைப் புனலாடிப் போந்த
தொடிவளைத் தோளிக்குத் தோழிநான் கண்டீர்
சோணுட்டார் பாவைக்குத் தோழிநான் கண்டீர்

காவற்பெண்டுசோல்

மடம்படு சாயலான் மாதவி தன்னைக்
கடம்படாள் காதற் கணவன்கைப் பற்றிக்
குடும்புகாக் கூவற கொடுங்கானம் போந்த
தடமபெருங் கண்ணிக்குத் தாயர்நான் கண்டீர்
தண்புகாரப் பாவைக்குத் தாயர்நான் கண்டீர்

அடித்தோழிசோல்

தற்பயந்தாட் கில்லைத் தன்னைப் புறங்காத்த
வெற்பயந் தாட்டு மெனக்குமோ சொல்லில்லைக்
கற்புக் கடம்பூண்டு காதலன் பின்போந்த
பொற்றொடி நங்கைக்குத் தோழிநான் கண்டீர்
பூம்புகாரப் பாவைக்குத் தோழிநான் கண்டீர்

தேவந்தியரற்று

செய்தவ மில்லாதேன் றீக்கனாக் கேட்டநா
ளெய்த வுணரா திருநதேன்மற் றென்செய்தேன்
மொய்துமுன் மங்கை முலைப்பூசல கேட்டநா
ளவ்வை யுயிரி விவுங் கேட்டாயோ நோழி
யம்மாமி தன்வீவுங் கேட்டாயோ நோழி

காவற்பெண்டரற்று

நோவலன் தன்னைக் குலுமகன் கோலிழைப்பக்
காவலன் தன்னுயிர் நீத்ததுதான் கேட்டேங்கிச
சாவதுதான் வாழ்வென்று தானம் பலசெய்து
மாசாதது வான்னுறவுங் கேட்டாயோ வன்னை
மாநாய்கன் தன்னுறவுங் கேட்டாயோ வன்னை

அடித்தோழியரற்று

காதலன் தன்வீவுங் காதலிநீ பட்டதுவு
மேதிலார் தாங்கூறு மேச்சசையுங் கேட்டேங்கிப்

போதியின்கீழ் மாதவர்முன் புண்ணியகா னம்புரிந்த
மாதவி தன்றுறவுங் கேட்டாயோ தோழி
மணிமே கலைதறவுங் கேட்டாயோ தோழி

தேவந்தி ஐயையைச்சாட்டியரற்றியது

ஐயந்தீர் காட்சி யடைக்கலங் காத்தோம்ப
வல்லாதேன் பெற்றேன் மயலென் டுயிர்த்து
வவ்வ மகளிவடா னமமணம் பட்டிலா
வைபெயிற றையைபைக் கண்டாயோ தோழி
மாமி மடமகளைக் கண்டாயோ தோழி

சேங்குட்டுவென் கூற்று

என்னேயிரி தென்னேயி தென்னேயி தென்னேகொல்
பொன்னஞ் சிலம்பிற புனைமே கலைவளை சைக
மல்வயிரப் பொறறோட்டு நாவலம் பொன்னிழைசேர்
மின்னுக் கொடியொன்று மீவிசுமபிற றேன்றுமால்

சேங்குட்டுவெற்குத்

கண்ணகியார் கடவுணல்லணிகாட்டியது

தென்னவன் றீதிலன் றேவாகோன் றன்கோயி
னல்லிருந் தாயினு னாவன் றன்மகள்
வென்வேலான் குன்றில விளையாட்டு யானகலே
னென்னொடுந் தோழிமீ செல்லீரும் வமமெல்லாம்

வஞ்சிமகளிர்சொல்

வஞ்சியீர் வஞ்சி யிடையீர் மறவேலான்
பஞ்சடி யாயத்தீ ரெல்லீரும் வம்மெல்லாங்
கொங்கையாற் கூடற் படுகதைத்துக் கொ வேந்தைச்
செஞ்சிலம்பால் வென்றானைப் பாடுதும் வம்மெல்லாந்
தென்னவன் றன்மகளைப் பாடுதும் வம்மெல்லாம்

செங்கோல் வளைய வுயிர்வாழார் பாண்டியரென்
றெங்கோ முறைநா வியம்பலிந் நாடடைந்த
பைந்தொடிப் பாவையைப் பாடுதும் வம்மெல்லாம்
பாண்டியன் றன்மகளைப் பாடுதும் வம்மெல்லாம்

ஆயத்தார்சொல்

*வானவ னெங்கோ மகளென்றும் வையையார்

கோவவன்றான் பெற்ற கொடியென்றான் - வானவனை

இவ்வெண்பா, சிலபிரதிகளிற் காணப்படவில்லை.

வாழ்த்துவோ நாமாக வையையார் கோமானை
வாழ்த்துவா டேவ மகள்

வாழ்த்து

தொல்லை வினையாற் றுயருழந்தாள் கண்ணினீர்
கொல்ல வுயிர்கொடுத்த கோவேந்தன் வாழியரோ
வாழியரோ வாழி வருபுனனீர் வையை
சூழ மதுரையார் கோமான்றன் றெல்குலமே

மலையரையன் பெற்ற மடப்பாவை தன்னை
நிலவரசர் நீண்முடிமே லேற்றினான் வாழியரோ
வாழியரோ வாழி வருபுனனீர் தண்பொருளை
சூழ்தரும் வஞ்சியார் கோமான்றன் றெல்குலமே

எல்லாநாம்

காவிரி நாடனைப் பாடுதும் பாடுதும்

பூவிரி கூந்தல் புகார்

அம்மானைவரி

வீங்குநீர் வேலி யுலகாண்டு விண்ணவர்கோ
னோங்கரணங் காத்த வுரவோன்யா ரம்மானை
யோங்கரணங் காத்த வுரவோ னுயர்விசும்பிற்
றாங்கெயின் மூன்றெறிந்த சோழன்கா ணம்மானை
சோழன் புகார்நகரம் பாடேலோ ரம்மானை

புறவுநிறை புக்குப் பொன்னுலக மேத்தக்
குறைவி லுடம்பரிந்த கொற்றவன்யா ரம்மானை
குறைவி லுடம்பரிந்த கொற்றவன்முன் வந்த
சுறவை முறைசெய்த காவலன்கா ணம்மானை
காவலன் பூம்புகார பாடேலோ ரம்மானை

கடவகாக னோரெட்டுங் கண்ணிமையார் காண
வடவகாமேல் வாள்வேங்கை யேற்றினன்யா ரம்மானை
வடவகாமேல் வாள்வேங்கை யேற்றினன் றிக்கெட்டுங்
குடைநிழலிற் கொண்டளித்த கொற்றவன்கா ணம்மானை
கொற்றவன்றன் பூம்புகார் பாடேலோ ரம்மானை

அம்மானை தங்கையிற் கொண்டங் கணியிழையார்
தம்மானையிற் பாடுந் தகையேலோ ரம்மானை
தம்மானையிற் பாடுந் தகையெலாந் தார்வேந்தன்

4 7 3 7 2 2 11 3 8 7 13 7

4737212 ; 1037212

கொம்மை வரிமுலைமேற் கூடவே யம்மாளை
கொம்மை வரிமுலைமேற் கூடிற் குலவேந்த
னம்மென் புகார்நகரம் பாடேலோ ரம்மாளை

கந்துகவரி

பொன்னிலங்கு பூங்கொடி பொலஞ்செயகோதை வில்விட
மின்னிலங்கு மேகலை ளார்ப்பவார்ப்ப வெங்கணுந்
தென்னன்வாழ்க வாழ்கவென்று சென்றுபந்த டித்துமே
தேவரார மார்பன்வாழ்க வென்றுபந்த டித்துமே

பின்னுமுன்னு மெங்கணும்பெ யர்ந்துவந்தெ முந்துலாய்
மின்னுமின்னி ளங்கொடி வியனிலத்தி ழிந்தெனத்
தென்னன்வாழ்க வாழ்கவென்று சென்றுபந்த டித்துமே
தேவரார மார்பன்வாழ்க வென்றுபந்த டித்துமே

துன்னிவந்து கைத்தலத்தி ருந்ததில்லை நிணிலந்
தன்னிணின்று மந்தரத்தெ முந்ததில்லை தானெனத்
தென்னன்வாழ்க வாழ்கவென்று சென்றுபந்த டித்துமே
தேவரார மார்பன்வாழ்க வென்றுபந்த டித்துமே

ஊசல்வரி

வடங்கொண் மணியூசன் மேலீர்ஜி யையை
யுடங்கொருவா கைநிமிர்த்தாங் கொற்றைமே லூக்கக்
கடம்பு முதறடிந்த காவலனைப் பாடிக்
குடங்கைநெடுங் கண்பிறழ வாடாமோ ஓசல்
கொடுவிற்பொறிபாடி யாடாமோ ஓசல்

ஓவை ரீனாம் பதின்ம ருடன்றெழுந்த
போரிற் பெருஞ்சோறு போற்றாது தானளித்த
சேரன் பொறையன் மலையன் றிறம்பாடிக்
கார்செய் குழலாட வாடாமோ ஓசல்
கடம்பெறிந்த வாபாடி யாடாமோ ஓசல்

வன்சொல் யுவனர் வளநாடு வன்பெருங்கற்
றென்குமரி யாண்ட செருவிற் கயற்புலியான்
மன்பதைகாக் குங்கோமான் மன்னன் றிறம்பாடி
மின்செ யிடை துடங்க வாடாமோ ஓசல்
விற்றல்விற் பொறிபாடி யாடாமோ ஓசல்

வள்ளைப்பாட்டு

தீங்கரும்பு நல்லுலக்கை யாகச் செழுமுத்தம்
 பூங்காஞ்சி நீழ லவைப்பார் புகாமகனி
 ராழிக் கொடித்திண்டேர்ச செம்பியன் வம்பலர்த்தார்ப்
 பாழித் தடவரைத்தோட் பாடலே பாடல்
 பாலைமா ராரிக்கும் பாடலே பாடல்

பாடல்சான் முத்தம் பவழ வுலக்கையான்
 மாட மதுரை மகளிர் குறுவலே
 வானவர்கோ னாரம் வயங்கியதோட் பஞ்சவன்றன்
 மீனக் கொடிபாடும் பாடலே பாடல்
 வேப்பந்தார் நெஞ்சணக்கும் பாடலே பாடல்

சந்துரற் பெய்து தகைசா லணிமுத்தம்
 வஞ்சி மகளிர் குறுவலே வான்கோட்டாற்
 கடந்திதார்ச சேரன் கடம்பெறிந்த வார்த்தை
 படர்ந்த நிலம்போர்த்த பாடலே பாடல்
 பனந்தோ ளெங்கவரும் பாடலே பாடல்

ஆங்கு, நீணில மன்னர் நெடுவிற் பொறையனற்
 றுடொழார் வாழ்த்த மமக்கரிது சூழொளிய
 வெங்கோ மடந்தையு மேத்தினு ணிழி
 செங்குட் டெவன்வாழக வெனது. *

27. வாழ்த்துக்காதை முற்றிற்று.

* பத்தினிக்கடவுள், நெடுஞ்செழியனையும் பெருங்கிள்ளியையும் வாழ்த்தியதாக இளங்கோவழிகள் கூறியபாடல்கள் கையெழுத்துப்பிரதிகளில் காணப்படவில்லை.

முப்பதாவது

வ ர ன் த ரு க ா னை த.

- வடதிசை வணக்கிய வானவா பெருந்தகை
கடவுட கோலங் கடபுலம புக்கபின
தேவந திகையைச் செய்விநி றேகதி
வாயெடுத் தரற்றிய மணிமே கலையார
- ௫ யாதவ முறததற கேதுவிய குறையெனக்
கோமகன கொற்றங் குற்றவின் றேயநி
நாடு பெருவளஞ் சரககென் றேயநி
யணிமே கலையா ராயத தோங்கிய
மணிமே கலையன வான்முற வுரைக்கு
க௦ னமயீ ரோதி வகைபெறு வனப்பி
னைவகை வதுககும் பருவங் கொண்டது
செவ்வரி யொழுங்கிய செழுங்கடை மழைக்க
ணவ்விய மறிந்தன வதுதா னறிந்தில
னொதநொளிர் பவளத் துளனொளி சிறந்த
க௫ நித்தில விளநகை நிரம்பா வளவின
புணர்முலை விழுந்தன புல்லச மகன்றது
தளரிடை றுணுகலுந தகையலகுல பரந்தது
குறங்கிணை திரண்டன கோலம பொருஅ
நிறங்கினர் சிறடி நெய்தோய தளிரின
- ௨௦ தலைககோ லாசான் பின்னுள னாக
குலகதலை மாக்கள் கொள்கையிற் கொள்ளார்
யாது நின்கருத் தென்செய் கோவென
மாதவி நறழய் மாதவிக குறைப்ப
வருகவென் மடமகண் மணிமே கலையென்
௨௫ றுருவி லாள னொருபெருஞ் சிலையொடு |
வினாமலா வாளி வெறுநிலத் தெறியக
கோதைத் தாமடு குழலொடு களைந்து,
போதித தானம புரிந்தறம படுத்தன
ளாயகது கேட்ட வரசனு நகரமு

- ௩௦ மோங்கிய நன்மணி யுறுகடல் வீழ்த்தோர
தம்மிற னுன்பந் தாநனி யெய்தச
செமமொழி மாதவா சேயிழை நங்கை
தன்று மெமக்குச் சிறறின னென்றே
யன்புறு நன்மொழி யருளொடுங் கூறினர்
- ௩௧ பருவ மன்றியும பைந்தொடி நங்கை
திருவிழை கோல நீங்கின ளாதவி
னரற்றின னென்றாங் கரசற் குரைத்தபிற
குரற்றலைக் கூநதல குலைநதுபின் வீழ்த
துடித்தனள் புருவந் துவரிதழ்ச செவவாய்
- ௪௦ மடித்தெயி றருமபினள வருமொழி மயங்கின
டிருமுகம் வியாத்தனள செங்கண சிவந்தனள்
கைவிட் டோச்சினள் காலபெயாத தெழுந்தனள்
பலரறி வாராத தெருட்சியண் மருட்சிய
ஞலறிய நாவின் னுயர்மொழி கூறித
- ௪௧ தெய்வமுற றெழுந்த தேவந் திகைதான்
கொயதளிராக குறிஞ்சிக கோமான் றனமுன்
கடவுண் மங்கலங் காணிய வந்த
மடமொழி நல்லார் மாணிழை யோரு
ளரட்டன செட்டித னுயிழை யின்ற
- ௫௦ விரட்டையம பெண்க ளிருவரு மன்றியு
மாடக மாடத் தரவணை கடந்தோண்
சேடக குடுமபியின் சிறுமக ளிங்குளண்
மங்கல மடந்தை கோட்டத் தாங்கட
செங்கோட் டொவரைச் சேனுயர் சிலம்பிற
- ௫௧ பிணிமுக நெடுங்கற பிடாததலை நிரம்பிய
வணிகயம் பலவுள வாங்கவை யிடையது
கடிப்பகை னுண்கலுங் கயி ரிதழ்க் குறுங்கலு
மிடிககலப் பன்ன விழைந்துகு நீரு
முண்டோர் சுணையத னுளபுக காடினா
- ௬௦ பண்டைப பிறவிய ராகுவ ராதவி
னுங்குது கொணாநதாங் காயிழை கோட்டத்
தோங்கிருங் கோட்டி யிருந்தோ யுன்கைக்
குறிக்கோட் டகையது கொள்கெனத தந்தே
னுறித்தாழ கரகமு முன்கைய தன்றே
- ௬௧ கதிரொழி காறுங் கடவுட் டன்மை

78 = 10000.18 15

84. தேவந்திசையான் வரலாறு
9-ஆம் காதையான் வரிவ ॥ ௨௨௨
௦௮17

1-2. செப்ட. 26: 98-9

B = 1000

84. தேவநாசிகையால் 1-6-1984
ஆம் நாளை யாஸ் காசியில்
பி.பி.

- மறப்பயன் விளைதலு மறப்பயன் விளைதலும்
பிறந்தவ ரிறத்தலு மிறந்தவர பிறத்தலும்
- கச௦ புதுவ தன்றே தொன்றியல் வாழ்க்கை
யானே ஹார்ந்தோ னருளிற் றோன்றி
மாநிலம் விளக்கிய மன்னவ னாகலிற
செய்தவப் பயன்களுஞ் சிறந்தோர் படிவமுங்
கையகத் தனபோற கண்டனை யன்றே
- கசநு பூழிதோ ஹாழி யுலகங் காத்து
நீடுவா ழியரோ நெடுந்தகை யென்ற
மாடல மறையோன் றன்னொடு மகிழ்ந்து
பாடல்சால் சிறப்பிற் பாண்டிநன் னாட்டுக்
கலிகெழு கூடல் கதழெரி மண்ட
- க௯௦ முலைமுகந் திருகிய மூவா மேனிப்
பத்தினிக் கோட்டப் படிப்புறம வகுத்து
நித்தல் விழாவணி நிகழ்கென் றேவிப்
பூவும் புகையு மேவிய விரையுந்
தேவந் திகையைச் செய்கென் றருளி
- க௯௫ வலமுறை மும்முறை வந்தனன் வணங்கி
யுலக மன்னவ னின்றோன் முன்ன
ரருஞ்சிறை நீங்கிய வாரிய மன்னரும்
பெருஞ்சிறைக் கோட்டம் பிரிந்த மன்னரும்
குடகக் கொங்கருமாளுவ வேந்தருங்
- க௯௦ கடல்கு ழிலங்கைக் கயவாகு வேந்தனு
மெந்நாட டாங்க ணிமைய வரம்பனி
ன்னனுட் செய்த நாளணி வேள்வியுள
வந்தி கென்றே வணங்கினர் வேண்டத
தந்தேன் வரமென் றெழுந்த தோரூர
- க௯௫ லாங்குது கேட்ட வரசனு மரசரு
மோங்கிருந் தானையு முரையோ டேத்த
வீழிகண் டவாபோன் மெய்நெறி விரும்பிய
மாடல மறையோன் றன்னொடுங் கூடித
தாழ்கழன் மன்னர் தன்னடி போற்ற
- க௯௦ வேள்விச் சாலையின் வேந்தன் பெயாந்தபி
னியானுஞ் சென்றே னென்னெதி ரெழுந்து
தேவந் திகைமேற நிகழ்ந்து தோன்றி
வஞ்சி மூதூர் மணிமண் டபத்திடை

௭/

கஎரு நுந்தை தாணிழ லிருந்தோய் நின்னை
யரசுவீற் றிருக்குந் திருப்பொறி யுண்டென்
றுரைசெய் தவன்மே லுருத்து நோக்கிக்
கொங்கவிழ் நறுந்தார்க் கொடித்தேர்த் தானைச
செங்குட் டெவன்றன் செல்ல னீங்கப்
பகல்செல் வாயிற் படியோர் தமமு

கஅ0 எனகலிடப் பார மகல நீககிச்

சின்தை செல்லாச் சேனெடுந் தூரத்
தந்தமி லின்பத் தரசாள் வேந்தென

௦7

ஹென்றிற முனைத்த விமையோ ரிளங்கொடி
தன்றிற முனைத்த தகைசா னன்மொழி

கஅரு தெரிவுறக கேட்ட திருத்தகு நல்லீர

பரிவு மிகெகணும் பாவகுற நீங்குமின்
றெய்வந் தெளிமின் றெளிந்தோர்ப் பேணுமின்
பொய்யுரை யஞ்சுமின் புறஞ்சொற் போறறுமி
னாணுண் றெமி னுயிராக்கொலை நீங்குமின்

கக0 றுனளு செய்மின் றவமபல தாங்குமின்

செய்நன்றி கொல்லன்மின் றீரட் பிகழ்மின்
பொய்க்கரி போகன்மின் பொருணமொழி நீங்கன்மி
னறவோ ரவைக்கள மகலா தணுகுமின்
பிறவோ ரவைக்களம் பிழைததுப பெயர்மின்

ககரு பிறர்மனை யஞ்சுமின் பிழையுயி ரோம்புமி

னறமனை காமி னல்லவை கடிமின்
கள்ளுங் களவுங் காமமும பொய்யும்
வெள்ளைக கோட்டியும் விரகினி லொழிமி
னிளமையுஞ் செல்வமும யாக்கையு நிலையா

உ00 வுளநாள் வரையா தொல்லுவ தொழியாது

செல்லுந் தேளத்துக் குறுதுணை தேடுமின்
மல்லன்மா ஞாலத்து வாழ்வீ ரீங்கென.

க டி னை.

முடியுடை வேந்தர் மூவ ருள்ளுங்

குடதிசை யாளுங் கொற்றங் குன்ற

வார மார்பிற் சேரர்குலத் துதித்தோ

ரறனு மறனு மாற்றலு மவாதம

174. 197. 70, 74
49. 1-2.

170-83. For 21. 13. 24. 70

198 = 10000. 14. 21.

11.5. 2020. 0.481: 217-11

- ௫ பழவிறன் மூதூர்ப் பண்புமேம் படுதலும்
விழவுமலி சிறப்பும் வானவர் வரவு
மொடியா விற்பத் தவருடை நாட்டுக்
குடியின் செல்வமுங் கூழின் பெருக்கமும்
வரியுங் குரவையும் விரவிய கொள்கையிற்
க௦ புறத்துறை மருங்கி னறத்தொடு பொருந்திய
மறத்துறை முடித்த வாய்வாட் டானையொடு
பொங்கிரும் பரப்பிற் கடல்பிறக் கோட்டிக்
கனகைப் பேர்யாற றுக்கரை போகிய
செங்குட் மெனோ டொருபரிசு நோக்கிக்
க௫ கிடந்த வஞ்சிக் காண்டமுற றிறுறு.

வஞ்சிக்காண்டம் முற்றிற்று.

க ட் டி னா.

- குமரி வேங்கடங் குணகுட கடலா
மண்டிணி மருங்கிற் றண்டமிழ் வரைப்பிற்
செந்தமிழ் கொடுத்தமி றென்றிரு பகுதியி
ணந்திணை மருங்கி னறமபொரு ளின்ப
௫ மக்க டேவ ரெனவிரு சார்க்கு
மொத்த மரபி னொழுக்கொடு புணர
வெழுத்தொடு புணர்ந்தசொல் லகததெழு பொருளை
பிழுக்கா யாப்பி னாகனும் புறனு
மவற்று வழிப்படுஉஞ் செவ்விசிறந் தோங்கிய
க௦ பாடலு மெழாலும் பண்ணும் பாணியு
மரங்கு விலக்கே யாடலென் றனைத்து
மொருங்குடன் றழிஇ யுடம்படக கிடந்த
வரியுங் குரவையுஞ் சேதமு மென்றிவை
தெரிவுறு வகையாற் செந்தமி ழியற்கையி
க௫ லாடிநன் னிழவி னீடிருங் குன்றங்
காட்டு வார்போற் கருத்துவெளிப் படுத்து
மணிமே கலைமே லுரைப்பொருண் முற்றிய
சிலப்பதிகார முற்றும்.

சிலப்பதிகாரம் முற்றிற்று.

பிழைதிருத்தம்.

முதலாவது.

பங்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்
	௩	திரை	திரை

சிலப்பதிகாரம் அடியார்க்குநல்லாருரை.

அ	உள்	சாரார்	சார்
கரு	கரு	நசை	நசைஇ
கரு	கரு	கல்	கற்
கன்	உள்	நசை	நசைஇ
உள்	கரு	களை	கன்
உன்	ரு	ஒப்பி	ஒப்ப
ருக	கன்	டறுத்து	டறுத்தது
சுச	கஅ	பேரியிற்	பேரிற்
”	ருக	டியா	டியுமா
ருச	உள்	பேரியிற்	பேரிற்
ருக	ரு	ணியு	ணிப்பி
”	ருரு	கைகொ	கைக்கொ
சுக	ரு	குனர்	குநர்
சுள்	சுள்	ஹை	ஹை
எக	க	காணல்	காண்
”	உ	”	”
அஉ	ச	ணியு	ணியு,
அரு	உ	இட	ரிட
”	ரு	மிவற்று	மிவற்று
ருக	ருக	புருடா	புருட
சுள்	அ	டியபி	டிப்பி
”	ருரு	நீஇ	நீஇ
கரு	சு	நிற்கும்	நிற்கும்;
கரு	உக		பா - நிலைமண்டிலம்
கரு	உரு	போல	போல்.
கக	கன்	அக்கோலத்தின	
”	ருள்	யெறிப்	ரிப்
கஉக	ருக	யதி	யத்தி
கஉள்	ருக	செந்	செந்

பக் ^௧	வரி.	பிழை	திருத்தம்
கஙக	௨௫	கண்	கிந்தம்
கஙஅ	கக	...மாசற	மாசற ..
கசக	௨௬	அதுபசிய	பசிய
கசச	கௌ	வினிகள்	காரர்
கரு௭	௬௫	பண்டிய	பண்ணிய
கவக	௨௬	வன.	வன. 'திங்கள்' மு லிய மூன்றும் இன மடக்கிவந்தன.
கஅ௭	௬௬	மைத்தன்மையை	மையை
கக௬	அ	வலற்	வலர்க்
ககஅ	௬	முகொடு	மங்கொடு
௨௦௨	௬௨	கும்.	கும் ;
௨௦௬	௬	திது	திது
௨௧௬	௨௪	மணி	பணி
௨௧௭	௧௬	செய்த	செய்து
௨௨௦	௬	தாகக்	தாக .
௨௨௧	௧௧	மக்கை	மக்கையுமாம்.
௨௨அ	௬௬	னணி	னணிப்
௨௪௨	௨௬	'பகுத்து	பகுத்து
௨,	௨௭	ரியகொள்	ரிய கொள்
௨௫௪	௬	புங்	புங்
௨௬௪	௬௧	ஐம்	ஐம்,
௬௦௦	௧அ	தரியா	தரிய
௬௦௨	௬	யிடுக	விடிக்
௬௧௬	௪	பண்ணியம்	பண்ணியல்
௨,	௬௫	௨,	௨,
௬௬௬	அ	ககக்	கக௨
௬௪௬	௬௦	கயிறு	கயிறுமாம்
௬௪௬	௫	திலக	'திலக
௨,	௬௪	சோக	சோக
௬௫௬	௨௫	றங்குல	றங்குல
௬௫௫	௨,	றிறல்	றெறல்
௬௭௧	அ	மமைய	மமய
௬௭௬	௬௨	தந்திரம்	தந்திரகரணம்
௪௦௫	௬௬	முழைத்	முழை
௪௬௫	'௪	பெற்றி	பெற்றிய
௪௪௧	௫	யாம்பா	யாம்பா
௪௫அ	௨௬	தர்க்கி	..
௪௬௬	௬௫	ணீர்க்க	ணீர்க்க

1-4 2-3

2007 6 20 11 41 71

செங்க-செந்தடி பம்பன் ஸ்கூல் நியு ஃப.3

111.17 (2)

முதிரா தந்நீர் முதிரா மகளிரைத்
தெளித்தனை யாட்டினிச் சிறுகுறு மகளி
ரொளித்த பிறப்பின ராகுவர் காணாய்
பாசண் டன்யான் பாப்பனி தனமேன்

எ0 மாடல மறையோன் வந்தே னென்றலு
மன்னவன் விம்மித மெய்தியம் மாடலன்
றன்முக நோக்கலுந் தானனி மகிழ்ந்து
கேளிது மன்னா கெடுகநின் றியது
மாலதி யென்பாண் மாற்றாள் குழுவியைப

எரு பாலசுரந் தூட்டப் பழவினை யுருகதுக்
கூற்றுயிர கொள்ளக் குழவிக் கிரங்கி
யாற்றாத் தன்மைய ளாராடு ரெய்திப்
பாசண் டன்பாற் பாடு கிடந்தாட்
காசில் குழவி யதன்வடி வாகி

அ0 வந்தன னன்னைநீ வானறுய ரொழிகெனச்
செந்திறம் புரிந்தோன் செலல லீக்கிப்
பார்ப்பனி தன்னொடு பண்டைத் தாய்பாற்
காப்பியத தொல்குழக் கவின்பெற வளர்ந்து
தேவந் திகையைத் தீவலாடு செயது

அரு நாலீ ராண்டு நடந்ததற் பின்னா
மூவா விளநலங் காட்டியென் கோட்டத்து
நீவா வென்றே நீங்கிய சாத்தன்
மங்கல மடந்தை கோட்டத் தாங்க
ணங்குறை மறையோ னாகத் தோன்றி

கூ0 யுறித்தாழ் சுரகழு மென்கைத் தந்து
குறிக்கோள கூறிப் போயினன வாரா
ஐங்கது கொண்டு போந்தே ஐதலி
லீங்கிம மறையோ டன்மேற் றேன்றி
யந்நீா தெளியென் றறிந்தோன் கூறினன்

கூரு மன்னர் கோவே மடந்தையர் தம்மேற்
றெளித்தீங் கறிகுவ மென்றவன் றெளிப்ப
வொளித்த பிறப்பு வந் துற்றதை யாதலிற்
புகழ்ந்த காதலன் போற்றா வொழுக்கி
னிகழ்ந்ததற் கிரங்கு மெண்ணையு நோக்கா

கூ00 யேநி னன்னாட் டியாருமி லொருதனிக்
காதலன் றன்னொடு கடுந்துய ருழந்தா

- யான்பெறு மகளே யென்றுணைத் தோழி
வான்றுயர் நீக்கு மாதே வாரா
யென்னே டிருந்த விலங்கிழை நங்கை
க0ற தன்னே டிடையிருட் டனிததுய ருழந்து
போனதற் கிரங்கிப் புலம்புது நெஞ்சம்
யானது பொதேள னென்மகன் வாராய்
வருபுனல் வையை வான்றுறைப் பெயர்ந்தே
ஹருகெழு மூதூர் ஈர்க்குறு மாக்களின்
கக0 வந்தேன் கேட்டேன் மனையிற் கானே
னெந்தா யினையா யெங்கொளித் தாயோ
வென்றாக் கரற்றி யினைந்தினைந் தேங்கிப்
பொன்றா முகலத்துப் போர்வெய் யோன்முன்
குதலைச் செவ்வாய்க் குறுந்தொடி மகளிர்
கக0 முதியோர் மொழியின் முன்றி னின்றழத்
தோடலர் போந்தைத் தொடுகழல் வேந்தன்
மாடல மறையோன் றன்முக நோக்க
மன்னர் கோவே வாழ்கென் றேத்தி
முந்தான் மாபன் முன்னிய துரைப்போன்
கஉ0 மறையோ னுற்ற வான்றுயர் நீங்க
வுறைகவுள் வேழக் கையகம் புக்கு
வானோர் வடிவங் பெறறவன் பெற்ற
காதலி தன்மேற் காதல ராதலின்
மேனிலை யுலகத் தவருடன் போருந்
கஉ0 தாவா நல்லறஞ் செய்தில ரதனா
லஞ்செஞ் சாய லருகா தனாகும்
வஞ்சி மூதூர் மாநகர் மருங்கிற்
பொற்கொடி தன்மேற் பொருந்திய காதலி
னற்புளஞ் சிறந்தாங் கரட்டன் செட்டி
கங0 மடமொழி நல்லாண் மனமகிழ் சிறப்பி
ஹுடன்வயிற் றோரா யொருங்குடன் றோன்றின
ராயர் முதுமக ளாயிழை தன்மேற்
போய் பிறப்பிற் பொருந்திய சாதலி
னடிய குரவையி னரவணைக் கிடந்தோன்
கங0 சேடக் குடும்பியின் சிறுமக ளாயின
ணற்றிறம் புரிந்தோர் பொற்படி யெய்தலு
மற்புளஞ் சிறந்தோர் பற்றுவுழிச் சேறலு

